

I. ORTODOXIE TRADIȚIONALISTĂ ȘI TEOLOGIE PATRISTICĂ

Ortodoxie Tradiționalistă și Teologie Patristică

Aceasta este biruința ce a biruit lumea: credința noastră (I Ioan 5:4)

De ce pictura Parintelui Arsenie Boca e necanonica? (discutie)

Posted on [21 iunie 2015](#)

Acesta nu este un articol, este un topic deschis pentru o discutie serioasa, argumentata si fara patimi, la propunerea comentatoarei [Andreea](#), o propunere foarte buna de altfel.

Si asa cum a cerut si doamna Andreea si repet si eu, discutia sa fie serioasa si la obiect, avand scopul evident de cernere si de prezentare a invataturii ortodoxe (in general si despre icoana in particular) si nu de denigrare a persoanei pr. Arsenie Boca!

Comentariile de genul: „cine sunteti voi sa comentati de pr. Arsenie Boca” sau comentariile cu blesteme, anateme si fanatisme neortodoxe (in care persoana e pusa deasupra Bisericii) nu vor fi aprobate! Acelasi lucru e valabil si pentru comentariile care contin jigniri neintemeiate impotriva persoanei Arsenie Boca.

Voi incepe eu prin repostarea a doua comentarii:

Unul apartine doamnei [Oana Iftime](#):

„Ce urmari smintitoare are pictura pr Boca incepe sa se vada, deja. Pe un site „ortodox” (<http://bdi2.wordpress.com/2010/10/15/27/>), se poate descărca un document despre „Biserici cu moaște în București”, unde autorul i-a pus si pe „sfintii” catolici, cu justificarea urmatoare: “Notă: cu privire la sfinții catolici: atâta vreme cât Sf. Pr. Arsenie Boca l-a pictat pe Sf. Francisc cu aureolă de sfânt (și pe care scrie ‘Sfântul Francisc de Assisi’; oricine poate verifica la fața locului) la Biserica Drăgănescu, este de dorit ca (măcar cei mari) să fie recunoscuți ca făcând parte din Ceata Sfinților și de aceea au fost cuprinși în aceste liste.” Adaug si o observatie sa zicem tehnica. Reprezentarea acelu „hristos” “eteric” din pictura pr Boca contravine cu invatatura ortodoxa, in maniera ereticului Origen, condamnat, printre altele, si pentru ideile sale privind pre-existenta sufletelor, respectiv necorporalitatea initiala a ceea ce aveau sa fie oamenii, rezultati din caderea din treapta de corporalitate in treapta de corporalitate a unor entitati initial imateriale. Biserica a sesizat ca asemenea idei lovesc si in Intruparea Domnului. Canonic, Hristos nu este NICIODATA reprezentat „eteric”. Si aici rog pe specialistii in arta bisericeasca sa ma

corecteze, daca gresesc.
Iar daca este adevarat ce spun chiar admiratorii pr Arsenie, ca a fost muștrată de un ierarh pentru necanonicitatea picturii și ar fi răspuns ca pictează așa fiindcă astfel a văzut el personajele sfinte, este chiar foarte grav. Ce altceva decât arată demonice pot fi astfel de viziuni, în care 'hristos' și 'sfintii' apar spectrali și diferiți și în alte feluri de modul cum învăța Biserica, de sute de ani, ca sunt ei și trebuie reprezentați? Întreb, în acest context- chiar suntem dispusi să riscăm să ne închinăm la diavol, pictat sub forma unor imitații ale Mantuitorului și sfinților Sai? Numai fiindcă acele picturi aparțin pr Boca, fata de care avem o fascinație lipsită de prudență pe care o recomandă Biserica?"

Unul aparține doamnei Ana Elisabeta:

Și iată-ne la Învierea de la Drăgănescu: <http://www.crestinortodox.ro/reportaj/parintele-arsenie-boca-pictor-icoane-de-suflete-140378.html> Trece aproape neobservat că prin "Trupul Domnului" se vede marginea din spate a mormântului. (Nici nu mai amintesc că în iconografia ortodoxă nu se reprezintă acest moment al ieșirii din mormânt, care oricum ar trebui să arate ca ieșirea prin piatra care bloca intrarea în grotă-mormânt și nu ca ieșirea dintr-o groapă neacoperită.) Vedem suprapunerea a tot felul de halouri cu un maxim de strălucire, în mod bizar, într-un plan pe la jumătatea coapselor. Unul dintre aceste halouri are culoarea roșie!!!

Ar mai trebui spus, referitor la toate aceste "icoane", că aurele sau nimburile sfinților sau slavele cum se mai cheamă, sunt reprezentări ale luminii dumnezeiești necreate. În mod normal nu ar trebui să se vadă nimic prin ele! Singura situație în care vedem ceva printr-o sursă de lumină (de exemplu, flacăra unei lumânări) este atunci când din spate vine o altă lumină mai puternică. O flacăra va apărea transparentă într-o zi cu soare puternic. Care-i treaba, deci, cu aceste "halouri" transparente? Ce lumină reprezintă ele? E cu atât mai grav cu cât se spune că aceste reprezentări sunt rodul unor "viziuni" ale pr. Arsenie Boca. Însă nici varianta în care și-a permis inovații cu de la sine putere, fără să înțeleagă rostul și sensul reprezentărilor tradiționale, nu e în regulă.

Eu personal am abordat pictarea ereticilor Francisc de Assisi și Ulfilas [aici](#) și [aici](#).

Aștept implicare și mult discernământ.

SHARE THIS:

[Publică-asta](#)

[Twitter](#)

[Facebook](#)⁹¹

SIMILARE

[Nerusinarea unora care se declara "anti-ecumenisti". Atentie la modelele pe care le alegeți și la personajele pe care le promovați! În "Erezii"](#)

[Replica la articolul "PRIGONIT ȘI DUPĂ TRECEREA LA CELE VEȘNICE – PĂRINTELE ARSENIE BOCA – Radu Iacoboaie, 6 august 2014, sărbătoarea Schimbarea la Față a Domnului" În "Pietismul în România"](#)

[Arsenie Boca și faniul lui. Sau din nou despre roade](#) În "Erezii"

This entry was posted in [Erezii](#), [Ortodoxie](#), [Pietismul în România](#), [Teologia icoanei](#) by [Andrei](#). Bookmark the [permalink](#).

236 THOUGHTS ON “DE CE PICTURA PARINTELUI ARSENIE BOCA E NECANONICA? (DISCUTIE)”

Ana Elisabeta on [22 iunie 2015 la 12:20 am](#) said:

Salut inițiativa.

Fiind însă târziu iar creierii mei franjuri, am să mă autoplagiez cu remarci făcute nu acum foarte mult timp în niște discuții pe mail:

... cu privire la pr. Arsenie Boca, știam că generația interbelică era încă plină de influențe occidentale, și că asta a ținut multă vreme. Nu intru în detalii. Asta ar fi într-adevăr o scuză bună. Iar Hristosul transparent din icoana Învierii (în care Acesta iese triumfător din mormânt la modul papistaș) își poate avea originea, de exemplu, în interpretarea greșită, mai ales din punct de vedere vizual, a unui text ca acesta:

<http://acvila30.ro/pogorarea-duhului-sfant-si-inceputul-bisericii/>

Totuși, există un ucenic al pr. Boca, pr. Petru Vamvulescu, care pretinde că acesta a pictat „cu poruncă de sus”. Dau linkul de pe youtube împreună cu minutul (totuși, sunt 2 ore), așa cum le-am găsit într-un comentariu de pe blogul lui Andrei:

<https://youtu.be/hobVlqzz96A> minutul 35:20

Văd așadar două posibilități: ori pr. Vamvulescu spune adevărul și atunci pr. Boca a pictat în conformitate cu niște vedenii mincinoase, ori pr. Vamvulescu, în mod iresponsabil, înflorește mărturia cu privire la acest lucru.

...

A., asta spuneam și eu, că dacă era văzător cu duhul cum spune pr. Vamvulescu, nu ar fi trebuit să vadă asemenea ghidușii. Iar dacă nu le-a văzut, ci le-a scos din capul lui, de ce a spus pr. Vamvulescu așa ceva? Rămâne totuși întrebarea de ce să facă inovații atât de radicale și nejustificate.

„Pana si Mircea Vulcanescu a descoperit ratacirile papismului si Arsenie Boca nu a reusit!” Păi Mircea Vulcănescu chiar era un mare intelectual.

N., să înțeleg că sunt două Învieri? Cea la care mă refer eu e aici:

<http://www.crestinortodox.ro/reportaj/parintele-arsenie-boca-pictor-icoane-de-suflete-140378.html>

Și cea la care te referi tu e aici:

<http://www.crestinortodox.ro/religie/parintele-arsenie-boca-pictorul-la-biserica-draganescu-121417.html>

Am dat linkurile la articole și nu la poze ca să mai vedeți și alte mostre ale geniului artistic și vizionar (pe care nici Sorin Dumitrescu nu le-a înțeles, deși e destul de talentat, așa cum concede cu grație pr. Vamvulescu). De exemplu, acest halou care călărește două scene suprapuse, care sunt suficient de originale ca să nu pot să spun ce reprezintă (nu se citește textul, sunt pozele prea mici). Sau Sf. Ioan Botezătorul cu aripi multicolore, despre care au remarcat unii că seamănă suspect de mult cu pr. Boca însuși (Michelangelo a fost un pic mai modest, și-a pictat autoportretul în pielea jupuită a sf. Bartolomeu). Sau Hristos semi-decorporalizat plutind deasupra Potirului și Agnețului. Și, în general, caracterul dulce-găros-pietist-kitschos al multora dintre icoane.

Unde pot să găsesc mai pe larg comentariile lui Sorin Dumitrescu?

...

P.-p.s. Pentru mai multă iconografie mirobolantă marca Arsenie Boca, vă recomand Schimbarea la Față a Mântuitorului. Nici nu știu cum s-o comentez...

<http://www.doxologia.ro/imagineschimbarea-la-fata-mantuitorului-1>

P.-p.s. 2 Am găsit și imaginea cu Hagia Sophia și San Pietro. E nevoie de multă imaginație ca să ghicească cineva că e San Pietro! Eu nu m-aș fi gândit, ever. Eu m-aș fi gândit mai degrabă la catedrala Hristos Mântuitorul din Moscova. Dar asta nu explică de ce e desenată în fundal și mai cenușie decât Hagia Sophia (în realitate catedrala rusă este cea albă). Oricum, se pare că interpretarea cu San Pietro aparține ucenicilor/fanilor și nu criticilor.

...

Eh, când omului i se urcă la cap, se întâmplă multe.... Probabil a avut în jurul lui o gașcă de aplaudaci care i-au tot lăudat geniul și viziunea.

[Reply](#) ↓

andrei-don [2 iulie 2015 la 11:51 am](#) said:

SE PICTA PE SINE, ÎN LOCUL MÂNTUITORULUI ȘI SFINȚILOR:

Această asemănarea a picturii cu autorul ei corespunde cu ideologia pictorului Bisericii Drăgănescu [De undeii practicii sale de a se uita mult în oglindă, din motive religioase, după mărturisirea Părintelui Profesor de mai devreme]: O greutate a chipului Domnului Hristos o mai constituia și etnicitatea pictorilor. Grecii puneau, în mod reflex, ceva din etnicul și clasicitatea artei lor; ceea ce caracterizează stilul bizantin până astăzi. Perioada Renașterii chiar a pus preț pe această etnicitate a pictorilor în reprezentarea chipului Domnului Hristos. **Domnul Hristos seamănă cu pictorul și cu naționalitatea lui.** Exemplul cel mai izbitor al genului l-a dat un pictor ungar, Muncaci: Iisus înaintea răstignirii, privind pe cei doi tâlhari răstigniți deja. Operă de mare valoare cu subiect religios. **Chipul bisericesc al Pantocratorului caută, cum cere Hegel în Estetica lui, un chip universal al omului, al tuturor oamenilor, de toate neamurile. Toate neamurile, toți oamenii să-și recunoască în El chipul lor de obârșie, chipul devenirii lor eternitate.** Grea temă și poate cea mai grea a picturii. Leonardo da Vinci a prins această notă în Cina cea de Taină, într-un desen, dar în pictură n-a mai prins îndeajuns această rezolvare. Michelangelo a izbutit acest chip universal al omului, în chipul lui Adam, la creație. [Biserica de la Drăgănescu – „Capela Sixtină” a Ortodoxiei românești „O smerită mărturisire ortodoxă de credință exprimată plastic”, Deva, 2005, p. 16. Probabil se socotea pe sine chipul universal al omului, un nou Adam, închinând întreaga compoziție, vieții sale. De aceea pune și mucenicia Sfântului Cuvios Mărturisitor Ștefan cel Nou, ca cel prăznuit de ziua morții lui, fiindcă vedeniile icoanelor (ucenicii susțin că a pictat ce a văzut în vedenii) vorbeau despre sine și concepția sa personală hinduso-greco-catolică despre univers. Ce duh le insufla?]

Însă[picture cu chipul sau] este contrară învățaturii Ortodoxe: Iar închinăciunea cea cu atârnare și cu ținere, de mijloc fiind, între cea slujitorească și între cea fără împărtășire, aceasta chiar se dă Sfințelor Icoane, se zice însă cu atârnare, fiindcă Icoana (adică chipul), nu se zice de sineși, ci către oarece, și cu atârnare; că chipul este chip al celui ce se închipuiește. Drept aceea pentru atârnarea aceasta și ținerea ce are către cel ce se închipuiește după asemănarea ipostasului adică, și după numele cel scris pe ea, împreună se cinstește și împreună se închină cu cel închipuit, cu o închinăciune adică, de același nume însă și împărtășitoare, și aceasta nu după toate și fără schimbare, precum zice Teodor Studitul în epistolia cea către Atanasie. Că lui Hristos celui închipuit slujitorește precum am zis ne închinăm, iar chipului Lui cu atârnare pentru ținerea cea către Acela; asemeni și însuși Sfinților și trupurilor lor, ca unor

slujitori și robi ai lui Hristos ne închinăm cu închinăciune cuviincioasă slugii, pentru apropierea lor cea către Hristos, iar Icoanelor lor cu atârnare ne închinăm pentru ținerea ce au ele către dânșii, din asemănarea ipostasului lor, și din numele lor cel scris pe ele, precum sinodul cel mai de sus din vremea lui Nicolae patriarhul
au
rânduitor; [...]

Sfintelor Icoane nu se închină oamenii pentru materie, ci pentru asemănarea ce au cu cel închipuit pe ele. Drept aceea Părinții acestui sfânt sinod în oarecare voroave a lor, au zis, că lemnele închipuirii Crucii, când se vor strica se ard. Și zugrăveala Icoanelor și chipul când se va strica desăvârșit, scândura se arde ca un lemn prost; unii însă pentru evlavie le îngroapă. Sfintele Icoane nu trebuie a se unge cu Sfântul Mir, [...]

Pentru că noi nu ne închinăm lor pentru că sunt miruite sau pentru că sunt sfințite cu rugăciuni, ci îndată ce vedem chip Sfânt, fără a cerceta măcar despre Mir și rugăciune, ne închinăm lui, și pentru numele Sfântului, și pentru asemănarea ce are cu acela a căruia este chipul.[...] Acestea și alte asemeni necuviințe închipuiesc zugravii din neștiință și din rău obicei, ci îndrepteze-se, silindu-se încă a se face buni și iscușiți zugravi, ca Icoanele cele ce se fac de ei, să aibă asemănare cu aceia ale căroră sunt chipurile, precum poruncește sfântul sinod acesta, și nu a fi oarecare grozăvii neasemănate. [Sfântul Nicodim Aghioritul, †Neofit, Patriarh al Constantinopolului, †Neofit Scriban, et alii, Pidalion, cârma Bisericii Ortodoxe, Ed. Credința Strămoșească, s.l., 22007, verificat după cel de la Sfânta Mănăstire Neamț, 1844, în fotocopie caractere chirilice, după exemplarul Părintelui Cleopa Ilie, pp. 240-243.]

Analizând, așadar, cum este pictura Părintelui Arsenie Boca, vom descoperi și de unde proveneau veniile sfinției sale și cine erau „sfinții” pe care îi picta și cu care vorbea. Mai mult, va fi pentru noi evident și dacă celelalte învățături (scrise) ale sfinției sale au fost sau nu Ortodoxe, dacă putem sau nu a le urma, fiind insuflăte de același duh și având același mesaj ca și cele pictate, doar că cele din urmă au fost prelucrate printr-o experiență și meditație stăruitoare în ele de toată viața: Pentru că pictura bisericii de la Drăgănescu are o desăvârșită asemănare cu Părintele nostru Arsenie, suntem deplin îndreptățiți să credem că aceasta ne vorbește și ne va vorbi de acum înainte, pentru totdeauna în locul Sfinției Sale.[†PS Daniil Stoenescu, episcop locțiitor al Daciei Felix, Biserica de la Drăgănescu – „Capela Sixtină” a Ortodoxiei românești „O smerită mărturisire ortodoxă de credință exprimată plastic”, Deva, 2005, 193.

Această frază este chiar concluzia cărții, noi suntem de acord cu ea, mai puțin cu Sfinția Sa deoarece S MARE trebuie păstrat, în chip Ortodox doar pentru Dumnezeu și Maica Domnului. Am spune, mai potrivit, sfinția sa.] După cum vedem, biserica de la Drăgănescu nu seamănă cu Maica Domnului, cum ar trebui, ci cu Părintele Arsenie Boca. Prin ea nu ne vorbește Hristos, ci acela care s-a pictat pe sine în locul Mântuitorului. Aceasta nu este o frază metaforică, nu este o figură de stil, ci surprinde esența picturii de la Drăgănescu. Pentru aceasta vă recomandăm să priviți fără prejudecată sudiul de mai jos, să vă convingeți că biserica de la Drăgănescu este pictată de autorul ei cu diferite fotografii despre sine ale sfinției sale din diferite etape ale vieții. Este impresionant că nici o fotografie ce ne-a rămas cu sfinția sa nu lipsește de pe pereții bisericii. Se pictează ca Sfântul Vasile cel Mare, ca Sfântul Paisie de la Neamț, ca Sfântul Ioan Botezătorul, ca Sfântul Mare Mucenic Gheorghe, ca Sfântul Mucenic Nestorie și în foarte multe locuri ca Mântuitorul lumii. Mesajul este cam așa: eu (autorul picturii) țin locul Atotțiitorului.

Așadar, dacă vrem să-l cunoaștem cu adevărat pe preacuvioșia sa, să studiem tablourile din ea, să le comparăm cu Sfintele Icoane (cu teologia și canoanele lor insuflate de Sfântul Duh). Dacă vor fi la fel să le cinștim, dacă cele dintâi vor fi doar altfel (din neștiință) să le dezvăluim greșelile și să nu le repetăm, ca să nu cădem din har, însă, dacă cumva... se vor împotrivi Adevărului... să înțelegem că și Părintele și duhul ce l-a inspirat nu sunt după voia lui Dumnezeu și, cu milă înțelegătoare, dar și cu tărie, să le respingem fâțiș, ca să nu ne pierdem mântuirea. Pentru a vedea ce duh le insufla, ne rugăm Sfântului Cuvios Maxim Mărturisitorul să

ne

descopere:

Dar pentru cel ce vrea să vadă, cuvântul Scripturii indică aici două persoane și două case, pe care le desființează secera. Căci se zice: "Și va intra în casa furului și în casa celui ce jură strâmb în numele Meu". Prin cele două persoane a indicat cele două lucrări generale ale amăgirii diavolești, care le cuprind pe toate celelalte sau cele două moduri ale lucrărilor. Iar prin cele două case a indicat cele două dispoziții generale ale omului, favorabile rătăcirii, care le conțin pe toate celelalte.

De pildă când cel rău răpește prin vicleșugul amăgirii cunoștința innăscută a firii despre Dumnezeu, atrăgând-o spre sine, e "fur", întrucât încearcă să se facă stăpân peste închinarea datorată lui Dumnezeu sau cu alte cuvinte abate vederea mintală a sufletului de la rațiunile duhovnicești din fapte și circumscrie puterea cugetării numai la privirea înfățișării din afară a lucrurilor sensibile. Iar când abuzează de mișcările firești, atrăgând puterea de activitate a sufletului în chip sofistic spre cele contrare firii și prin cele părute bune ispitește prin plăcere dorința sufletului spre cele rele, "jură strâmb" pe numele Domnului, ducând sufletul amăgit spre alte lucruri decât spre cele făgăduite. Deci este "fur" fiindcă răpește la sine cunoștința firii, având drept casă dispoziția iubitoare de neștiință a celor amăgiți. Și "jură strâmb", fiindcă înduplecă puterea de activitate a sufletului să se ostenească zadarnic cu cele contrare firii, având drept casă dispoziția iubitoare de păcat a voii celor care îl ascultă . [Pr. Stavrofor Prof. Dr. Dumitru Stăniloae, Filocalia, Volumul III, Ed. cit., pp. 389-340.]

Am văzut că Biserica de la Drăgănescu suferă, de la izvor, de o concepție eretică despre Sfintele Icoane și anume că **Chipul bisericesc al Pantocratorului caută, cum cere Hegel în Estetica lui, un chip universal al omului, al tuturor oamenilor, de toate neamurile și Domnul Hristos seamănă cu pictorul și cu naționalitatea lui (spre deosebire de dogma Ortodoxă a Sfintelor Icoane care ne învață că Sfintelor Icoane nu se închină oamenii pentru materie, ci pentru asemănarea ce au cu cel închipuit pe ele).** De aici esența egoistă a lucrării, pe care o recunosc, fără să înțeleagă, chiar ucenicii preacuvioșiei sale: Călugărul pictat la intrare, pe peretele din stânga al bisericii din Drăgănescu – răstignit pe cruce, către care strigau potrivnicii: „Rabzi ca un prost!” este o imagine a Părintelui Arsenie [Pr. Petru Vamvulescu, Părintele Arsenie Boca MĂRTURIA MEA, s.Ed., Arad, 2012, p. 44.]

Autor articol: VICTOR Ardeleanu!

Reply ↓

[victor888ardeleanu](#) on [31 august 2015 la 6:08 pm](#) said:

Afirmația aparține chiar Părintelui Arsenie Boca, fiindcă sfinția sa dă o explicație asupra aceluia tablou în care se află bazilica San Pietro alături de catedrala Sfânta Sofia, puse pe același plan, ca ramuri ale Bisericii Apostolice. Iată citatul:

„Mai departe, îl lăsăm pe însuși Părintele Arsenie să ne tâlcuiască „Biserica și

lumea” printr-un text inedit, descoperit recent între manuscrisele Sfinției Sale, de la Așezământul monahal de la Sinaia: «Pictorilor li se dau uneori, în istoria artelor, și teme abstracte, greu de transpus în plas-tică. Alteori și le iau singuri, cum e cazul de față, ca de pildă ilustrarea unui text ca acesta: „Pus-am înaintea voastră calea vieții și calea morții; spre care vă veți tinde mâna, pe aceea veți avea-o” - din înțelepciunea lui Sirah 15,17. Ca să fie mai lămurit textul, i s-a adăugat o primă direcție (că poate avea mai multe), intercalându-se două sensuri, direcții, diametral opuse: „Biserica și lumea”. Cu această delimitare, textul devine posibil din punct de vedere plastic. Iar cum între aceste două re-alități a fost întotdeauna neînțelegere, conflict, chiar și război de exterminare, aceasta o explică linia de demarcare între două zone, una luminoasă și alta întunecoasă, arătând ca o linie de front negeometrică și asimetrică; ba mai mult chiar, pe două planuri ontologice cotangente. Biserica e în lume, dar lumea nu e în biserică – „lumea” pentru care nu s-a rugat Domnul Hristos. Aceasta e lumea patimilor, care nu e creația lui Dumnezeu, ci creația și stăpânirea îngerului rebel, Satana, după traducere „protivnicul” lui Dumnezeu, iar pe românește „Dușmanul” lui Dumnezeu și al omului. [...] De aceea au venit urmările fărădelegilor pe pământ, tot felul de pustiiri și cortegii de rele. „Fărădelegile atrag pustiirea pe pământ” (înțelepciunea lui Solomon 5,23). Urmările și roșul pustiitorului Cain și a urmașilor lui, iar mai apoi a lui Iuda cu și mai mulți urmași împotriva lui Dumnezeu și a oamenilor. Alături de această felie de pământ, înroșită de urmările fărădelegilor, se află o altă emisferă luminoasă, radiantă, re-prezentând Biserica apostolică, cu primele ei două ramuri: răsăriteană Sfânta Sofia și apuseană Sfântul Petru din Roma. ” Până aici Părintele Arsenie Boca. Citatul este luat din: ȚPS Daniil STOENESCU, episcop locțiitor al Daciei Felix, Biserica de la Drăgănescu – „Capela Sixtină” a Ortodoxiei românești „O smerită mărturisire ortodoxă de credință exprimată plastic”, Deva, 2005, pp. 176-179.

[Reply](#) ↓

Ana Elisabetaon [31 august 2015 la 11:53 pm](#) said:

N-am știut că îi aparține afirmația chiar pr. Boca, mulțumesc. Și m-am tot gândit dacă se poate interpreta într-un sens ortodox. Roma este într-adevăr una din primele ramuri (într-un sens ortodox, înainte de căderea ei din 1054), dar nu are sens atunci reprezentarea ei prin catedrala Sf. Petru în forma ei modernă, reconstruită de ereticii papistași. Iar Constantinopolul apare mai târziu ca ramură/patriarhie, după ce Sf. Împărat Constantin construiește orașul și mută acolo capitala imperiului roman. În schimb lipsesc celelalte ramuri/patriarhii: Ierusalimul, Antiohia, Alexandria.

Alegerea simbolică a Romei și Constantinopolului, reprezentate cum sunt reprezentate, ne trimite însă către cele două ramuri/biserici în sens ecumenist, dintre care bineînțeles noi știm că una este adevărata Biserică, iar cealaltă este una mincinoasă (Roma căzută din Biserică în 1054).

[Theologie Patristica](#)on [6 septembrie 2015 la 4:49 pm](#) said:

Multumim pentru specificatii! Scuze pentru raspunsul intarziat, dar am fost prins cu alte probleme... Apropo, site-ul este superb si spor in continuare!

Ana Elisabetaon [7 septembrie 2015 la 12:25 am](#) said:

Da, este foarte bine realizat site-ul, și asta-mi reamintește că nu l-am citit „din scoarță-n scoarță”.

Și apropo de asta, văd că și pe „Pelerin ortodox” se pune problema. Au postat acea discuție între Pr. Arsenie Papacioc și Ioanichie Bălan...

Theologie Patristica on **7 septembrie 2015 la 12:46 am** said:

Pelerin Ortodox oricum nu a fost vreodata pro-Arsenie Boca. Dar acum pare ca se ia ceva mai in serios problema.

Ana Elisabeta on **7 septembrie 2015 la 12:56 am** said:

Bineînțeles că nu au fost, pentru că sunt oameni serioși, echilibrați. Pro-Boca tind să fie cei un pic exaltați, un pic senzaționalisti...

Dar aveau diverse cuvinte ale lui postate, fără să existe (cel puțin din câte știam eu) o critică. Acum a mai postat cineva comentarii cu linkuri lămuritoare (în special acest site despre care vorbim), și așa am văzut că au mai fost discuții critice în comentarii și mai demult:

<http://acvila30.ro/predica-la-sf-nicolae-a-parintelui-arsenie-boca-cu-toata-pretuirea-pentru-tot-ce-a-facut-bun-parintele-arsenie-trebuie-citit-cu-aceeasi-precautie-cu-care-l-citim-pe-origen/#comments>

Theologie Patristica on **7 septembrie 2015 la 1:10 am** said:

Da, am citit si eu azi. Foarte buna atitudinea admin-ului. Oricum, pe cativa dintre cei care sunt in spatele acestui site ii stiu foarte bine si pot sa zic cu certitudine ca sunt anti-Boca. Au postat acum 3-4 ani cateva cuvinte ale parintelui Boca, dar pe vremea aia inca nu iesise tot la iveala si toti eram in felul nostru putin bocaiti. Inclusiv subsemnatul.

Ana Elisabeta on **22 iunie 2015 la 12:37 am** said:

Și am mai găsit și alte chestii prin mailurile mele vechi. De exemplu, la un mail care semnală problema mâinilor Maicii Domnului, pictate după modelul mâinilor maicii Julieta, pardon Zamfira (a se vedea aici: <https://anomismia.wordpress.com/2014/12/16/monahia-zamfira-constantinescu-portret-de-ucenica-a-parintelui-arsenie-boca-iii/>) răspundeam:

... e doar încă o problemă care ne face să ne întrebăm de unde faima de mare iconograf a pr. Arsenie Boca. Eu personal nu prea gust stilul, un fel de pseudo-neobizantin plin de tot soiul de inovații nefericite. De exemplu, în această icoană (pun linkul mai jos), pe lângă mâinile maicii în chestiune (n-am înțeles de ce nu putea să le picteze după modele consacrate), eu observ un exces de clarobscur, ca și cum personajele sunt puternic luminate de sus, iar sprâncenele și arcadele le umbresc puternic ochii. (O problemă similară, legată de sursa de lumină, apare și în „icoana” de la Drăgănescu cu Hristos transparent: ce lumină o fi aceea care, reflectată de elementele de fundal, trece prin Trupul Domnului?)

Altă inovație este reprezentarea nimbului Pruncului, care trece prin fața umărului Maicii Domnului, dar este acoperit de faldurile vălului ei. Iconografia tradițională cunoaște două variante: cea în care nimbul Pruncului nu acoperă nimic din trupul Maicii Domnului (de obicei, în situațiile în care în acest fel i-ar acoperi și chipul – exemplu: Maica Domnului de la Vladimir), și cea în care nimbul Pruncului acoperă puțin din vălul și/sau umărul Maicii Domnului, nefiind acoperit de nimic (exemplu: Maica Domnului a Patimii).

Maica Domnului
„Vladimirskaja” <http://commons.wikimedia.org/wiki/File:Vladimirskaya.jpg>
Maica Domnului a Patimii http://commons.wikimedia.org/wiki/File:Andreas_Ritzos_-_The_Mother_of_God_of_Passion_-_WGA19511.jpg

Ne mai putem întreba de ce Pruncul binecuvântează cu mâna stângă în loc de mâna dreaptă, de ce Maica Domnului plutește (lipsește reprezentarea convențională a pământului care apare de obicei în icoanele tradiționale sub picioarele sfinților) și de ce nu i se văd măcar vârful picioarelor (fusta nu e chiar atât de lungă și de largă încât să le acopere cu totul).

Dar uitați-vă la altă „icoană” care n-are nicio legătură cu ceea se presupune că reprezintă, și anume Izvorul Tămăduirii (link furnizat de cineva într-un comentariu pe blogul lui Andrei Dinu – același comentator a postat și acea predică a pr. Anițulesei despre „fenomenul Arsenie Boca”): <https://anomismia.files.wordpress.com/2013/09/dsc005371.jpg> (Și comentariul meu: E bizară „icoana”... Izvorul Tămăduirii reprezintă o fântână (care a existat dpdv istoric!) cu bazin și cu un soi de „cupă” mare din care curge apa în bazin și în care se reprezintă și Maica Domnului cu Pruncul Iisus. În „icoana” arsenico-bocăită, Maica Domnului cu Pruncul plutesc undeva pe norișori, fără legătură cu apa sau fântâna, „cupa” a devenit metalică și plutește în aer, tot fără legătură cu apa, iar bazinul fântânii a devenit un hârdău de lemn care pare înconjurat de niște clerici pe cale să sfințească aghiasma. E mai bine dacă au „parcat-o” undeva departe de ochii lumii.)

Căutând să regăsesc „Hristosul” transparent am dat de acest epitaf de la Sâmbăta, în care prin trupul lui „Hristos” se vede peisajul din spate: <https://anomismia.files.wordpress.com/2013/09/epitaf-sambata.jpg>

Și iată-ne la Învierea de la Drăgănescu: <http://www.crestinortodox.ro/reportaj/parintele-arsenie-boca-pictor-icoane-de-suflete-140378.html> Trece aproape neobservat că prin „Trupul Domnului” se vede marginea din spate a mormântului. (Nici nu mai amintesc că în iconografia ortodoxă nu se reprezintă acest moment al ieșirii din mormânt, care oricum ar trebui să arate ca ieșirea prin piatra care bloca intrarea în grotă-mormânt și nu ca ieșirea dintr-o groapă neacoperită.) Vedem suprapunerea a tot felul de halouri cu un maxim de strălucire, în mod bizar, într-un plan pe la jumătatea coapselor. Unul dintre aceste halouri are culoarea roșie!!!

Ar mai trebui spus, referitor la toate aceste „icoane”, că aurele sau nimburile sfinților sau slavele cum se mai cheamă, sunt reprezentări ale luminii dumnezeiești necreate. În mod normal nu ar trebui să se vadă nimic prin ele! Singura situație în care vedem ceva printr-o sursă de lumină (de exemplu, flacăra unei lumânări) este atunci când din spate vine o altă lumină mai puternică. O flacăra va apărea transparentă într-o zi cu soare puternic. Care-i treaba, deci, cu aceste „halouri” transparente? Ce lumină reprezintă ele? E cu atât mai grav cu cât se spune că aceste reprezentări sunt rodul unor „viziuni” ale pr. Arsenie Boca. Însă nici

varianta în care și-a permis inovații cu de la sine putere, fără să înțeleagă rostul și sensul reprezentărilor tradiționale, nu e în regulă.

Reply ↓

Ana Elisabeta on [26 iunie 2015 la 8:54 pm](#) said:

Update: mi-a picat fisa!!! Are picioare, dar sunt cam de aceeași culoare cu fondul și nu prea se văd (deh, de la o vârstă...) Și cu unul din ele calcă pe un nor. Asta nu mi se pare în regulă (=canonic), pentru că din câte știu eu singurul reprezentat „pe norii cerului” ar trebui să fie Hristos.

Reply ↓

Andreea on [22 iunie 2015 la 9:11 am](#) said:

Va multumesc pentru ca ati deschis acest subiect de discutie. Trebuie sa va spun ca, la insistentele unei colege de serviciu, care este "fana" Arsenie Boca, m-am dus la Draganescu. Asa ca va descriu ceea ce am vazut, atingand doar cateva aspecte, deocamdata: – caracteristicile arhitecturii bisericii: – la exterior arata decent, este o biserica amarata de cimitir, inasa ingrijit varuita si vopsita. Surpriza neplacuta vine inasa la interior, unde sunt niste stangacii mari, niste contravantuiri urate, care nu au fost decorate cum trebuie cu ajutorul picturii, A.B. ne-luand in considerare acest aspect estetic, pe care il intalnim la toate bisericile ortodoxe, unde si cel mai amarat arculet este decorat cu niste floricele. Adica pictura lui A.B. nu este in acord cu arhitectura, el nereusind sa decoreze elementele structurale care, din aceasta cauza, se vad in toata uratenia lor, si a preferat sa utilizeze campurile mari pentru a-si manifesta "geniul" artistic. – pictura: – impresia pe care mi-a facut-o este ca nu este deloc stralucita: – culorile sunt foarte sterse, nicidecum asa de vii cum apar pe internet. Dominanta este un fond ocru sters – prafos. – stilul: – este mixt, avand influente art-nouveau, bizantine (in decoratia fondurilor cu entre-lacs-uri), dar si de o uratenie si o "obraznicie" maxima acolo unde ii infatiseaza pe diavoli si pe oamenii "cazuti" ai lumii sale contemporane. (A-propos, de ce il infatiseaza pe acel barbat in pantaloni scurți, cand tocmai el este acela care se imbraca astfel in excursiile sale montane?!!) – tehnica: – este tempera, cu zone mari in care culoarea este opaca, dar si in care a reusit sa realizeze niste tente transparente. Nu am vazut nici un pointilism, asa cum afirma unii neaveniti. – GRAFICA: aici este cuiul lui Pepelea. Cred ca o analiza clara o poate face doar un grafolog priceput in tulburari de personalitate, caci pe peretii de la Draganescu sunt tot felul de tipuri de scrisuri: veche romaneasca, cursiva, un fel de Times New Roman, etc. Sunt cel putin sase-sapte feluri de scrisuri diferite, atat ca stil, cat si ca marime. Unele sunt atat de mici, ca nici nu pot fi citite de aproape. Concluzia este ca omul a fost cam tulburat.

.....
Urmatoarele capitole care ar trebui discutate sunt:
– motivatia si "inspiratia" picturii;
– acordul sau dezacordul cu erminille;
– inovatiile (Francisc de Assisi, Ulfila, catedrala Sf. Petru – desi nu prea seamana cu ea);

- expresivitatea chipurilor (care tine de un fel de pietism strain duhului ortodoxiei);
- inspiratia steineriana sau de alta natura a unor scene (a se vedea Invierea lui Hristos, cu valuri transparente);
- caracterul ”profetic”.

Va multumesc!

Reply ↓

[marin](#) on [22 iunie 2015 la 4:56 pm](#) said:

@ Ar mai trebui spus, referitor la toate aceste ”icoane”, că aurele sau nimburile sfinților sau slavele cum se mai cheamă, sunt reprezentări ale luminii dumnezeiești necreate. În mod normal nu ar trebui să se vadă nimic prin ele! Singura situație în care vedem ceva printr-o sursă de lumină (de exemplu, flacăra unei lumânări) este atunci când din spate vine o altă lumină mai puternică. Singura explicatie care-mi vine in minte , avand in vedere si filo-catolicismul lui AB este ca el transpune in pictura invatatura papistasa a energiilor harice create ale papistilor. In acest context e posibil ca o alta lumina tot creata (din mintea lui) sa fie mai puternica ...

Reply ↓

[Ana Elisabeta](#) on [22 iunie 2015 la 5:28 pm](#) said:

Cred că îi atribui un demers prea subtil. Arsenie Boca ca intelectual genial: the rumors have been greatly exaggerated

Reply ↓

[Ana Elisabeta](#) on [22 iunie 2015 la 11:55 pm](#) said:

Și Sfântul Arhanghel Gavriil a fost reprezentat ca o fantomă de Hollywood:

Mai multe fotografii aici:

<https://calindragan.wordpress.com/2009/11/27/pictura-de-la-draganescu-a-parintelui-arsenie-boca/>

Reply ↓

Theologie Patristica on [23 iunie 2015 la 12:50 am](#) said:

Am văzut că Biserica de la Drăgănescu suferă, de la izvor, de o concepție eretică despre Sfintele Icoane și anume că Chipul bisericesc al Pantocratorului caută, cum cere Hegel în Estetica lui, un chip universal al omului, al tuturor oamenilor, de toate neamurile și Domnul Hristos seamănă cu pictorul și cu naționalitatea lui (spre deosebire de dogma Ortodoxă a Sfintelor Icoane care ne învață că Sfintelor Icoane nu se închină oamenii pentru materie, ci pentru asemănarea ce au cu cel închipuit pe ele). De aici esența egoistă a lucrării, pe care o recunosc, fără să înțeleagă, chiar ucenicii preacuvioșiei sale:

Călugărul pictat la intrare, pe peretele din stânga al bisericii din Drăgănescu – răstignit pe cruce, către care strigau potrivnicii: „Rabzi ca un prost!” este o imagine a Părintelui Arsenie[158].

În afară de aceasta sunt multe alte încălcări ale Sfintelor Canoane pictate (avem chiar un tablou dedicat Maicii Domnului în care i se vede părul, fiind acoperită cu basma, această reprezentare fiind numită în Erminia picturii bizantine ca fiind eretică, iar modul de îmbrăcare și reprezentare al Preasfintei aduce mult cu vedeniile romano-catolice și cu madonele celebre ale lor), dar aceasta face obiectul de studiu al capitolului Învățăturii eretice pictate, care, datorită necesității inserării fotografiilor reprezentative, va fi completat (dacă ne ajută Bunul Dumnezeu) de un fișier separat în care vor fi prezentate Sfintele Icoane autentice, tablourile de la Drăgănescu și sursele lor de inspirație demonică și din alte religii, în special din romano-catolicism. Lucrul acesta este mărturisit, fără să vrea, chiar de ucenicii sfinției sale, chiar atunci când vor să dovedească Ortodoxia pictării sale:

Adaug aici că pictura în tempera a Bisericii din Drăgănescu, după rânduiala ortodoxă, este mai de preț decât Capela Sixtină din Roma[159].

<https://888adevarul8despre8arsenieboca8.wordpress.com/i-o-pagina-interimara-pentru-a-avea-acces-rapid-la-toate-informatiile/#Toc422575079>

Reply ↓

Theologie Patristica on [23 iunie 2015 la 12:55 am](#) said:

ANEXA 1

La sfârșitul secolului al XIX-lea, ierarhii Bisericii Ortodoxe Române, membri ai Sfântului Sinod, văzând degradarea și dispariția tradiției picturale românești – dispariție care ducea la transformarea unor biserici într-un soi de hibrid, arhitectura tradițională ortodoxă fiind îmbrăcată într-o haină picturală apuseană, catolică -, s-au întrunit într-un sinod, hotărând interzicerea unor astfel de picturi:

Deciziunea Sântului Sinod al Sântei noastre Biserici autocefale drept măritore de răsărit

Privitore ia iconele, arhitectura, pictura și ornamentațiunea bisericilor din țara, cum să se urmeze pe viitor

Sânta noastră Biserică drept măritore de răsărit, gelosă de învățătura Dumnedzeescului său fondator, cum și de tradițiunile și așezămintele sale, a lucrat în tot chipul la întărirea sentimentului religios printre popore și la mântuirea sufletelor lor.

Dorind a ține pironită vederea și simțul fiilor săi asupra Dumnedzeirei și Sânzilor, ea a deschis artelor frumoase porțile sale, a transmis posteritații icona vie a tuturor personelor Sânte, cari sunt în adorațiune și venerațiune la popoarele creștine.

Sub-semnații,

Considerând pictura bizantină și împreună cu dânsa și pe ce-l-alte arte frumoase, ca fiind singurele întru a reprezenta cu splendore, magnificență și cuvioșie persoanele cele mari și Sânte ale religiunei creștine, și a întreține în popor adevăratul sentiment religios;

Având în vedere ca artele frumoase bizantine au fost introduse în Biserica noastră Română încă din cele dintâi timpuri ale aparițiunii lor și prin aceasta, deprinderea poporului nostru cu ele și apropierea lor de către artiștii și artizanii noștri români;

Vădzând cu durere gôna tacită ce se dă acestor arte spre a le scôte de prin biserici și a le înlocui cu altele noul și necunoscute poporului nostru;

Vădzând marea afluență de tot felul de icône străine, cari au inundat țara din toate părțile ;

Vădzând ca prin unele biserici se fac zugrăveli și se întrebuițază arhitectură, iar prin casele românilor creștini se introduc icône cari sunt departe de a înfățișa după cum se cade imaginea Dumnedzeirei și chipurile Sânzilor din vechea și păzită de Dumnedzeu Biserică a Românilor;

Vădzând că ornamentațiunea bisericei în genere ce se introduce de cât-va timp este lipsită aprôpe și de cerințele artistice și de cele liturgice ale ritualului nôstru, și prin urmare departe de a ajuta geniul cultural al poporului român întru desvoltarea sentimentului său religios și național ;

Și dară, temându-ne ca nu cum-va prin introducere de noul arte în Biserică și prin casele creștinilor să se struncine dreapta credință în popor și în el însuși;

Sântul Sinod ia dispozițiunile următore:

1. Prea Sânzii Episcopi eparhioți să supravegheze cu dinadinsul în jurisdicțiunea lor ca pictura și ornamentațiunea care se va introduce de acum înainte, fie prin bisericile cele vechi fie prin cele noi sau reînnoite – să fie conform stilului bizantin deja în us în Biserica noastră Română autocefală drept măritore de răsărit. [deci Părintele Arsenie Boca ar fi trebuit să asculte și aici de episcopul ce l-a oprit de a picta erezii – n.n.]

2. Să pună îndatorire preoților și epitropilor tuturor bisericilor ca înainte de a se contracta zugrăvirea unei biserici să se presinte la aprobarea prealabilă a Chiriarchiei tablourile ce aú a se introduce în biserică, cu modelurile lor de zugrăvelă. [și cumnatul Maicii Zamfira, preotul care l-a pus pe Părintele Arsenie Boca să-și picteze ideile inovatoare și necanonice, ar fi trebuit să se sfătuiască cu episcopul locului, prezentând schițele, mai înainte de a fi pictate, ceea ce ar fi înlesnit refuzul lor și l-ar fi scăpat și pe sfinția sa și pe preacuvioșia sa de marele păcat al lepădării de Ortodoxie prin imagine. Pe de altă parte, însă, este o îngăduință a lui Dumnezeu, ca să putem vedea mai limpede ce gândea cel îngropat la Prislop, și așa, să putem să ne lămurim asupra credinței sfinției sale și a ne feri de întreaga-i învățătură tot atât de încălcită și primejdioasă, pe cât este de ascunsă și îmbrăcate în veșminte de părută Ortodoxie.

3. Să oblige pe preoți a nu primi în biserică spre sântire decât numai icône cari sunt aprobate și recomandate de Chiriarchie sau eșite din atelierile pictorilor noștri români cunoscuți și aprobați cel puțin de doi sau trei Chiriarchi al țării.

4. Icoanele cele nesântite după ritualul sântei noastre Biserici se vor scôte cu încetul de prin casele creștinilor prin influența morală a preoților și în locul lor să li se recomande cele autorizate de Chiriarchie.

5. Să cêrà autorităților județelor ca să îndatoreze pe primari a respecta și el din partele dispozițiunile de mai sus și a nu îngădui vândzarea de icône și obiecte sacre în cuprinsul administrațiunii lor, rămâind ca aceste obiecte creștine să li se procure numai prin biserică parohială.

6. Prescurile se vor fabrica numai de femei creștine, piôse sau numai de creștini.

7. Abaterea de la dispozițiunea a doua de mai sus va atrage pentru Preoți caterisirea și pentru Epitropi distituirea și darea lor în judecată, spre a despăgubi parochia de suma cheltuită cu pictura, arhitectura și ornamentațiunea ce contrazice dispozițiunile Bisericii noastre Române autocefale drept mârîtore de răsărit.

8 Biserica a cărei pictură, arhitectură și ornamentațiune s-a făcut contra acestor dispozițiuni este și rămâne închisă (s.n.) [cam acesta ar fi și leacul cu biserică Drăgănescu, să fie păstrată ca un muzeu, în care un ghid să explice tuturor unde s-a abătut Părintele Arsenie Boca de la Ortodoxie, până se va stinge arsenismul, după cum s-a stins și tatăl lui origenismul (deși acesta mai bântuie, chiar dacă mascat, și acum, cu multă agresivitate, mai în toate mediile teologice moderne, deși Origen este numit tatăl tuturor ereziilor, și înveșmântarea în haină creștină a păgânismului de către Sfântul și Marele Ierarh Epifanie al Salaminei, numire confirmată și de Sfântul, a toată lumea Sinod al 5-lea, prin faptul că l-a dat anatemei pe Origen cu toate învățăturile lui eretice). În acest timp să nu se slujească acolo pentru a se arăta că duhul picturii este străin de Sfântul Duh al Adevărului. Apoi, după încetarea primejdiei, s-ar putea repicta canonic și resfinți, pentru a fi dedicată în sfârșit lui Dumnezeu, iar nu persoanei celui ce s-a pictat pe sine în locul Lui – n.n.]

9. Abaterea de la dispozițiunea a treia se va pedepsi întâi cu oprire pe trei luni, al doilea cu oprirea pe un an, și al treilea cu caterisirea

1889, Noembrie, 22

(Semnează): I.P.S. Iosif Mitropolit Primat

P.S. Episcop Ghenadie al Râmnicului

P.S. Episcop Inocentie Budzeu

P.S. Episcop Silvestru al Hușilor

P.S. Episcop Ghenadie al Argeșului

P.S. Episcop Parthenie al Dunărei de-jos

P.S. Arhiepiscop Ieremia Gălățenu

P.S. Arhiepiscop Valerian Romnicenu

P.S. Arhiepiscop Calistrat Bârlădeniu

P.S. Arhiepiscop Innocentie M. Ploștenu P.S. Arhiepiscop Gherasim Piteștenu

P.S. Arhiepiscop Dositeiu Botoșanănu

Revista Biserica Ortodoxă Română, 1890-1891; prezentul decret a mai fost publicat și în Vestitorul Ortodoxiei din 15 ian. 1998, în cadrul paginii realizate de ASCOR, în încheierea căreia, personal, am scris și câteva rânduri referitoare la pericolul confundării tabloului cu icoana.

<https://888adevarul8despre8arsenieboca8.wordpress.com/i-o-pagina-interimara-pentru-a-avea-acces-rapid-la-toate-informatiile/# Toc422575079>

Reply ↓

Ana Elisabeta on **23 iunie 2015 la 1:12 am** said:

O să mai dau niște linkuri unde sunt mai multe poze, poate mai observă cineva ceva.

<https://intamplarisavante.wordpress.com/2010/09/01/arsenie-boca-ne-a-pictat-pe-toti-la-draganescu/>

<http://www.sufletortodox.ro/arhiva/imagine/Perintele%20Arsenie%20Boca%20-%20pictura%20bisericii%20Draganescu/1/>

<http://www.sufletortodox.ro/arhiva/imagine/Perintele%20Arsenie%20Boca%20-%20pictura%20bisericii%20Draganescu/2/>

Dacă vrea cineva să studieze (critic, desigur) Cărarea Împărăției:
<http://www.sufletortodox.ro/arhiva/parintele-arsenie-boca-sfantul-ardealului/CARAREA%20IMPARATIEI-Pr.-Arsenie-Boca-Sfantul-Ardealului-Ieromonah-Arsenie-Boca-Editura-Sfintei-Episcopii-Ortodoxe-Romane-a-Aradului-1995.pdf>

<http://roncea.ro/2010/09/01/parintele-arsenie-boca-ne-a-pictat-pe-toti-la-draganescu/>

Aici, fiind câteva fotografii mai mari, se văd și tușele care ar putea trece drept poantilism:

<http://biblioteca-virtuala.blogspot.ro/2012/11/28-noiembrie-1989-plecarea-parintelui.html>

(Bineînțeles, poantilismul e puțin altceva: tușele trebuie să fie în culori contrastante sau măcar diferite:
<https://en.wikipedia.org/wiki/Pointillism>
<https://ro.wikipedia.org/wiki/Pointilism>)

Reply ↓

Andreea on **23 iunie 2015 la 6:13 am** said:

Eu cred ca tehnica nu conteaza prea mult. Ca e pointilism sau tenta plata sau tenta degradata nu are importanta. Pictura a fost restaurata, si in restaurare se folosesc diverse principii vizuale, din care face parte si un fel de "pointilism", care se numeste altfel, dar nu vreau sa intru aici in teoria restaurarii. Dar, pentru ca eu am privit rapid si cam pe intuneric pictura si probabil nu oi fi reusit sa vad cum trebuie, iata, dau un citat dintr-un critic de arta, Sorin Albu, care a analizat-o si care spune totul despre ea:
"„Arsenie Boca are, cel puțin aparent, un stil de pictură neo-bizantină. Spun aparent, pentru că stilul său este unic în pictura românească. O astfel de pictură nu se mai găsește nicăieri în lume, nu neapărat datorită stilului de pictură, ci, mai degrabă, prin caracterul profetic. Din punct de vedere tehnic, Boca folosește pasteluri, uneori în culori vii, altele estompate, în funcție de tematică, dar și stilul pointilist, adică pictura prin puncte, în vârful penelului. Spre exemplu, „Învierea Domnului“ este realizată în această tehnică. Sunt mai multe planuri, prin care îl putem vedea pe Iisus ieșind din mormânt, dar fiind, în același timp, înăutru. Mormântul în sine este transparent, iar asta este o altă tehnică des utilizată de Boca. Priviți, de exemplu, aureola dimprejurul lui Iisus: nu este niciodată opacă“, spune Albu.

Criticul își exprimă și incertitudinile legate de anumite aspecte ale operei lui Boca. „Ce aș avea de reproșat este nerespectarea canoanelor iconografiei. Însă nu în

sens dogmatic, ci, mai degrabă, înlocuirea acestora cu o latură de imaterial-spiritism, ceva de tip new-age. Asta se întâmplă și în scrierile sale, de exemplu în „Cărarea Împărăției“, unde se pot găsi citate din spirițiști și ocultiști luate ca bune, dar și teme precum preexistența sufletului sau determinismul spiritual“, încheie Albu.”

Citatul este dintr-un articol scris de un adept al lui A.B., mai puțin cunoscutor intrale picturii. Dau linkul aici:
<http://comorinemuritoare.ro/bLOGOS/?p=19031>

Revin mai târziu cu alte comentarii.

Reply ↓

Ana Elisabeta on [23 iunie 2015 la 10:27 am](#) said:

Da, seamănă cu acele tehnici folosite în restaurare mai mult decât cu poantilismul propriu-zis.

Foarte de acord cu Sorin Albu!

marin on [25 iunie 2015 la 2:13 pm](#) said:

In ce hal a zugravit chipul Maicii Domnului ! Are niste trasaturi patrate , aproape masculine , care induc o stare de raceala , diametral opusa fata de caldura pe care o sadeste in suflet o icoana bizantina a Maicii Domnului !

Reply ↓

Ana Elisabeta on [26 iunie 2015 la 8:45 pm](#) said:

Nu știu la care dintre ele te referi, oricum mai aveam de făcut o observație și cred că se leagă de ceea ce ai observat. Pr. Boca avea o mână foarte bună, foarte fină la ornamentații, acolo unde este și unde nu este nevoie de ele, dar ornamentații, cum să spun eu, nu de tradiție bizantină, ci aparent neobizantină, așa cum spune și criticul Sorin Albu. Entuziasmul pentru ornamentație mă duce cu gândul spre brâncovenesc, însă maniera în care este tratată are ceva artificial în ea. La fel, atunci când pictează după tipologii consacrate, există acest aer aparent neobizantin marcat de artificialitate și, da, de răceală. Îmi amintește de muzica bisericească „pusă pe note” și forțată să se încadreze în gamele muzicii clasice de către „compozitori” cărora nu le suna chiar bine, chiar pe gustul lor muzica psaltică de tradiție bizantină. În cazul acestei picturi e ca și cum, în loc să-și aleagă modele din tradiția bizantină (și post-bizantină, de ce nu) autentică, maestrul lui Boca (i se menționează numele în unul din articole) și-a ales modele din pictura occidentală de factură (sau făcătură) neobizantină. Pentru referință, vedeți mai jos un mozaic „neobizantin” de la Pantheonul din Paris:

https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/thumb/d/d5/Panth%C3%A9on_mosa%C3%AFque_abside.JPG/1280px-Panth%C3%A9on_mosa%C3%AFque_abside.JPG?uselang=fr

Sau asta din Londra, un fel de fusion neobizantin-Art Nouveau (probabil că este și o „fibră” Art Nouveau în supra-abundența de entrelacs-uri și arabescuri cu care pr. Boca și-a ornamentat și para-ornamentat opera):

În schimb, acolo unde e original, are anumite stângăcii aproape copilărești. O să dau un exemplu (sau două...):

Comparați, acum, cu portretele unui iconograf ancorat cu adevărat în tradiția bizantină (unul cu adevărat mare):

http://pemptousia.com/2012/01/photios-kontoglou-the-greatest-icon-painter-of-20th-century-greece/kontoglou_oikogeneia/

<http://www.impantokratoros.gr/dat/25CCB802/image1.jpg?633569436102968750>

Reply ↓

Ana Elisabetaon **26 iunie 2015 la 9:00 pm** said:

Mai sus puteți vedea și că Sf. Arhanghel Mihail, în reprezentarea pr. Boca, nu are picioare. Chiar dacă îngerii sunt duhuri, totuși tradiția noastră este de a-i reprezenta cu trup (pentru că au un „trup” dintr-o „materie” foarte fină comparativ cu a noastră, dar grosier în raport cu ceea ce este cu adevărat numai Duh), și nu ca pe niște fantome.

Ana Elisabetaon **26 iunie 2015 la 9:33 pm** said:

Și am mai observat o chestie, uitați-vă aici:

Taie o felie din aura Pruncului, fără măcar să fie acoperită de ceva. Așa cum am arătat, în tipologiile tradiționale nu se întâmplă nimic de acest fel.

În al doilea rând, ce face Pruncul cu degetul arătător de la mâna stângă în sus? N-ar trebui să binecuvânteze cu mâna dreaptă, mai degrabă?

Și, în plus, aura Pruncului este semitransparentă, ceea ce iarăși nu este în regulă – o lumină increată așa, un pic mai palidă, ca să putem vedea prin ea? Toate mărturiile despre lumina increată o descriu ca foarte strălucitoare.

doktoruon [29 iunie 2015 la 10:30 pm](#) said:

Apropos de imaginea asta :

ANGELUL ANANCI

SUS TOTUL SUB CĂLȚĂ!
ȘI VENIȚĂCINA!

- LA NINICĂȘI DOBÎNDIND LUMEA ÎNTĂI...
- ȘI ÎNȚĂI NE DESLĂȘĂȘI ȘOCUL...
- ALI ÎNȚĂI ȘI ÎNȚĂI ȘI ÎNȚĂI...

- ÎNȚĂI ÎNȚĂI...
- ÎNȚĂI ÎNȚĂI...
- ÎNȚĂI ÎNȚĂI...
- ÎNȚĂI ÎNȚĂI...
- ÎNȚĂI ÎNȚĂI...

Cred ca aici parintele a profetit despre celebrul 666 – in afara de restul proroociilooor care se vad mazgalite peste tot -, vedeti cu mare atentiune capetele manerele de sprijin al mainilor si piciorul foto-sezlong-ului. Cred ca parintele a vrut sa avertizeze despre faptul ca celebrul 666 se va gasi peste tot ,in tot ce misca si mai ales in tot ce sta, inclusiv in picioarele si manerele scaunelor de bucatarie sau sufragerie...si poate si in cele de wc ,dar alea-s fara de manere... Cred totusi ca ispita din spate care se pregatea sa intre in scena e prea echipata pt o ispita de vara ; ca vazui ca individul era in pantalonasi de cercetas, si aia scurți !!!

Na , ca sa nu spuneti ca nu m-am implicat si eu in povestea asta a mazgalelilor lui nea Boca....mie mi-a sarit in ochi 666 !!!

Ana Elisabetaon [29 iunie 2015 la 10:58 pm](#) said:

:))) Da, și dedesubt (sub această scenă) apar niște medalioane hexagonale, deci cu 6 laturi, și pe fiecare latură sunt câte 6 bulinuțe! Serios, se vede în fișierul în mărime 100%.

Iar „ispita” pare că disimulează o pereche de cornițe în coafură. Față umană oricum nu are decât aproximativ... Poate că vrea să spună că e vreo roboată? Văd că are și video-telefon (adică un receptor de telefon peste televizor). Mai are un telefon (receptor) și în mână, ăsta o fi mobilul. Tare ciudat îl mai ține – asta apropo de stângăcii...

Dar dacă e să-l căutăm în buclele din desen, numărul 666 apare explicit la la piedestalul coloanei, chiar în stânga măsuței pe care stă televizorfonul :))

Sau poate că consoarta nu e nici consoartă, nici roboată, ci o profeție a filmelor cu zombi și/sau bampiri :)))

doktoru on [26 iunie 2015 la 7:04 pm](#) said:

Salut. Off-topic dar haios !!!...este pt nea Oprescu cel mai bun doctor dintre primari !!!

On topic , eu ma raman fara cuvinte si nu am ce sa mai spun ; inainte comentatorii au epuizat toate resursele deja !!!... dar va tin si eu pumnii pe mai departe.

Reply ↓

[Theologie Patristica](#) on [26 iunie 2015 la 7:13 pm](#) said:

:)))

Cauta cuvinte doktore, ca vorba aia, fara tine viata e pustiu

Reply ↓

Ana Elisabetaon [26 iunie 2015 la 9:07 pm](#) said:

:)))

Căutam o poză pentru ce ai spus tu, Andrei, dar uite ce-am găsiit....

<http://demotivare.com/posters/7350/marele-preazicator.html>

Theologie Patristicaon [26 iunie 2015 la 10:15 pm](#) said:

Doamne iarta-ma, dar am ras cum n-am mai ras de mult :)))

Ana Elisabetaon [26 iunie 2015 la 9:01 pm](#) said:

Cu ce ocazie, ca să zic așa?

Reply ↓

doktoruon [26 iunie 2015 la 11:30 pm](#) said:

Nu stiu ,sunt intr-o pasa mai prosta , ca sa zic asa. M-am saturat de citit pe tot felul de bloguri tot felul de chestii ciudate cel putin zis, ma dor si ochii-n cap, am si hartii de facut cu de ale mele si parca nu mai pot sa citesc si sa ma concentrez... atatea prostii peste tot, si pe intern si pe extern. Parca sunt numai mesaje pt retarzi, ne iau astia de prosti. ...am obosit...si in plus de pictura lui nea Boca mie mi se cam falfaie, nu ma intereseaza , nu dau doi bani pe ea....asa ca ma relaxam facand niste fotosopizari si aveam de gand sa vad o perioada niste filme ca sa ma mai calmez si sa mai uit de cele stresante si mai ales de alea enervante. Dar ca element ajutator si mai hilar zic de un pct de vedere al unuia , cred ca mai revoltat

ca mine :
CAND DECLARI CA NU ESTI LEGIONAR, E CA SI CUM DECLARI CA ESTI MANDRU CA ESTI GAY. CAM ASA E PSIHIC PENTRU UN CRESTIN CRED. NU POT GASI ALTA COMPARATIE. EL A DECLARAT CA NU E LEGIONAR(OCTAV BJOZA). DECI E CLAR. A DECLARA CA NU ESTI LEGIONAR E CEVA ASA MENTAL DE AUTOSODOMIZARE A PROPRIULUI PSIHIC. CACI IN DUH SI TRUP TOTI SUNTEM LEGIONARI.

Poate ar trebui sa luam exemplu de la acest tanar si nelinistit si sa ne declaram, totusi si in cele din urma, apartenenta la acest grup colorat si vesel, aka LGBT...cre ca io o sa fac primul pas in acest caz !!!

Reply ↓

Theologie Patristicaon [27 iunie 2015 la 12:15 am](#) said:

Cine a zis porcaria aia ordinara?

doktoruon [27 iunie 2015 la 2:27 am](#) said:

Ei si tu, cum cine ...tineretul asta exaltat(si arzand de manie, unii) care stie tot fara sa citeasca un rand sau daca se infomeaza tot nu intelege si nu stie nimic dar se grabeste sa dea cu bata in balta prin afirmatii epatante stil : șoc !!!...mai stii ,poate pana la urma tineretul asta exaltat si legionar or pune de o petitie in care sa-i zica lui nea Danutz din deal sa bage ceva de Capitan si de Legiune in Crez ,nu de alta dar ca sa dea mai bine la ortodoxie fiind pagina cea mai frumoasa din istoria recenta a...dacilor liberi !!!...eu le-as mai da si un sfat inca : sa nu dea dreaq ca sa uite sa-l puna la inventar si pe nea Zamolxes...

Ana Elisabetaon [27 iunie 2015 la 11:04 am](#) said:

:))) Dacă e să-i aplicăm un pic de pop psychology, înțeleg că el se declară legionar pentru că-și neagă pornirea pe invers??

Ana Elisabetaon [27 iunie 2015 la 11:09 am](#) said:

Dacii liberi? Nu lipsește cumva vreo literă? Că mă gândesc că s-ar putea face un film:

„Legiunea se întoarce: Ce s-a mai întâmplat cu Legiunea după ce porcii s-au aruncat în mare”

Sunt foarte răutăcioasă azi, dar este parte a reacției la gugumănia pe care tocmai am citit-o.

Ana Elisabetaon [27 iunie 2015 la 11:11 am](#) said:

Doktore, spor pe la treburi!

doktoruon [27 iunie 2015 la 5:10 pm](#) said:

Bodeaproste sefa !!!...mi-am mai revenit ca m-am amuzat cu un prieten facand niste editari video de la fi-miu de la scoala...si am mai ras si m-am mai destresat, caci se adunaseră unele in ultima vreme din alea mai nasoale... Dar ca sa zic ce am vazut la un comentariu, la ceilalti, unde un baiat destept le zice chip-istilor ca prin chip nu le poate lua nimeni libera alegere, nici nu ii poate sili sau sa le incalce vointa prin nici un chip sau nano-micro-chip rfid 666, asa cum poate dreaq si-ar dori. Caci Dumnezeu ne-a dat vointa libera de a alege ,rau sau bine ca sa tina de alegerea noastra la judecata. Dar aia nu vor sa inteleaga sau cel putin deocamdata, si parca sau mai linistit si vocile alea pro chip, parca nu mai sunt asa de vehementi...nu stiam ca si monahul Teodot a ajus un reper pierdut printre Sf. Parinti !!!...tot il dau unii de exemplu...ca cica daca a zis monahul Teodot ,gata asta e... Dar sa zic unde vream sa ajung, citire de la pr .Paisie Aghioritul, nu sfantul...inca !!! :

“- PARINTE, SPUNETI-NE CEVA DESPRE ANTIHRIST.

– Sa spunem mai bine despre Hristos... Cat putem, sa fim langa Hristos. Daca suntem cu Hristos, ne vom teme de Antihrist? Oare nu exista duh antihristic acum? Rau face duhul antihristic. Si daca se va naste si un monstru antihrist si va face unele negliobii, va fi luat in ras la sfarsit.

SE VOR PETRECE MULTE EVENIMENTE. POATE VETI APUCA SA TRAITI SI VOI MULTE DIN SEMNELE SCRISE IN APOCALIPSA. INCET-INCET DESTULE INCEP SA IASA LA IVEALA. STRIG SI EU NETREBNICUL DE ATATIA ANI! SITUATIA ESTE INFRICOSATOARE, CIUDATA. NEROZIA A INTRECUT LIMITELE.A venit lepadarea si ramane ca acum sa vina “fiul pierzarii” (2 Tes. 2,3)... EVANGHELISTUL IOAN ATUNCI CAND IN PRIMA SA EPISTOLA SPUNE: “COPIII MEI... CA VINE ANTIHRISTUL, IAR ACUM MULTI ANTIHRISTI S-AU ARATAT...” (1 IN. 2, 18), NU INTELEGE CA ASTEPTATUL ANTIHRIST VA FI CA PRIGONITORII MAXIMIAN SI DIOCLETIAN, CI CA ANTIHRISTUL CEL ASTEPTAT VA FI INTR-UN FEL CA UN DIAVOL INTRUPAT, CARE SE VA PREZENTA POPORULUI ISRAELIAN CA MESIA SI VA INSELA LUMEA.

Ori noi astia care am mai citit cate unele stim ca Sf.Parinti au zis ca lepadarea este chiar antihristul .Iar acesta a fost trecut asa de Sf.Pavel din cauza lucrării lui in lume , adica el a fost numit asa dupa lucrarea lui. Nu apare intai lepadarea si apoi se mai gandeste , se mai rasuceste si in cele din urma apare si antihristul. Odata ce recunosti lucrarea si o si vezi cu ochii tai inseamna ca antihristul exista si

el undeva. Si ma gandeam ca daca pana si pr.Paisie a incurcat borcanele, la noi astia mai slab pregatiti la ce sa ne asteptam ?!!!...

By the way, ia ce zice mai departe prietenul cu gay-ii :
SINCER ACESTI OAMENI DE LA RAZBOI INTRU CUVANT SUNT SIGUR GAY...IATA CE AU PUBLICAT...EU PUN PARIU CA EI SUNT UN GRUP DE GAY SI CA SITE-UL LOR E UN SITE DE RECRUTARE DE PARTENERII DINTRE SEMINARISTII CREDULI CARE IL CITESC

...e bine ca a aparut tizul, dupa examene cred, si face lege si ordine – si ceva disciplina – printre arsenici !!!

[Theologie Patristica](#) on [28 iunie 2015 la 12:32 am](#) said:

Culmea e ca primul pasaj infirma multe din teoriile cipiste: „– Sa spunem mai bine despre Hristos... Cat putem, sa fim langa Hristos. Daca suntem cu Hristos, ne vom teme de Antihrist? Oare nu exista duh antihristic acum? Rau face duhul antihristic. Si daca se va naste si un monstru antihrist si va face unele neghiobii, va fi luat in ras la sfarsit.”

Individul ala cu gay-i e, sincer, nesanatos.

[doktoruon](#) on [28 iunie 2015 la 2:42 am](#) said:

Mai copii , nu va mai luati asa de tineretul legionar-nationalist al zilelor noastre. E si ei oameni in felul lor. Si daca asa inteleg ei problema acum ce sa-i faci? Sa-i arunci si pe astia mici-n mare dupa aia mai dinainte ?!!! Lasati-i ca or invata pe pielea lor asa cum au invatat si inaintasii lor , caci daca stiau ce a zis Iisus sau citeau de la Sf.Ioan chestia ca nici macar nu aveau voie sa se revolte contra Cezarului in vederea unor zile mai bune, poate si primii apucau zile mai frumoase si mai linistite. Asa ca daca au avut viermisorii si i-a mancat pe ici-colo na ,ca au fost un pic scarpinati...tot pe ici-colo... Cat despre pr.Paisie a zis bine ce a zis , nu neg asta. Eu doar am subliniat mica eroare care apare la el atunci cand face distinctie intre apostazie si antihrist. Parca intr-un fel rememoreaza greseala fariseilor atunci cand nu stiau sa faca distinctie intre Prorocul si Hristosul si il tot intrebau prostii pe Sf.Ioan Botezatorul neintelegand ca era vorba despre una si aceiasi persoana reunita cu cel doua calitati in Iisus Hristos.

[doktoru](#) on [28 iunie 2015 la 3:35 am](#) said:

Chiar ca plictiseala...toti plecati la mare, nu eram eu dus pe coclauri aiurea cu mintea ci toti erau plecati de colo-colo cu treburi, si mie doar mi se parea ca nu-i asa !!!

Dar revenind la oile noastre sa continuam cu lista desconspirarilor si sa spun ca am deslusit si misterul acela de care ma plangeam eu mai demult, dar nici prea de demult.

Tot citind si recitind am inteles pana la urma care este lucrarea antihristului si cum fura el stapanirea oamenilor si a lui Dumnezeu in lupta sa contra lui Hristos. Mai tineti minte pasajul de la Sf.Ioan Gura de Aur :
CU DREPT CUVANT AR PUTEA INTREBA CINEVA, CE ANUME ESTE CEEA „CE-L OPRESTE”, SI DUPA ACEASTA SA CUNOASCA DE CE PAVEL VORBESTE ATAT DE INTUNECAT AICI? ASA DAR CE ESTE ACEEA CE-L OPRESTE DE A SE ARATA ACUM? UNII SPUN CA AICI SE VORBESTE DE HARUL DUHULUI, IAR ALII ZIC CA E vorba DE STAPANIREA ROMANILOR, SI CU ACESTI DIN URMĂ MĂ UNESC SI EU.... DACĂ AR

FI SPUS, CĂ PUȚIN DUPĂ ACEEA, ÎMPĂRĂȚIA ROMANILOR SE VA SURPA, DE ÎNDATĂ L-AR FI NIMICIT ȘI PE EL CA PRIMEJDIOS, ȘI PE TOȚI CREȘTINII, CA REVOLTĂTORI AI ORDINEI PUBLICE. ȘI NU A ZIS CĂ ACEASTA SE VA ÎNTÂMPLA IUTE, DEȘI DE ALTFEL NECONTENIT ACEEAȘI SPUNE, ÎNSĂ CE? „CA SĂ SE ARATE EL ÎN TIMPUL SĂU”, ZICE: „CĂ TAINA FĂRĂ DE LEGEI SE LUCREAZĂ”.....„NUMAI CEL CE OPREȘTE ACUM, PÂNĂ SE VA LUA DIN MIJLOC”, ADICĂ, CÂND ÎMPĂRĂȚIA ROMANILOR SE VA LUA DE LA MIJLOC, ATUNCI VA SOSI ȘI ACELA. **Și cu drept cuvânt zice aceasta, căci pe câtă vreme stăpânește frica de împărăția aceasta, nimeni nu va îndrăzni a se mândri și a se înălța atât de mult, dar când împărăția va lua sfârșit, atunci și acela, odată eu anarhia, se va arunca și se va încerca să răpească și stăpânirea oamenilor și stăpânirea lui Dumnezeu.**

Stim deci cand a luat imparatia oamenilor antihristul sau ar fi trebuit sa fi stiut daca aveam dioptrii mai mari -unii dintre noi-, ma rog toata majoritatea de fapt, deci mai ramasese de luat doar imparatia lui Dumnezeu. Asta nu o intelegeam inainte nici eu si tot bajbaiam, desi aveam in minte linia generala de intelegere. Dar tot citind pe la Revelatie, nu-i mai zic Apocalipsa ca unii inteleg aiurea cuvantul si nu stiu la ce se refera de fapt, am gasit referiri la nea Balac din cartea lui Moise , adica din Numerii, pt cei care mai se obolesc sa citeasca Biblia din an in Paste, si acolo am vazut asemanarea lucrarii de atunci cu cea din zilele noastre desi inceputa un pic mai din urma. Stiu ca am dat si din Sf.Chiril al Alexandriei ceva explicatii despre fenomen, dar le-am dat degeaba ca telenovelele si lucrurile inutile m-au invins definitiv ,iremediabil si evident in modul cel mai indubitabil !!!(sau poate ca au fost alte probleme personale de nimic ale fiecaruia cu care se lupta zilnic, cine stie oare ?!!!...oricum toata lumea uita ca de fapt trupul la nimic nu foloseste ci duhul este cel care da viata). Dar sa ne aducem aminte de Balac si de Balam(daca ii preferati cu V nu este nimic, este la fel) :

ATUNCI S'A AȘEZAT ISRAEL ÎN ȘITIM, IAR POPORUL S'A DEDAT LA DESFRÂNARE CU FETELE DIN MOAB.ACESTEA ÎI POFTEAU LA JERTFELE IDOLILOR LOR, IAR POPORUL MÂNCA DIN ACELE JERTFE ȘI SE ÎNCHINA LA IDOLII LOR .ȘI I S'A ÎNCHINAT ISRAEL LUI BAAL-PEOR, ȘI S'A APRINS MÂNIA LUI DUMNEZEU ASUPRA LUI ISRAEL...PENTRU CĂ ELE SUNT CELE CE, DUPĂ SFATUL LUI BALAAM, I-AU FĂCUT PE FIIH LUI ISRAEL SĂ SE LEPEDE DE CUVÂNTUL DOMNULUI ȘI SĂ-L CALCE DE DRAGUL LUI BAAL-PEOR, DIN CARE PRICINĂ A VENIT PEDEAPSĂ NTRU OBȘTEA DOMNULUI.

Si apoi citind si la Revelatie :
IAR ÎNGERULUI BISERICII DIN PERGAM SCRIE-I: ...DAR ÎMPOTRIVA TA AM CÂTEVA LUCRURI: AI ACOLO PE UNII CARE SE ȚIN DE ÎNVĂȚĂTURA LUI BALAAM , CEL CARE-L ÎNVĂȚA PE BALAC SĂ PUNĂ PIATRĂ DE POTICNIRE ÎNAINTEA FIILOR LUI ISRAEL, CA SĂ MÂNÂNCE CARNE JERTFITĂ IDOLILOR ȘI SĂ SE DESFRÂNEZE...

...IAR ÎNGERULUI BISERICII DIN TIATIRA SCRIE-I: DAR AM ÎMPOTRIVA TA CĂ O'NGĂDUI PE FEMEIA IZABELA , CARE-ȘI SPUNE PROOROCITĂ ȘI-I ÎNVĂȚĂ ȘI-I AMĂGEȘTE PE ROBII MEI SĂ SE DESFRÂNEZE ȘI SĂ MÂNÂNCE CĂRNURI JERTFITE IDOLILOR.

Invatatura lui Balaam a fost impotriva poporului lui Dumnezeu dintotdeauna. Asa lucreaza dreaq printre altele. Privind apoi la Pergam care dupa socoteala mea, din pacate, pica incepand de la 1517 , de cand am zis ca au inceput sa miste evreii prin istorie, si stiind ca nea Luther, cel asociat cu momentul 1517, care se stie ca a fost influentat de rabinii evreii in revolta lui fata de biserica catolica este si el prin zona si aducandu-ne aminte ca dupa momentul de la 1453 a urmat destul de repede si Renasterea cu toata renasterea vechilor paganisme si ale filozofilor aferente ne putem forma un inceput de imagine.Stiind de madam Izabela de care am zis ca ar reprezenta paganismul cuplat cu idolatria ,atunci cand ne zicea prietenul zcalin din

cele ale pr.Mina ,incepem sa ne prindem ca acela a fost momentul cand dreaq a reinceput sa lupte cu crestinii prin vechile arme. Vream sa mai zic si de Izabela ca citind iar pe la Imparati am redescoperit , caci uitasem, faptul ca ea era de fel fata de rege din Sidon si nu din Tir. Ori la nea Origen sidonienii sunt transliterati ca fiind vanatori. Apoi ne raportam la Sf. Chiril care ne arata ca vechiul israil al evreilor era si vanator din cauza ca-l vana pe Iisus ca sa-l prinda in cuvânt ca incalca legea lui Moise si sa-l dea mortii , mostenind acest lucru de la Esau sau Edom, ca si acela era vanator(pt cunoscatiori) -iar evreii chiar au devenit edomiti prin purtarile lor sangeroase , Sf.Chiril explica acest lucru - , intelegem pana la urma ca mademoiselle Isabella reprezinta de fapt evreii in paganitatea lor cu tot cu invataturile lor care incep iar , dupa o anumita pauza, sa se imprastie si sa si influenteze lumea crestina din ce in ce mai mult. Deci daca la biserica din Pergam , adica dupa 1517, Isabela incepe sa se manifeste prin invataturile acelea urate de care sunt pomenite la Balaam vedem apoi ca la biserica din Tiatira, care dupa umilul meu calcul se incadreaza in perioada, 1789 ,revolutia franceza si inceputul caderii monarhiei, si 1917,revolutia rusa si caderea monarhiei definitiv, madam Isabella este aratata direct ca existenta, desi usor virtuala si personalizata, si nu numai existenta prin invataturile paganesti raspandite prin crestinatate. Si noi stim cat de mult au contat invataturile anarhic-revolutionare din extern la acei crestinii revoltati care considerau ca ei ramaneau in urma si nu erau in bon ton cu pasul evolutiei societatii moderne de dupa 1789. - (o sa dau iar de la Sf.Ioan Gura de Aur mai jos despre cum trebuie sa fie crestinii si despre faptul ca nu trebuie sa se revolte fata de nimeni atunci cand sunt asupriti si mai ales in fata oricarui regim politic si sa stea ca o oaie la taiere si doar cand Cezarul se atinge de cele cuvenite lui Dumnezeu atunci ii este ingaduit sa vorbeasca si atat, adica sa se opuna verbal si nu fizic.- daca mai zic si ca trebuie sa se roage pt aia !!!)

Deci dreaq prin desfranare fizica si idolatrie-moderna si pagana ,conform lui Balaam, ii face pe crestini sa apostazieze de la Dumnezeu fara nici macar o singura picatura de mucenicie in cel mai constient mod posibil, chiar daca nedandu-si seama de ceea ce fac dar asta doar din cauza necredintei lor. – asadar lupta a inceput pe ambele fronturi undeva de pe la 1500, dupa caderea Constantinopolului si re-aparitia renescentist-luminist-umanista a paganatatiei. Deci imparatia oamenilor a cazut cand a cazut si monarhia iar lupta pt imparatia lui Dumnezeu care se afla in inima oamenilor este in plin proces de desfasurare cu avantaj , evident, dreaq. Iar pseudo-anarhia asta organizata in care traim actual cu totii favorizeaza clar lepadarea credintei din cei slabi si asta in modul cel mai usor cu putinta si fara nici un efort prea mare din partea lui dreaq. Pur si simplu el a scos pe taraba vechile chestii dar ambalate in alta poleiala mai stralucitoare ...si le mai da si moca pe deasupra...Iar prostii le cumpara fara intrebari pe toate.

Pt conformitate dau si citatele din Origen si Sf.Chiril :
DE ACEEA ȘI DUMNEZEIESCUL PAVEL A NUMIT PE DREPT CUVÎNT DESFRÎNAT ȘI ÎNTINAT CA PE ESAU PE CEL CE S-A HOTĂRÎT SĂ VIEȚUIASCĂ ATÎT DE URÎT. ȘI A DAT PE ESAU CA UN CHIP AL CELOR ROSTOGOLIȚI ÎN DESTRĂBĂLARE, ARĂTÎNDU-L CA PE O PILDĂ A NEÎNFRÎNĂRII ÎN POFTELE TRUPEȘII ȘI PĂMÎNTEȘTI, ZICÎND : «SĂ NU FIE VREUNUL DESFRÎNAT ȘI SPURCAT CA ESAU, CARE PENTRU O MÂNCARE ȘI-A VÎNDUT NAȘTEREA SA CEA DINTÎI» (EVR. 12, 16,FAC. 25, 33). DECI BINE VOM ZICE DE VOM COMPARA ÎNTUNERICUL VIEȚUIRII IUDAICE ȘI CURĂȚIA ȘI LIBERTATEA MULȚIMII NEAMURILOR CU PUTERILE CELOR DOI TINERI. **Căci Israil avea o cugetare pămîntească, era îngîmfat și certăreț și foarte înclinat spre ucideri, potrivit cu Esau care se ocupă cu lucrarea pămîntului și cu uciderea**

fiarelor... DE ACEEA CUVÎNTUL PROOROCESC LE SPUNE : «CURSE AU PUS CA SĂ OMOARE BĂRBAȚI» (IER. 5, 26). DAR ȘI HRISTOS ÎNSUȘI A ZIS : «ÎN ZADAR AU ASCUNS DE MINE STRĂCIUNEA LAȚULUI LOR, ÎN DEȘERT AU OSÎNDIT SUFLETUL MEU. SĂ VINĂ ASUPRA LOR LAȚUL PE CARE NU-L CUNOSC ȘI CURSA PE CARE AU ASCUNS-O, SĂ-I PRINDĂ PE EI» (PS. 34, 6—7). CĂCI AU TRIMIS PE UNII DIN FARISEI, ÎMPREUNĂ CU CEI NUMIȚI IRODIANI (CARE ERAU PERCEPTORI DE DAJDIE), CARE L-AU ISPITIT ZICÎND : «DE SE CUVINE A DA DAJDIE CEZARULUI SAU NU ?» (MARCU 12, 14). **Deci și Israil era vînător.**

APOI, DUPĂ O LUNGĂ ÎNȘIRARE DE NOȚIUNI, SCRIPTURA VORBEȘTE DOAR DESPRE CEI DIN SIDON : «VOI PIERDE PE SIDONIENI DE LA FAȚA FIILOR LUI ISRAEL» . AU FOST AMINTIȚI ȘI CANAANEII ȘI CEI CARE SE GĂSESC ÎN ȚINUTURILE DINSPRE EGIPT, CEI CARE SE AFLĂ ÎN ȚINUTUL ACCARONULUI ȘI ÎN PARTEA STINGĂ A RÎULUI (IORDAN), PRECUM ȘI MULȚIME DE ALTE POPOARE. **Dar, numai despre sidonieni zice Domnul că-i va nimici. Sidonienii, însă, precum am spus mai înainte, înseamnă «vînătorii».** CE ALTCEVA SE ÎNȚELEGE PRIN ACEȘTI VÎNĂTORI RĂI, PE CARE DOMNUL ÎI VA NIMICI, DACĂ NU PUTERILE VRĂJMAȘE DESPRE CARE PROFETUL ZICE : «AU ÎNTINS O CURSĂ PICIOARELOR MELE», PENTRU A VÎNA SUFLETELE ȘI A LE ATRAGE, PE NEAȘTEPTATE, SPRE PĂCAT ? DE ACEEA ÎI NIMICEȘTE DOMNUL. CÎND VÎNĂTORII VOR FI MORȚI, CÎND NU VA MAI FI NIMENI PENTRU «A ÎNTINDE CURSE» ȘI PLASE CA SĂ ATRAGĂ SUFLETELE ÎN PĂCAT, ATUNCI «FIECARE VA STA LINIȘTIT SUB VIȚA ȘI SUB SMOCHINUL LUI».

O chestie mai funny la Sf.Andrei la talcuirea lui la Revelatie la biserica Tiatira(1789-1917-parerea mea) : DAR V'O SPUN EU VOUĂ, CELORLALȚI DIN TIATIRA CĂȚI NU AU ÎNVĂȚĂTURA ACEASTA, CELOR CE N'AU CUNOSCUȚ, AȘA CUM SPUN EI, ADÂNCURILE SATANEI : NU PUN PESTE VOI O ALTĂ GREUTATE, DAR CEEA CE AVEȚI, ȚINEȚI CU TĂRIE PÂNĂ CE VOI VENI...IAR BIRUITORULUI ȘI CELUI CE PĂZEȘTE PÂN'LA CAPĂȚ FAPTELE MELE...

Deci sfantul la aceste versete are o talcuire intru-un fel funny din cauza ca zice(si asta deci la aceea perioada cuprinsa intre 1789 si 1917 si pesemne ca pana la sfarsitul lumii):

Nu caut de la voi război, ci să păziți învățătura care ați luat-o pînă cînd vă voi lua pe voi de aici. ÎI VOI DA PUTERE CELUI CE FACE LUCRURILE MELE, ÎI VOI DA PUTERE PESTE EI (MT. 25) SAU PESTE 10 CETĂȚI, PRECUM S-A ZIS ÎN EVANGHELIE (LC. 19).

Deci sfantul arata destul de clar ca trebuie este pastrata doar credinta si fara nici o alta lupta de impotrivire.Exact cum am zis si eu ca aceasta va fi ispita de sfarsit de lume adica staruinta in credinta fara nimic absolut altceva....parerea mea.

Sa nu uit de Sf.Ioan. Apoi, ca ucenicii să aple că este nouă legea luptei și străin chipul bătăliei, pentru că îi trimite cu mâinile goale, CU O SINGURĂ HAINĂ, FĂRĂ ÎNCĂLȚĂMINTE, FĂRĂ BĂȚ, FĂRĂ CINGĂTOARE, FĂRĂ PUNGĂ ȘI LE PORUNCEȘTE SĂ FIE HRĂNIȚI DE GAZDELE LOR, DOMNUL NICI AICI NU-ȘI OPREȘTE CUVÎNTUL, CI LE ARATĂ PUTEREA LUI NESPUSĂ, SPUNÎNDU-LE: „PLECÎND AȘA, FIȚI BLAJINI CA OILE, DEȘI AVEȚI SĂ MERGEȚI LA LUPI; ȘI NU ATÎȚ LA LUPI, CI CHIAR ÎN MIJOCUL LUPILOR!” ȘI LE PORUNCEȘTE SĂ AIBĂ NU NUMAI BLÎNDEȚEA OILOR, CI ȘI NEPRIHĂNIREA PORUMBIȚEI: „AȘA, MAI ALES, ÎMI VOI ARĂȚA PUTEREA, LE SPUNE DOMNUL, CÎND OILE VOR BIRUI LUPII, DEȘI SÎNT ÎN MIJOCUL LUPILOR, CÎND, MUȘCATE DE NENUMĂRATE ORI, NU NUMAI CĂ NU VOR FI MÎNCATE, CI CHIAR PE LUPI ÎI VOR SCHIMBA!” **Da, este cu mult mai minunat și cu mult mai frumos să schimbi sufletul cuiva, să-i prefaci gîndirea decît să-l ucizi.** ȘI ACEASTA AU FACUT-O UCENICII, DEȘI ERAU NUMAI DOISPREZECE, IAR LUMEA ÎNTREAGĂ PLINĂ DE LUPI. SĂ NE FIE, DAR, RUȘINE NOUĂ, CARE FACEM CU TOTUL DIMPOTRIVĂ, CARE CA LUPII NE NĂPUȘTIM ASUPRA DUȘMANILOR NOȘTRI! **Dacă ne purtăm ca oile, învingem; învingem, biruim, chiar dacă ne-ar înconjura haite de lupi; dar dacă ne facem lupi, sîntem biruiți, că se depărtează de la noi ajutorul**

Păstorului. Că Păstorul nu păstorește lupi, ci oi; IAR PĂSTORUL TE PĂRĂȘEȘTE ȘI PLEACĂ DE LA TINE CĂ TU NU-I ÎNGĂDUI SĂ-ȘI ARATE PUTEREA SA. DACĂ SUFERIND RĂUL, ÎȚI ARĂȚI BLÂNDEȚEA ȘI BIRUI, ATRIBUIE-I PĂSTORULUI ÎNTREAGA BIRUINȚĂ; DAR DACĂ RĂSPUNZI CU LOVITURI ȘI PUMNI, ÎI ÎNTUNECI BIRUINȚA.

Ai văzut autoritate? Ai văzut stăpînire? Ai văzut putere nebiruită? Cele spuse de Hristos au acest înțeles: „Să nu vă tulburați, spune Domnul ucenicilor Săi, că, trimițindu-vă în mijocul lupilor, vă poruncesc să fiți ca oile și ca porumbeii! Puteam să fac cu totul dimpotrivă, să nu vă las să suferiți ceva, nici să cădeți ca oile pradă lupilor, ci puteam să vă fac mai înfricoșători decît lei! Dar aceasta vă e mai de folos; aceasta vă face și pe voi mai străluciți și aceasta propovăduiește și puterea Mea!” Așa i-a grăit și lui Pavel: „Destul îți este Harul Meu! Că puterea Mea în slăbiciune se desăvîrșește!”. „Eu, le spune Hristos ucenicilor Săi, Eu am făcut ca voi să fiți așa!” Aceasta a lăsat să se înțeleagă prin cuvintele: „Eu vă trimit ca oile”. Nu vă descurajați dar, le spune Domnul. Știu, știu bine că prin blîndețe mai cu seamă veți birui pe toți!”

ACEASTA E PRICINA CĂ DOMNUL NU NE-A PORUNCIT SĂ FIM NUMAI BLÎNZI, DAR NICI NUMAI ÎNȚELEPȚI, CI LE-A UNIT PE ACESTE AMÎNDOUĂ, CA ELE SĂ AJUNGĂ VIRTUTE, SĂ AI ÎNȚELEPCIUNEA ȘARPELUI, CA SĂ TE FERESTI SĂ NU FII LOVIT ÎN CEEA CE AI MAI SCUMP; DAR SĂ AI ȘI BLÂNDEȚEA PORUMBIȚEI, CA SĂ NU TE RĂZBUNI PE CEI CE TE NEDREPTĂȚESC ȘI NICI SĂ PEDEPSEȘTI PE CEI CE UNELTESC ÎMPOTRIVA TA. PENTRU CĂ IARĂȘI NU-I DE NICI UN FOLOS ÎNȚELEPCIUNEA, DACĂ NU-I

ADAUGI

BLÂNDEȚEA,

– Dar poate fi o poruncă mai grea ca aceasta? Nu-i de ajuns, oare că suferim răul ce ni se face?

– Nu, RĂSPUNDE DOMNUL. Mai mult; nu-ți îngădui nici să te revolți! AȘA E PORUMBIȚA!

– Dar o astfel de poruncă este ca și cum ai porunci unei trestii aruncate în cuptor să nu fie arsă de foc, ci să stingă focul. – !!!

– SĂ NU NE TULBURĂM! UCENICII DOMNULUI AU ÎMPLINIT PORUNCA, AU DUS-O LA BUN SFÎRȘIT ȘI AU ARĂTAT PRIN FAPTELE LOR CĂ AU FOST ÎNȚELEPȚI CA ȘERPILII ȘI BLÎNZI CA PORUMBEII. N-AU AVUT ALTĂ FIRE, CI ACEEAȘI FIRE CA ȘI NOI. SĂ NU SOCOTEASCĂ, DAR, NIMENI CĂ SÎNT CU NEPUTINȚĂ DE ÎNDEPLINIT PORUNCILE DOMNULUI! DOMNUL CUNOAȘTE MAI BINE DECÎT TOȚI FIREA LUCRURILOR; ȘTIE CĂ SĂLBĂȚICIA SE STINGE NU CU SĂLBĂȚICIE, CI CU BLÂNDEȚE.

Reply ↓

Ana Elisabeta on [29 iunie 2015 la 11:12 pm](#) said:

Mi se pare un accent important și pe care mulți par să-l scape din vedere: că datoria noastră în această epocă este de a ține ceea ce am primit (Predania/Tradiția) și nu de a lupta cu răul ca-n filmele apocaliptice de la Hollywood și nici ca-n celelalte, zise „documentare anti-sistem”.

Reply ↓

Theologie Patristica on [29 iunie 2015 la 11:13 pm](#) said:

Adevarat! Ce pacat ca majoritatea fac fix anapoda...

preotduhovnic@hotmail.com on [3 iulie 2015 la 2:57 pm](#) said:

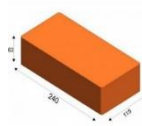
Nu, datoria noastră e sa avem paine cu orice chip, bani, masini, femei, piscine, sa fim slujiti si cinstiti de toti, sa zidim ziduri ca masonii, fie ele si biserici, sa le umplem cu desene oculte si in Altar, pe Sfanta Masa, sa punem statuia lu' lucifer. Avem cu totul si cu totul alta treaba decat va imaginati...

doktoruon [30 iunie 2015 la 1:50 am](#) said:

Da , da-n zilele noastre da mai bine (la mase) un erou de la hollywood, usor nervos si anarhic, rebel si nesupus care face dreptate in stanga si in dreapta si cand da cu pumnu-n masa cade peretele de la vecini (de rigips ca americanii stau toti in cutii de cartoane – de aia cand mai trece cate o Katrina se vad peste tot imprastiate numai sipculitze si aschiutze). Un erou care indeamna lumea la inca o anarhie(chiar cum o fi sa fi mai anarhic decat chiar anarhia insusi?)la dreptate sociala, la lupta contra sistemului (care tot ei l-au gandit)la o viata mai buna etc. Acelasi erou care mitraliaza bizonic (adica cu 2 mitraliere deodata) dar i se umezesc ochisorii si mai pisa o lacrima cand vede o florica si un apus de soare romantic in timp ce isi aduce aminte cum a fost abuzat de o matusica in adolescenta...on the backseat !!!

[Reply](#) ↓

preotduhovnic@hotmail.com on [29 iunie 2015 la 8:19 pm](#) said:

Greu, fratilor, am fost la cateva manastiri in sudul tarii si am intrebat staretii ce cred despre pagansimul din jurul ieromonahului Boca. Stiti ce zic toti? Daca-l scoatem pe Boca din calcule si spunem pelerinilor ca nu asa trebuie sa arate Ortodoxia, nu vom mai avea bani de paine! Infiorator! Ortodoxia e de vanzare. Adevarul trebuie negociat si nivelat. Hristos-Dumnezeu se da dupa vremuri sau ramane un domeniu al trecutului. Ateism si curvie duhovniceasca la greu...

[Reply](#) ↓

Ana Elisabeta on [29 iunie 2015 la 9:38 pm](#) said:

!!! Domnul și Maica Domnului să ne aibă în pază...

[Reply](#) ↓

preotduhovnic@hotmail.com on [2 iulie 2015 la 12:34 pm](#) said:

Vai de noi, staretii ma fac fanatic, fratii mei preoti ma fac taliban. Avem harazirea aspra de la Vesnicul nostru Arhiereu! Vai de mirenii care nu cauta duhovnici neecumenisti si vai de preotii care nu-si cauta arhieriei neeretici. Doamne iarta-ne si ajuta-ne!

doktoruon [29 iunie 2015 la 10:41 pm](#) said:

Pai cred ca si Hristos saracul a trebuit sa mai coboare standardele pt pacatosii ultimului veac caci altfel cine s-ar mai mantui in aceste conditii ?!!! Si credinta este de vanzare dar si fratii sunt de vanzare in aceste ultime zile. Uitati cate Iude sunt la conducerea tarii si nici unul nu-i de al nostru. Toti de la tot felul de secte sau in cel mai bun caz atei, dar cred ca nici atei nu mai sunt ce au fost odata.

In mod normal ,in stilul asta de avansare a decadentei ,nu mai sunt prea multi ani, si asta se vede si cu ochiul liber, peste tot. Sunt curios ca am citit ca cica pr. Anitulesei a scos o carticica despre ratacirile si ereziile pr. A.B. ....vai, iar am deviat de la subiect....absolut infiorator, chiar eu ma simt socat !!!

[Reply](#) ↓

Ana Elisabeta on [30 iunie 2015 la 12:05 am](#) said:

Google nu pare să știe de cârticica pr. Anițulesei...

Theologie Patristica on [30 iunie 2015 la 12:08 am](#) said:

Se pare ca este cea de pe site-ul „Adevarul despre Arsenie boca”.

doktoru on [3 iulie 2015 la 10:01 pm](#) said:

Se agita lumea dar cam degeaba si inutil. Doar e scris : În Patericul egiptean se găsește această : „Frații părinți ai Schitului au proorocit pentru neamul cel de pe urmă. Ce am lucrat noi?, ziceau ei. Și răspunzând unul dintre ei, mare cu viața și cu numele, avva Ishirion, a zis: Noi poruncile lui Dumnezeu le-am făcut. Și răspunzând frații, au zis: Dar cei după noi, oare ce vor face? Și a zis: Vor să vină la jumătatea lucrului nostru. Și au zis frații: Dar cei de după dânșii? A zis avva Ishirion: Nu au nicidecum lucru cei ai neamului și rândului aceluia, ci va să le vină lor ispită. Și cei ce se vor afla lămuriți în vremea aceea, mai mari și decât noi și decât părinții noștri se vor afla”.

Iar parintele Anatolie al Optinei ne da dezlegarea (duhovniceasca) a misterului acelui lucru al celor din vremea sfarsitului : ...De vei trăi să vezi acel veac, bucură-te, căci în vremea aceea cei credincioși care nu au alte virtuți, vor primi cununi numai pentru stăruința în credință, după cuvântul Domnului: ..Oricine Mă va mărturisi înaintea oamenilor, mărturisi-l-voi și Eu înaintea Tatălui Meu Celui Ceresc” (Matei 10, 32). Să ai frica lui Dumnezeu (adica sa incerci sa lucrezi poruncile lui Dumnezeu dupa puteri), fiul meu! Nu pierde cununa primită, ca să nu fii lepădat de Hristos în întunericul cel cumplit și în chinul cel veșnic. Si pr. Iustin Parvu a zis ca solutii omenesti nu mai sunt, dar s-a referit la altceva si nu la faptul ca traim vremurile antihristice in care se face lamurirea celor care tin credinta pana la sfarsit. Cred ca din aceasta intelegere gresita a problemei dadea si exemplele ale cu muceniciile sangeroase, destul de aiurea dpmdv.

Andreea on [29 iunie 2015 la 9:06 pm](#) said:

Vad ca ati deviat putin de la subiect. Pacat! Intre timp, eu m-am mai informat, si am intrat in legatura cu un domn distins, cadru didactic universitar, care preda chiar un curs de iconografie comparata. Nu doresc sa ii divulg numele, pentru ca nu e cazul, insa ceea ce mi-a spus este destul de ...grav. Pictura de la Draganescu este necanonica si din cauza ca nu respecta adevarul istoric. Cel puțin in ceea ce priveste infatisarea lui Iisus Hristos. Acesta nu a fost blond cu ochii albastri, ci saten-roscat, cu ochii caprui, asa cum reiese din descrierea facuta de unii dintre contemporanii Lui. Aceasta descriere se afla in erminia de pictura a lui Dionisie din Furna. Deci, daca parintele Arsenie Boca a avut "vedenii", ele nu se afla in legatura cu realitatea.

Tot domnul profesor spune ca, in ipoteza ca ar fi vazut chipurile sfinte in "lumina necreată", ceea ce le-ar fi schimbat putin infatisarea, tot nu a procedat bine pictandu-le asa, deoarece strica o intreaga traditie care s-a cristalizat in urma unor lupte asidue pentru icoana, in timpul celor doua perioade iconoclaste.

Ceea ce subliniaza domnul profesor, concept cu care sunt perfect de acord, este ca in arta icoanei inspiratia vine de la Duhul Sfânt, in starea de trezvie, iconarii adevarati evitand experientele de tip "vedenii".

[Reply ↓](#)

Ana Elisabetaon [29 iunie 2015 la 10:35 pm](#) said:

Da, și mie mi-au pus semne de întrebare ochii albaștri și mai ales acel Prunc cu ochi mari albaștri și aspect bolnăvicios. Dar mi s-a părut mai puțin grav decât alte lucruri pe care le-am semnalat.

Totuși, dacă el L-a pictat pe Hristos cu ochi albaștri pentru că „așa L-a văzut”, ar putea fi unul din argumentele că vedeniile lui au fost înșelări.

Termenul de vedenie în sine nu are nimic incriminant, apare de multe ori și în Sfânta Scriptură, atât în Vechiul cât și în Noul Testament, și în general se referă la vedenii de la Duhul Sfânt. Există însă și vedenii mincinoase, înșelări de la cel viclean, care și ele sunt menționate în Sfânta Scriptură. Este nevoie de multă atenție și de mult discernământ, și mai ales multă smerită cugetare, precum și de sfatul unui duhovnic priceput, pentru a le contracara atunci când apar.

[Reply ↓](#)

Andreeaon [30 iunie 2015 la 1:24 pm](#) said:

Da, așa e.

kalinikoston [3 iulie 2015 la 1:41 pm](#) said:

nu avea cumva pAB ochii albaștri? Ca eu parca vazusem pe undeva pozele alea doua portret alb/negru de circula cu el, numai ca facute color, si avea niste ochi albaștri de zici ca era de la secu. Pe de alta parte, pe mine ma amuza teribil episodul intrarii la Apostoli prin usile incuiate, de dupa inviere (e pe langa 'iesirea din mormant' – ca nu pot sa-i spun icoana Invierii): Hristos e pe jumătate in incapacitate, iar cealalta jumătate e dincolo de usa, ce mai, ca intr-un film prost cu fantome (<http://www.sufletortodox.ro/arhiva/imagineri/Perintele%20Arsenie%20Boca%20-%20pictura%20bisericii%20Draganescu/1/invierea1%28detaliu7%29.JPG>).

Sau o alta 'trasnaie' de la coborarea de pe Cruce, unde este un personaj batran, cu barba mare alba, foarte musculos si la bustul gol, care trage de picioarele Mantuitorului zici ca ar trage la navod. Imaginea e tot pe langa tabloul 'iesirii din mormant'...

(<http://www.sufletortodox.ro/arhiva/imagineri/Perintele%20Arsenie%20Boca%20-%20pictura%20bisericii%20Draganescu/1/invierea1%28detaliu5%29.JPG>)

In fine, inadvertente sunt multe: reprezentarea lui Dumnezeu Tatal, personaje care stau cu spatele la privitor (in cele mai contorsionate pozitii cu putinta), nuduri (imaginea in care sunt reprezentati cei 40 de mucenici din Sevastia), lumina exterioara icoanei, chipurile care parca seamana unul cu celalalt, imagini care aduc mai mult a tablouri religioase catolice sau chiar protestante decat a icoane ortodoxe...

Din cate am inteles, a studiat la Institutul de Belle-Arte de la Bucuresti. Nu stiu ce rezultate a avut pe acolo, insa pictura mi se pare sub-mediocra, stangace, prin unele locuri chiar naiva. Si chiar nu inteleg exaltarea ce-i cuprinde pe cei ce viziteaza biserica de la Draganescu. Dar probabil ca fiind o moda sa fi fan pAB, multi dintre cei care trec pe acolo (sau pe la Prislop) nu au curajul sa strige ca

'imparatul este gol'!
P.S. ar fi interesant de vazut reactia exaltatilor in fata unei fresce de-a lui Panselinos...

Ana Elisabeta on [9 iulie 2015 la 2:32 am](#) said:

Da, avea ochi albaștri, și îi folosea ca să fixeze misterios interlocutorii (povestea pr. Arsenie Papacioc, care n-a gustat tratamentul).

De acord cu observațiile. Bătrânul bărbos semidezbrăcat pare să se chinuie să-L poziționeze pe Hristos pe catafalc. În iconografia tradițională sunt reprezentate diferite momente, dar niciodată acesta, și nimeni nu se chinuie. Când este transportat Trupul, dă senzația că este foarte ușor. Iar când este reprezentat întins pe catafalc, toate personajele îl plâng și nimeni nu este semidezbrăcat.

Mai trebuie să și vadă că este ceva în neregulă cu „capela sixtină a neamului românesc”, iar noi românii stăm tare prost la capitolul educație artistică. Ne plac mult de tot toate kitschurile! De asta mă și întreb dacă Panselinos ar crea o reacție de atracție sau poate mai degrabă de respingere, pentru că nu este destul de kitschos ca să facă să vibreze sensibilitățile autohtone.

Nu știu dacă cineva cu studii și cu asemenea pretenții se califică pentru pictură naivă. Pictura naivă are și ea hazul ei, dar numai la cei care sunt autodidacți, care n-au studiat perspectivă și anatomie la școală. Cum spunea pr. Nicolae Steinhardt, citând nu mai știu pe cine: „Iubesc naivitatea, dar nu la bărboși”. Iconografia de tradiție bizantină, mai ales când nu e naivă ci cultă, exagerează anumite aspecte ale anatomiei și perspectivei, dar niciodată într-un fel în care să dea impresia de stângăcie. Perspectivele sunt uneori atât de distorsionate încât par puțin fantastice, deși mai degrabă sunt puțin cubiste în sensul că arată părți de obiecte care n-ar trebui să se vadă amândouă în același timp – și poate nici nu se văd în același timp, ci doar sunt consemnate amândouă în imagine, ceea ce ne face să ne simțim cumva imersați în lumea icoanei, uitându-ne la obiecte sau la case pe toate fețele. În schimb, Boca pare preocupat să-și construiască perspectivele (desenează carioaje pe pardoseli...), dar multitudinea de linii paralele lungi care nu se duc chiar unde ar trebui dau mai degrabă sentimentul de perspectivă ratată – a se vedea mai ales camera personajului în pantaloni scurți care stă în fotoliu.

Cât despre anatomie... În iconografia de tradiție bizantină, sunt exagerate anumite trăsături expresive și atenuate altele care țin de senzualitate. Un anumit tip de contorsionare a trupului apare la personajele care sunt contorsionate și în duhul lor, ca de exemplu în cazul lui Iuda. Granița e mai puțin evidentă în cazul picturii lui Boca, unde așa cum s-a remarcat apar personaje în tot felul de poziții, și fără ca ele să fie neapărat contorsionate interior. În afară de asta, apar deformări ridicole ale anatomiei, ca la omul cu mâna pe telefon și ca la preotul și credincioșii din scena botezului, deformări care nici nu dau eleganță expresivă unor siluete duhovnicești, nici nu schimonosesc la fel de expresiv personajele agitate sau bântuite de patimi sau de demoni.

petrovici simona on [18 octombrie 2015 la 9:31 pm](#) said:

Ochii sunt caprui in descrierea chipului lui Hristos(erminia lui Dionisie din Furna).In schimb parul „cu greu se poate descrie daca are culoarea vinului(alb, negru, rosu?) sau este in floarea unei alune timpurii”. Daca ar fi doar atat, inca nu s-ar baga de seama.Insa, compozitia in sine reflecta un spirit agitat, bulversat, preocupat pana la obsesie de evenimente dramatice lumesti, ca si cand ecleziologia orotdoxa s-ar preocupa preponderent cu

proorocirile legate de o anumita epoca a omenirii. Recunoastem in toata acea harababura spiritul new age care scormoneste materia, politica, istoria, terestrul si extraterestrul, secretologia, ocultismul pe scurt, dar care nu are nimic de-a face cu duhul Sfânt, cu indumnezeirea omului. Iar in Cararea Imparatiei apar grave abateri de la dogmele Bisericii, ca de exemplu firea lui Hristos intrupat, despre care spune ca a invins ispita diavolului doar prin firea omeneasca (pentru a ne putea fi un exemplu!). Cat priveste calitatea crestinului, in viziunea lui A.B., el este doar un om moral (omul nou in Hristos=om moral).

Etc.

[Reply](#) ↓

[Theologie Patristica](#) on [18 octombrie 2015 la 11:03 pm](#) said:

Interesant... Daca ati citit mai multe din „Cararea Imparatiei”, am rugamintea sa ne mai spuneti ce ati mai observat in neregula in afara de ce ati specificat acum. Doamne ajuta!

Ana Elisabeta on [18 octombrie 2015 la 11:40 pm](#) said:

Subscriu la rugămintea de a ne mai povesti despre perlele presărate pe Cărarea Împărăției!

Mi se pare foarte corectă observația cu privire la duhul în care s-a pictat.

Cu privire la ceea ce spune Dionisie, aproape sigur prin culoarea vinului vrea să spună „aproape negru”, iar prin culoarea alunei probabil înțelege acel șaten cu o nuanță aurie. Poate că nu avea vocabularul pentru a spune „un șaten închis” sau „brun cu reflexe aurii” cum am spune noi azi

[kalinikos](#) on [10 iulie 2015 la 9:11 am](#) said:

@Ana Elisabeta

se pare ca am uitat eu ghilimelele de rigoare la 'naiva': e atat de naiva ca e de-a dreptul proasta. Cat despe reactia la Panselinos, no comment. In fapt se poate vedea cu ochii liberi, la Curtea de Arges, unde toata lumea se minuneaza in fata 'bombonierei' (adica a bisericii Sfântului Neagoe, distrusa cu atata nepasare de Carol I, prin francezul al carui nume nici nu merita pomenit), dar trec cu vederea Biserica Domneasca, aflata la cateva sute de metri, unde gasesti cea mai autentica fresca de secol 14. Deh...

[Reply](#) ↓

Ana Elisabeta on [10 iulie 2015 la 5:26 pm](#) said:

De fapt e mai degrabă invers: În ce privește „naivitatea” picturii, m-am gândit că poate pr. Boca o fi avut ceva ucenici mai hăbăuci, dar se spune că ar fi lucrat singur. Se vede o diferență între anumite compoziții unde a avut un model, preluat poate de la profesorul lui, și cele unde a lucrat el liber și e tristețe maximă.

Francezul cel odios a demontat bucată cu bucată „Mănăstirea Argeșului” și Sfinții Trei Ierarhi din Iași și le-a făcut la loc, astfel încât la interior totul este e de secol 19, nu numai ca cronologie ci și ca duh. Însă la Mitropolia din Târgoviște și la o biserică din Craiova a fost și mai și, le-a demolat și le-a reconstruit într-o

formă nouă, care i s-a părut lui că e mai bună – după duhul secolului al 19-lea. Este foarte trist.

În ce privește pictura e și mai trist, pentru că cel puțin în București au distrus sau au acoperit pictura veche din multe biserici cu surogate de secol 19. Deci de unde să se educe gustul poporului? Mai ales că și ce se găsește ca icoană și artă liturgică în general prin magazinele Patriarhiei e foarte neuniform din punct de vedere al calității și al raportării la tradiție.

Reply ↓

Ana Elisabeta on [10 iulie 2015 la 5:46 pm](#) said:

Pentru că mâine (11 iulie) îl pomenim pe Starețul Sofronie de la Essex, m-am apucat să recitesc articole despre el. Iată ce scria IPS Hierotheos Vlachos (dau linkul pentru că pasajul este lung; partea despre iconografie este la sfârșit):

<http://www.pemptousia.ro/2013/07/gheronda-sofronie-asa-cum-l-am-cunoscut-partea-a-doua/>

(Dacă vrea să citească cineva și prima parte, se găsește aici: <http://www.pemptousia.ro/2013/07/gheronda-sofronie-asa-cum-l-am-cunoscut-11-iunie/>)

Iată și o imagine mai mare cu icoana despre care vorbește Mitropolitul Ierotheos; în rest sunt greu de găsit imagini cu opera Părintelui Sofronie pentru că nu este precizat autorul:

Sunt niște asemănări între părintele Sofronie și părintele Boca: amândoi au studii de artă, amândoi au trecut pe la Sfântul Munte și despre amândoi se spune că sunt sfinți. Sigur că sunt și oarece diferențe, de exemplu pr. Boca a stat în Sfântul Munte un total amețitor de trei luni în 1939, timp în care n-a găsit un îndrumător duhovnicesc ci doar a avut oarece vedenii îndoielnice, în vreme ce Cuviosul Sofronie a rămas acolo din 1925 până în 1951, formându-se în perioada 1930-1938 sub îndrumarea Sfântului Siluan. În sfârșit, sfințenia Părintelui Sofronie este confirmată de mulți oameni al căror discernământ duhovnicesc nu poate fi pusă la îndoială, în timp ce despre pr. Boca nu se poate spune același lucru.

[Reply](#) ↓

Ana Elisabetaon [10 iulie 2015 la 5:56 pm](#) said:

Și așa cum vedem o diferență la nivelul operei artistice dintre cei doi (pe care am putea-o și explica de-a fir a păr, dar mă gândesc că tot cei care văd și cu ochii lor vor putea urmări explicațiile, nu fanii „capelei sextine românești”), vedem o diferență poate chiar și mai mare la nivelul operei scrise.

Și am uitat să mai menționez o asemănare, adică amândoi aveau ochi albaștri

[Reply](#) ↓

kalinikason [12 iulie 2015 la 1:41 am](#) said:

ca sa nu mai zic ca la '39 gheron Iosif era deja destul de cunoscut...

[Reply](#) ↓

Ana Elisabetaon [12 iulie 2015 la 6:40 pm](#) said:

Cred că ar fi avut de unde alege, chiar și dacă nu-i plăcea de Gheron Iosif, Părintele Sofronie spune că erau și alți nevoitori pe lângă Sfântul Siluan, dar că el a scris despre Sfântul Siluan pentru că de el s-a apropiat și l-a cunoscut cel mai bine, fiindu-i ucenic. Doar că e mai interesant să apară Maica Domnului și să-ți spună că te va îndruma Serafim de Sarov – asta, bineînțeles, dacă e adevărat ce spun fanii.

S-ar putea contraargumenta că și Sfântului Grigorie Palama i s-a arătat Maica Domnului, și încă însoțită de Sfântul Ioan Teologul – da, dar nu ca să-i țină loc de duhovnic și povățuitor.

kalinikason [13 iulie 2015 la 10:18 pm](#) said:

Eu unul doar asta am gasit: (aici:<http://www.arsenieboca.ro/viata-parintelui-arsenie-boca>)

1939

Merge la Muntele Athos unde stă trei luni. Experimentează viața duhovnicească de aici postind 40 de zile.[... ..].

Acuma e drept, punctele alea e mai multe de trei, deci pot însemna multe lucruri. Asta separat de experierea vietii duhovnicesti din Athos printr-un post de 40 de zile...

Ana Elisabetaon [14 iulie 2015 la 1:26 am](#) said:

Și pe mine mă nedumerește faptul că nu apare o sursă a informației la niciunul din fanii bocăiți care o citează. Unde găsim mai multe informații „verificate” (nu inventate și înflorite la liber de fani) despre experiența athonită a pr. Boca? Nu știu... În afară de vedenia cu Maica Domnului care l-a încredințat sf. Serafim de Sarov, mai apărea undeva ideea că i s-a arătat un fel de dihanie, tot acolo la Sfântul Munte, despre care pr. Boca a tras concluzia că-l reprezintă pe Sf. Marcu.

Ana Elisabetaon [14 iulie 2015 la 1:39 am](#) said:

Am găsit asta...

<http://www.ortodoxiatinerilor.ro/minuni-convertiri/18324-o-intamplare-minunata-a-parintelui-arsenie-in-sfantul-munte>

Dar nu era chiar o dihanie, imi aminteam eu greșit. Oricum, leul e simbolul sfântului Marcu, de unde și leul venețian. Leu-neleu, tinerii nu par deloc că și-ar pune problema unei posibile înșelări legate de apariția cu aspect de leu. Li se pare perfect normal...

kalinikoson [14 iulie 2015 la 7:07 pm](#) said:

„Axion Estin. Vrednică ești, un fel de Ave Maria.” Si cu asta a spus totul...

Ana Elisabetaon [14 iulie 2015 la 1:54 am](#) said:

Și asta!

<http://www.evz.ro/pelerinaj-la-mormantul-parintelui-arsenie-boca-sfantul-ardealului-pesto-20000-de-credinciosi-s-au-rugat-la-locul-de-veci.html>

Povestește un părinte de la Prislop, nici nu știu cum am putea discerne dacă sunt fabulații sau o mărturie bazată pe ce i-a povestit pr. Boca. În alte părți, mai de încredere, am văzut menționat doar unde a fost primit ca frate în cele trei luni.

Andreea on [14 iulie 2015 la 6:55 pm](#) said:

Sa revenim iar la pictura de la Draganescu, si anume la cea mai eretica scena de acolo: "Invierea Domnului".

Referitoare la ea am gasit pe net un articol al unui anume Ion Buduca, om de cultura, desi adept al lui Rudolf Steiner si al reincarnarii. Acesta a descoperit ca in scena "Invierii" pictata de Arsenie Boca, in jurul lui Iisus Hristos sunt colorate cu alb (in intensitati gradate) si cu galben, oranj si rosu niste halouri misterioase, in numar de noua.

Ion Buduca sustine ca Arsenie Boca ar fi reprezentat aici teoria lui Steiner despre "structura" trupului si a sufletului. Tot Buduca sustine ca ambii "initiati" ar fi ajuns, in paralel, la aceeasi concluzie. Insa mie mi se pare greu de acceptat aceasta ipoteza. Cel mai probabil este ca Arsenie Boca l-a citit pe Steiner si si-a insusit ereziile lui, pe care le-a reprezentat la Draganescu chiar la persoana lui Hristos. Hula maxima! Imi pare tare rau pentru Arsenie Boca. Dau linkul cu articolul:

<http://www.revistaluceafarul.ro/index.html?id=4968&editie=191>

Din pacate, nu pot insera in text imaginea pe care am prelucrat-o evidentiiind cele noua halouri, dar sper sa se poata vedea in linkul de mai jos:

https://www.google.ro/url?sa=i&rct=j&q=&esrc=s&source=images&cd=&cad=rja&uact=8&ved=0CAcOjRxqFOoTCNb69MT92sYCFYNpFAodiogA7g&url=http%3A%2F%2Froncea.ro%2F2010%2F09%2F01%2Fparintele-arsenie-boca-ne-a-pictat-pe-toti-la-draganescu%2Finvierea-domnului-mantuitorul-bostru-iisus-hristos-fresca-a-parintelui-arsenie-boca-la-draganescu%2F&ei=ljClVdbXAYPTUYqRgvAO&bvm=bv.97653015,d.d24&psig=AFOjCNEYyAbbwxus8iAoDU6nsgLr_0SMgA&ust=1436975634098399

Reply ↓

Andreea on [14 iulie 2015 la 6:57 pm](#) said:

Mda, nu se vede. Poate imi spuneti, d-le admin, cum sa inserez o poza in text, ca nu merge cu copy-paste. Multumesc!

[Reply](#) ↓

[Theologie Patristica](#) on [14 iulie 2015 la 7:36 pm](#) said:

Din cate stiu, merge doar daca e sub forma de link. Upload pe un site de poze si apoi copy-paste link aici. Sunt destule site-uri pe care pot fi urcate pozele in vederea share-ului. Imageshack e un exemplu.

[Reply](#) ↓

Ana Elisabeta on [14 iulie 2015 la 8:20 pm](#) said:

[Reply](#) ↓

Ana Elisabeta on [14 iulie 2015 la 8:38 pm](#) said:

Na, că la mine a mers Eu am „șterpelit-o” din altă parte. Și eu m-am întrebat ce e cu aceste halouri suprapuse, de o formă nemaiîntâlnită în iconografie (parabolă???) Ce e cu halourile „orizontale” din planul mormântului? E vreo poartă stelară pe-acolo? Plus că din cauza acestor suprapuneri năstrușnice de transparențe albe, zona cea mai luminoasă sunt coapsele.

[Reply](#) ↓

Ana Elisabeta on [14 iulie 2015 la 8:40 pm](#) said:

[Reply](#) ↓

Ana Elisabeta on [14 iulie 2015 la 9:06 pm](#) said:

Și asta e varianta lui Roncea, altfel „intensificată”, încât se văd mai bine halourile colorate, dar e mai puțin evidentă „poarta stelară”. Și de asemenea este mai evident un fel de OZN alb cu o poziționare extrem, extrem de problematică...

Andreea on [15 iulie 2015 la 8:43 am](#) said:

Ana, mersi mult!

Da, aceste halouri, in numar de 9, sunt realizate probabil in tehnica pointilismului, astfel:

– cele trei orizontale sunt trei elipse pe care autorul le-a dorit concentrice, dar nu prea i-au iesit. Sunt realizate in tonuri gradate de alb.
– cele trei parabole verticale sunt realizate tot in tonuri de alb, iar pentru a se vedea mai bine, autorul le-a tivit marginile cu putin galben in partea inferioara;
– cele trei care inconjoara capul sunt in trei culori: galben, oranj si rosu, care prin procesul de fuziune optica, specific pointilismului, dau alte nuante intermediare in zonele de suprapunere intre ele si cu fondul.
Si acum sa treceam la semnificatia acestor ”halouri” misterioase.
Stim ca, la un moment dat, Arsenie Boca a dat parintelui Paulin Lecca un colet misterios, pe care acesta trebui sa i-l duca unui alt calugar, cunostinta de a lui A.B. Parintele Paulin nu stia ce contine acel colet, dar iata ca, pe tren, politia feroviara

face un control de rutina si il intreaba pe parinte ce are in colet. Cum acesta nu stia, politia confisca coletul, il desface, vede ce era acolo si i-l returneaza parintelui Paulin: in colet era o carte de Rudolf Steiner, marele intemeietor al Antroposofiei, acest curent eretic german.

https://ro.wikipedia.org/wiki/Rudolf_Steiner

<https://ro.wikipedia.org/wiki/Antropozofie>

In zilele noastre, domnul Ion Buduca, adept al lui Rudolf Steiner si al reincarnarii, descopera ca, in pictura de mai sus, este reprezentata conceptia lui Rudolf Steiner despre "structura" trupului si a sufletului, care ar fi format din cate trei grupe de invelisuri suprasenzoriale sau ceva de genul acesta.

<http://www.revistaluceafarul.ro/index.html?id=4968&editie=191>

Eu nu l-am citit pe Rudolf Steiner, deci nu pot spune prea multe, insa si din scrierile lui Arsenie Boca se poate vedea ca era un adept al Antroposofiei.

Ca urmare, aceasta pictura contine trei mari erezii:
1) – reprezentarea lui Iisus Hristos total necanonică: cu părul blond-alb, cu fruntea exagerat de înaltă (ca un mare gânditor), fără barbă, cu ochii cu găvanele uriașe, cu gura mică, tristă și suptă, cu ochii albaștri, fără răni la mâini. Într-un cuvânt – total necanonică, chiar anticanonică, deoarece seamănă cu un personaj din basmele moderne, gen "Stăpânul inelelor"

2) – reprezentarea lui Iisus cu corpul transparent – ceea ce contravine realității Evangheliilor (Iisus Hristos nu a avut corpul transparent după Înviere, pt. că Femeile Mironosițe L-au confundat cu grădinarul, și nici ucenicii care mergeau la Emaus nu L-au recunoscut. In plus, Hristos a mâncat după Înviere și l-a pus pe Toma să îl atingă, ceea ce confirmă că trupul lui a fost material ("Nu cu năluciri înfricoșându-ne pe noi" – Sf. Ap. Pavel). Transparenta corpului lui Iisus se vede mai ales in zona conturului mormantului, care se vede in intregime, si in zona mainilor.

3) – ilustrarea teoriilor steineriene eretice, pe care nu am de gând să le citesc, lăsându-i pe alții – mai puțin ocupați ca mine – să le citească și să dovedeasca cooncordanta deplina cu aceasta pictura.

Concluzia este ca aceasta pictura, in loc sa adevereasca Invierea Mantuitorului, o neaga, facandu-l pe Hristos fantomatic dupa Inviere. In plus deoarece a fost pictata cu atata minutie si efort de catre Arsenie Boca, este dovada clara ca Arsenie Boca era un adept al Antroposofiei.

Deci prima conditie pentru canonizarea unui om, care este credinta curata ortodoxa, nu este indeplinita de catre Arsenie Boca. Q.E.D. Parinte Arsenie, adio calendar!

[Reply ↓](#)

Ana Elisabetaon [21 iulie 2015 la 12:41 am](#) said:

O să dau un răspuns mai detaliat aici. Sunt de acord în ansamblu, dar nu în toate detaliile. Și o să răspund în ordinea în care apar aspectele respective, nu în ordinea importanței lor.

În ce privește tehnica: am înțeles că pr. Boca a lucrat la Drăgănescu în tempera (nu știu dacă am reținut bine). Culoarele moderne pentru tempera se pot dilua cu apă, devenind semitransparente, ceea ce mi se pare că corespunde cu aspectul halourilor și al Trupului însuși în viziunea lui Boca. (Zic în sens de viziune artistică.) Nu văd să fi folosit tehnici pointiliste (n-am fost acolo, văd doar fotografiile), dar oricum nu tehnica e problema, ci efectul obținut, adică (semi)transparența. Nici măcar haloul sau halourile nu aveau de ce să fie

transparente (nu mai vorbesc de Trupul Domnului) – și Pr. Sofronie a folosit tente complet opace, iar acolo unde a vrut să sugereze tronul pe care stă Hristos, a schițat pe deasupra contururile cu alb.

În jurul picioarelor Domnului, acolo este scris cu galben un text, care nu se poate citi din fotografii, dar totuși din fotografia mai mare se vede că e un text. Ca forme, avem o parabolă mare (în care sunt înscrise toate celelalte halouri mai mici), o formă de ou care se întoarce în jurul capului Domnului, și altă formă de ou mai mică, care se întoarce în jurul umerilor Domnului, lăsând capul în afară (!!!)

În ce privește reprezentarea chipului Domnului, este la limita recognoscibilității. Pe mine mă trimite mai degrabă în altă direcție:

Părul este lăsat pe umeri în loc să fie strâns lejer la spate, și este de culoare foarte deschisă (ca în icoana Celui Vechi de zile – ceea ce nu e cazul aici) fruntea este foarte înaltă și liberă, în loc să aibă colțurile acoperite de păr, zona de sub sprâncene este exagerat de întunecată (ochi de panda sau de raton, am spus eu), barba lipsește. Nu sesizez să aibă ochi albaștri, mi se par căprui, dar apropo de culori, ele cam tind spre alb, nu sunt culorile normale ale unui chip omenesc, așa cum este întotdeauna reprezentat Hristos în icoane, chiar și în icoana Schimbării la Față. Unele din aceste lucruri s-au mai făcut, de exemplu Hristos este uneori reprezentat fără barbă în icoanele paleocreștine sau bizantine timpurii, și sporadic a fost reprezentat cu trăsături schimbate, ilustrând faptul că după Înviere nu era recunoscut. Totuși, în reprezentările Învierii nu s-a întâmplat acest lucru, și pe cât se pare ideea nu a prins, pentru că a fost folosită rar.

Trupul transparent este o problemă foarte gravă. Nu reprezentăm în icoane decât pe Hristos întrupat, cu trup de om. Lumina dumnezeiască radiată de acest Trup este reprezentată simbolic de nimbul reprezentat corect în jurul capului, iar în unele scene și în jurul întregului Trup – a se vedea exemplul realizat de Pr. Sofronie. Altfel, Trupul Domnului este reprezentat întotdeauna exact ca orice trup de om, adică netransparent.

Nu sunt sută la sută convinsă că pr. Boca a avut concepții steineriene, și nici că avem dovezi irefutabile pentru asta în această reprezentare. Poate că dl. Buduca a văzut ceea ce și-a dorit să vadă, adică o ilustrare a viziunii lui Steiner. Poate că pr. Boca a avut într-adevăr o vedenie în care i-a apărut un „Hristos” ca acela văzut de Steiner – doar nu erau să irosească dracii frumusețe de nălucire doar pe un singur om. Sau poate că a vrut să fie original și nu s-a mulțumit nici cu formele geometrice pe care iconarii autentici le-au folosit de-a lungul timpului, nici cu plicticoasa opacitate la care aceștia au recurs.

Mă deranjează foarte mult și că a apelat la tipologia occidentală a ieșirii din mormânt, în timp ce tradiția iconografică ortodoxă cunoaște doar icoana Învierii (Anastasis) cu Hristos călcând în picioare moartea și porțile „locuinței morților” („cu moartea pre moarte călcând”), și trăgând afară din iad pe Adam și pe Eva („și celor din mormânturi viață dăruindu-le”).

De asemenea, mă mai întreb ce reprezintă acele flăcări din colțurile de sus: aurora boreală? O eclipsă de soare? (Nu se prea potrivește ca moment, soarele s-a întunecat în momentul morții Domnului.) Arderea cerului și pământului celor vechi la A Doua Venire? Nu-și prea găsesc locul, nu se înțelege ce sunt... Tare ciudat.

Și mai am o nedumerire în colțul din dreapta jos, un personaj semitransparent, un fel de Obi Wan Kenobi, ținându-l de braț pe un altul. Parcă în jurul capului lui scrie „Gamaliel”, dar nu se vede bine.

Și gata, nu vreau să mă mai uit, că poate-mi cauzează, Doamne ferește!

[Reply](#) ↓

Ana Elisabetaon [21 iulie 2015 la 12:42 am](#) said:

Hai să vedem altă variantă a autoportretului „hristic” al lui Durer...

Ana Elisabetaon [21 iulie 2015 la 12:44 am](#) said:

Uf, asta s-a văzut....

Andreeaon [21 iulie 2015 la 1:57 pm](#) said:

Draga Ana,

Sa nu exageram:
– pointilismul nu se poate vedea pe calculator, ci doar la fata locului. Eu am spus ca este pointilism, pt ca asa au spus specialistii care au restaurat pictura. In plus, cu tempera nu se pot realiza straturi suprapuse transparente. Deci, cel mai probabil, tehnica este pointilism.
– intr-adevar nu conteaza tehnica, ci rezultatul ei, adica ce se vede. Ori eu vad clar noua halouri, grupate cate trei:
1. prima grupa: – trei elipse orizontale, cvasi-concentrice (culoarea = alb)

2. a doua grupa, in jurul corpului: – doua elipse ovoidale, concentrice, inconjurate de o parabola, care in sa este echidistanta fata de a doua elipsa. Toate trei formeaza un grup unitar. (culoarea = alb)

3. a treia grupa, in jurul capului: – trei parabole echidistante. Cea mai mica – galbena, urmatoarea – oranj; cea de-a treia – rosie. Imi este greu sa cred ca aceasta imagine a venit printr-o "vedenie". Cel mai probabil este ilustrarea teoriilor steineriene, care nici acestea nu sunt decat rodul imaginatiei bolnave a lui Rudolf Steiner. Si da, titlul acela galben este un scris. In rest, mi se pare ca divaghezi.

kalinikoson [21 iulie 2015 la 5:50 pm](#) said:

Draga Andreea,
eu am vazut oameni care plecand de la un text din Sfanta Scriptura au ajuns la reincarnare. Sau la extraterestri. Nu vreau sa iau apararea pAB, in sa acuzatia de antropozofism, bazata doar pe continutul 'misterios' al unui pachet trimis de el si pe elucubratiile unui ratacit mi se pare putin cam mult. Daca ar fi fost influentat de antropozofie ar fi trebuit sa se vada si in scrierile lui sau ma rog in scrierea lui, fiindca am inteles ca singura carte scrisa cu adeverat de pAB este 'Cararea Imparatiei'. Or eu unul nu gasit nimic de felul acesta atunci cand am citit-o. Ca sa nu mai spun ca o asemenea deviatie ar fi sarit de multa vreme in ochi, la foarte multa lume. Asadar, pana la dovezi mai consistente, eu raman la parerea mea: Draganescu e dovada unui lucru facut prost, din diverse cauze, prima, si cea mai importanta fiind lipsa oricarui talent artistic al celui ce l-a facut. Si cel mai important lucru legat de draganescu: oamenii se tem sa vada ca imparatul e gol...

Ana Elisabetaon [21 iulie 2015 la 4:57 pm](#) said:

Am spus si eu cum mi s-a parut, doar e o discutie.

Ana Elisabetaon [21 iulie 2015 la 6:46 pm](#) said:

Kalinikos, daca tot ai citit „Cărarea Împărăției”, ai găsit pe-acolo conținut neortodox? Mulțumesc!

kalinikoson [23 iulie 2015 la 12:02 pm](#) said:

Ana,
sincer sa fiu, am citit-o cam demult, pe la inceput, imediat ce a aparut (tin minte ce nebunie era cu aceasta carte acu vreo 15 ani). Nu eram eu foarte bazat in ortodoxie pe atunci (nu ca acum as fi mai mult). Si oricum am trecut-o la categoria cartilor pe care nu e nevoie sa le citesti mai mult de o data. Dar uite, ca sa fiu absolut sigur, am sa o mai iau o data la citit, de data asta cu fise de lectura. Ce m-a frapat in sa a fost incercarea de a explica multe din invataturile ortodoxe pe cale 'stiintifica'. Fiind de formatie fizician, mi s-a parut la vremea respectiva destul de interesant. Mai apoi mi-am dat seama de contrariu. Oricum, impresia generala pe care mi-a lasat-o atunci a fost a unei carti scrise din punctul de vedere al unui 'om de stiinta' (varianta multidisciplinaro-enciclopedica) mai mult decat al unui duhovnic. Un fel de carte de popularizare a credintei prin stiinta. Nu stiu daca asta a fost scopul, in sa eu unul nu am gasit nici o carare catre imparatie acolo.

Si ca sa-i raspund si Andreei, inca o data, nu inteleg care e 'adevarul dovedit' si care sunt dovezile invocate de tine. Inafara de cele 9 'halouri' eu unul nu am gasit niciuna. Sa nu fiu inteles gresit, nu vreau catusi de putin sa iau apararea pAB. Insa consider ca o asemenea afirmatie are nevoie de dovezi solide, cum ar fi scrieri, predici, marturii in care sa vorbeasca despre antropozofie. Altfel, pe acelasi criteriu putem sa-l acuzam si pe Teofan Cretanul ca in icoana Inaltarii sau a Schimbarii la Fata a pictat o nava extraterestra (nu radeti, asemenea elucubratii chiar exista). Pana la asemenea dovezi, o repet, Draganescu este doar o biserică unde s-au aruncat banii pe o pictura proasta.

Cat despre pasajele din carte care circula pe internet... nu ma pronunt. Dar vreau sa va relatez un episod, zic eu concludent: de curand un bun prieten s-a hotarat sa fie lacto-vegetarian. Buna alegere, as zice, cu conditia sa fie din nevointa iar nu din scarba. Ei, unul dintre argumentele lui a fost ca intr-o carte audio dupa 'Cararea Imparatiei' pAB spune „carnea este moarte”. Cum nu tineam minte asemenea aberatie (chiar daca citisem cartea in urma cu vreo 15 ani, daca nu mai mult, asa ceva mi-ar fi ramas in minte, fiind una din controversele pe care le aveam cu multi veniti din randul yoghinilor) am cautat imediat sa vad despre ce e vorba (intr-un fel tot din dorinta de demonstra ca pAB a gresit fundamental, opunandu-i canoanele Bisericii care neaga absolut acest fel de gandire). Bineinteles ca nu am gasit nimic, dintr-un motiv foarte simplu: pAB nu a spus niciunde asa ceva. A citat insa pe Sfantul Apostol Pavel, care spune ca 'patima carnii (adica a trupului) este moarte'. Cu alte cuvinte, unde dai si unde crapa.

Ca sa inchei (ca deja am recuperat pentru toate lunile de cand sunt 'observator') multe din elucubratiile vehiculate azi in numele pAB e posibil sa fie rupte din context sau mai rau chiar sa nu fi fost spuse de el (gasisem la un moment dat o scriere clar gnostica, atribuita lui; mergand din aproape in aproape am gasit sursa undeva pe la MISA, deci fara nici o legatura cu pAB, dar pe care cineva a simtit nevoia sa-i puna numele).

Andreeaon [22 iulie 2015 la 10:02 pm](#) said:

Pt.

dl.

Kalinikos.

Imi pare rau, dar pictura cu cele noua halouri este o dovada foarte clara a "credintei" lui Arsenie Boca. Daca nu ar fi crezut in chestiile acelea reprezentate acolo, nu le-ar fi pictat. Si chiar daca nu ar fi de natura steineriana, asa cum sustine Ion Buduca, tot sunt erezii. Va rog sa nu stati impotriva adevarului dovedit. Cat despre "Cararea Imparatiei", nu am citit-o, doar am rasfoit-o, si am inchis-o repede dupa ce am vazut la o pagina un desen cu un barbat gol. Dar daca ma voi apuca de citit, s-ar putea sa descopar si prostii acolo, asa cum a descoperit d-na Oana Iftime. Si, ca sa ma intelegeti, va spun doar ca am citit pe internet un fragment din scrierile parintelui, in care spunea ceva atat de rusinos despre femei, ca nu va pot reproduce. Pur si simplu a redus femeia la un obiect sexual.

Ana Elisabetaon [25 iulie 2015 la 5:43 pm](#) said:

Kalinikos, mulțumesc pentru răspuns. Probabil că studiile sale parțiale de medicină îl făceau pe pr. Boca să se simtă un fin cunoscător al științei medicale și prin extensie al tuturor științelor. Se poate să fi fost o modă în epocă (un trend, cum s-ar zice azi), pentru că și bunica mea avea unele asemenea idei, de exemplu explicații științifice ale unora dintre minunile Mântuitorului. Dar pe urmă a fost

foarte bolnavă și n-a mai avut timp de așa ceva, ci doar de plânsul pentru păcate – Dumnezeu s-o ierte!

Din panseurile aproximativ științifice ale pr. Boca, îmi amintesc un sfat „de viață” pe care i l-a dat unui tânăr și pe care îl tot repeta pr. Teofil Pârâian (când eram în America, ascultam mult înregistrări în limba română de pe „Sfaturi ortodoxe”, mai ales în perioada de dinainte de a ajunge la biserică și la duhovnic). Zicea așa: „oxigen, glicogen, somn, să-ți păstrezi hormonii și să ai o concepție de viață creștină”. E interesantă ordinea, adică concepția de viață creștină e pe ultimul loc, iar înfrânarea nu ține de concepția de viață creștină, ci de rațiuni medicale, de hormoni. Dar ce fac cei căsătoriți, că și lor le scade testosteronul dacă încearcă să facă copii? Un raționalism fără sens... Aerul științific este accentuat de folosirea a două cuvinte „științifice” care rimează, oxigen și glicogen. Pare să se refere la o viață echilibrată: aer curat, somn suficient (presupun), dar ce-i cu glicogenul, care e generat în organism? Îi recomandă să nu postească prea mult?

Ca o paranteză, acest gen de concepție are „pui” și în ziua de azi, când unii și alții se întrec să compileze statistici produse de protestanții americani ca să demonstreze de ce nu e bună, de exemplu, homosexualitatea. Nu mai contează că cei care Îl iubesc pe Dumnezeu Îi țin poruncile, că cine își îmbrățișează mai degrabă patimile decât poruncile, fără pocăință, alungă Harul, și nu se mai poate mântui. Contează doar efectele adverse asupra sănătății...

[Theologie Patristica](#) on [25 iulie 2015 la 9:45 pm](#) said:

Subscriu! Fiecare creștin trebuie să învețe și știința și să se educe la modul general, dar când vrei să faci teologie folosind raționamente științifice sau filozofice, e o problemă. Teologia e teologie și trebuie tratată așa cum a lasat-o Biserica, fără „floricelile” cu oxigen și glicogen. Cu chestii de genul se ocupau și scolasticii când scoteau „argumente rationale pentru dovedirea existenței lui Dumnezeu”.

[doktoruon](#) on [25 iulie 2015 la 11:01 pm](#) said:

Eu din câte am citit, am înțeles că cei din perioada celor două războaie mondiale, și chiar până aproape în zilele noastre (ceva gen până prin 90 și ceva maxim 2000 anul) în creștinismul nostru românesc circulau multe chestii destul de amalgamate printre care și nedeosebirea, în mod special, a creștinilor ortodocși de restul erezilor neo-creștine (adică cele începute cu catolicismul). Adică oamenii nu prea aveau nici o problemă cu ereticii catolici, greco-catolici, poate evreii și alți musulmani etc, de legionari nu mai zic nimic, la ei era totul super-amalgamat. Parcă de abia de câțiva ani, ceva 10-15 ani, au început să se facă o oarecare diferență între „cele două Biserici surori”. Nu zic că nu erau și din aia care cunosteau bine situațiunea dintre ortodoxie și restul erezilor lumesti, dar cred că nu erau prea mulți. Marea majoritate se încadrau în curentul vremurilor și de aceea se tot împartaseau, rugau etc- fără nici un fel de problemă- cu kakatolicii, greco-kaka, și pesemne și cu evreii, cine stie, prin vreo sinagoga pe undeva. Așa că părintele AB se încadra și el în aceeași tagmă lumească. Dar totuși el ar fi trebuit să cunoască și să stie. El era învățătorul care ghida turma. Dar a gresit bineînțeles și el, din păcate (partea proastă este că și ucenicii lui care au apucat vremurile noastre susțin aceleși aberații – vezi cazul acela cu papa are har, mai!!!). Nu știu cum stătea treaba cu bibliografiile pe vremea aceea, ce fel de surse aveau pt citit și învățat, așa că nu știu cât de mult pot să mă iau de ei. Noi acum dispunem de sute, poate mii de cărți, dar cei de atunci

banuiesc ca aveau mult mai putine, si deci si informatiile erau mai rarefiate. Apropos de explicatul minunilor cu ajutorul stiintei,tehnicii etc, la evrei am vazut tendinta asta generalizata de a explica in halul acesta minunile facute de nea Moise...pana si pe aia cu despartirea marii au explicat-o printr-un vant foarte puternic, gen un uragan de nivelul 25, poate....sunt haiosi si evreii astia falsi ai zilelor noastre !!!

Dinu T. on [18 iulie 2015 la 2:06 am](#) said:

Sunt laici care si-au insusit duhul ortodox autentic mai bine decat multi clerici.Iar acestia ar trebui sa traga un semnal de alarma si sa trimita sfantului sinod un text bine argumentat patristic, pentru ca apoi sa fie informati preotii si credinciosii si astfel sa se opreasca aceasta epidemie eretica.Ar fi de dorit sa se tipareasca o carte asemenea celei scrise de pr.Adrian Fageteanu si Pr.Mihail Stanciu"De ce cauta omul contemporan semne,minuni si vindecari paranormale",sau sa se retipareasca aceasta,cu adaugiri despre alte inselari care au aparut ulterior.E dureros pentru ca datorita ecumenismului pan-eretic, a inselarii din Biserica si a lipsei de catehizare, abia se mai vede „luminita” ortodoxiei autentice.

[Reply](#) ↓

Ana Elisabeta on [20 iulie 2015 la 11:19 pm](#) said:

Sunt idei foarte bune amândouă. În ce privește informarea Sfântului Sinod, mă întreb dacă ei chiar nu știu ce se petrece – înțeleg că mai demult au fost discuții cu privire la canonizarea pr. Boca, cu concluzia că a rămas necanonizat. Și mă întreb, atunci, ce-i oprește să se autosesizeze, ce așteaptă? Și impresia mea este că tăcerea lor este un gest populist, că nu vor să contrazică poporul. În privința asta, se aseamănă cu prietenii lor de la Vatican.

În ce privește cartea, cred că cine vrea să se informeze corect poate deja s-o facă de pe acum, iar cine nu, nu va băga de seamă nici cartea cea nouă sau eventual îi va găsi pretexte ca s-o respingă, așa cum au spus unii și despre pr. Adrian diferite lucruri.

[Reply](#) ↓

[Theologie Patristica](#) on [20 iulie 2015 la 11:26 pm](#) said:

Sinodul BOR...nu m-ar mira chiar sa-l canonizeze la un moment dat pe principiul popularitatii. E pur si simplu frapant ca nu iese nimeni „oficial” care sa vorbeasca poporului despre astfel de fenomene, care sa dea un sfat. Absolut nimic...si apoi ne miram de debandada din Ortodoxia romaneasca in care fiecare vorbeste ce a visat noaptea sau ce a citit/auzit de la guru.

Ana Elisabeta on [21 iulie 2015 la 4:54 pm](#) said:

Eu sper că mai au, totuși, o fărâmbă de bun-simț.

Dinu T. on [21 iulie 2015 la 6:55 pm](#) said:

Intradevar, faptul ca Sinodul BOR nu doreste "curatirea" Bisericii de tot felul de inselari si erezii, este clar.In urma cu aproape doi ani,aflandu-ma in Grecia,am mers la Pr.Theodoros Zisis si printre altele i-am zis ca in Romania,in afara de

ecumenism mai sunt si alte multe inselari,iar Pr.Theodoros a spus:”De aceea Patriarhia nu le combate,pentru ca ecumenismul blagosloveste toate ereziile”.Atunci noi,ca si madulare ”neratacite” ale Bisericii ar trebui sa facem ceva(si ma refer la o carte sau brosurica)care sa circule si in afara spatiului virtual,scrisa intr-un limbaj simplu,pentru a se folosi un numar cat mai mare de credinciosi.Ce este interesant e faptul ca toti inselatii din Biserica vorbesc aceeasi limba,au acelasi duh dulcegetesc,eretic si se inteleg reciproc.Dar ce facem?Pana la Boca,Visarion,Trifa samd,nu sa mai mantuit lumea?Iar daca ii iubim pe Sfinti,sa ii cinstim pe cei de care suntem siguri,care sunt canonizati.Sa citim Acatistul Tuturor Sfantilor stiuti si nestiuti si daca Boca,Visarion si Trifa sunt sfinti,atunci vor intra si ei acolo,iar daca nu sunt...

doktoruon [21 iulie 2015 la 7:11 pm](#) said:

Buna ar fi aceasta initiativa , aia cu brosurica cea mica, dar nu stiu cui i-ar mai fi de folos. Cei care citesc, cunosc si stiu nu au nevoie de aceea brosurica .Ceilalti care nu vor sa cunoasca adevarul sigur nici nu o vor lua in seama. Asa ca brosurica se va adresa bineinteles celor care nu au nevoie de lamuriri suplimentare. Ma gandesc poate daca este pomenit un pic pe acolo si de chip-ul 666 poate ar mai fi sansa sa se largeasca auditoriul !!! Despre Patriarhie este inutil sa mai adaug ceva, lucrurile fiind demult lamurite in aceasta privinta. Ideea era totusi sa nu se imbete unii cu apa rece crezand ca altii din alte Patriarhii nu sunt la fel de zdrente ca ai nostri , mergand pa principiul: ai lor e mai bun, domle !!!...nu, e toti o apa si un pamant...

Ana Elisabetaon [21 iulie 2015 la 7:35 pm](#) said:

Păi, dacă Sinodul BOR ar dori curățirea de erezii, ar trebui să înceapă cu ei înșiși și ecumenismele lor!

Pr. Theodoros Zisis mă tem că are mare dreptate.... Și într-adevăr sunt animați de același duh, și ecumeniștii, și diferitele varietăți de înșelați din Biserică și din afara ei (New Age-iști, spiritiști, antroposoful citat de Andreea...) Cred că nu întâmplător (deși s-a mai întâmplat asta și cu sfinții autentici), dar cred că nu întâmplător pr. Boca are mare priză la New Age-iștii neopăgâni.

Apropo de broșuri, deocamdată pr. Matei Vulcănescu încearcă să distribuie „Mărturisirea de credință anti-ecumenistă”. Ceva despre pr. Boca ar putea urma, cu condiția să existe (pentru cei pentru care măcar acest lucru înseamnă ceva) un punct de vedere din Sfântul Munte. Da, trebuie să existe și materiale tipărite, pentru aceia puțini care sunt deschiși spre Adevăr, dar n-au acces la internet. Nu-mi fac, însă, mari iluzii cu privire la catehizarea în masă a poporului...

Îmi place ideea cu acatistul tuturor sfinților. Recent i-am prăznuit pe toți sfinții, apoi pe toți sfinții români. Și mă întreb, pentru că mâine este pomenirea Pr. Ilie Lăcătușu, de ce acesta nu inspiră asemenea fenomene de masă, în ciuda faptului că are sfinte moaște întregi, și a avut o viață sfântă, despre care dă mărturie și Pr. Iustin Pârvu?

<http://acvila30.ro/22-iulie-2014-31-de-ani-de-la-stramutarea-marturisorului-ilie-lacatusu/>

Ana Elisabeta on [18 iulie 2015 la 7:56 am](#) said:

Ușor off-topic, dar nu foarte, pentru că este vorba despre minunismul contemporan:

<http://acvila30.ro/preasfintitul-sebastian-predica-la-duminca-a-vii-a-dupa-rusalii/>

În rest, încă nu am apucat să scriu nimic, dar revin.

Reply ↓

Dinu T.on [21 iulie 2015 la 9:02 pm](#) said:

Frații mei, eu traiesc într-un orasel de provincie și nu vreau să vă spun în ce stare jalnică se află ortodoxia aici. Acum un an a avut loc o înmormintare ecumenică a unui medic ateu. La slujba de înmormintare au participat șapte preoți ortodocși și unul papist, care a și citit "Apostolul". Medicul, care era căsătorit cu o papistă, în ultima parte a vieții, fiind imobilizat la pat, primea împărtașanie și de la ortodocși și de la papisti. Așadar în persoana lui s-a împlinit blestemul ecumenism euharistic, ca urmare a gândirii lui eretice, pe care o și manifesta la unele emisiuni de radio ale postului local. Gândiți-vă ce conștiință eclesiastică au preoții din acest oras. Le-am trimis atunci o scrisoare preoților participanți, chiar și episcopului și am primit răspunsuri "încurajatoare", ca "li s-a pus în vedere să nu se mai întâmple așa ceva", fără vreo urmă de regret sau pocăință din partea lor. Aici cei mai mulți care frecventează Biserica sunt visarionisti, care asemenea sectarilor se "nevoiesc" să atragă de partea lor multe suflete, chiar și preoți, care apoi le laudă "lucrarea". Am vorbit de visarionisti, pentru că și ei au evlavie la Boca și sunt în același duh. Problema nu este Boca sau Visarion, ci același drac care nascocesc aceste erezii, din lipsa de catehizare din partea "pastorilor ortodocși", care ei insisi sunt înșelați și nu știu din care pricină au ajuns pastori. Va întreb, unde este Biserica lui Hristos în oraselul nostru? Și vă rog să-mi spuneți care este părerea voastră despre capitolul 30 din cartea "Impotriva falsei uniri bisericesti" a Dr. Al. Kalomiros.

Reply ↓

kalinikason [23 iulie 2015 la 12:12 pm](#) said:

Asemenea lucruri se întâmplă și în orase mai mari. Și în special în Ardeal. Cunoșc destui oameni din Cluj, care sunt în căsătorii mixte (ortodocși-catolici sau ortodocși-protestanți, ca să nu mai spun de lucruri și mai ciudate) și care de dragul sotului ori soției se împartășesc și la unii și la alții, fără nici cea mai mică muștrare de conștiință, relativizând absolut totul. Trecând peste ceea ce fac ei, mă întreb, oare duhovnicii lor știu? Și dacă da, le dau voie?

doktoruon [22 iulie 2015 la 12:00 am](#) said:

As vrea să te pot consola cumva dar cred că nu se poate și nici nu am cum, cuvintele multe sunt oricum de prisos. Asta e situația de la sfârșitul lumii. E mai nasol un pic adică. Pot doar să-ți retransmit părerea Sf. Ignatie Briancianinov despre această situație de final. **SPRE A NE CĂLĂUZI, EPISCOPUL IGNATIE SPUNE: "APOSTAZIA ARE LOC CU ÎNGĂDUINȚA DOMNULUI, NU ÎNCERCA S-O OPREȘTI CU SLABELE TALE PUTERI..."**

CE ÎNSEAMNĂ ACEASTA? ÎNSEAMNĂ OARE SĂ NE ÎMPĂCĂM CU APOSTAZIA ȘI SĂ "NE INTEGRĂM" ÎN EA? NU, DESIGUR! IATĂ ÎNSĂ CUM TREBUIE SĂ ACȚIONĂM: "ÎNDEPĂRTEAZĂ-TE, PĂZEȘTE-TE TU ÎNSUȚI DE EA; ACEASTA ESTE DE AJUNS. CUNOAȘTE DUHUL VREMII, CERCETEAZĂ-L, CA SĂ POȚI EVITA PE CĂT POSIBIL INFLUENȚA LUI!"...

...FII MULȚUMIT CĂ EXISTĂ POSIBILITATEA MÂNTUIRII INDIVIDUALE A CELOR CARE VOR SĂ SE MÂNTUIASCĂ “...“MÂNTUIEȘTE-TE SINGUR! FII FERICIT, DACĂ VEI AFLA MĂCAR UN COLABORATOR ADEVĂRAT ÎN LUCRAREA DE MÂNTUIRE: ACESTA E CEL MAI MARE ȘI MAI DE PREȚ DAR AL DOMNULUI, ÎN ZILELE NOASTRE. PĂZEȘTE-TE, VRÂND SĂ-ȚI SALVEZI APROAPELE, SĂ NU TE TRAGĂ EL ÎN PRĂPASTIA PIERZANIEI. ACEST DIN URMĂ LUCRU SE ÎNTÂMPLĂ LA TOT PASUL.”

Poate la tine in micutul tau orasel Biserica se mai pastreaza doar prin cativa ca si tine...nu te ingrijora Biserica lui Dumnezeu supravietuieste foarte bine si prin civili, adica mireni, nu trebuie neaparat sa fie si ceva popi, asa ca relaxeazate si enjoy the end of the world !!!
Apropos, stiu ca am mai zis dar mai zic o data !!! ca sa se vada ca pct meu de vedere macar coincide cu cel al Sf.Cosma Etolianul (si nu aberez eu aiurea ci altii au nevoie de dioptrii), adica :
DUMNEZEIASCA SCRIPTURA,SFANTA EVANGHELIE,NE DESCOPERA CA **in veacul al optulea va avea loc sfarsitul lumii** SI VA PIERDE TOATA LUMEA ACEASTA; DUMNEZEU VA TRIMITE PE PROROCUL ILIE SA-I INVETE PE CRESTINI SA-SI PAZEASCA CREDINTA SI PORUNCA LUI DUMNEZEU,DUPA CARE VA VENI ANTIHRISTUL SA-I INVETE PE CRESTINI SA-SI TAGADUIASCA CREDINTA...SI EL ANTIHRISTUL,IL VA DA MORTII PE PROROCUL ILIE. **Eu, fratii mei, cercetand am aflat si am inteles ca prorocul Ilie a venit si antihristul a venit si el si l-a omorat pe prorocul Ilie.** PROROCUL ILIE, CRESTINII MEI, E VIU DE ATATEA MII DE ANI SI DUMNEZEU STIE UNDE IL TINE PAZIT PANA AZI. DACA VRETI SA AFLATI UNDE SE GASESTE,SA STITI CA SI EL E APROAPE: CUVINTELE PE CARE VI LE SPUN SUNT ALE LUI. CAND VA VENI SA INVETE, PROROCUL ILIE NU SE VA DESCOPERI LUMII, CUM SPUNE SF.DUH , "CA NU CUMVA VENIND SA NIMICEASCA PAMANTUL CU TOTUL" . **Adica, spune Sf.Duh, ca sa nu infricosesz si sa tulbur lumea, pamantul, nu-l voi descoperi voua, crestinilor. Dar atunci ce se va descoperi, copiii mei? Ravna si invatatura lui.** DE ACESTEA DOUA PREABUNUL DUMNEZEU M-A INVREDNICIT SI MI LE-A DARUIT DIN PRICINA INDURARII LUI, **si sa nu mai asteptati alt Ilie sa vina sa va invete.**

[Reply ↓](#)

[doktoruon](#) [22 iulie 2015 la 3:43 am](#) said:

Ca o mica paranteza am gasit un final de predica moderna la un oarecare popa, dar cu ceva interesant, parca prea interesant si mult prea istet pt popii actuali : SFINTE PROROOCULE ILIE, TU CARE NE ARĂȚI CĂ OMUL A FOST FĂCUT STĂPÂNUL ACESTEI LUMI ȘI NU ROBUL EI, CĂ ȘI STIHIILE ȘI FENOMENELE METEOROLOGICE POT FI STĂPÂNITE PRIN POST ȘI RUGĂCIUNE, ÎN DEPLINĂ ASCULTARE FAȚĂ DE DUMNEZEU, DĂ-NE DIN DUHUL ȘI DIN PUTEREA TA, DIN RĂVNA ȘI DRAGOSTEA TA, PRECUM AI DAT UCENICULUI TĂU ELISEI. CERE DE LA DUMNEZEU PENTRU NOI DARUL CURĂȚIEI, AL SMERENIEI, AL RUGĂCIUNII, AL IUBIRII ȘI AL SLUJIRII DUMNEZEIEȘTI ȘI **ajută-ne pe noi și tot poporul ca să nu mai șchiopătăm de „amândouă picioarele” adică în credință și fapte bune**, CI PRECUM ATUNCI POPORUL ISRAEL, SĂ PĂRĂSIM CU TOȚII IDOLII VEACULUI, DINLĂUNTRUL ȘI DINAFARA NOASTRĂ, MERGÂND PE CALEA CRUCII DOMNULUI IISUS HRISTOS, PRECUM AȚI MERS VOI TOȚII SFINȚII LUI. AMIN.

Altul iar zice o parte bine :
ÎN GENERAL, CHIAR PREOȚII, DIN PĂCATE, CĂUTĂM SĂ FIM PE PLACUL OAMENILOR ȘI PROPOVĂDUIM CEEA CE VOR EI SĂ AUDĂ, CEEA CE VOR EI SĂ AFLE, CEEA CE VOR SĂ AIBĂ; ÎN GENERAL PROPOVĂDUIM O CREDINȚĂ FOARTE RELAXATĂ, O CREDINȚĂ CARE NU PRESUPUNE JERTFĂ DE NICIUN FEL. ...DIN PĂCATE, ȘI NOI, PREOȚII, VINDEM CEEA CE NI SE CERE DE CĂTRE CEI CARE CUMPĂRĂ.

Dinu T. on [22 iulie 2015 la 12:27 pm](#) said:

...iar despre Kalomiros, se pare ca e contestat. Dar despre cartea lui "Impotriva falsei uniri bisericesci", ce puteti spune, mai ales cap. XXX? Se gaseste in format electronic.

[Reply](#) ↓

[Theologie Patristica](#) on [22 iulie 2015 la 3:56 pm](#) said:

Are dreptate acolo, dar oricum, si pe acest blog, s-a pus problema unei ingradiri viitoare de eretici.

[Reply](#) ↓

Dinu T. on [22 iulie 2015 la 5:39 pm](#) said:

Multumesc pentru raspuns. Ma bucur sa constat ca mai sunt blog-uri care marturisesc Ortodoxia curata, fara gunoarie in ea. Sa va ajute PreaSfanta Treime Dumnezeu nostru, Maica Domnului si Toti Sfintii Bisericii, ca prin dezbatere pe care le faceti, sa fiti o calauza buna pentru cei care mai au urechi de auzit. Si chiar de se va intimpla sa nu mai fi nimeni care sa asculte, Ortodoxia Parintilor nostri tot va trebui marturisita.

[Theologie Patristica](#) on [22 iulie 2015 la 5:52 pm](#) said:

Doamne ajuta! Ma bucur ca mai exista si oameni care apreciaza si care iubesc Ortodoxia curata, patristica.

Dinu T. on [22 iulie 2015 la 7:58 pm](#) said:

De multe ori am fost ispitit sa cred ca de la o zi la alta "se imputineaza adevarul de la fii oamenilor", zicand si eu ca si unul dintre cei mai ravnitori fii ai Bisericii, Sfantul Prooroc Ilie: "Doamne nu a mai ramas nimeni..?" Dar acum constat ca Dumnezeu are pe alesii sai, cei 7000 de barbati (dar si femei) care nu si-au plecat genunchiul inaintea Baal-ului contemporan al ecumenismului si inselarii de tot felul. Acestia sunt „Biserica pe care portile iadului nu o vor birui”, acestia sunt „Poporul cel sfant al lui Dumnezeu”. Slava Domnului, pentru ca El poate face de sapte mii de ori cate sapte marturisitori ai Bisericii, pentru ca Hristos ieri, astazi si in veac este acelasi. Va doresc sa continuati, cu ravna Sfintelui Ilie, activitatea voastra misionara, care nu va ramane fara plata, in ziua cea mare a Judecatii.

A apartine Bisericii este cel mai mare dar al Harului pe care il avem. A ne afla in marea Familie este cel mai mare dar. Biserica este podoaba lumii, milostenie fata de omenire. (Mitr. Ierotheos Vlachos)
Oamenii care intra in Biserica si o iubesc se fac asemenea Celor Trei Persoane ale Sfintei Treimi, a Caror dragoste le uneste intru o Fiinta. (Sf. Ilarion Troiski)
Cel ce intra in Biserica nu mai moare, este salvat, este vesnic. Dupa ce am devenit calugar, credeam ca moartea nu exista. (Arhim. Emilianos Simonopetritul)

[Reply](#) ↓

[Theologie Patristica](#) on [22 iulie 2015 la 9:34 pm](#) said:

Ei, hai ca m-ati uns la inima. Multumim in primul rand pentru aprecieri. Dupa o perioada in care altii doar ne-au legat la stalpul infamiei, mai ales „fratii” „ortodocsi”, sa citesc asa ceva nu poate decat sa ma bucure. Iar o persoana care citeaza din Mitropolitul Ierotheos sau Sfantul Ilarion Troisiki nu poate decat sa primeasca cele mai puternice aprecieri ale mele. Iata ca sunt si oameni care citesc teologie ortodoxa de calitate. Axios!

[Reply](#) ↓

Ana Elisabeta on [23 iulie 2015 la 3:47 pm](#) said:

Subscriu!!

Andreea on [22 iulie 2015 la 9:29 pm](#) said:

Multumim pentru aprecieri, d-le Dinu. Sa va dea Dumnezeu si dvs. sanatate! Voi reveni cu alte precizari a-propos de icoane eretice. Pentru ca vad ca imaginile catolice dulcetroase si siropoase incep sa ia locul icoanelor ortodoxe, in tara noastra.

[Reply](#) ↓

Dinu T. on [23 iulie 2015 la 2:25 am](#) said:

Aceasta bucurie a descoperirii fratilor ortodocsi ai aceleiasi Biserici a lui Hristos, nadajduiam sa o am la sfarsitul veacului, atunci cand se vor vadi toate cele ascunse ale oamenilor. Dar, se pare ca bucuria descoperirii voastre de acum va diminua bucuria de la sfarsit, cand Hristos ii va face cunoscuti pe toti cei care sau ostenit pentru Biserica Lui. Fratii mei ortodocsi, noi suntem uniti si in comuniune inainte de a ne cunoaste, pentru ca marturisim aceiasi ”credinta data sfintilor odata pentru totdeauna (iuda 1,3)”. Va iubesc din tot sufletul pe voi care marturisiti Dreapta Credinta, dar si pe cei care botezati fiind dar nu au ajuns inca la ”cunostinta adevarului”. Pentru acestia trebuie sa ne ostenim mai mult cu dragoste, ingaduinta si rabdare. Trebuie sa fim atenti si la cuvinte si sa nu ranim pe nimeni, ci sa le explicam cu smerenie, fara a dispretui, ca nu cumva sa se piarda cineva din pricina noastra. Eu de putin timp am primit un Laptop si bajbai pe taste pana scriu un rand, pentru care va rog sa ma iertati. Prietenul meu, Pr. Matei Vulcanescu mi-a dat adresa voastra, de aceea am indraznit sa va necajesc. Hristos Dumnezeu a dorit si S-a rugat ca toti sa fie una. Aceasta este chemarea noastra, ca toti intr-un duh sa fim uniti in Biserica Lui, altfel nici un fel de unitate nu are viabilitate, decat in Dreapta Credinta. De aceea, cei care sunt botezati ortodocsi, atunci cand se intalnesc (chiar si online), nu s-ar mai desparti. Numai Hristos in Biserica Lui poate uni pe oameni intru adevar si spre fericire vesnica. De aceea S-a si pogorat la noi, pentru a gusta si noi si a nu ne mai satura din bucuria cea vesnica a Raiului. Inca o data va rog sa ma iertati pentru ca am indraznit sa ma alatur voua prin scris, constientizand faptul ca ar trebui doar sa va urmaresc si sa ma folosesc absorband cuvintele voastre.

[Reply](#) ↓

Ana Elisabeta on [23 iulie 2015 la 3:25 pm](#) said:

Și pentru mine este o bucurie că ați venit să comentați aici, chiar dacă ceea ce povestiți (și ceea ce povestește Kalinikos) este foarte trist. Mă întreb cum ne mai rabdă Dumnezeu? Dar Dumnezeu are îndelungă răbdare, doar-doar se vor mai trezi mai mulți.

Mă bucur și că-l considerați prieten pe părintele Matei Vulcănescu, care este mai apreciat în Grecia (iată, primit cu drag de IPS al Pireului în eparhia sa și ridicat la rangul de protopresviter) decât în țara proprie.

Scrieți cu încredere orice gând doriți să împărtășiți. În ziua de azi, sunt atât de mulți care nu doar comentează, ci chiar au bloguri și site-uri unde scriu fără să-și pună problema dacă au dobândit o conștiință dogmatică corectă, ortodoxă și dacă afirmațiile lor sunt în duhul Ortodoxiei sau nu cumva contrazic Predania ortodoxă. De aceea, este mare nevoie și de o prezență autentic ortodoxă pe internet.

Bucurie! Doamne, ajută!

Dinu T. on [23 iulie 2015 la 4:19 pm](#) said:

Despre "podoabele" Bisericii și despre sminteli

De ceva vreme încoace bisericile parohiale și chiar mănăstirile au început să se împodobească precum brazii de Crăciun cu camere video, plantate prin toate colțurile, având ca punct central de supraveghere pe "măria sa" monitorul instalat în pangar sau chiar în locul cel mai sfânt din biserică...în Sfântul Altar; care înregistrează și stochează orice imagine și tot ce se petrece în biserică și în exteriorul ei. La ce anume să fie atent preotul, la Hristos sau la monitor? Oare cine a avut această "înțelepciune" drăcească, ca ortodocșii să fie filmați și supravegheați în cele mai intime momente ale relațiilor lor personale cu Dumnezeu, atunci când se roagă, când se închină sau când varsă o lacrimă de pocăință pentru păcatele lor? Dar ce fel de pocăință este aceasta atunci când știi că în afară de Dumnezeu te mai "vede" și altcineva? Să fie aceasta oare pocăință publică sau pocăință cu publicitate lărgită? Este de trebuință să fie supravegheați credincioșii de la "centru", dacă se pocăiesc în mod corect sau nu? Sau poate că scopul prezenței camerelor video în biserică este acela de a fi păzite bogățiile și "patrimoniul bisericesc" sau chiar zidurile, care au devenit "monument istoric" printr-o siglă aplicată pe perete. Biserica lui Hristos nu este patrimoniul nimănui și nici monument istoric, ci este Casa lui Dumnezeu, Vistieria Harului, Locașul Sfinților și al Îngerilor; este Locul cel Sfânt unde împreună se adună mădulele bisericii pentru a se închina, a cinsti și a slăvi pe Unicul Dumnezeu Adevărat, Preasfânta Treime. Este Locul unde se jertfește Mielul lui Dumnezeu, Hristos, prin mâinile preotului ortodox și-L dă spre mâncare credincioșilor pentru a dobândi Viața Veșnică. Iar acest Locaș, Biserica, este exclusiv "patrimoniul" Lui, nu al oamenilor. Casa lui Dumnezeu, Biserica, nu este muzeu, nici sală de spectacol, ci este Locul unde noi, ortodocșii ne tămăduim și ne mântuim. Este Locul unde Harul lui Dumnezeu con-lucrează cu omul, curățindu-l prin Sfintele Taine, pocăință și rugăciune, conducându-l către îndumnezeire. Dar în același timp păstrând cu acrivie Dogmele Bisericii, dar și bunacuvința, simplitatea și rânduiala pe care le-am moștenit de la Sfinții Părinți; rânduiei pe care dacă nu le vom păstra "Duhul Sfânt nu va veni să se sălășluiască întru noi". Sau poate că scopul camerelor video în biserică este acela de a "supraveghea"

comportamentul și îmbrăcămintea necuviincioasă și smintitoare a unor credincioși, pe care din păcate, păstorii de azi nu le mai muștră și nu le mai îndreaptă, alungând și prin aceasta pe Duhul Sfânt și astfel "rugăciunea lor se preface în păcat" (Ps.108,6).

Sau cine știe ce "ascultare" au camerele video, ca supraveghind să nu se fure Harul din biserică, ca nu cumva credincioșii să absoarbă mai mult Har decât le este îngăduit de către "împărțitorii Harului" (patriarhi, episcopi, preoți), în funcție de cât și dacă au plătit "contribuția bisericească", dacă au ajutat la construirea "Catedralei Mântuirii Neamului"(a se citi pustiirii neamului) și alte taxe bisericești.

Cred că ajutorul vădit al camerelor video este să ne pândescă pe noi, ortodocșii moderni și secularizați ca nu cumva să ne înșele Hristos cu "ortodoxia Lui fanatică" și ascetică; supraveghindu-ne să nu deviem de la drumul apostaziei ecumeniste și să fim păgubiți de înlesnirile și avantajele "lumii civilizate". Dar Hristos ne-a lămurit că Împărăția Lui nu este din lumea aceasta(Ioan 18,36) și că lumea aceasta zace în cel rău. Atunci ce caută cele lumești în Biserica lui Hristos?

Cel mai probabil camerele video au fost instalate pentru a-L păzi pe Dumnezeu să nu plece din Biserică pentru păcatele și ereziile acumulate în ultimul timp de către păstorii ei, riscând să rămână doar cu zidurile "monument istoric", după modelul "biseriilor" apusene.

Ce-i cu noi? Ce vremuri trăim? Către ce ne îndreptăm? Ne păzește Dumnezeu sau camerele video? Dacă acceptăm să ne păzească camerele video, înseamnă că renunțăm la ajutorul și ocrotirea lui Dumnezeu și nu mai avem nevoie de El. Ferească Dumnezeu! Iar "de n-ar păzi Domnul Cetatea (Biserica), în zadar ar priveghea cel ce o păzește"(Ps.126,1). De rugăciunile Bisericii se folosește toată lumea, iar noi am predat lumii păzirea Bisericii? Supărăm pe Dumnezeu cu astfel de practici neortodoxe și "Îl silim să plece din hotarele noastre" (Marcu 5,17) și să ne lase singuri, pentru că ne comportăm lumește, excluzând Pronia Lui.

Hristos, pogorându-Se la noi, deși era Dumnezeu și Atotputernic, a ales lucrurile simple și smerite, pilduitoare, mergând pe jos sau cel mult cu corabia, iar noi ce facem azi din Casa lui Dumnezeu? Să așteptăm să vină El însuși să facă bici din ștreanguri și să biciuiască neorânduilele din Biserică? (Matei21,13). Râvna Casei Tale m-a mâncat(Ps.68,11).

În Bisericile din Sfântul Munte Athos, Sfântul Sava și Sinai nici măcar lumină electrică nu există, iar noi facem "sală de spectacole", cu activități lumești și proiecții de filme documentare, chiar "duhovnicești" fiind? Ca să nu mai vorbim de concursurile bisericești și olimpiadele de religie, care încurajează și dezvoltă înfricoșător patima cea rea a mândriei.

Dacă am avea frică de Dumnezeu și L-am iubi cu adevărat și am dori mântuirea, am deveni noi înșine "camere video" supraveghind ca în Biserica lui Hristos să nu fie îngăduit nici un fel de smintală sau lucruri neduhovnicești. Pentru că este păcat strigător la Cer ca, la piesele de teatru și spectacolele lumești să se păstreze liniștea și buna rânduială, iar în Biserica Dumnezeului Celui Viu, să se îngăduie asemenea sminteli, care arată disprețuirea Lui și necredința. Dacă nu vor înceta smintelile și ereziile, ci se vor înmulți și nu se va găsi nimeni să pună stavilă acestei căderi, nu este greu de prevăzut ce ne rezervă viitorul și ce va fi cu bisericile noastre și dacă Dumnezeu va mai rămâne în ele. Să ne rugăm cu stăruință Dumnezeului nostru Celui în Treime închinat și slăvit, să

ne lumineze mințile și să ne înmoaie inimile împietrite și să nu devenim potrivnici Lui, Doamne ferește, din neștiință și nepăsare de neiertat; ci să păzim nepângărită Biserica Lui și tradițiile neschimbate (Iuda 1,3), ca nădăjduind ”sfârșit creștinesc vieții noastre și răspuns bun la Înfricoșătoarea Judecată”, să auzim din gura lui Hristos: ”vino slugă bună și credincioasă...și intră întru bucuria Domnului tău”. Amin.

19.06.2015 Dinu Tigoianu – Rm.Sărat
Prăznuirea Sf.Cuv.Paisie cel Mare

Reply ↓

doktoruon [23 iulie 2015 la 11:54 pm](#) said:

Cred ca cei mai dezamagiti sunt acei vizitatori care mai cred ca situatiunea actuala se va revergora intr-un oarece fel, la un anumit moment dat, undeva, candva departe ... hm, naivi ...aproape ca-i pot inter-croșeta printre milenaristi sperantelor desarte!!! sa sperii ca mai exista indrumatori, invatatori buni ,sau macar cat de cat ,in zilele noastre suna la fel de utopic ca recucerirea Constantinopolului in frunte cu regele biz-antic adormit si in fruntea armatei greșești ușor ameteite de deziluziile neodihniorului somn din inserata dupa-amiaza a veacului 20 spre 21 ; sau cu acel Tzar al rusilor ,potrivnicul antihristului – monarhul de care insusi ah-ul se va ingrozi terifiat !!! uau...(macar rusii au circumstante atenuante din cauza aburilor vodka-li) ...unii zic ca mai este timp si ca Dumnezeu ar mai putea tine lumea mii de ani inca. De acord ,insa si pe vremea lui Noe ,Dumnezeu mai putea sa tina lumea dar nu mai avea nici un rost. Doar Noe mai ramasese drept...stiu suna un pic cam incorect-politic dpdv !!!...pt cei si mai milosi decat Dumnezeu... De fapt am vrut sa ajung aici, tot la Sf.Briancianinov , care spunea bine ce spunea , partea proasta e ca unii prefera teologhii mai moderni ai zilelor noastre. Nu am zis ca nu ar fi fost buni si ei intr-un fel oarecare ,daca nu ar fi fost total si absolut inutili dpmdv. Cand il ai pe Sf.Ioan Gura de Aur , poti lasa deoparte teologhii veacului 20 ca nu pierzi absolut nimic...in afara de timp...parerea mea !!!

“Nu avem de unde aștepta restabilirea creștinismului” – scrie mai departe Episcopul Ignatie: “Vasele Sfântului Duh au secat definitiv pretutindeni, chiar și în mănăstiri, aceste tezaure de evlavie și daruri harice, or, substanța Duhului dumnezeiesc poate fi suplinită și restabilită numai prin uneltele Sale....Se cuvine să fim mai împăciuitori față de starea Bisericii și totodată înțelegători. Această stare jalnică este îngăduită de Sus. Starețul Isaia spunea: ‘Înțelege vremea! Nu aștepta buna orânduire în structura bisericească îndeobște. Fii mulțumit că există posibilitatea mântuirii individuale a celor care vor să se mântuiască “....“Mântuiește-te singur!

Sfinții Părinți, călugării din primele veacuri creștine, au fost creștini desăvârșiți, plini de Duhul Sfânt. Ei au avut descoperiri de sus referitor la monahismul vremurilor de pe urmă și au făcut referitor la acest subiect proorocii care se împlinesc sub ochii noștri. Toate prezicerile părinților sunt de acord în a spune că monahii de la urmă vor duce o viață mănăstirească săracă, pentru că nu le vor fi acordate nici puterile psihice și spirituale, nici belșugul harului de care se bucurau primi călugări, și că își vor câștiga mântuirea cu mare greutate.

Un oarecare călugăr egiptean a căzut într-o zi în extaz și a avut o viziune duhovnicească. A văzut trei călugări pe malul mării. De pe celălalt mal o voce le striga: “Luați aripi și veniți la Mine!”. După ce au auzit această voce, doi dintre

călugări au primit aripi de foc și au zburat de îndată pe celălalt mal. Al treilea a rămas singur acolo unde era. A început a plânge și a striga. In final și el a primit aripi, dar nu de foc; acestea erau atât de slabe încât a traversat marea cu mare frică și întâlnind foarte multe obstacole. Adesea puterile îl lăsau și se învoldura în mare; văzând că se îneacă, a început să strige cu o voce tânguitoare, când ridicându-se deasupra valorilor, când fiind acoperit de ele, ajungând din nou deasupra, iar apoi epuizat cădea în vârtej, strigând din nou, ridicându-se un pic... în sfârșit, sleit de puteri, a ajuns la malul celălalt. Primii doi călugări reprezintă monahismul primelor veacuri, pe când cel de-al treilea reprezintă monahismul vremurilor de pe urmă, sărac atât numeric cât și în realizări.

Din pricina lipsei povatuitorilor duhovnicesti, a marilor traitori in Duh, [din cauza] nenumaratelor pericole de care suntem inconjurati, ajungem intr-o stare de plans. Suntem disperati, ne-am ratacit si nu exista voce care sa se intoarca din ratacire: cartea ramane muta, spiritul cazut, dorind sa ne tine in eroare, ne face sa uitam chiar ca o asemenea carte exista. "Mantuieste-ma, Doamne!", striga David care, in duh profetic, prevedea necazurile noastre si vorbea in numele celui ce doreste sa fie salvat, "ca a lipsit cel cuvios". Nu mai exista mentor sau povatuitor pnevmatofor, capabil sa ne arate fara greseala calea mantuirii, si caruia cel ce vrea mantuirea, sa i se incredinteze fara de nici o grija.

Reply ↓

kalinikoson [25 iulie 2015 la 12:50 pm](#) said:

doktoru,

singurii care mai cred ca situatiunea de fata se redreseaza in aceasta lume sunt evreii care inca-l asteapta pe 'mesia' lor. Nu intru in detalii despre ce inseamna la ei sa se redreseze. Crestinii, care nu ar trebui sa aiba aici cetate statatoare, ar trebui sa caute mai mult Ierusalimul cel ceresc, decat semne si minuni. Asta nu inseamna ca Dumnezeu nu poate face minuni prin sfintii Sai, insa niciodata minunile nu au fost derizorii (auzisem eu de multi care se duceau la Cuvioasa Paraschiva la Iasi sau la Sfantul Dimitrie la Bucuresti, ca sa castige la loto) Oricum, toata tevatura asta cu pAB mie imi seamana a Maglavit, cu diferenta ca atunci Petrache Lupu era viu, acu nu. Daca stau bine sa ma gandesc, atunci ramasese putin pana sa-l canonizeze pe Petrache inca din timpul vietii.

doktoruon [25 iulie 2015 la 11:06 pm](#) said:

Cum adica doar evreii mai asteapta vreo schimbare? Tocmai ei care au schimbat toata lumea, ce ar putea dori mai mult decat au acum?(ei ar trebui sa fie ultimii pe lista asteptarilor,mai bine de atat pt ei nu se poate imagina mai mult) Eu cred ca cei un pic milenaristi asteapta o schimbare, cei care cred in reinvierea regelui acela grec care o sa recucereasca Constantinopolul pt crestini(doar cei greci !!!) sau cei care cred in mitul Tzarului sau cei care zic ca nu toate prorociile s-au implinit si ca inca mai este unele ,zic ei, de implinit(care or fi alea ,doar ei stiu !!!).Tot asa cum evreii puteau sa-l recunoasca pe Mesia-Hristos ,daca nu din vederea directa a lui, atunci macar din lucrarile aceluia. Asa la fel si crestinii azi,daca nu reusesc sa-l deosebeasca pe ah din multime,atunci ar trebui sa se reorienteze si sa vada ca lucrarile aceluia sunt in plina desfasurare de ceva vreme buna incoace.

Uite eu de exemplu merg si pe mana patriarhului Tihon al Rusiei care a zis bine ce a zis , de exemplu :
PRIN MILA DOMNULUI NOSTRU IISUS HRISTOS, Patriarhul Tihon, ...MERG LA MOARTE MUCENICEASCĂ PENTRU HRISTOS ȘI CREDINȚA PRAVOSLAVNICĂ, ... NĂDĂJDUIIND LA MILA LUI DUMNEZEU, CĂ DOMNUL NOSTRU IISUS HRISTOS MĂ VA NUMĂRA ÎN CEATA MUCENICILOR, ... și pre toți cei ce mă vor urma și nu vor intra în cârdășie cu Serghie și cu puterea sovietică, și nu vor primi pecetea lui antihrist, CI VOR MERGE LA MUNCII ȘI LA MOARTE PENTRU HRISTOS ȘI CREDINȚA PRAVOSLAVNICĂ.

Fiii mei! Vă Blagoslovesc pre voi în Numele Domnului nostru Iisus Hristos! ... Amin. **Iară pre Serghie și pre toți episcopii și preoții cei ce au vândut pre Hristos și credința Pravoslavnică, pre lupii cei în piei de oaie, îi Blestem! Îi Blestem pre pierzătorii Sufletelor creștinești, cari nu au vrut să meargă împreună cu mine la mucenie, ci s-au lepădat de Dumnezeu și de credința Pravoslavnică și-au iscălit să colaboreze cu puterea sovietică, ca să piardă Suflete creștinești și Pravoslavia. Iată pentru cari lucru au primit ei "slobozenia". Iară eu pre toți aceștia îi predau Anathemei! Fiii mei, ... eu nu mă învoiesc să iscălesc ca să lucrez cu spurcata putere sovietică.... **Iară pre episcopii și preoții cei ce-au iscălit, pre aceia i-au liberat și Serghie, cari au luat cu de-a sila Prestolul Patriarhiei, s-au făcut prieten al satanei. El a iscălit să lucreze cu satana! Să dea la muncii și la moarte pre toată ierarhia bisericească și pre tot clerul bisericesc cari nu se învoiește să lucreze dimpreună cu ei și cu puterea sovietică.****

Fiilor! Pravoslavie în Rusia nu mai este și nici nu va mai fi, căci nu va mai rămâne în libertate nici un episcop sau preot, slujitor al lui Dumnezeu! Ci vor rămânea numai acei episcopi și preoți cari vor fi agenți GPU, căci ei vor sluji o vreme în biserici, ca să piardă Sufletele cele creștinești. Și-atunci când ei cu totul vor aduce norodul în rătăcire și minciună, atunci ei vor convinge norodul ca să lucreze și în Sfintele Duminici, și în Sfintele Sărbători, și să nu mai țină nici Sfintele Posturi, ci cu totul să se predea și să se supună pre sine puterii sovietice: "Căci toată stăpânirea dela Dumnezeu este". Iar atunci când stăpânirea va dărâma bisericele și le va preface pre unele în cluburi și teatre, atunci norodul să stea cuminte și să rabde cu "smerenie". Căci unde merge păstorul, acolo merge și turma.

Vă Blagoslovesc înainte de moarte: rugați-vă singuri prin casele voastre, fără preoți, fiindcă ei sânt lupi în piele de oaie. Singuri îngropați morții, singuri botezați copiii. Iar căsătoriile, să le blagoslovească tata și mama cu Sfintele Icoane. Rugați-vă fiecare după cum știe și după cum poate, țineți toate Posturile, cinstiți Sfintele Sărbători, păziți credința Pravoslavnică până la sfârșit.

Fiilor! În vremea stăpânirii sovietice credința Pravoslavnică nu va mai fi. Și atâta vreme nu va mai fi credința Pravoslavnică, cât va fi și stăpânirea sovietică. Dar dacă noi ne vom ruga neîncetat și vom posti, apoi atunci va mai fi pentru o scurtă vreme, o oarecare libertate religioasă. Și-atunci, toți revoluționarii bisericești, popii și vlădicii, slujitorii sovietelor, ucigătorii și pierzătorii Sufletelor creștinești din nou își vor lua locurile în biserici, de cari ei odinioară s-au lepădat. Dar voi, robii cei aleși a lui Dumnezeu, să nu vă împărtășiți cu ei, și să nu mergeți la ei ca să vă rugați, căci ei toți se află subt Anatemă și blestem.

Iară prin alte țări, Pravoslavia abia dacă va mai supravețui câte puțin, pe alocuri. Iar așa, numiți înnoitori ai credinței, cei ce singuri pre sine se "sfințesc" și se numesc creștini, preoți și arhieriei, aceștea toți se află în slujba satanei, în

slujba minciunii și a înșelării Sufletelor creștinești, căci atunci în biserici, "urâciunea pustiirii va sta în locul cel Sfânt". **Urâciune a pustiirii, cari își trage rădăcina sa încă din vremea despărțirii Bisericii Răsăritului de Biserica Apusului, cea din Roma.** Dar Domnul Dumnezeuul nostru Iisus Hristos, nu va mai răbda această fără-de-Lege și va veni să Judece noroadele.

FIILOR! ÎNCĂ ODATĂ VĂ MAI SPUN ...: va mai fi o oarecare libertate religioasă și pre urmă gătiți-vă pentru Dreapta și Înfricoșata Judecată, JUDECATA CEA MAI DE PRE URMĂ, DEFINITIVĂ ȘI FĂRĂ DE NICI O ÎNTOARCERE. FIECARE OM SĂ AȘTEPTE JUDECATA LUI DUMNEZEU. AMIN.

kalinikoson [28 iulie 2015 la 10:26 am](#) said:

nu bre, ei il asteapta pe mesia lor sa ii faca pe toti imparati cu acte. Noi (adica noi crestinii) trebuie sa asteptam noul Ierusalim, dupa ce va fi un pamant nou si un cer nou. Restul... mai are rost sa discutam despre hiliasm? Despre teoria rapirii? Despre apocatastaza?

Ana Elisabetaon [26 iulie 2015 la 12:49 am](#) said:

Hm. Parțial sunt de acord cu Patriarhul Tihon, parțial mi se pare exagerat. Oare Sf. Luca al Crimeii n-a fost sfânt, pentru că a decretat Patriarhul Tihon? (Sunt unii care așa pretind, mai ales diverse branduri de rocoriști, stiliști, catacombnici, the like.) Totuși, nici Sofronie de la Essex n-a fost de acord cu rocoriștii că Patriarhia Moscovei a căzut din Biserică. Nu mai zic de Soljenițan, care când a ajuns în America le-a zis rocoriștilor: „what??? despre ce catacombe vorbiți voi, măi băieți?” Și cred că el nu putea fi suspectat că, în Patriarhia Moscovei fiind, s-a dat cu comuniștii.

Ana Elisabetaon [27 iulie 2015 la 10:21 pm](#) said:

La mine la biserică au pus camere de luat vederi, cică la cererea firmei de pază/securitate, inclusiv una pe iconostas. De toată jena...

[Reply](#) ↓

doktoru on [24 iulie 2015 la 12:10 am](#) said:

Si ceva just for fun ...de la cititori adunate, din perlele scrise ale internetului blogosferic usor ortodox !!!

bue-yeti, nu te mai lua de sfantul ardealului ca te bate Dumnezeu mai baieti, ca era vazator cu duhul inainte nu ai ajuns tu la masura sfinteniei lui, el care trecea prin usi si stia si ce gandesti.asa ca vezi ce zici.si pictura aia de la draganescu era foarte inspirata si proceasca indiferent de ce sursa zic unii ca a avut parintele. nu conteaza de sus de jos sau din stg sau dr el ne a aratat ca bisericile surori se vor alipi iarasi una de alta ca doi plamani sau ca doua strane , chiar daca una canta acum pe nas si fals.nu parintele boca a calcat canoanele ci ele lau incomodat un pic din mareata lui cale de convertire a poporului peste masura de pacatos. zicea bine parintele parvu cand spunea ca tehnicile astea din zilele noastre e parsiva rau cati intra peste tot ce sa mai zici de ganduri ca si pe ale ti le va suci dupa cum va vrea dracu.nu va mai conta vointa omului,Dumnezeu acum la sfarsit de lume anuleaza aceasta vointa fara sal mai intrebe pe om daca se va mai pocai.asa ca daca dracu si antihristul lau pecetluit pa om gata adio nu mai exista

intoarcere nici dacasi taie mana sau capul.
zice bine mirciulica fara frica despre dna aspazia ca nu stiti voi ce discernamant puternic are ea chiar daca in puscarie sa impartasit cu grecii si cu catolicii, daca doar dala era popa catolic acolo si au luat si ei ce se gasea pe moment chiar daca au luat azime de la catolici, fratii nostrii ,chiar daca putini falsi. nu stie lumea ce conditii era in puscarie sau chinuit acolo o gramada de legionari care au ramas si verzi dupa moarte, o gramada de sfinti au iesit din legionari , ei au marturisit si pe capitan si pe toata gasca lor care au murit la datorie in puscarie ca sa avem noi mai bine acum in zilele noastre. a zis cineva care a venit din sf munte athos ca au zis acolo unii calugari ca cardul cu cip este un fel de pre pre pecete care o sa se dea fortat si cei care lau luat o sa fie vai de ei, asa au zis vai,vai, vai de ei.de trei ori. asa cum a zis si gigica becali ca si el e un sfant in viata ca da la toti saracii saracul de el. a furat el mai demult dar acum sa pocait la puscarie, ca si legionarii , si intoarce din cele imprumutate chiar daca nu impatrit la saracii romaniei. sa ne rugam si pt el.ca e de al nostru roman dac getbeget. imi place si de el ca pune pct pe i si zice ca nici copilasii nu se vor mantui daca vor fi pecetluiti de ah pe mana si pe frunte si nici ei nu vor putea sa se pocaiasca, bietii copilasi nevinovati nici pe ei nui iarta Dumnezeu ,vedeti cat de rau e ah, nici paia mici nui lasa in pace vrea sa ia dupa el in iad cat mai multi prepecetluiti peste tot.dar sar putea ca doar avortonii sa scape de ah asa cum a zis iar el. dumnezeu sal ajute ca bine teologhiseste cand le spune ca sa intelegem si noi mai bine voia lui dumnezeu .sa mai zica el ca sa invatam si noi astia care nu le stim atat de bine ca el.

[Reply](#) ↓

Ana Elisabetaon [24 iulie 2015 la 12:35 am](#) said:

:))) Deși e mai mult de plâns decât de râs...

Da, conținut ușor ortodox... 0,2%...

[Reply](#) ↓

kalinikoson [25 iulie 2015 la 1:37 pm](#) said:

haha... sunt 'alcohol frei'... pardon 'orthodox frei' ...

kalinikoson [24 iulie 2015 la 10:54 am](#) said:

E total falsch! nu e pre pre pecete. e pre pre pre ante pre pre ante pecete. Cine are urechi de vazut sa miroasa!

[Reply](#) ↓

[Theologie Patristica](#)on [24 iulie 2015 la 4:16 pm](#) said:

Si cand ma gandesc cati „apologeti” sustin teoria pre-pecetii si se cred adevarati ortodocsi, cand de fapt teoria asta este eretica. Apropo, toata teoria asta se bazeaza pe un 666 calculat pe baza unor interpretari in format binar. Cand se va trece la format hexazecimal, ce ne facem? Nu de alta, dar dispare si pre-pecetea asta cum a disparut si codul de bare.

Cat despre Aspazia Otel-Petrescu, daca astfel de modele au „traditionalistii” mioritici, asta spune multe despre ortodoxia lor. Si din pacate foarte multi adopta astfel de modele.

[Theologie Patristica](#) on [24 iulie 2015 la 4:33 pm](#) said:

Si un p.s. Unora nu le-ar strica sa mai treaca macar o data prin clasele I-IV. Cum sa scrii in halul ala? Vorbesc de nationalism, dar nu au un principiu de baza: sa respecte limba romana.

[kalinikoson](#) [25 iulie 2015 la 10:06 am](#) said:

Chiar si in format binar si tot am avea o problema, fiindca vechii greci foloseau un alt sistem de numeratie fata de cel arabo-indian pe care-l folosim noi...

Cat despre discernamantul unora... probabil ca atunci cand se impartaseau cu catolicii imbucatura o lua pe partea stanga. Deh, ce sa mai zici. Daca modelul lor se ruga la Anton de Padova, impartasirea cu catolicii devine ceva firesc.

[kalinikoson](#) [25 iulie 2015 la 1:43 pm](#) said:

Adi,

multi ortodocsi sustin si teoria rapirii, fara sa stie despre ce e vorba. ca doar asa au vazut prin filmele despre apocalipsa de la tembelizor.

[doktoruon](#) [25 iulie 2015 la 1:50 am](#) said:

Doar pre-pre-pecetea ati vazut-o ?!!!...hi,hi sunt mai multe acolo la fel de fun. Apropoz, pot sa propun si eu ceva(o apocalipsa ,ceva ?!!!) sau doar cei cu ştate noi sunt eligibili propunerilor care nu se supun la vot ?!!!...ori arsenismul bate chipismul ?!!!

Apropoz la Draganescu nu s-au folosit nici guaşe , nici galus ci tempera ca sa se lamureasca nelamurirea picturilor in degradee si cu tenta transparenta !!! Vorba lui kalinikos : Cine are urechi de vazut sa miroasa!..ca pute...rau...uite peceta , nu e pre-pre-pecetea !!!

Ok, dar acum serios , cate mii(ori miliarde) de ani mai avem inainte, ca sunt curios?, dar vreau un raspuns semi-profesional, semi-doct si aproape la obiect despre problematica acestei interogatii usor off-topic !!!...fq, sunt usor off-topic, ce ma faq ?!!!...si nu mi-am facut nici datoria catre BOR din cauza ca m-am sustras taxei de protectie mantuitoare a Catedralei Neamului... PS – Alta intrebare ,usor retorica de altfel : daca antihristul are ca lucrare lepadarea de credinta, apostazia, cu ce arme lupta impotriva crestinul ortodox???...intrebare intrebatoare sau ghici ghicitoarea mea...alo ,teologii de serviciu...anybody home ....helloou...!!!...asta tinand cont si de faptul ca că mărturia lui Iisus este duhul profeţiei. PPS – Chiar ca prietenul zcalin ne-a parasit.....fq

[Reply](#) ↓

[Ana Elisabetaon](#) [27 iulie 2015 la 10:18 pm](#) said:

Aaaa... Eu am plătit, că am fost forţată să-mi cumpăr lumânare la cutie cu poza catedralei pe ea, pentru că era vânt în curtea bisericii de Paşti şi mi se stingea lumânarea normală. După care am observat că dacă mă duceam mai în spate, acolo nu mai era vânt, şi că alţii au rezolvat problema cumpărând lumânări normale din cele mari.

În ce priveşte timpul rămas până la A Doua Venire a lui Hristos: dacă numărul de apostazi ar tinde către zero, şi timpul până la A Doua Venire ar tinde către infinit. Dar în realitate lucrurile stau exact pe dos. Sigur că nici numărul de apostazi

nu e infinit, așa că nici timpul nu poate fi zero, dar ecuația exactă n-o știe nici măcar Fiul, ci numai Tatăl. (Matei 24, 36, Marcu 13, 32) Loc de optimism, în sensul unei răsturnări de situație, nu mai e. Singura răsturnare de situație (pe care unii au și profetit-o, pare-mi-se) a fost această înviore a Ortodoxiei care a urmat căderii comunismului. Alta nu mai poate veni, decât pe ici pe colo, unde mai vede Dumnezeu pe câte cineva care înclină către Adevăr. Singurul nostru optimism este că noi nu ne lăsăm impresionați de cele din jurul nostru, ci căutăm să nu ne dezlipim de Hristos și să zicem cu Sf. Ioan: „Vino, Doamne Iisuse!” (Apocalipsa/Revelația 22, 20)

La cealaltă întrebare cred că răspunsul se poate deduce din răspunsul meu precedent. Și nu, nu este vorba de cipuri. Cum spunea Sfântul Nou Mucenic Daniil Sâsoev, cipurile sunt un soi de țintă falsă, de amăgire din partea vrăjmașului (diavolului), cu care acesta încearcă să distragă atenția credincioșilor de la Hristos și de la ceea ce îi desparte cu adevărat de Hristos.

***

Se pare că uitasem să postez comentariul.... Părintele Daniil dădea și un exemplu de idee antihristică, care îl desparte pe om de Hristos: ideea că toate căile spirituale duc la Dumnezeu, fără deosebire, în timp ce noi știm de la Hristos că El este Calea, Adevărul și Viața.

doktoruon [27 iulie 2015 la 10:57 pm](#) said:

Buna seara !!!
Sefa ,te vad foarte activa azi, ceea ce evident este un lucru fffff bun !!!
Cu problematica aia de gradul trei cu doua necunoscute , nu cred ca este chiar bine pusa problema. Dumnezeu stia de la inceput cat va dura totul. Noi nici macar acum nu stim exact, ma rog, marea majoritate. Cele doua cazuri sunt doua extreme care mai mult ne incurca si reprezinta doua ipoteze evident absolut nevalabile. Deci nu sunt bune.
La partea aia cu doar Tatal stie si Fiul nu, trebuie sa recunosc ca o sa fiu nevoit sefa sa te trimit direct la Sf.Ioan Gura de Aur ca sa te lamureasca , evident, mult mai bine decat mine ,ca Fiul nu este Dumnezeu doar in timpul liber ci tot timpul. El a zis, doar atat spun nu dau mai multe citate ca se intelege imediat, :Eu si Tatal una suntem si restul , etc. Deci Fiul nu a vrut sa spuna , nu ca nu stia dpdv omenesc , ca am mai auzit si magaria aceasta la cate unii, ci a vrut sa le taie curiozitatea Apostolilor si implicit a urmatoarelor dupa ei, adica crestinilor. Dar tot Iisus a zis sa priveghem si sa stim sa deosebim timpurile, ca sa nu ratam exact ca evreii...si exact ce se intampla de fapt acum, cu crestinii ca si cu evreii. Nu stiu cum fac unii paralele la unele chestii intamplate la evrei cu referinta directa la crestinii dar nu vad o gramada de alte paralele care se intampla exact ca la evreii de acum 2000 de ani.Daca evreii au ratat , evident ca si crestinii vor rata in marea lor majoritate momentul, neintuindu-l. Iar chestia cu acea mica libertate, eliberare,linistire etc a venit intradevar dupa caderea comunismului. Numai ca nu singura ci insotita de aceeasi lucrare antihristica ,dar cu alta abordare a apostaziei. Adica fara sfortări inutile si aiurea ci cu chestii mai benevole , ca sa zic asa.Pt cine are urechi de vazut si mirosit!!!... vorba lui nea kalinikos.
Eu cred ca armele crestinului average este, in continuare: credinta , nadejdea si dragostea sau si mai pe scurt : mila si adevarul. Iar daca lucrarea lui antihrist , care este apostazia ,incentiva sa faca sa apostazieze cat mai multa lume(doar la ortodocsi ma refer, restul este eretici si pagani) atunci cei doi martori ai lui

Dumnezeu aflându-se în Biserică și implicat în credincioși, aia care este, deci atunci acești doi martori luptă cu antihristul care propune pe diverse cai, libere, lăpădarea de credință, de Iisus, de Adevăr, de Biserică, de nădejde, dragoste și mila creștinească. Acești doi martori intră de fapt în modurile de moarte. Iar altarul lui Dumnezeu în fiecare creștin este inima acestuia. Acolo se fac jertfele nesângeroase, de lauda, credința, mărturisirea. Nu știu de ce se așteaptă profetii fizici când știu clar că legea și profetii au fost până la Ioan Botezătorul, ultimul profet fizic. După aia toți creștinii sunt proroci deoarece, așa cum zice și Apocalipsa, „marturia lui Iisus este duhul profetiei. Zicea binisor și preotul acela rus, martir/mucenic, dar mai avea de zis mai multe dpmdv.

Ana Elisabeta on [28 iulie 2015 la 12:35 am](#) said:

Fără îndoială că Dumnezeu știe dinainte, dar durata nu e arbitrară, ci în funcție de noi, dacă mai avem credință („Dar Fiul Omului, când va veni, va găsi, oare, credință pe pământ?”) și dragoste („Iar din pricina înmulțirii fărădelegii, iubirea multora se va răci.”)

doktoruon [28 iulie 2015 la 1:18 am](#) said:

Nu cred că timpul este lasat aiurea să curgă până nu știu când, că poate-poate. Eu cred că la Dumnezeu totul este calculat dinainte, din cauza că este pre-știut. Eu știu că lui Avraam când i-a zis Dumnezeu 400 de ani până la ieșirea evreilor din Egipt au fost de fapt 430 (zic unii 432). Deci Dumnezeu nu a prelungit prea mult timpul acela al evreilor în Egipt. De fapt evreii au avut maxim 145 de ani de condiții mai nasoale acolo. Plus că acei 145 de ani au avut o dezvoltare crescândă a condițiilor grele de viață și nu a fost brusc după moartea lui Iosif. Că paranteza...patrata !!!
Așa și cu creștinii, Dumnezeu știe în cât timp creștinii ajung să nu prea mai fie credincioși și deci poate spune dinainte exact timpul acela când va fi ce va fi. Deci Dumnezeu nu așteaptă să vadă dacă creștinii își vor mai reveni vreodată la credință și știe deja momentul când se va întâmpla acest lucru inevitabil și atunci, pe muchie de cutit, va veni El într-un grandios comeback din cer. Știu că unii mai speră să mai fie mii de ani, că nu-i așa Dumnezeu e milos, că parca nu s-au împlinit toate profetiile parca, că nu știu ce, că nu știu cum dar evident cu toții ne cam înșelăm. Mie personal mi se pare că ar fi cu totul inutil să se mai prelungească timpul din cauza că toate merg foarte prost și evident lucrurile vor merge din ce în ce mai prost decât acum, când așa cum am mai spus lucrurile deja merg ffffff prost. Adică nu are logică să se mai continue prea mult. Nu e de ajuns cât de mult au stricat evreii toată lumea? sau vreți ca Dumnezeu să o mai lase până când homosexualitatea va deveni obligatorie pt toată lumea ?!!!... bag mana în foc ca și atunci s-ar găsi unii care să zică ca totuși și printre gay-mări ar fi de fapt și cate unii mai buni !!!

Andreea on [24 iulie 2015 la 3:44 pm](#) said:

Vad că au apărut multe comentarii deviate de la subiectul cu pictura... Oricum, eu cred că mi-am făcut datoria față de poporul român și față de B.O.R, semnaland acea mare erezie din pictura de la Drăganescu. Dacă d-l administrator

va voi, poate incepem o discutie si despre "Cararea Imparatiei" si alte scrieri oficiale ale lui Arsenie Boca. Cine stie ce mai descoperim?

Reply ↓

[Theologie Patristica](#) on [24 iulie 2015 la 4:13 pm](#) said:

Eu unul nu am rabdare sa citesc Cararea Imparatiei si nici nu vreau sa imi pierd timp pretios in care pot citi ceva cu adevarat folositor si aici ma refer chiar si la un roman de calitate.

Daca vreti sa studiat si dvs. si altii si sa puneti problema, mie nu imi este greu sa deschid o discutie cum este si aceasta. Asa ca, ma anuntati!

Reply ↓

Dinu T. on [26 iulie 2015 la 7:42 pm](#) said:

<http://daniel71rojournal.blogspot.ro/>

am gasit aici un articol interesant a Pr.Gheorghe Anitulesei despre ereziile Pr.A.Boca

Ana Elisabeta on [27 iulie 2015 la 7:21 pm](#) said:

Da. Mă întreb dacă nu e transcrierea conferinței care a făcut atâtea valuri printre pseudo-ortodocși.

Andreea on [26 iulie 2015 la 5:48 pm](#) said:

Da, nu cred ca am timp sa ma apuc de citit "Cararea Imparatiei" si nici alte scrieri de ale lui Arsenie Boca, desi mi-au parvenit niste carticele cu fragmente, in care am gasit deja niste enormitati si chiar o interpretare total gresita a unui pasaj din

Evangelie.

Insa vreau sa revin la pictura ortodoxa si la icoane, prezentandu-va "Calul troian" al catolicismului in Biserica Ortodoxa Romana: este vorba de asa-zisa "Icoana Maica

Domnului

Indurerata".

<https://www.google.ro/url?sa=i&rct=j&q=&esrc=s&source=images&cd=&cad=rja&uact=8&ved=0CAcQjRxqFQoTCIHmqICC-cYCFQbVFAodhFUIvw&url=http%3A%2F%2Fwww.trilulilu.ro%2Fimagini-diverse%2Fmaica-domnului-indurerata&ei=zO-0VYHQHoagU4SrofgL&bvm=bv.98717601,d.d24&psig=AFQjCNEGCO3maULt doOEQVIri6FdUdg8Cw&ust=1438007625978694>

Aceasta "icoana" a patruns deja in mediul ortodox, chiar in cel monastic, si este o adevarata erezie in imagini. De ce? "Maica Domnului" este reprezentata ca o femeie oarecare, intr-o stare de deznadejde, cu ochii ridicati la cer (cam dati peste cap), intr-o atitudine chinuita. Reprezentarea este realista, opusa reprezentarii bizantine, care transfigureaza persoana. In plus, este o jignire la adresa Maicii Domnului, despre care marturisim in Axion: "Cea pururea fericita si prea-nevinovata". Deci Maica Domnului nu este o femeie deznadajduita, ca in imaginea aceasta catolica, ci este "pururea fericita". Evident, exista unele scene bizantine in care Maica Domnului este reprezentata trista, ca in scena Rastignirii, dar nu trebuie scos chipul Maicii Domnului din context si prezentat ca o femeie deznadajduita. Ca dovada ca aceasta "icoana" este catolica, anexez in link catre o carte de rugaciuni catolice dedicate acestei "icoane".

<http://www.edituraserafica.ro/rugaciuni-catre-maica-indurerata.html>

Imi pare rau ca, catolicismul se insereaza asa de insidios in sanul B.O.R. Am auzit o maica de-a noastra spunand ca o "icoana" din asta a plans.... Vedeti ce "minuni" poate face cel viclean, numai ca sa ne insele??
Doamne, pazeste-ne!

Reply ↓

Dinu T.on [26 iulie 2015 la 9:50 pm](#) said:

Sunt multe icoane neortodoxe in bisericile noastre.Aceasta de care vorbesti se afla la Man.Sihastria-Neamt insotita de o alta icoana a Mantuitorului, legat la maini si cu coroana de spini pe cap,la fel de neortodoxa ca si prima.

In luna martie,anul acesta am fost in Sfantul Munte si am poposit si la Man.Vatopedu unde am avut o discutie cu un monah roman,care mi-a relatat o afirmatie a Egumenului Manastirii,Arhim.Efrem:"Daca Pr.Arsenie Boca nu ar fi sfant,nu ar merge atat de multa lume la mormantul lui".Am ramas trznit cand am auzit asa ceva.Apoi printre altele vorbind despre ecumenism si rugaciuni in comun cu ereticii,m-a surprins a doua oara, spunand:"nu-i nimic pt.ca si staretul nostru i-a primit pe copti,dar nu au slujit impreuna,ci au stat undeva in spatele bisericii".Eu vazusem o imagine in care coptii apareau alaturi de staretul Efrem,dar fiind pe un site stilist nu i-am dat importanta.Un tablou de dimensiuni mari cu A.Boca am vazut si la Chilia Sfantului Ipatie de langa Man.Vatopedu.De asemeni si la o Chilie in Kapsala am vazut o cruce(troita)pe care scria numele lui Boca(probabil in memoria lui).Asa ca...ce sa zici?Daca aghioritii au evlavie la Boca,noi sa fim mai prosti...iertati-ma.

Reply ↓

Theologie Patristica on [26 iulie 2015 la 11:26 pm](#) said:

Nu toti aghioritii au aceeasi parere despre Arsenie Boca, dar sunt destui p-acolo care il admira pe (pseudo)Patriarhul Bartolomeu, asa ca ce ne mai mira...

Ana Elisabeta on [27 iulie 2015 la 1:59 am](#) said:

Sunt în continuare foarte mulți oameni care merg la monumentul lui Lenin, la trupul lui mumificat, asta îl face sfânt? De pr. Efrem Vatopedinul sunt și nu sunt surprinsă, pentru că și Pemptousia, publicația online a „Prietenilor Mănăstirii Vatoped”, are accente ecumeniste din când în când, mai ales varianta în limba engleză. În sfârșit, a zis bine cine a zis că nu mai e Sfântul Munte ce-a fost... Deși, dacă e să mă gândesc bine, n-a fost Sfântul Munte infailibil prin definiție nici mai demult. Oare pe Sf. Nicodim Aghioritul, pe care l-am prăznuit recent, oare nu frații lui aghioriți l-au prigonit?

doktoru on [27 iulie 2015 la 2:38 am](#) said:

Sf. Nil din Athos zicea pe la 1817, parca, ca in munte mai erau doar vreo 50-60 de calugari adevarati pe vremea aceea. Banuiesc ca acum , dupa vreo 200 de ani aproape, putem taia linistiti un zero din coada, injumatati apoi ,iar la sfarsit extragem radicalul si asa aflam nr corect al zilelor noastre, aka 2015....va las pe voi sa presupuneti nr cu pricina !!!...

kalinikoso n [28 iulie 2015 la 10:30 am](#) said:

Vorba unui parinte: cand calugarul merge in manastire trage toate problemele vietii dinainte de manastire inlauntru, in loc sa le lase la poarta.

Ana Elisabetaon [27 iulie 2015 la 7:20 pm](#) said:

Eu cred sunt în continuare mai mulți monahi aghioriți adevărați, dar sigur că este „marfă amestecată”, așa cum probabil că a fost dintotdeauna, cum a fost și la începuturile monahismului în Egipt, și peste tot. Partea tristă este că de multe ori cei care se bucură de prestigiu nu sunt neapărat cei mai vrednici mărturisitori ai Ortodoxiei. Și dacă conștiința noastră dogmatică ortodoxă este wishy-washy, ezitantă, bătăjărită, atunci putem să avem la dispoziție toate sfaturile filocalice de la origini până în prezent, că nu ne vor folosi la nimic câtă vreme ne încăpățânăm să nu ne punem la punct în ce privește învățătura de credință sau să nu mărturisim corect (este cu atât mai grav la cei care cunosc învățătura ortodoxă de credință și evită s-o mărturisească din diverse motive – ca să nu-l supere pe unul sau pe altul dintre patriarhi, ca să nu-l supere pe papă sau pe diverse persoane sus-puse supuse papei, șamd).

Theologie Patristicaon [26 iulie 2015 la 11:32 pm](#) said:

Icoana asta calul troian? Este si aceasta problematica intr-adevar, fiind clasica pentru pietismul apusean, dar adevaratul cal troian al papismului e icoana eretica a paternitatii, cu Dumnezeu-Tatal pictat ca batran si Sfantul Duh asezat intre Tatal si Fiul, sugerand clar erezia filioque. Si a patruns chiar mai rau decat cea postata de dvs. fiind prezenta in aproape toate bisericile. Pana si super-extra-mega ortodocsii adevarati din gruparile stiliste au icoana asta in bisericile lor.

[Reply](#) ↓

Ana Elisabetaon [27 iulie 2015 la 2:09 am](#) said:

Asta e eretică, cealaltă „doar” pietistă.... Și model de atitudine în biserică pentru unii (unele, mai ales). Unele persoane simt nevoia neapărat să joace un rol (pseudo)evlavios în ochii celorlați.

kalinikoson [28 iulie 2015 la 11:30 am](#) said:

In plus, daca privesti atent toate icoanele Rastignirii, ale Coborarii de pe Cruce, ale Punerii in Mormant, Maica Domnului este coplecita de durere (nu trista), fiind adeseori nevoie de alte femei care sa o sustina si sa o consoleze. Putem discuta despre simbolismul acestei dureri sau despre faptul ca in nici o icoana Maica Domnului nu apare fericita. Asta fiindca „pururea fericita” nu se refera la starea sufleteasca a Maicii Domnului.

Reply ↓

doktoruon [28 iulie 2015 la 1:07 pm](#) said:

Și sa nu uitam ca este scris : Și prin sufletul tău va trece sabie. La nea Luca 2.

Ana Elisabetaon [28 iulie 2015 la 5:29 pm](#) said:

Așa, da! Probabil acesta este un răspuns de tradiție bizantină la tipologia de origine occidentală „Mater dolorosa”, care devine teatral-telenovelistică, cu ochii privind în sus, semi-dați peste cap, în perioada barocă:

doktoruon 28 iulie 2015 la 6:47 pm said:

Mie imi place si icoana asta :

doktoru on 26 iulie 2015 la 11:45 pm said:

Sa va arat eu calu troian cu adevarat...intelepciunea din bobor a prevalat in acest caz...din pacate !!!

Calul Troian

Sun-a		glas		de		păsărele
Nu	din		pomi	cu		rămurele,
Ci	din	vene		și	din	vine
Și din cip-ul ce-i în tine.						
Cip	cip	cip		–	cip	cirip
Tu	ești		al		satanei	chip,
Tu	ne		dezbraci		de	Botez
Și de Cruce și de Crez.						
Pe		mână		te-am		implantat
Din						comoditate,
Iar		confortul		ne-a		costat
Sfânta Libertate.						
Vor	ca		să	te		injecteze
La	bebe		–	în		burtică,
Înainte		de-a		se		naște
Prin uter, la mămică.						
Toți		pruncii		vor		purta
Microcip			de			mici,
Ca	de		altfel		și	părinții
Tăticii și mămicii.						
Pentru		a	fi	omul		momit
Va		fi	foarte			ademenit,

Când cipu-l va vindeca
 Pe el sau soția sa.
 – Hai să-l punem toți pe braț,
 Surori, veri, părinți și frați,
 Trupul ni-l tămăduiește
 Suferința o oprește.
 Însă „calul troian”
 Cipul lui satan,
 Are și efecte adverse
 Viclene, perverse.
 Mintea el ți-o controlează
 Sufletul ți-l profanează,
 Trupul e teleghidat
 Că doar lui satan te-ai dat.
 Scrie acolo-n micul bob
 Nu mai sunt Domnului rob,
 Mă închin numai la cel
 Șef în iad, Satanael.
 Micul cip – bob de orez
 Îmi șterge Sfântul Botez,
 Căci în el stă bine scris
 – Eu sunt al lui Antihrist.
 Iată dar ce mărturie
 Dă omul azi pe vecie,
 Sufletul și-l află mort
 Pentru ce? – pentru confort.
 Pentru bani, pentru servicii
 Pentru bere, pentru mici,
 Se vinde fără de minte
 Chiar și pentru-n blid de linte.
 – Văleleu, am așa o casă
 Bucate bune pe masă,
 La servicii nu ne primește
 Ratele cin’ le plătește.
 Nu mai pot șofa mașina
 Și nici cumpăra benzina,
 Cine-mi mai dă pansamente
 Pastile – medicamente.
 Sluga lui satan
 E cuvântul ban,
 În mână băgat
 Cu ac injectat.
 Semnul Sfintei noastre Cruci
 N-ai să poți ca să-l mai duci,
 La frunte, mijloc și umeri
 Trei de 6 ai să numeri.
 Șase-șase-șase
 Un morman de oase,
 Slugă te vrea cel
 Zis și Azrael.

Calul Troian, sluga lui satan
Este microcipul, ce îți fură chipul.

...nasol sa te chinuiasca talentul...usor pork-cesk !!!

[Reply](#) ↓

Ana Elisabetaon [27 iulie 2015 la 6:55 pm](#) said:

Uau, dar cipul din „Balada cipului” are niște calități de-a dreptul miraculoase!!! Cere imaginație, nu glumă!!! (Posibil, o imaginație bolnavă...)

[Reply](#) ↓

doktoruon [27 iulie 2015 la 11:07 pm](#) said:

Nu-i creatiunea mea ,aceasta micutza oda inchinata cip cirip-ului !!! ...doar se stie parerea mea despre chip-ul 666,adica ca doar retarzii cred in 666 ala chip-ulizat dpmdv. Imnul chip-ului l-am gasit pe site-urile astea ”ortodox frei” vorba lui kalinikos !!!...si l-am preluat ca sa arat ca v-ati indreptat intr-o directie usor eronata dpdv al calului troian. Apropos de icoana aia ”pietista” cum ii spuneti voi, o am si eu acasa si-mi place la nebunie. E icoana mea preferata a Maicii Domnului, in afara de cealalta ”Umilenie”. Si tin sa anunt ca o s-o pastrez indiferent de tot felul de pareri profesionale din diverse directii. Daca as avea una la fel de mare cu cea a lui Hristos cu cele doua firi ale lui(Cel Batran de zile si Fiul Omului) as fi si mai bucurat, deoarece pigeonul acela mic ,aka Duhul Sfant, purcede de la Tatal care, ne vazandu-L nimeni, evident nu apare in icoana ci e undeva in spate...dincolo de nori !!!

Cat despre telenovelele astea conferentiale cu diversi indivizi care-si expun parerile proprii eu am mai spus ca m-am cam saturat. Iar daca vin grecii sa ne invete pe noi romanii eu zic pas in avans. Ma lasati cu grecii in pace. Sunt satul de greci, berbeci si alte specii din acestea. Asa ca nu prea o sa ne vedem prin zona aceea ,evident.Oricum AMR-ul meu este de vreo 15 zile.Pe 11 august dimineata imi deschid larg aripioarele , dar nu cele extra-crispy de la KFC !!!, si zbor catre un schimb de experienta in UK pt extinderea bazei de date lingvistice si un pic de turism inter-european !!! Dar cei care vor merge la tele-conferinta aceea ne pot impartasi cate unele dintre impresiunile lor post-conferinta.Poate vom auzi si chestiuni totusi interesante...lucru de care ma indoiesc profund...dar cine stie ,totusi poate-poate !!!

[Reply](#) ↓

Ana Elisabetaon [28 iulie 2015 la 12:33 am](#) said:

Păi, tot ce va fi interesant nu va fi nou, și tot ce va fi nou nu va fi interesant!

Apropo de asemănarea Maicii Domnului cu icoanele ei, Cuviosul Paisie spune că seamănă cel mai mult cu ea „Ierusalimiteanca”:

Deci, fiecare să-și tragă concluziile...

doktoruon [28 iulie 2015 la 2:34 am](#) said:

*E frumoasa icoana cu Maica Domnului, imi place.
Pai si atunci de ce aduna toti acolo? ca sa auda lucruri vechi spuse din nou pe un
ton plin de indignare si un pic revoltati pe situatiunea actuala din lume ? Pai pe*

acestea nu le stim deja ? Avem nevoie de unii pe post de banda magnetica sa ne repete lucruri deja stiute? Avem nevoie de papagali care sa spuna tot alora care deja stiu cum sta situatia, caci celorlalti nici nu le pasa si deci nici nu vor veni ca sa asculte. Si daca ar asculta pesemne ca i-ar bufni rasul ... Bine ar fi ca sa le spuneti alora care fac pe profesorii, suferind de astfel de complexe, si stau tolaniti in fruntea tuturor la catedre balmajind cuvinte fara rost, sa faca in asa fel , daca vor sa schimbe lumea, ca toti sa creada ca Dumnezeu ii vede atunci cand isi fac magariile si poate se vor teme si rusina stiind ca sunt priviti de sus...asa e posibil sa mai revolutionati ceva ,desi ma indoiesc ca ar reusi cineva asa ceva,... chiar ar fi ceva total revolutionar in lume si absolut nou.

PS – Imi place cand un crestin adevarat se respecta si dupa un an intreg de munca ,in care a tras ca cainele(desicainele nu trage decat la oase sau de zgarda) pleaca si el in sfarsit in binemeritata lui vacanta anuala de o luna si jumătate-doua poate, asa cum orice roman normal face dupa ce isi primeste al 13 lea si al 14 lea salariu plus prima de concediu si reducerea de 50% de la sindicat (si are si un iPad de ultima generatie si o vila a la Videanu, ca si ala a tras noapte si zi ,dar din cascavalul Primariei) ; si deci se duce si el in sfarsit pe malul Marii Egee, daca nu la Miami(nu pt el, ci pt aia mici si ca bre, nisipul e mai alb acolo decat la Mamaia) sau Abu Dabi Burj-Al-Arab-esque(ca drept vorbind ,parca si Marea Neagra e prea neagra in ultimul timp si poate se mai si ia, mai sti), sa-si mai destreseze creierasii lui incinsi de-a lungul unui intreg an de munca (unde o fi muncit ca industria tot nu duduie, inca).... brava, asa-s crestinii mei favoritzi, oameni care se respecta , oameni cu prințip, oameni dintr-o singura bucata ... ca restul nu se stie pa unde s-

a
imprastiat...!!!

Dar las ca se intoarce ei din vacanta cu totul revergorati si apoi sa vezi iar chef de munca, ... si da-i atunci ,mai disecam pe undeva vreun tablouas guasat cu prea mult Galus, vreo virgultza ceva pusa mai anapoda, un semn al mirarii plasat prea inoportun si total inadecvat ; mai dam cu ei da pamant, ne facem planul si datorita si ne vom simti ca niste crestinii implinitzi , ...vorba aceea ,mila si adevarul lui Dumnezeu e inca cu noi bre, ne lasi !!!(acest pamflet ... a se lua ca atare...in puii mei !!!)

kalinikoson [28 iulie 2015 la 10:51 am](#) said:

Mie asta mi se pare si mai frumoasa.

Ana Elisabeta on [28 iulie 2015 la 5:02 pm](#) said:

Da, e frumoasă! Sfântul Paisie nu indica cea mai frumoasă icoană, ci pe cea mai asemănătoare cu Maica Domnului, așa cum a văzut-o el. Aceasta bizantină nu se abate de la asemănare, pe când a noastră, deși „realistă”, e mai pe lângă subiect.

Andreea on [27 iulie 2015 la 6:19 am](#) said:

Multumesc pentru feed-back-uri! Da, aveti dreptate ca nici parintele Efrem din Athos nu este infailibil. (Eu l-am vazut la Bucuresti, la o conferinta, si mi s-a parut cam ingamfat si laudaros.) Il rog acum pe dl. admin sa deschida un subiect de discutie despre ratacirile din scrierile lui Arsenie Boca. Sunt subtile, este adevarat, dar trebuie sa il trantim putin si pe "cel viclean". Si o mica atentionare: vor fi pasaje din Arsenie Boca nerecomandate minorilor.

[Reply](#) ↓

Theologie Patristica on [27 iulie 2015 la 11:43 am](#) said:

Pregatiti-va citatele, am si eu cateva pe care le-am vazut pe site-ul „Adevarul despre Arsenie Boca”, dar topic-ul il voi deschide luna viitoare, deoarece acum se desfasoara conferinta despre marturisirea in fata ereziei ecumenismului si urmeaza sa public si un text sau mai multe pe tema. Tinand cont de acest eveniment foarte important, zic eu ca putem sa ne detasam putin de subiectul Arsenie Boca si sa revenim la el ulterior.

[Reply ↓](#)

Ana Elisabeta on [27 iulie 2015 la 3:40 pm](#) said:

Eu m-am detașat, dar nu se detașează el de mine! La mine la biserică, în absența părintelui care e plecat în străinătate, a „crescut” un raft cu cărți arsenico-bocăite. Azi m-am dus la un magazin din centru ca să iau cadouri pentru niște prietene, și când m-am suit în lift, cine mă privea, dintr-o poză înfiptă pe lângă tocul ușii? Nimeni altul decât... (pam, param, pam pam) părintele Arsenie Boca, cine altcineva?

Și, oricum, nu este în afară de subiect. Unii consideră (în mod greșit, evident) că fac mărturisire de credință ortodoxă, dacă „mărturisesc” „sfințenia” pr. Arsenie Boca. Alții mărturisim abaterile de la Ortodoxie ale pr. Boca.

kalinikoson on [28 iulie 2015 la 10:57 am](#) said:

Vorba ceea: a ajuns pe toate gardurile...

Andreea on [27 iulie 2015 la 7:42 pm](#) said:

Merci mult. Nici eu nu am timp luna asta sa scriu, plec in vacanta si revin in septembrie. Vin si eu maine la conferinta.

Andreea on [27 iulie 2015 la 9:37 am](#) said:

De acord ca icoana aceea este pietista. Si, Doktore, esti talentat!

[Reply ↓](#)

doktoru on [28 iulie 2015 la 12:40 am](#) said:

Ia uita-ti cum se mai prind cate unii ca au mai fost si unele erori printre unii parinti duhovnicesti, cum a fost parintele Paisie Aghioritul. Parinte pe care eu il apreciez mult dpdv, pt ca el si cu pr Arsenie Boca au fost intr-un fel abc meu duhovnicesc acum cred ca vreo 6 ani aproape(din aceasta cauza nu pierd timpul lovind in prAB din cauza ca am inteles pe unde a avut unele greseli si in cel mai rau caz ma rog pt el si nu la el). Deci revenind , zice unul :
INTERESANT PASAJUL „Unii leagă a Doua Venire de această intervenție a lui Hristos. Eu nu pot spune asta. Gândul îmi spune că nu va fi a Doua Venire, când va veni ca Judecător, ci o intervenție a lui Hristos, pentru că sunt atâtea fapte care nu s-au petrecut încă.”

AS VREA SA CITESC MAI MULTE DESPRE ACEST SUBIECT. CE SE VA INTAMPLA DUPA CE SISTEMUL ACTUAL SATANIC O SA CADA SI LUMEA SE VA INTOARCE LA CREDINTA ? O SA FIE 20-30 ANI PACE SI INFLORIREA ORTODOXIEI, SI DINTR-O DATA LUMEA SE VA INTOARCE LA RELE MAI MARI CA INAINTE ? DINTR-O DATA ? SI CAT

VA DURA SI CE SE VA INTAMPLA IN ACEASTA PERIOADA ? DE-ABIA APOI VA VENI SFARSITUL LUMII ?

Raspunde altul, bineintele aiurea , neexplicativ :CITESTE SI DUPA ACEL PASAJ.

Ala de la inceput recidiveaza in neintelegere : MULTUMESC, AM CITIT DAR TOT NU SE LEAGA. „Aşa se va propovădui **Evangelia la toată lumea. Şi atunci Hristos va veni ca Judecător să judece lumea.**”ESTE UN TEXT DE O SPERANTA FOARTE MARE IN OMENIRE. CREDINTA SE VA PROPOVADUI LA TOATA LUMEA, IAR CAND TOTUL ESTE REFACUT, VINE JUDECATA. PENTRU MINE ESTE GREU SA-MI EXPLIC DE CE JUDECATA VINE CAND OMENIREA SE AFLA PE DRUMUL CEL BUN SI NU CAND SE AFLA PE DRUMUL IRECUPERABIL, IN FAZA IN CARE NU MAI EXISTA OAMENI CREDINCIOSI. AM CITIT SI MAI JOS COMENTARIUL „**s-ar putea sa-si fi schimbat parerea**”.

Nu ma intereseaza neaparat cursul evenimentelor, ci ce anume le declanseaza. E adevarat ce spune pr.Paisie, inca sunt multe lucruri care nu s-au intamplat, si Judecata nu poate veni imediat dupa cei 3,5 ani antihristici. Dar poate acele lucruri se vor intampla inainte sau chiar in timpul acelor ani. Daca ar mai exista o perioada care separa Judecata de sfarsitul celor 3,5 ani, ne ducem intr-o directie pe care nu o cunoastem prea bine.

ESTE MAI PLAUZIBIL CA ANTIHRISTUL SA MAI INTARZIE 20 ANI, TIMP IN CARE SE PETEREC CELELALTE LUCRURI CARE AU FOST PROFETITE SI NU S-AI MATERIALIZAT. **Sau poate s-au materializat, insa nu in modul in care ne asteptam noi.**

Raspunde alt istet ,cu nume de pseudo-crestin virtual umilos : JUDECATA VA VENI CAND OAMENIREA E PE DRUMUL CEL BUN PENTRU CA SA NU SE PIARDA MULTE SUFLETE. DE AICI PUTEM VEDEA INFINITA DRAGOSTE A MANTUITORULUI NOSTRU IISUS HRISTOS PENTRU FAPTURA SA. MINUNAT ESTE DUMNEZEU INTRU SFINTII SAI! – Doamne ce nu-mi plac clichee-ele umilicioase !!!

Pana la urma omul a ramas la fel de nedumerit ca la inceput. Chiar n-o fi nimeni care sa-i explice bre nelamuriturii acela cum sta situatiunea ?!!!

Totusi chip-ulistii mai inteleg si ei cateva aspecte destul de relevante ,adica : ANTIHRIST NU VA FI INVINS DE VREO REVOLUTIE DE TIPUL CELEI DIN METROPOLIS SI NICI DE VREO REZISTENTA ARMATA DE TIPUL CELEI DIN TERMINATOR. NU VA FI INVINS NICI DE VREUN IMPARAT BUN CE VA IMPARATI PE URMA PESTE PAMANTUL INTREG ORTODOX. SI NICI NU VA EXISTA O LUNGA PERIOADA DE PACE INTRE INFRANGEREA ANTIHRISTULUI SI PARUSIE.

PS – Apropos vazui astazi la antena, la emisiunea lui blonda aia chioara si spalacita, Simona Gherghe parca, pa ametitul ala de a avut nu stiu ce accident de masina acu vreun an si tot zicea el ca l-a vazut pe Dumnezeu, ne tot invata un alt Tatal Nostru, cum sa ne facem cruce de fapt etc. Si toti ziceau ca a avut o ”revelatie”, cica Doamne. L-a vazut pe Dumnezeu si i-a trasat niste chestii de explicat pa pamant la fraieri , care nu prea le cunosc. Eu m-am contrazis cu multi altii si am zis ca ala l-a vazut pe dreaq si pe ta-su dar aia, nu si nu .E domle o minune, ce stii tu. Am vazut si filmuletul acela cu el de la Romania te iubeste, dar nu mai stiu sigur, si am prins acolo vreo 10 magarii cel putin. Revenind azi la Acces direct si la ametitul ala vizionar, astazi el incerca in modul cel mai penibil cu putinta, ca s-au prins si aia din emisiune, care erau numai tantalai, ca Iisus o sa vina la Sibiu !!! pt ca anagramat cuvantul Sibiu aluia ii dadea cica Iisus daca transformai B in S , ca cica in nu stiu ce alfabet asa ar fi.Si deci zicea sa-l asteptam sa vina pe Iisus la Sibiu , pesemne la fosta primarie a sasului traficant de copii !!! Individul clar avea o fractura de logica totala sau ne lua pe toti de prosti evident. Auzi logica lui, folosesti alfabetul romanesc pt 80% din cuvantul Sibiu anagramat iar B il obtii din alt alfabet, din alta limba de aiurea. Nu am stat sa vad pana la

sfarsit retardismele aceluia , dar poate era mai bine ca aflam cine stie ce alte idiotenii ale oamenilor aparent piosi, dar foarte sfatosi....he,he eu personal am invatat sa ma feresc de oamenii de bine , sfatosi si insistenti ca de obicei se termina rau...e ca in legile lui Murphy: ce incepe prost se va termina si mai prost ,iar daca incepe bine , nu te bucura , esti abia la inceput ...stai sa vezi in ce hal o sa se termine !!!

Reply ↓

doktoru on [28 iulie 2015 la 4:03 am](#) said:

Hai sa va mai dau un exemplu mic si frumos dpmdv. Daniel zice :... iar la mijlocul săptămânii va înceta jertfa și prinosul... Dar la Osea zice : **Că milă voiesc, iar nu jertfă, și cunoașterea lui Dumnezeu mai mult decât arderile de tot.** (EI, ÎNTOCMAI CA ADAM, AU CĂLCAT LEGĂMÂNTUL MEU, AU CĂZUT DE LA CREDINȚĂ/ EI ÎNSĂ SUNT CA OMUL CE'NCALCĂ LEGĂMÂNTUL- FĂGĂDUINȚA). Deci daca la evrei erau jertfe si prinosuri si turnari fizice in templul lui Solomon acestea au fost inlocuite cu chestii mai de finete si mai duhovnicesti la crestini in Biserica lui Dumnezeu(care este formata din toti crestinii dar si de fiecare crestin in parte). Deci jertfa a fost inlocuita cu mila iar arderea de tot sau prinosul cu cunoasterea de Dumnezeu, adica a Adevarului lui Dumnezeu , adica cu credinta in Iisus Hristos-Dumnezeu. Cand acestea inceteaza ,aproape, atunci si ah este la maximul lucrarii lui de apostaziere in lume...si se pare se ca cei doi martori trag din greu sa moara, agonizeaza indelung. Nu stiu de ce asteapta lumea construirea templului evreilor a nu stiu cata oara si apoi sa se reia jertfele cele sangeroase ca asa sa vada si ei ca apare ah-ul si ca este intronat, cica, la Jerusalem. Chiar este ceva foarte prostesc dpdv. Auzi , o sa aiba gheare ah-ul si o sa-l vada nu stiu ce patriarh oarecare !!!...chiar ca multe povestiri de tot rasul copiilor umbra prin spatiul asta ortodox, dar cu frei in fata , vorba lui kalinikos. Si apropo, ce tot vin grecoteii astia pe la noi prin tara sa ne invete pe noi chestii ? Au terminat cumva cu Grecia , este totul acolo la ei la cheie? au maturat si au stins si lumina? ce ,la ei e totul perfect? cine i-a chemat aici ca sa-si dea ei cu presupusul pe la noi? eu nu i-am chemat si nici nu-i voi chema vreodata...sa vina ei cand i-oi chema eu sa vina in Romania...pana atunci sa-si rezolve problemele lor domestice si sa nu-si mai bage nasul pe aici pe la noi...I can t stand the greeks at my windows...

Reply ↓

kalinikoso on [28 iulie 2015 la 2:15 pm](#) said:

doktoru, au facut-o si inainte, la 1534, cand un trimis al Patriarhiei de la Constantinopol a venit sa puna randuiala in Mitropolia Ungrovlahiei (mai marii de pe la noi isi cam faceau de cap si cu canoanele si cu credinta).

Reply ↓

Ana Elisabeta on [28 iulie 2015 la 4:58 pm](#) said:

Păi, tot cam pe-atunci l-au trimis pe Sfântul Maxim Grecul în Rusia, în același scop, la cererea rușilor. Rușii l-au primit cu multă ospitalitate (ospitalitatea pușcărilor rusești nu e de ieri, de azi) și au pus și de-o schismă mică, că doar nu

erau să-și lase „tradițiile strămoșești” ca să asculte de un grecotei din Sfântul Munte.

Dar conferința e organizată de români și chiar și mărturisirea de credință este alcătuită de români, chiar dacă unii dintre ei stau în Grecia.

Și stau și eu și mă-ntreb: noi românii avem tot felul de „stâlpi”, cu sau fără ghilimele, dar avem pe cineva vrednic să fie numărat între Sfinții Părinți?

doktoruon [28 iulie 2015 la 7:01 pm](#) said:

Stateam și mă gândeam că totuși nu putem să-l asociem pe Sf. Maxim Grecul cu tot poporul grec ca ar suna ca o fractură de logică, în afara de cazul cu filo-grecoteismul, atunci e altceva. Dar pesemne că deși poporul grec e ortodox, marea lor majoritate au trecut linia doar la mustata. Unul ca Sf. Maxim nu se naște zilnic în orice popor, ci e și ei mai rar și din când în când. Deci părerea mea este să nu începem să confundăm câte un sfânt cu un întreg popor niciodată. Nu trebuie să devenim nici filo-greci ca sunt destul de naționaliști și grecii pt ei. Le ajunge... să ne ferim de cuvintele care au ca prefix : filo- , file, etc....părerea mea.

kalinikoson [29 iulie 2015 la 3:13 pm](#) said:

nu ca multi au trecut la mustata, dar și mai multi s-au lasat islamizați. E drept, nu chiar de atunci, însă cel puțin prin secolele 17-18 sunt foarte multi nou-mucenici care erau greci (romei – ca să folosesc termenul corect) și care fiind crescuți în familii ismaizate reveneau la credința creștină. Și evident că se duceau, unde altundeva, la Constantinopol să mărturisească această credință.

doktoruon [28 iulie 2015 la 6:53 pm](#) said:

Pai Constantinopolul e Constantinopol, iar Grecia e Grecia, grecoteii-s grecotei până la moarte și este zis de greci să nu te freci !!!, iar treaba aia a fost, vorba ta, acum vreo jumătate de mileniu. Poate atunci era nevoie și avea și cine să vină, nu neg, însă în ziua de astăzi astia care vin, vin să se dea rotunzi...mie nu-mi place și nu-mi miroase a bine ceea ce vine de la greci. Nu am încredere în ei. De ruși nu mai zic nimic ca aia sunt și mai antipatici și cu mult mai imperialiști. Eu sunt un fel de anti-filo-orice și oricine. Avem sefa și noi stalpi, dar din aia mai de demult, din aia vechi, care-s cam uitate acum. Din astia noi eu nu cred că acum vreunul, dar nici restul nu au oricare ar crede ei...părerea mea. Eu nu merg pe mână noutăților din domeniu ci încerc să ajung cât mai pe la surse. Așa posibilitățile de derapaj scad mai dramatic și mult mai vertiginos.

Problema e să nu ajungem cu această sintagmă ”Sf. Părinți” chiar până în zilele noastre. Eu zic că dacă ne oprim pe la Sinodul al 7-lea din 787 cred că este ok. Mai departe putem să-i remarcăm doar pe cei care au menținut linia. Atat....mă rog, părerea mea.

[Reply](#) ↓

kalinikoson [28 iulie 2015 la 7:13 pm](#) said:

doktoru,
deși multi nu știu/recunosc/admit, au mai existat: Sinodul VIII (sau sinodul Fotian – de la Sfântul Fotie cel Mare) care e considerat de asemenea ecumenic – a condamnat filioque și a întărit jurisdicția bisericii constantinopolitane în Balcani și nordul Dunării, de asemenea a combătut primatul

papal

Sinoadele palamite in care s-a stabilit isihasmul ca dogma in Biserica Ortodoxa, combatand influentele catolicizante ce au luat chipul valaamismului, sunt de asemenea considerate ecumenice.

cat despre Sfintii Parinti, nu cred ca exista o era a sfintilor parinti si o era post-patristica. In general cam asta spun si papistasii, si se inseala. Nu vorbesc de Paisie Aghioritul (am observat ca ai sa-i reprozezi ceva). Dar pana la el au existat Nicodim Aghioritul, Arsenie Capadocianul, Nectarie, parintele Porfirie, Sfantul Siluan, Sofronie de la Essex... Ce vreau sa spun e ca gandirea si duhul patristic a continuat sa existe si dupa 787.

doktoruon [28 iulie 2015 la 8:20 pm](#) said:

Salut kalinikos. Chiar tu nu esti la tele-conferinta, n-ai mai gasit bilete? Am inteles parerea ta si o respect. Dar prefer mai mult varianta mea, fara suparare. Pot fi si eu de acord cu unele chestii pe care le ziceti, dar sa nu-mi cereti sa fiu de acord cu toate, ca nu se poate. Deci raman mai departe la parerea mea. Cat despre Sinoade eu stiu ca au fost 7 si asa chiar suna chiar foarte bine numarul. Adica a inceput cu 7 a tins spre 8 dar s-a intors iar la 7 ca nu era inca timpul inca de 8.

Dar daca tu duci aceea sintagma pana in veacul 20, cine mai ramane totusi ca sa tina si linia Sf.Parinti? Ca teologii noi, parerea mea, nu prea mai tine nici unul. Dar iar parerea mea, la care tin totusi cat de cat. Cu nea Paisie nu am nimic, ai vazut ca am recunoscut ca m-a ajutat la inceput el si cu nea Boca, cel super-contestat de multa lume. Dar mi s-a parut ciudat acum dupa vreo 6 ani sa citesc unele chestii de pe la el si sa realizez, tot acum, ca exprima niste puncte de vedere destul de materialicesti si nu duhovnicesti. Tocmai el care a explicat cum vede dreaq, adica evreii si ereticii chestiile din Biblie., adica chestia aia cu: a inflorit pustia. Si tot el a zis ca evreii au inteles-o prin plantarea fizica de copacei si iarba si alte verdeturi prin zona, udate da 3 ori pa zi cu moto-pompa.

El era ultimul om la care m-as fi asteptata sa creada ca poate astepta Eufratul sa fie secat iar apoi chinezii marsalund sa se duca pe aiurea prin lume. Chestii din acestea mi se par suspecte la nea Paisie. Ah, si cipul 666, buletinul barat si alte cacatele din acestea aiurea cu iz pregnant mirositor transatlantic. Daca incepem sa intelegem NT fizic inseamna ca s-a cam terminat partea duhovniceasca a crestinilor. Si ah, ca era sa uit, chestia aia cu Cernobalul-Absintos, aia chiar pune capac.

Eu fata de voi am realizat ca toti autohtonii din ultimele perioade ale veacului au perorat de la ei putere, pareri proprii, mascate sub o oarecare autoritate duhovniceasca. Nu mai sunt Sf.Parinti din aia de Pateric care spuneau: ma duc sa ma rog sa vad ce imi spune Dumnezeu. Aia au incetat de mult. Astia existenti abereaza ideile din capul lor uitand chiar ei ca ar trebui sa studieze Sf.Parinti si scrierile lor si apoi vorbind sa vada daca pica din ceea ce zic cu cele spuse de sfintii din vechime. Iar daca nu fac acestea si cu verificarea super atenta a prorociilor din VT si NT despre unele chestii asa, se trezesc ca scot multe basini aparent duhovnicesti dar trazuind a parerologie post-moderna....parerea mea iarasi.

Daca tu crezi ca mai gasesti din aia gen vrednic este, io cred ca te cam inseli singur in sperante desarte. Am tot aratat despre unele prorocii din vechime despre astia ai veacului al 8 lea si despre faptul cat de zdrente sunt. Daca nu crezi asta, tu zici

,tu nu dai crezare prorociilor. Aia din vechime au fost de foc , cum zice Sf.Nil, astia ultimii sunt cenusa primilor .Dar de fapt se vede si cu ochiul liber, totul e sa nu ai dioptrii prea mari....sa nu te superi pe mine ca eu doar imi expun o mica parere aici, dar la care tin si nu o sa mi-o schimbe absolut nimeni. Tu poti sa fi de acord sau nu, desi stiu ca o sa preferi varianta a doua !!!

kalinikoson [29 iulie 2015 la 3:02 pm](#) said:

bre doktoru,

eu acum sunt in Apuseni, la 1500m, 21 de grade Celsius, la racoare, la aer curat

etc. etc. (nu vreau sa fac in ciuda nimanui)
Bre, eu nu vorbesc despre teologi: eu vorbesc despre parinti: Porfirie, Sofronie, chiar si parintele Rafail Noica, Sfantul Siluan, daca e sa mergem mai incolo Sfantul Nectarie, Sfantul Nicodim Aghioritul, Arsenie Capadocianul, si ajungem la Grigorie Palama (care nu e din pateric, dar care ne-a dogmatizat isihasmul). Nu contest ca ai dreptate cand spui ca cei din vechime erau foc, spre deosebire de ce se intampla in zilele noastre, intreg Patericul (+Limonariul si Lavsaiconul) sunt pline de asemenea marturii. Dar, eu unul sunt convins ca si azi mai gaseste Dumnezeu 7000 de oameni, ca in vremea lui Ilie. Si cred ca inca sunt asemenea oameni care sa spuna 'stai sa vad ce-mi zice Dumnezeu', si Dumnezeu chiar sa le spuna. Numai ca nu se arata (nu uita ca nici parintii patericului nu prea isi aratau virtutile), si cand se aude de ei, rar, multi ii desconsidera fiindca nu fac minuni, nu-ti deschid pravila, nu-ti spun cate avorturi ai facut de fata cu toata lumea, nu exorcizeaza in public, pe scurt nu fac spectacol. Da, evident ca vremiurile in care traim sunt cumplite, sunt mai grele decat cele din vremea Patericului. Insa ce ne-a promis Hristos? ca Biserica Sa nu va fi biruita nici de portile iadului. Asta inseamna ca Biserica Sa este inca vie. Sa-l luam doar pe Sfantul Nicodim Aghioritul: ce spunea despre oamenii din vremurile lui? Ca multi s-au racit de tot de la credinta, ba in tarile romane unii se 'impartaseau' doar la Sfintele Pasti, si atunci cu paine inmuata in vin (pasti). Groaznic. Si uite, de bine de rau, au existat Sfantul Calinic, Sfantul Grigorie Dascalul, ba chiar si Sfintii Marturisitori din Transilvania (unde era si mai rau). Deci se poate.

Cat despre numarul Sinoadelor Ecumenice, insisi patriarhii ortodocsi marturisesc la 1848, in eciclica lor, despre al Optulea Sinod a toata lumea, tinut in zilele marelui Fotie, si care a condamnat ereziile papistase: „Căci măcar că la început unii dintre episcopii ei, numiți și Papi, s’au rostit în chip sobornicesc împotriva înnoirii, precum Leon al III-lea și Ioan al VIII-lea, așa cum am mai spus, veștejind-o pe față în toată lumea, unul prin acele table de argint, iar celălalt prin epistola sa către sfântul Fotie la **Sinodul al Optulea a toată lumea**„ (aici e vorba de Filioque). Deci daca stam stramb si judecam drept, negarea ecumenicitatii sinodului fotian nu foloseste altora decat ecumenistilor papistasi, care astfel spun ca Filioque si primatul papal nu sunt erezii fiindca nu au fost condamnate de nici un Sinod Ecumenic. Si evident lor li se adauga in cor si teologii moderni (care de fapt au stabilit numarul de 7), fiindca vezi Doamne, dupa schisma Biserica nu ar mai fi avut ecumenicitate, deci nu mai poti vorbi de sinoade ecumenice.

In plus de asta, eu unul tind sa fiu de acord cu Mitropolitul Hieroteos Vlachos care zice asa:

„Mulți ortodocși, aproape majoritatea, vorbesc despre șapte Sinoade Ecumenice, fără să socotească și Sinodul din 879-880 ca ecumenic, deși Sinodul însuși se caracterizează ca ecumenic având toate premisele canonice și ecleziologice în acest sens și, cu adevărat, este ecumenic. Aceași atitudine se remarcă și față de Sinodul din epoca Sfântului Grigorie Palama, care este socotit al IX-lea Sinod Ecumenic.”

P.S. Asta e parerea mea, evident.
P.P.S. am încercat niste taguri, sper sa mearga; daca nu, ignorati i-urile si b-urile care nu sunt la locul lor.
P.P.P.S. Sper sa nu inceapa cineva cu influentele lui Ignatiu de Loyola asupra Sfântului Nicodim Aghioritul (cum e moda printre 'teologii' zilelor noastre)

Ana Elisabetaon [29 iulie 2015 la 4:15 pm](#) said:

Aaa... Vacanță plăcută!! Pe la Lupșa, cumva?

Și eu am vrut să punctez că ideea celor șapte sinoade ecumenice ne vine din Apus, sub forma că nu pot fi ecumenice dacă nu ia parte și Roma! Dar după ce Roma a căzut în erezie, ce relevanță mai are? Poate începem să credem și noi că Biserica nu este „una, sfântă, sobornicească și apostolească”, ci a rămas oarecum știrbită sau ruptă în două după ce Roma s-a separat de Constantinopol (și de Biserica cea adevărată)? Sigur că papistașii, pentru că Roma e la ei și lor asta li se pare, aparent, mult mai important decât ortodoxia dogmelor lor, numără deja vreo 20 de „sinoade ecumenice”, dintre care numai primele șapte sunt cu adevărat sinoade ecumenice.

Sinodul al VIII-lea, așa cum îl numără pr. prof. Ioan Romanidis și ceilalți (îmi cer scuze, e grec, dar dacă românii până mai ieri erau cu capu-n traistă în materie de conștiință dogmatică, iar majoritatea continuă așa și în prezent??), este interesant că a fost ratificat și de reprezentanții Papei (nu mai știu cum îl chema, dar întâmplător era curat ortodox, chiar dacă avea și el un pic de sete de putere). După aceea, l-au declarat sinod tâlhăresc și și-au continuat numărătoarea fără el.

Sinodul al IX-lea nu mai avea de unde să aibă reprezentanți ai Romei, că deja avusese loc „Marea Schisma” de câteva sute bune de ani, dar este cel puțin tot atât de important ca al VIII-lea.

Apropo de Sfinții Părinți, IPS Ierotheos Vlachos (alt grec, îmi cer scuze, pe bune) spune că nu toți marii trăitori s-au numit Sfinți Părinți, ci doar aceia care au avut capacitatea intelectuală și educația necesară pentru a-și împărtăși în cuvânt experiența până la nivel de dogmă. El se referea la Părintele Sofronie de la Essex (care nu e grec, yessss!!! dar nici român, sorry) ca având această capacitate. Nu știu dacă e cazul, pentru că mie nu mi se pare chiar evident că Pr. Sofronie ar fi dogmatizat, dar poate e din cauză că n-am citit prea mult. Și dacă-i pe-așa, și pr. Rafail Noica ar putea fi la fel și să avem și noi unul! Yesss!!! Dar ucenic al rusului Sofronie și crescut în Occident... Oh no...

Apropo de influențe papistașe asupra Sfântului Nicodim, au fost foarte amuzanți „războinicii întru cuvânt”, cu care m-am contrariat mai demult cu privire la deasa împărtășire cu Sfintele Taine, care spuneau că Sf. Nicodim a susținut deasa împărtășire sub influențe papistașe, în timp ce pe stufosul lor site e publicată scrisoarea Sfintei Chinotite a Sfântului Munte care condamnă rătăcirile și derapajele lui Christos Yannaras, între care un loc important îl ocupă acuzele pe care i le face Sf. Nicodim că cică ar avea influențe occidentale.

doktoruon [29 iulie 2015 la 11:15 pm](#) said:

Ce faci bre atat de sus? ...da-te jos ca sa nu ametesti ,ca si aerul e mai tare acolo !!!

Evident ca este posibil ca si astazi sa se mai gaseasca aia 7000 de gorobeti valabili ca pe vremea lui Ilie. Dar pe ailalta ,cu stai sa vad ce zice Dumnezeu ,nu o mai cred de nici o culoare. Asta inseamna ca astia ai veacului al 8 lea chiar mai au in lucru vreo lucrare. Ori asa ceva este absolut imposibil. La astia parerea mea este ca a ramas tinerea credintei fara derapaje exagerate, atat. Eu nu cred ca mai sunt nici macar din aceia care se mai roaga corespunzator rugaciunea aia a inimii. Ah, poate mai sunt unii care cred ei despre ei, asta nu contest. De minuni ce sa mai zic cand este scris ca ultimii nu vor mai face nici un fel de minuni, iar Sf.Ioan Gura de Aur zicea de pe acum vreo 1600 de ani ca s-au imputinat aceia. In zilele noastre deci nu ar mai fi cazul deloc sa mai speram ca mai exista cineva ascuns undeva sub o piatra prin munti, ceva gen vreun lonely wolf-ranger, care mai executa cu o oarecare maiestrie niscaiva minuni la cerere sau nu.Cu si fara dedicatiune... cu sau fara audienta .

Evident ca sunt niste vremuri mai neconforme cu anumite stas-uri crestinesti, dar asta nu inseamna ca sunt cumplite...cuvantul asta a capatat o conotatie usor saccsivista deoarece respectivul cand vrea sa sugereze ceva definitiv si iremediabil de nu se mai poate concepe ceva mai mult ,foloseste acest cuvant : cumplit....indubitabil... nu prea agreez acest cuvant , mi se pare cumplit de oribil !!!

Nici eu nu am zis ca Biserica lui Hristos va disparea , caci avem asigurare in aceasta privinta chiar de la Master-Chef. Eu poate am zis ca s-a tot restrans din ce in ce mai mult, si mai ales in zilele noastre cand oamenii nu mai cred de bunavoie in Iisus Hristos, alegand de bunavoie sa creada in diverse. Si ma gandeam la sinodul acela de care zici tu , cel imediat dupa cel de al 7 lea, si cred ca poate fi socotit ca o prelungire a aceuia, adica se poate numara ca fiind unul 2 in 1 !!! Si banuiesc ca la 1054 s-a transat destul de clar problema catolica cu toate inovatiile lor . Ce nu au condamnat Sinoadele s-a stabilit si s-a vazut clar incepand cu acel an , nu ?

La tagurile alea se pare ca ti-au mers decat alea inclinate si italice. Cred ca i-urile si b-urile s-au schimbat cu em-uri si strong-uri dintre parantezele ascutite.La mine color-ul nu vrea sa mearga de loc , caci ar fi destul de cool@fun sa scrii cu rosu si cu albastru !!!...daca ai vreo idee...

Ma repet, iar, spunand ca nu sunt filo nimic, nici rus, nici grec, nici evreu sau american, somalez, congolez, japo-chinez etc (pe mine ma defineste mai bine anti-gică)....De fapt nici nu prea mai imi plac oamenii si sunt cel mai nesociabil element al societatii moderne si actuale...poate de aceea nici nu am prieteni dar nici nu caut sa-mi fac vreunul, pt ca mi se par inutili dpdv. Eu stiu ca daca ai bani ai foarte multi prieteni iar daca nu mai ai ,nici de-ailalti nu mai ai(intr-un fel sunt foarte interconectate aceste chestii). Ceea ce poate fi un lucru bun,eventually, caci atunci se limpezesc apele . Dintotdeauna neprietenii au fost mult mai stabili si mai de incredere decat prietenasii care in caz de orice te lasa imediat si nu te mai cunosc. Asa ca am invatat sa ma feresc de toata lumea. La mine primul raspuns este nu. Si stiu ca nimeni nu ma suna ca sa-mi plateasca vreo factura ci doar ca sa mai ceara ceva.

*Asa ca ,sa nu va separati pe mine daca nu pun botul la grecotei. Dar ca sa fiti linistiti ,ca nu ii discriminez doar pe greci, eu nu ma uit nici in gura lumii toate. Asa-s eu...puneti-ma in aceiasi linie cu Toma Necredinciosul !!!
PS – Am o intrebare : credeti ca Iisus a promovat ,la vremea lui, o noua ideologie,*

aia cu imparatia cerurilor ? Ideologie care era usor diferita de ideologiile lumii/vremii ?

kalinikoson [30 iulie 2015 la 2:14 pm](#) said:

doktoru,

am sa incep cu sfarsitul: raspunsul este da. Si sa-ti spun si de ce. Iudaismul nu este interesat de sentimentele interioare ale omului. Asta nu o spun eu, o spun iudaisti, chiar dintre iudei. pe Dumnezeu lor nu-l interesa ce simteai tu cand iti duceai jertfa la Templu. Aveai un set de reguli pe care trebuia sa-l urmezi, si totul era OK. Deci cand a venit Hristos Care a invatat despre vamesi si fariseu, despre cum sa te impacii cu parasii tai inainte de a duce jertfa la Templu, despre smerenie, despre dragostea de aproapele care e mai presus de jertfa, a schimbat intreg acest fel de a gandi. Este exact ca si cu Luca si Cleopa: toate astea erau scrise in Lege si in Proroci, dar ei nu le vedeau nici nu le intelegeau.

In ceea ce priveste 1054, trebuie sa intelegem un lucru. Schisma propriu zisa nu s-a intamplat la 1054. Atunci doar s-a oficializat. De fapt ea a inceput la 1009, cand papa Serghie al IV-lea, trimite la Constantinopol scrisoarea de instiintare a alegerii sale in scaunul papal care continea Crezul schimbat (cu filioque), urmare fiind ca din acel an papii sunt scosi din dipticele Bisericii din Constantinopol. De altminteri, dupa Serghie acestia nici nu se mai ostenesc sa trimita scrisorile de instalare. In 1014, sub papa Benedict VIII-lea (urmasul lui Serghie) papistia adopta oficial dogma filioque-ului (in timpul incoronarii imparatului 'roman' de neam german, Henric al II-lea). Deci transarea de la 1054 nu a fost chiar la 1054. Ea a inceput pe vremea Sfantului Fotie, cand existau pe de-o parte presiuni din partea 'teologilor' franci de a introduce filioque in Crez (presiuni in fata carora ultimii papi ce pot fi considerati ortodocsi au rezistat), iar pe de alta parte presiuni din partea papilor de li se recunoaste primatul (in fata carora ceilalti ierarhi au rezistat cu succes – si cu foarte multa diplomatie). Cand in cele din urma papii au acceptat teologia francilor (incepand cu 1009 si apoi 1014), au cazut din ortodoxie si au devenit schismatici. Dar chiar si asa, Biserica nu i-a anatemizat, asteptand pana in 1054 sa-si vina in fire.

Acu despre 'vremile cumplite' ce sa fac, ma mai ia gura (mana) pe dinainte. Nu ma intereseaza ce spune saccsiv (desi recunosc, ocazional mai arunc cate un ochi pe blogul lui, sa vad daca gasesc ceva ce mi-ar atrage atentia). Si vorba lui Eminescu 'non idem est si duo dicunt idem', nu e acelasi lucru daca amandoi zicem ca traим 'vremi cumplite'. Eu unul ma gandesc ca sunt vremi de cernere, cumplite prin aceea ca multi, foarte multi, nu vor fi gasiti vrednici de nunta Fiului de imparat, cumplite prin aceea ca nebunia din jurul nostru e tot mai mare de la o zi la alta, si e tot mai probabil, asa cum spunea Sfantul Antonie, sa nu mai gasim cararile dintre noi, tocmai din cauza acestei nebunii.

doktoruon [30 iulie 2015 la 8:44 pm](#) said:

Salut kalinikos. In linii mari pot sa-ti dau dreptate, nu ma deranjeaza prea mult, caci exista multa realitate in ceea ce zici. Doar la unele nuante mai pot fi adaugate unele subtilitati pt o intelegere mai adanca. Dar ce ai zis tu corespunde dpdv istoric, mai ales la chestia cu 1054 si catolicia. Dar nu insist pe chestia asta ca nu ma intereseaza atat de mult. Cel mai mult m-a interesat raspunsul la ultima intrebare. Pt mine aia era cea mai importanta. Chiar mi-a fost un pic asa ca sa o si pun in discutie caci nici eu nu

bagam mana in foc pt raspuns. Ma bucur ca ai raspuns da. Numai ca de aici privirea ar trebui sa sara putin mai departe, nu mai zic unde ca pierdem vremea aiurea. Eu am inteles , unii sunt setati pe o chestie , altii pe alta. Nu prea pot fi unanimitati in multe chestii din cauza pct de vedere si a intereselor subiective ale fiecaruia in parte.Oamenii pot cadea de acord, de obicei, pe putine chestii. Dar nu asta e discutia.

Totusi sa stii ca legea veche a fost o prefigurare a celei noi dar in mod mai subtil si un pic mascat . La evrei in marea lor majoritate nu prea a mers cu subtilitati , ca de altfel si acum, si din aceasta cauza au si acum valul ala de care zice si Sf.Pavel si nu pot intelege din lipsa Duhului Sfant , ajutor de care crestinii beneficiaza fiecare in functie de cat poate intelege, cat i-a dat Dumnezeu. Eu zic ca legea veche cuprinde totul din noua lege numai ca scris asa usor mai pe ocolite si pt aia mai isteti sau mai curiosi care ar fi vrut sa inteleaga. Dar ma rog este parerea mea nu trebuie sa o impartaseasca toata lumea !!!

Totusi sa nu uitam ca si acolo se vorbea de mila , de adevar, de dreptate , de iubire, de smerenie(doar ca trebuie sa mai citesti din cand in cand si VT!!!). Cele doua legi mici in care se cuprinde toata legea noua sunt din vechea lege , deci vin din timpul lui Moise. Numai ca aia de pe vremea aia traiau niste vremuri in care se omorau imediat ca animalele,nepunand prea mult pret pe viata nimanui, si nu cred ca ar fi avut timp pt subtilitati ca acestea.

Si nu cred ca putem considera ca Dumnezeul de atunci al evreilor e diferit de Dumnezeul nostru de azi si ca pe vremea aia i se cam rupea in doua de feelings-urile babuinilor de evrei , chiar daca in marea lor majoritate erau cam din topor ; si nici nu prea poti considera ca fiind puncte de reper opiniile evreilor in astfel de chestiuni caci ei nici pana in ziua de azi nu au inteles si nici nu vor putea intelege vreodata ramanand tot in mozaismul lor usor expirat.

Ei nu intelesesera nici macar faptul ca ochi pt ochi si dinte pt dinte era o chestie preventiva ca sa ii sperie si sa nu mai faca rau. Din aceasta cauza si cel care depunea marturie ,sau cei 2-3 martori, trebuiau sa arunce ei primii cu piatra ca sa ii mustre constiinta in caz ca minteau. Dar se pare ca evreii nu se impiedicau in maruntisuri ca acestea.

Sunt multe de spus in zona dar voi sunteti specialisti in canoane si dogme si alte picturi ,plus poate muzica psaltica coralica cantata uneori mai fonfait pe nas sau alteori pe mai multe voci, si deci sunt baze de discutie usor diferite, nu sunt chiar atat de compatibile desi toate au acelasi numitor comun.

PS – Pe saccsiv nu ai absolut nimic de citit in afara de modenitati de doi lei si alte chip-uri 666 isterizante, pareri cretinoide si informatii absolut inutile. Pe vremuri prin 2010 cand eram si eu pe la inceput locul acela putea fi frecventat oarecum , dar nu din cauza ca avea ce oferi, ci din cauza ca eu eram la inceput cautand in mod avid, ca un burete, tot felul de informatii. Si din toate partile absorbeam tot ce se putea, in vederea pregatirii bazei fundamentului. Acum dupa vreo aproape 6 ani acel site nu mai are , exact ca la inceput, absolut nimic de oferit.Si eu mai intru dar doar ca sa ma auto-scarbesc si poate sa mai pot pescui cate unul din groapa aia alterata si descompusa de gunoi. Dar sa stii ca cei care stau la fundul ei nu se lasa asa usor si rezista eroic in putregaiul noroiului acela intelectual. Ar mai fi cativa care par a gandi, e drept ii numeri pe o mana si mai ramai cu ceva degete, dar sunt usor chip-ulizati cu 666 pe cerebel si greu mai pot fi intorsi din aceasta falsa problema. Dar de fapt nu stiu de ce ma agit si am pretentii atat de mari de intelegere din partea civililor cand nici macar oamenii in negru (men in black!!!) nu au inteles

esenta problemei si insista tot pe fizic, oarecum.
PS – Toate opiniile de mai sus reprezinta pct mele de vedere si trebuiesc luate ca atare....a nu se pune baza pa ele !!!...sa aveti viata lunga si frumoasa !!! AMR11.

kalinikoson [30 iulie 2015 la 9:55 pm](#) said:

„Totusi sa stii ca legea veche a fost o prefigurare a celei noi dar in mod mai subtil si un pic mascat . La evrei in marea lor majoritate nu prea a mers cu subtilitati , ca de altfel si acum, si din aceasta cauza au si acum valul ala de care zice si Sf.Pavel si nu pot intelege din lipsa Duhului Sfant , ajutor de care crestinii beneficiaza fiecare in functie de cat poate intelege, cat i-a dat Dumnezeu. Eu zic ca legea veche cuprinde totul din noua lege numai ca scris asa usor mai pe ocolite si pt aia mai isteti sau mai curiosi care ar fi vrut sa inteleaga.”

Exact asta am spus si eu: toate erau scrise in Lege si in Proroci, numai ca iudeii erau mult prea impietriti ca sa le vada. Si nu numai iudeii, ci lumea din acea vreme in general. Si totusi, invataturile lui Hristos erau noi pentru acea lume, desi multe dintre ele erau vechi. Ajunge numai sa citesti Psalitra cu atentie ca sa gasesti Feririle.

P.S. Citeam undeva, pe la un parinte grec (sic-sic) ca multi dintre crestinii de azi nesocotesc pe nedrept Vechiul Testament, tocmai fiindca nu sunt in stare sa-l gaseasca pe Hristos acolo.

doktoruon [31 iulie 2015 la 3:53 am](#) said:

Asa este si ma bucur ca ai inteles importanta VT pt studiul teologic si a lui Dumnezeu , impreuna cu Sf. Parinti evident, nu de capul nostru. Multi intradevar nu-l baga in seama ,VT-ul, din cauza ca ei cred ca este de domeniul trecutului si nemaivand aplicabilitate in zilele noastre; neintelegand ei ca acolo este scris totul , NT-ul fiind mai concentrat dpdv pe cateva chestiuni mai arzatoare, ca sa zic asa. VT-ul este cu mult mai explicativ numai ca trebuie translatat prin Sf.Parinti. Atunci el se deschide ca o florica si multe chestii interesante se descopera. Dar in linii generale de obicei si nu in amanunte foarte exacte, desi nici alea nu lipsesc cu desavarsire.

Da, Psaltirea e frumoasa , desi e condensata in versete scurte, iar talcuirea ei e ceva de vis intradevar. Multe chestii interesante si pe acolo. Mai da sa stiti ca nu am ceva cu grecii in mod special – sic – ci imi place sa vad eu de la cine invat si sa nu vina ei didactici si pedagogici peste mine fara sa-i fi chemat sau sa-i fi intrebat eu. Din aceasta cauza prefer variantele mele. Uite de exemplu chiar am gasit ieri pe m-okazii o carte a unui parinte grec care dpmdv a fost singurul care a pus punctul pe i-grec(desu a mai calcat si el usor pe aratura) si a detaliat niste amanunte pe care absolut toata lumea le scapa din vedere(iar Sf.Ioan Gura de Aur le-a abordat) : Mesaje din Apocalipsa – Arh. Daniil Gouvalis, si m-am bucurat ,desi e totusi si pana la urma grec !!! Ma rog a cam fost, acum nu mai e. De abia astept sa o primesc ca sa o citesc, caci pe net am gasit doar cateva pasaje, dar destul de ok. Pana acum am gasit concordante relative doar la pr.Mina Dobzeu, Arh. AverchieTausev, pr.Gouvallis,Sf.Andrei al Cezareii si cam atat dpmdv. Restul sunt cam aberatii aproape toate.Ma refer la talcuiri la Apocalipsa.Iar la sfintii din vechime pot spune ca si prorociile lor despre vremea din urma trebuie cautat a fi intelese tot dpdv alegoric, metaforic si nu fizic. Am gasit iar la arh.A.Tausev faptul interesant ca scrierea Apocalipsei ar fi avut loc undeva inainte cu putin timp de anul 70, ceva cu maxim 5 sau 10 ani, ceea ce mie mi-ar lamuri anumite aspecte foarte importante si ar desparti ca timp pecetile de

cupitze si de trambitze.Si ar defini si doua caderi distincte in timp ale celebrului deja Babilon. Eh, amanunte insignifiante pt unii sau altii cu alte preocupari mai inalte si mult mai importante !!!.... desi ,totusi 7524 , aproape....AMR ???

Ana Elisabeta on [29 iulie 2015 la 9:39 pm](#) said:

P.s. Așa cum presupuneam, la conferință n-a fost picior de grec. În afară de mine care sunt 1/16 după bunica bunicii :))

[Reply](#) ↓

doktoruon [29 iulie 2015 la 11:01 pm](#) said:

Holly molly, bloody Mary, acus mi-am adus aminte ca si nevasta-mea are ceva ereditar grecesc in ea....stiu ca mi-a zis mai demult ca din partea lui socră-miu a avut ceva din zona aia, dar nu mai stiu ce: stra-stramosi ,a nu stiu cata gherentie...poate or fi din niscaiva fanarioti , si cu ocazia asta recuperez cate ceva si din tezaur, poate cativa cocosei da aur !!!
PS – Nu stiu sa dau procentajul nevastii, dar sigur da tot cu 0,001 ca nu stie o boaba de greceste !!!

[Reply](#) ↓

doktoru on [30 iulie 2015 la 3:50 am](#) said:

Citeam azi prin cartea Arh.Averchie Tusev, Apocalipsa Sf.Ioan – Un comentariu ortodox, si vreau sa zic ca am dat peste un mic pasaj care mi-a placut. Mi-a placut pt ca respectivul, desi este un fel de ruso-american trait numai printre neo-protestanti a avut o gandire buna si logica, chiar de mare mirare pt mine.Vorba aia te molipsesti de idei protestante pe teritoriu ortodox ,dapa-i la ei acasa?!?!
Deci micutul text cu pricina :
De asemenea trebuie sa stim ca Apocalipsa este o carte profund simbolica si, prin urmare, intelegerea si interpretarea literala a profetiilor pe care le contine este cu totul contrara regulilor hermeneuticii; mai mult, o astfel de intelegere literala deformeaza sensul anumitor fragmente biblice. Intr-o astfel de situatie , cautarea sensurilor metaforice sau alegorice din fragmentele dilematice este corecta. – partea proasta e ca el uita cateodata ca a zis ca nu trebuiesc folosite interpretarile literale ci alea alegorice , si pica destul de des in ele ,adica in literalisme.
Imi place si ca reia de la Sf.Andrei al Cezareii destule talcuiri,dar asta cu Gog si Magog este o re-amintire pt mine foarte frumoasa si talcuicioasa.
Altii considera ca Gog inseamna, in traducere din limbra ebraica, "cel care aduna" sau "adunare", iar Magog, "cel care se inalta" sau "inaltare". Astfel , aceste nume inseamna adunare de popoare sau inaltarea lor trufasa. – sau adunare inaltata/ mandra.
Nu suna un pic cunoscut ?!!! Nu multe popoare au fost adunate (readunate dintr-o mare de alte popoare/neamuri) in lume.
Nu ne-a aratat si Isaia despre ei zicand :
„Dă-te înapoi, nu te apropia de mine, căci eu sunt sfânt față de tine!” / ...ei, cei ce zic: „Du-te departe de mine, nu te-apropia de mine, că eu sunt curat!...“ .

Reply ↓

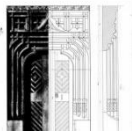

marin on [1 august 2015 la 12:51 pm](#) said:

@ Părul este lăsat pe umeri în loc să fie strâns lejer la spate, și este de culoare foarte deschisă (ca în icoana Celui Vechi de zile – ceea ce nu e cazul aici) Dar care sa fie legatura dintre asemanarea cu Cel Vechi de zile si lui Hristos ? Ca Hristos nu a murit decat trupeste , iar asemanarea cu Cel Vechi de zile pare a sugera o apropiere de protestanta a mortii lui Dumnezeu , promovata si pe la institute teologice mai nou , ca cel de la Saint Serge ... Nu cumva a.b. credea ca Dumnezeu a murit si in Fiinta , asa cum cred unii protestanti ? Mai ales ca asa cum se remarca din pictura , Hristos e reprezentat cu un trup fantomatic .

Reply ↓

Pingback: [“Arta”... naiva ? ! ? / sfintiinugresesc](#)

mihaelmarius on [13 septembrie 2015 la 1:28 pm](#) said:

Trist: 13 Septembrie 2015 – ziua ADEVARATULUI Sfant al Ardealului ... eclipsat de o “lumina” CREATA... la Draganescu. Poate ca rugaciunile Sf. Ioan de la Prislop sa abata Calea neamului romanesc, s-o indrepteze si s-o indrepte ...
catre Adevarata Imparatie.
La subiect am postat exemple
la <https://sfintiinugresesc.wordpress.com/2015/09/13/arta-naiva/> – nu stiu sa le embeduiesc aici, dar <https://sfintiinugresesc.files.wordpress.com/2015/09/sf-spiridon-23.jpg> nu-l inteleg

Reply ↓

Cosminon [12 octombrie 2015 la 5:58 pm](#) said:

Craniul si oasele de la baza crucii din icoane semnifica biruinta asupra iadului si a mortii a Mantuitorului Hristos si a sfintilor care L-au urmat pe El.

Reply ↓

Ana Elisabetaon [13 octombrie 2015 la 2:53 pm](#) said:

Dacă vorbim despre icoana Răstignirii Domnului, la baza Crucii, de fapt a Dealului Căpățâni, stă craniul (căpățâna) lui Adam.

Biruința asupra iadului și a morții este cel mai evident exprimată de porțile ale iadului și lacătele cu care erau ele încuiate zdrobite sub picioarele Domnului în icoana ortodoxă a Învierii, uneori numită Coborîrea la iad – pentru claritate, ca să nu se încurce cu cealaltă de inspirație papistașă, dar nu aceasta este denumirea corectă. Pe lângă porți se mai reprezintă un personaj legat (moartea).

Iată Învierea (Anastasis) din paraclisul mănăstirii Mântuitorului în Chora, Constantinopol, sec. al XIV-lea:

Și o imagine mai de ansamblu, în care se vede cum Hristos îi scoate pe Adam și pe Eva din iad, în timp ce ceilalți Drepti ai Vechiului Testament, care își așteaptă rândul, Îl laudă cu mâinile întinse.

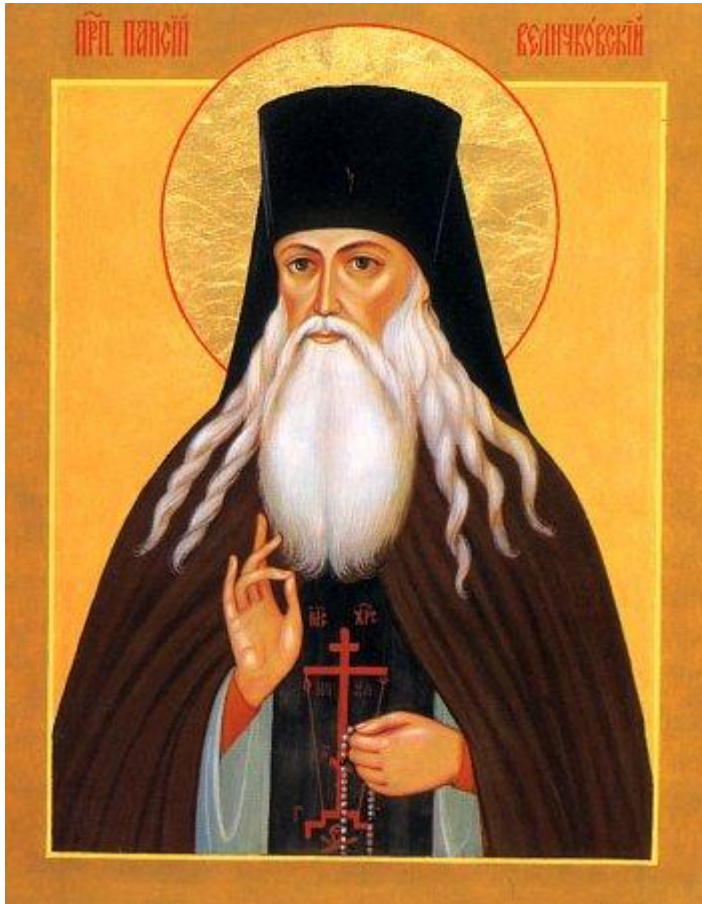

Cosminon [14 octombrie 2015 la 12:17 am](#) said:

Craniul si oasele de la baza crucii este pictat atât în icoana Răstignirii Domnului Iisus Hristos cât și în multe icoane ale Sfinților. Este pe schima monahală. Sf. Efrem cel Nou, Sf. Antipa de la Calapodesti, Sf. Paisie Velicovski, Sf Ioan Iacob Hozevitul, Sf Serafim de Virița, Sf. Simeon etc.

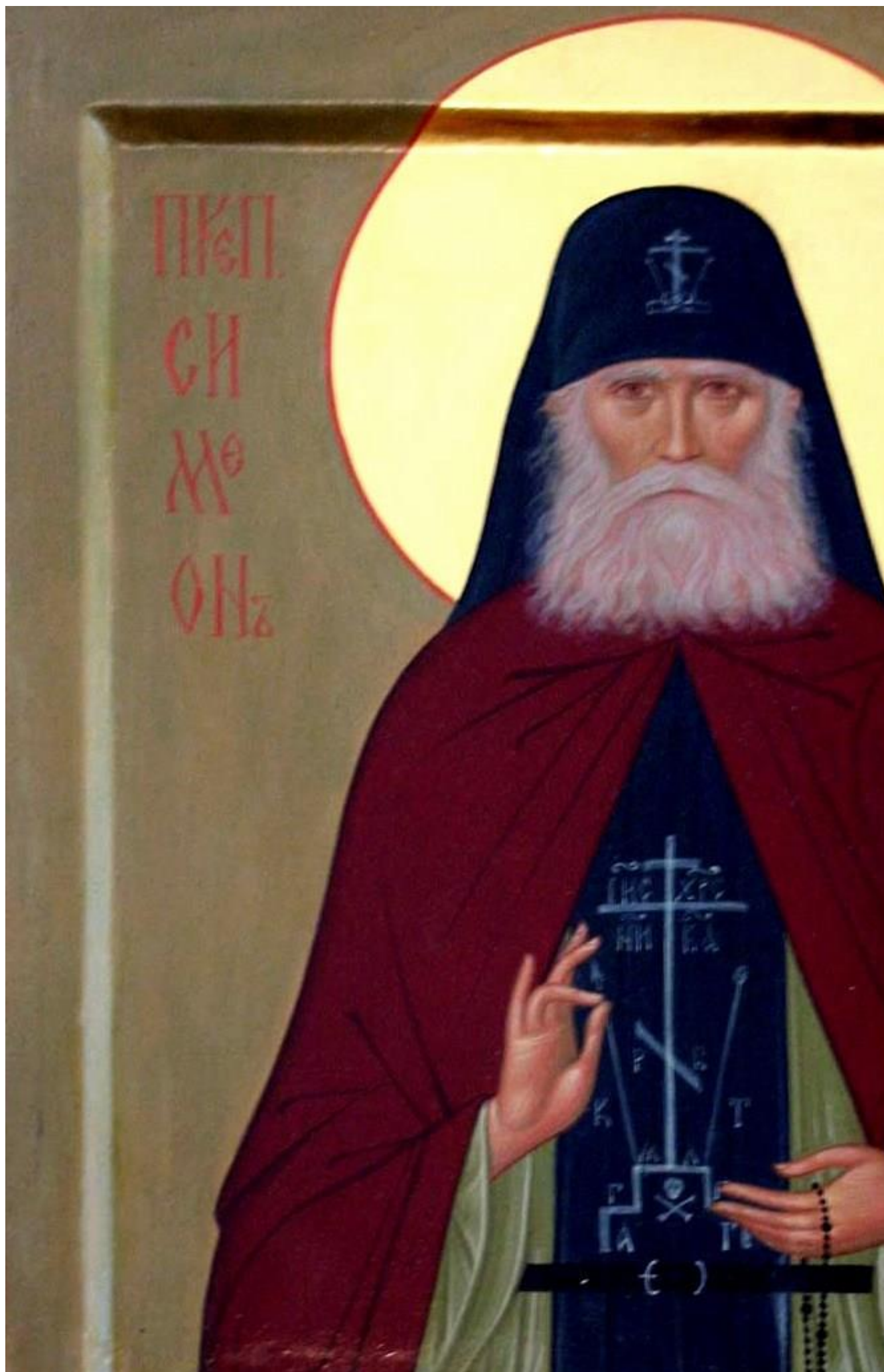

СВЯТЫЙ
СИМЕОН

Despre

schima

monahală:

<http://www.crestinortodox.ro/liturgica/vesminte/schima-mare-antimis-liturgiei-neincetate-123713.html>

Reply ↓

Ana Elisabeta on [14 octombrie 2015 la 1:13 pm](#) said:

Cred că acum îmi amintesc: parcă bloggerul Mihael Marius era nedumerit cu privire la acest simbol pe care îl poartă schimonahii și care apărea într-o icoană pictată de pr. Boca? Și în acest caz este valabil același lucru, adică la baza Crucii se găsește craniul lui Adam, aceasta fiind semnificația principală, ceea ce bineînțeles nu exclude și alte semnificații. Articolul despre schima monahală dă cu privire la semnificația acestui craniu următorul citat:

Precum și este scris: „Făcutu-s-a omul cel dintâi, Adam, cu suflet viu; iar Adam cel de pe urmă cu duh dătător de viață”; (1 Corinteni 15, 45)

Iar ceea ce am dezvoltat cu privire la icoana ortodoxă a Învierii am dezvoltat și cu gândul la răspunsul pentru domnișoara Iulia, pe care nu l-am scris încă, dar dacă l-aș reduce la o singură frază ar fi aceasta: faptul că pr. Stăniloae a folosit cuvântul „transparent” (de altfel, cu un alt înțeles) nu justifică bizarele inovații făcute asupra unei tipologii care deja este o inovație făcută de papistași și care n-are legătură cu Tradiția Bisericii: „icoana” lui Hristos înviat ieșind din mormânt.

Theologie Patristica on [14 octombrie 2015 la 1:21 pm](#) said:

Pentru cine vrea sa intelega reprezentarea ortodoxa a invierii, recomand inca o data cartea: „Ghid de iconografie bizantina” a lui Cavarnos. Face si comparatii cu alte icoane neortodoxe, dar care totusi se picteaza pe la noi. Idem si pentru icoana Rastignirii. Ana are perfecta dreptate. Dar repet: trebuie citita cartea, impreuna cu lucrarea lui Kordis si chiar si a lui Uspensky, care in ciuda faptului ca incearca justificarea pietismelor iconografice rusesti, totusi lucrarea este una foarte buna, privita per anslamblu.

Pingback: [Delirul bVB: tripleta bOCA-Vladimiresti-Bucium... si alte minuni / sfintiinugresesc](#)

Iulia on [11 octombrie 2015 la 9:09 pm](#) said:

In conceptia dvs parintele teolog Dumitru Stăniloae – care scrie despre trupul transparent al lui Domnului Hristos dupa Invierea Sa – avea și el erezii steineriene ?

Invierea lui Hristos si invierea noastra in El

Hristos nu ramane in starea mortii decat atata cat sa se vada ca El a murit cu adevarat, adica pana a treia zi. Unirea deplina ca om cu Tatal prin jertfa Li aduce fara intarziere starea de inviere. Aceasta arata ca nu se ajunge la inviere fara sa se treaca prin moartea ca jertfa, dar nu numai ca sa se arate ca trebuie sa se treaca de la trupul acesta muritor la cel nemuritor, ci si pentru ca starea la care se ajunge prin moartea ca jertfa e o stare de unire deplina cu Dumnezeu, deci cu totul superioara celei traite in trupul muritor. E o stare la care trece prin moarte cel ce va invia. Hristos ajunge la inviere indata dupa starea in care intra prin moartea primita ca jertfa, dar noi ajungem la ea la sfarsitul acestui chip al lumii, cand materia intreaga se va transfigura, dupa ce va servi, in forma actuala, tuturor oamenilor de dupa noi spre cresterea spirituala si spre primirea in trupul acesta

muritor a mortii lui Hristos. Aceasta si ca sa ne rugam aici cu intelegere, pentru cei ce au fost pe pamant inaintea noastra. Invierea fara intarziere a lui Hristos e preinaltarea Lui (Filip II, 9) pentru ca El a primit Cel dintai moartea ca jertfa de bunayoiie si pentru ca El sa ne fie nadejdea invierii tuturor si ca focar de atractie spre ea. Invierea lui Hristos prevesteste deplina "trecere" de la viata robita legilor naturii in starea actuala, la viata din Dumnezeu Cel absolut, in care materia va fi ridicata in Duhul Sfiant peste legile care o robesc si prin care robeste pe om.

Starea mortii noastre fata de pacatele placerilor egoiste e o treapta mai inalta la care urca omul in transcenderea sa. Prin moartea cu trupul, acceptata din credinta, va trece la o treapta si mai inalta. Iar invierea cu trupul va fi trecerea la cea mai inalta treapta. Starea mortii fata de pacat e o biruire a prea marilor dependente ale omului de lume si de trupul ajuns intr-o robie fata de ea prin pacat sau prin slabirea legaturilor cu Absolutul personal. Starea mortii cu trupul va fi o eliberare completa a trupului de aceste dependente. Dar starea de inviere va fi ridicarea trupului de catre sufletul inaltat la treapta atinsa printr-o mai mare penetrare a lui de Dumnezeu, o data cu moartea trupeasca, la starea de transparenta desavarsita a lui Dumnezeu prin omul intreg. Sufletul reunifica prin aceasta trupul cu sine si, prin aceasta, cu Dumnezeu la nivelul cel mai inalt, dupa asemanarea lui Hristos. Se restabileste omul intreg, dar la treapta de suprema transcendere si de deplina transparenta a lui Dumnezeu prin el, asemenea lui Hristos si in unire maxima cu El.

La invierea cu trupurile vor fi dusi, la sfarsitul chipului actual al lumii si cei ce nu au lucrat deloc la pregatirea lor, pentru un trup deplin transparent si care, deci, n-au trecut cu sufletul prin moarte la o treapta mai luminoasa. Caci si aceia vor ajunge la o eternitate a lor cu trupul, fiindca Hristos, inviind, a eternizat identitatea tuturor oamenilor creati de Dumnezeu in intregimea lor sufletesc-trupeasca. Dar trupurile acelora vor avea o opacitate dusa la extrem si chinurile de patimi imposibil de satisfacut, in asa fel ca nu va mai fi in ei nici o miscare de spiritualizare a lor, datorita extremei slabiciuni la care a ajuns spiritul lor. Opacitatea in care vor fi incremeniti va fi o rigiditate chinuitoare in rau, echivalenta cu extrema neputinta spirituala a comunicarii. Aceasta, nelasand sa se vada din sufletul lor nici o miscare spre bine, spre lumina, nici pentru ei, nici pentru alii, nu le va permite nici o deschidere. Deosebiti de ei vor fi cei ce s-au pregatit insuficient pentru transparenta invierii. Desi sufletele lor trec dupa moarte intr-o stare oarecum intunecoasa, vor putea fi ajutati pentru o inviere fericita de rugaciunile altora.

Omul nu e om cu adevarat fara trup. Dumnezeu a voit sa se faca transparent pe Sine si spiritul omului si prin materie. De aceea a creat pe om cu trup. Numai prin trup spiritul lui se comunica in intregime. Intelegerea de catre om a nesfarsitelor nuante ale existentei nesfarsit de variate, bucuria Lui deosebita de fiecare om, bunatatea de toate felurile manifestata in tot felul de acte, toate potentate de puterile corespunzatoare ale lui Dumnezeu, lucratoare in om, iau aspecte de frumuseti negraite, aratandu-se prin ochii trupului, prin dulceaata glasului, prin toata delicatetea si curatia felei. Dar aceasta inseamna o transparenta a trupului dusa pana la un grad care face imposibila contestarea realitatii spiritului.

Dar despartirea omului de Dumnezeu, Izvorul infinitei vietii spirituale, a slabit, pe de o parte, forta de iradiere a spiritului omenesc prin trup, pe de alta, a facut trupul in mare parte opac si fata hidoasa, nesimpatice, prin faptul ca omul s-a ocupat in cea mai mare masura, daca nu exclusiv, de placerile sale egoiste. Miscarile patimase din el au fost si cauza descompunerii treptate a trupului,

descompunere terminata prin moarte. Omul aproape ca si-a pierdut constiinta ca are un spirit stapan pe miscarile patimase si insetat dupa imbogatirea din Absolutul personal. Spiritul si-a pierdut puterea asupra trupului, care, agitat de lacomie, de voluptati si de eforturile consumului, capata o fata urata, nesincera si se descompune treptat. Dar el totusi va invia cu uratenia ce i-a devenit proprie. Inca din cele mai vechi timpuri, oamenii au devenit, pentru constiinta si preocuparea lor, numai trupuri (Gen. VI, 3) netransparente spiritual.

Pentru refacerea trupului ca mediu transparent al spiritului si al Absolutului personal, S-a intrupat Fiul lui Dumnezeu, suprema Existenla spirituala S-a adus jertfa si a inviat ca om, pentru a face pe toti oamenii care se unesc cu El prin credinta sa recastige prin puterea spiritului reintarit in ei de prezenta lui Hristos, trupurile in starea de suprema si vesnica transparenta. Dar cei ce nu fac si din partea lor eforturi in aceasta directie vor invia cu trupurile stapanite si cu fetele uratite de patimi.

Invierea lui Hristos n-a fost deci o readucere a trupului Sau la starea dinainte de moarte, caci aceasta L-ar fi tinut iarasi supus stricaciunii (coruperii) si mortii. Dar n-a putut fi nici formarea unui trup cu totul strain de cel dinainte de moarte. Ci a fost o readucere la viata a trupului Sau dinainte de moarte, dar spiritualizat la maximum, patruns desavarsit de armonia si comunicativitatea spiritului unit cu Dumnezeu. Trupul lui Hristos pastra urmele cuielelor. Prin el aparea viata sufletului Sau propriu, imprimata de gandurile si faptele Lui generoase si mantuitoare, purtat de extrem de luminosul sau ipostas divin. Apostolii au cunoscut in trupul lui Hristos cel inviat, trupul Lui dinainte de moarte, dar ridicat la cea mai luminoasa slava, transparenta si frumusete duhovniceasca.

Datorita starii lui in duhovnicite, era un trup total transparent pentru sufletul si dumnezeirea Sa si deci cei ce-I vedeau isi dadeau seama de prezenta dumnezeirii in el. Era un trup eliberat de orice dependenta de conditiile vietii in lume. Participa deplin la viata Absolutului personal. Era prin aceasta un trup luminat de slava Absolutului. Era un trup al libertatii desavarsite si un transparent neumbrit al ratiunii, al intelegerii si al simtirilor curate. Prin el nu se vede decat lumina. Deci, un trup care nu mai era supus necesitatilor comune cu cele ale animalelor. In acest fel de trup se va imbraca fiecare om iubitor de Hristos la inviere, dar pastrand notele lui personale si tot ce s-a imprimat in el prin faptele si gandurile lui cele bune din timpul vietii pamantesti. Aceasta e slava pe care o vede Sfantul Apostol Pavel cand spune: „Asteptam ca Mantuitor pe Iisus Hristos, care va preface chipul trupului nostru, dupa chipul trupului slavei Lui” (Filip III, 20). E aceeasi slava in care s-a imbracat trupul inviat al Domnului, care e atat de coplesit de Duhul, incat se poate spune ca Domnul cel inviat e Duhul. Iar aceasta inseamna ca trupul Lui are desavarsita libertate. Sfantul Apostol Pavel spune aceasta prin cuvintele: “Domnul este Duh. Si unde este Duhul Domnului acolo este libertatea. Iar noi toti privind ca in oglinda, cu fata descoperita, slava Domnului, ne prefacem in acelasi chip din slava in slava ca la Duhul Domnului” (II Cor. III, 18).

Trupul inviat va fi in starea spre care a fost creat trupul, prin ridicarea la participarea deplina la Absolut, prin “trecerea” lui la viata total libera a Absolutului, trecere numita in evreieste “Paste”. Invierea lui Hristos e “Pastele” Lui si temelia “Pastelui” nostru al tuturor.

Despre caracterul duhovnicesc si, de aceea, plin de slava sau de lumina al trupului inviat al lui Hristos vorbeste Sfantul Apostol Pavel si cand declara ca invierea va face si trupurile noastre trupuri duhovnicesti, nesticacioase si pline de slava: “Facutu-s-a omul cel dintai, Adam, cu suflet viu, iar Adam cel de pe urma

(Hristos) cu Duh de viata datator". De aceea si trupul nostru "se seamana intru stricaciune, invie intru nesticaciune; se seamana intru necinste, invie intru slava ... Se seamana trup natural, invie trup duhovnicesc" (1 Cor. XV, 45) .

Sfantul Grigorie de Nyssa considera aspiratia si chiar miscarea spre inviere sadite in fiinta noastra de Dumnezeu. De aceea, tot Dumnezeu o si sustine, dar nu impiedica pe om sa o savarseasca si el. "Raul nu e mai tare ca puterea cea buna ... Nici nu poate fi schimbarea si alterarea mai tare si mai persistenta decat Cel ce e pururea, la fel si fixat in bine. Dar voia dumnezeiasca e neschimbabila, iar caracterul schimbator al firii noastre nu ramane fara nici un rau. Dar ceea ce se misca pururea, daca inainteaza spre bine, nu va sfarsi niciodata miscarea inainte, dat fiind drumul de parcurs. Caci nu va afla vreodata vreun capat a ceea ce cauta, ca sa se opreasca din miscarea spre aceea. Fata de cei ce aduc ca obiectie impotriva miscarii spre inviere faptul ca trupurile se descompun prin moarte si judeca dumnezeirea dupa masuri omenesti, declarand ca nici Dumnezeu nu poate invia trupul, Sfantul Grigorie spune: "Este in suflet o afectiune si iubire naturala fata de trupul cu care a convietuit, o afectiune si o cunostinla de pe urma puterii sadite in fire, in baza unirii sufletului cu El. Iar prin aceasta ramane intr-o comuniune neconfundata cu trupul propriu, care distinge pe unii de alii. Deci, sufletul atragand iarasi la sine ceea ce-i este inrudit si propriu, ce greutate ar sili puterea dumnezeiasca sa opreasca cele ce sunt familiare ca sa se miste fiecare spre ceea ce ii este propriu, printr-o atractie negraita a firii.

Dumnezeu a pus deci firea omeneasca intr-o miscare vesnica, care, dupa despartirea sufletului de trup, le face sa tinda a se readuna. Contributia Lui la invierea celor morti e in primul rand aceea de a nu se opune pornirii sufletului de a se readuna cu trupul. Conceplia Sfantului Grigorie despre tendinta sufletului dupa trupul ce l-a avut, corespunde invataturii despre unitatea de fiinta a omului, constand din trup si suflet. De asemenea, si ideii lui despre aspiratia spre existenta fara sfarsit a omului ca intreg.

In invatatura crestina oamenii, odata cazti in pacatul stramosesc, nu se mai pot elibera ei insisi de moartea trupului. Rolul lui Hristos, Fiul lui Dumnezeu cel intrupat, este indispensabil in scopul acesta, pentru ca omul nu poate reintra prin sine in cea mai deplina legatura cu Dumnezeu inleleasa ca si comunicare, fara sa inceapa aceasta comunicare de la Dumnezeu. Iar invierea depinde de aceasta. Daca cei plecati de aici incremeniti in rau nu mai pot sa se intoarca spre bine nici cu ajutorul lui Hristos, chiar daca invie si ei, ceilalti ajung la invierea definitiva intru fericire. In amandoua cazurile, oamenii ajung la o oprire a miscarii. Cei dintai se opresc in odihna fericita. Aceasta pentru ca umanitatea incadrata in ipostasul Fiului lui Dumnezeu e intr-o comunicare desavarsita cu dumnezeirea, in veci neschimbata, din care li se comunica si lor aceasta stabilitate de inviere, daca din partea lor s-au unit cu Hristos prin credinta. Dulceata unirii desavarsite cu Hristos e asa de mare in starea lor de inviere, ca miscarea lor se opreste intr-o vesnica odihna comunicativa in Hristos si cu Hristos Cel inviat. E o idee pe care a clarificat-o Sf. Maxim Marturisorul. Numai asumarea firii omenesti in ipostasul Cuvantului, prin incadrarea in acest san suprem de desavarsita iubire al existenlei, asigura pe cei ce voiesc impotriva mortii definitive sau a unor reincarnari nesfarsite, provocate de etern nedepline mullumiri. Oamenii se pot uni usor cu Fiul lui Dumnezeu, Care a intrat in putinta comunicarii vesnice cu ei prin umanitatea asumata si prin iubirea nemarginita pe care le-o comunica prin ea. Iar prin aceasta ii tine statornici in fericirea maxima a odihnei in Ei, incat nu mai doresc o miscare mai departe, care se poate schimba din buna in rea, din iluzia ca e mai buna. In

aceasta odihna vesnic comunicanta si in continua sporire in EI, iitline Hristos nu numai prin faptul ca e ca Dumnezeu infinit in puterea de viata datatoare a invierii, ci si prin faptul ca e Persoana si nu o esenta, ca in platonism si origenism, incapabila de o iubire constienta. E o Persoana dumnezeiasca ineputizabila in dragostea nesfarsita ce ne-o arata. La aceasta se adauga faptul ca aceasta Persoana e totodata om, aratandu-ne, in dragostea Ei nelarmurita capabila de alte si alte manifestari, o intimitate si o inlelegere umana, dincolo de care nu mai simtim trebuinta sa trecem la una mai inalta. In felul acesta, Omul Hristos Insusi e si culmea existentei fericite la care ajunge omul. Caci in El Omul insusi e si Dumnezeu. In Omul insusi afla omul odihna fericirii eteme si infinite. Dar tocmai de aceea cel ce refuza comuniunea cu Hristos refuza totul.

De altfel, insusi Sf. Grigorie de Nyssa afirma, de pe de alta parte, neschimbarea miscarii din bine, cand vorbeste de miscarea stabila sau de stabilitatea mobila a celor inaintati in desavarsire. Iar daca exista o stabilitate eterna in bine a celor desavarsiti, de ce n-ar exista si o nemiscare din agitatie in rau a celor invartosati in el? E o nemiscare care totusi nu e o odihna. Aceasta ne arata invierea in fericire, ca o culme a intregului uman, ca o ridicare a lui din relativitatea unei continue insatisfactii si ca o implinire a aspiratiei fundamentale care-l stapaneste pe om. Iar invierea in nefericire, ca o insatisfactie fara nadejdea scaparii din ea. Dar odihna in culmea reala a fericirii nu-i o incremenire, ci o stabilitate mobila, cat si o bucurie continua in gustarea aceleiasi iubiri infinite sau in iubirea fericita a aceluiasi Subiect infinit de iubitor. Iubirea desavarsita e si etern stabila si etern mobila pentru ca e vie si da viata, pentru ca cel ce iubeste e mereu viu in manifestarea iubirii lui catre cel iubit, e mereu viu in comunicarea plenara cu cel iubit si cel iubit mereu viu in iubirea nesfarsita ce i se arata.

Aceasta fericire culminanta, in comuniune cu Fiul lui Dumnezeu, Cel intrupat si inviat ca om pentru veci, si cu toti cei uniti in aceasta comuniune, nu poate avea loc fara transparenta spirituala maxima si prea curata a trupurilor, deci fara induhovnicirea desavarsita a lor sau o are ca efect pe aceasta. Iubirea, transparenta spirituala prin trupuri, care asigura in acelasi timp integritatea complexa a finteii si a vietii umane, si induhovnicirea egala cu o negraita imbogatire si adancire spirituala, tin la un loc. Dar la aceasta culme a fericirii prin inviere nu poate ajunge omul de unul singur dupa moartea sa, ci toti impreuna la sfarsitul lumii. Caci ea e o comuniune universală, o bucurie a fiecaruia de fiecare. Dar ea e daruita unora si refuzata altora, pe temeiul unei judecati de obste. La judecata aceasta se va osandi sau se va pune in evidenta pentru veci, ceea ce au facut cei mai dinainte din istorie pentru inaltarea sau degradarea urmasilor si in ce masura urmasii s-au rugat pentru pacatele inaintasilor si au topit prin faptele lor bune faptele rele ale acelora si urmarile lor in ei, si in aceia, in baza comunicarii din iubire intre ei si aceia. Antecesorii se vor mantui prin bunele influente lasate asupra urmasilor, iar urmasii se vor mantui pe ei si pe cei dinaintea lor prin rugaciunile si faptele lor bune pentru inaintasi, dar si prin influentele lasate asupra urmasilor, iar urmasii se vor mantui pe ei si pe cei dinaintea lor, prin rugaciunile si faptele lor bune pentru inaintasi, dar si prin influentele bune lasate asupra urmasilor, care mai vin dupa ei la existenta sau prin rugaciunile si faptele sale in numele acelora. Aceasta va descoperi rostul succesiunii generatiilor in istorie sau va lumina insusi rostul istoriei, ca umanitate succesiva chemata sa inainteze, dar nu in mod silit, spre tinta de suprema desavarsire a ei in Dumnezeu, in mare masura, in mod solidar. Istoria se va arata solidara prin reciprocul bine sau rau ce si l-au facut generatiile anterioare si cele posteroare. Ea e chemata la o

purificare continua pana la judecata din urma pentru Imparatia de veci. Dar faptele pentru inaintasi si urmasi nu pot sa nu fie si fapte pentru contemporani. Asa ne preparam pentru imparatia vesnicei iubiri intre noi.

Cei buni se vor face atunci deplin transparenti prin trupuri, iar cei rai isi vor arata chiar in opacitatea lor nu atat materiala, cat intunecoasa spiritual, egala cu insingurare a lor, egoismul si dusmania pe care le-au intretinut in istorie, indiferent in care timp au trait. Cei de la sfarsit vor fi condamnati nu pentru influenta rea asupra urmasilor, ci pentru lipsa rugaciunilor si a faptelor bune altruiste catre contemporani, pentru predecesori. Toti trebuie sa crestem spiritual prin iubirea fala de toti. Toti avem datorii fata de toti. Vom fi mantuiti si dusi in Imparatia iubirii sau osanditi la o insingurare schizofrenica pentru ceea ce am facut sau nu am facut tuturor. Aceasta pune in lumina importanta fiecareia ca far de lumina sau ca izvor de intuneric, de ura si de amagire in istoria omenirii, oricat de modest ar fi, intrucat s-a facut prin influenta avuta in ea, o pricina de osanda sau de mantuire si mai mare pentru sine si pentru altii.

Dar de transparenta spirituala oamenilor prin trupuri, care se va arata atunci, tine si transparenta lor prin lumea obiectelor, prin cosmos. Cei buni vor lumina atunci deplin, comunicandu-se mai mult si prin lumea materiala. Cei rai o vor acoperi de intuneric si o vor face o piedica in comunicare. Aceasta isi va descoperi prin cei buni, pe de alta parte sau in modul acesta, sensurile ei adanci si frumuselea armoniilor din ea, caci oamenii nu vor mai fi opri li la uzul lucrurilor, ca mijloace de intretinere a trupurilor. Miscarile de suprafata a fortelor din ea, corespunzatoare trebuintelor trupesti, vor fi coplecite de aratarea adancimii lor spirituale, de revelarea tot mai mare a minunatelor lor armonii, ca si de contemplarea linistita a acelor sensuri de catre oameni, care vor vedea in ele pe Dumnezeu, concomitent cu adancirea lor in ei insisi si in ceilalti, prin comuniunea dintre ei.

Nu se poate sa nu tinda si lumea spre o linta a desavarsirii ei, care nu poate fi decat o deplina revelare a frumusetilor ei in Duhul Sfânt. Numai miscarea spre o astfel de tinta a deplinei ei transparente si iluminari pentru Dumnezeu si spre starea de mediu de comunicare desavarsita intre oameni, ii poate revela sensul de opera creata prin Cuvantul in Duhul Sfânt, pentru a se umple tot mai mult de El.

Acesta va fi "cerul nou si pamantul in care locuieste dreptatea" (II Petru III, 13; Apoc. XXI, 1) sau viata comuniunii in iubire. Acestea vor fi aduse nu printr-o transformare evolutiva, ci dupa multe zguduiri sociale, dependente de voia oamenilor si de o influenta demonica asupra ei si printr-un foc care va desface stihiiile arzandu-le si va face sa piara cerurile de acum (II Petru III, 10). Dar si ele vor contribui la cresterea spirituala a unora, ca sa ajunga si ei la invierea intru fericire. Nu numai omul, ci si universul trebuie sa treaca prin moarte pentru a transcende starea actuala supusa unor legi rigide, pentru a deveni mediu transparent al Absolutului personal, care va copleși legile ce robesc acum pe, oameni prin iubirea comunicanta a acelu Absolut, care va umple si persoanele umane.

Invierea lui Hristos ne-a revelat chipul actual al lumii ca destinat sfarsitului sau transfigurarii. Pana la invierea lui Hristos nu se stia de aceasta. Se cugeta ca chipul acesta al lumii, in care persoanele apar si par ca mor definitiv, va dura vesnic in sensul lui, ca un Cronos care naste mereu prunci noi, pe care-i mananca. Invierea lui Hristos ni s-a aratat ca inceputul partii finale ale acestui chip al lumii, caci Hristos lucreaza la invierea Lui, prin trupul eliberat de rigiditate a lui, asupra lumii ca sa o ridice la starea de mediu potrivit vietii oamenilor inviati cu trupul pentru

vesnicie. De aceea, Apostolii prezinta timpul de dupa invierea lui Hristos, ca timpul de pe urma.

Prin ea s-a proiectat asupra lumii si a timpului lumina sensului. Lumea aceasta nu poate fi din veci si nu poate dura in veci, ca o lume care naste oameni ca sa-i omoare. Aceasta ar arata-o ca o existenta prin sine, dar profund imperfecta, profund imprimata de rau, ceea ce implica o totala contradictie; sau ca o existenta care in aceasta imbinare de bine si rau sau mai degraba dominata de rau, nu are nimic mai puternic deasupra ei, in non-sensul ei. Invierea lui Hristos "a umplut toate de lumina". Invierea lui Hristos si invierea noastra in El arata victoria finala a binelui in ea, ca adevarata relatie intre oameni. Ea da un sens si o tinta pornirii de transcendere spre comuniune, trata de oameni in lume si arata pe Dumnezeu lucrând pentru transparenta Sa tot mai luminoasa, chiar prin trupurile oamenilor si prin cosmosul legat de ele, ducandu-le spre eternitatea fericita a deplinei transparente si comunicari ale Sale si a oamenilor intre ei. (Pr. Prof. Acad. Dr. Dumitru Stăniloae)

Reply ↓

[Theologie Patristica](#) on [11 octombrie 2015 la 9:50 pm](#) said:

Cert este ca in iconografia ortodoxa, trupul inviat al lui Hristos nu se zugravesce transparent. In ce-l priveste pe pr. Staniloae, prin transparenta, in textul acesta, se refera mai degraba la „subtirimea” de care vorbesc Sfintii Parinti, mai ales ca avem si expresia „transparenta spirituala oamenilor prin trupuri”. Si in general, in opera parintelui nu cred ca poate exista vreo banuiala de influente steineriene. A avut ceva influente personaliste, scolastice, dar de la Steiner nu cred.

Reply ↓

[Andreeaon](#) on [31 ianuarie 2016 la 3:00 pm](#) said:

Da, am citit si nu imi vine sa cred ce scrie D. Stanilaoe... Ma mir, pentru ca este considerat „cel mai mare teolog roman”. Eu nu sunt de acord cu tot ce scrie acolo. Mi se pare ca face si niste exercitii de imaginatie. Cum vom fi la Inviere si dupa aceea, doar Dumnezeu stie. Vom fi „trup duhovnicesc”, asa cum scrie Sf. Pavel, dar asta nu inseamna si transparent din punct de vedere fizic, ci cred ca inseamna o transparenta din punct de vedere duhovnicesc, adica vom simti ce este cu aproapele, fara ca el sa ne spuna, vom comunica fara cuvinte, dar si prin cuvinte, vom avea toate harismele pe care le au sfintii, etc.

In plus, in Sf. Evanghelii scrie clar ca Iisus Hristos a mancat dupa Inviere peste fript si un fagure de miere. Asta a fost ca sa adevereasca inca o data ca este si om deplin, nu numai Dumnezeu. Si cand a mancat nu arata transparent, ca o naluca, caci apostolii ar fi luat-o la goana. In plus, l-a pus si pe Toma sa il atinga cu degetul, ca sa vada ca are trup consistent. Ce sa mai zicem de felul in care a aparut in fata sfintei Maria Magdalena, care L-a confundat cu gradinarul? Daca ar fi fost transparent, Sf. Maria ar fi observat ciudatenia si nu ar mai fi zis ca are de-a face cu un om obisnuit. „Mai departe / Scrie-n carte” (adica in Sf. Scriptura)... nu are rost sa mai continui. Mari sunt tainele lui Dumnezeu si mici suntem noi oamenii!

Reply ↓

[anaelisabeta2015](#) on [3 februarie 2016 la 8:12 pm](#) said:

Asa este, putem lua in serios scrierile parintelui Staniloae numai in masura in care confirma ceea ce ne invata Sfantii Parinti. Dupa parerea mea, singurul context in care putem vorbi despre o oarecare transparenta este „stravederea” luminii increate prin Trupul Domnului, adica ceea ce au vazut ucenicii pe Muntele Tabor (Schimbarea la Fata a Domnului) si nicidecum o transparenta ca sticla sau ca fumul. Nici nu avem vreun motiv sa presupunem ca pr. Staniloae ar fi avut o asemenea viziune straina de Traditia Bisericii.

[victor888ardeleanu](#) on [3 februarie 2016 la 11:48 pm](#) said:

„Dar starea de inviere va fi ridicarea trupului de catre sufletul inaltat la treapta atinsa printr-o mai mare penetrare a lui de Dumnezeu, o data cu moartea trupeasca, la starea de transparenta desavarsita a lui Dumnezeu prin omul intreg” Iata, mai sus, cheia întregului citat din Părintele Profesor Dumitru Stăniloae, care, după cum se vede nu avea nici erezii steineriene, nici arseniene. Una este a ajunge la starea de transparență desăvârșită a lui Dumnezeu, adică să fie penetrat trupul deplin de către Dumnezeu, stare numită de Sfântul Cuvios Maxim Mărturisitorul desăvârșirea în care se oprește activitatea omenească ca să lucreze Dumnezeu dumnezeiește prin firea noastră sau odihna odihnelor, în care omul se odihnește în Dumnezeu și Dumnezeu se odihnește în om, și alta este transparența fotografică.

Transpare   Dumnezeu,   nu   lumina   creată.
Dumnezeu este nevăzut, nu poate fi pictat, lumina se adresează vederii, ea poate fi pictată. Când trupul după înviere transpare, înseamnă că trece prin el lumina din spatele lui, nu lumina necreată (care iradiază din el, sesizabilă minții, iar nu vederii). Dar aceasta e o mare hulă care înseamnă că trupul lui Hristos nu era din carne și oase duhovnicești, insesizabile vederii, dar coborâte la ea pentru a încredința pe Apostoli despre înviere, ci un duh transparent. Astfel că Hristos este înjosit de la Dumnezeu-Omul înviat, la un strigoi halucinant. Mântuitorul prin firea Sa omenească penetrată deplin de Dumnezeu, la înviere, adică în stare de transparență desăvârșită dumnezeiască, nu putea fi perceput de simțuri, care nu au acces la lucrurile inteligibile, cu atât mai puțin la cele nevăzute, tainice, negrăite, nepipăite, de neatins, dumnezeiești. Lumina necreată, vederea nevăzută, cunoașterea celui necunoscut, toate vorbesc despre vederea minții sau vederea duhovnicească, insesizabilă ochilor trupești, fiind de o altă categorie de vedere, nu de cea senzuală care se adresează Sfințelor Icoane. Când Hristos apărea ochilor trupești după înviere o făcea direct, nu prin intermedierea unor etape semitransparente vizual, tocmai pentru a dovedi că nu este duh, ci are carne și oase. Cum pot carnea și oasele să fie transparente? I-ar fi speriat pe ucenicii și așa înspăimântați. Așa ne învață Sfintele Evanghelii, așa ne învață

teologia   Sfinților   Părinți.
Aparițiile fantomatice de la Drăgănescu sunt exact ca arătările demonice descrise de Sfinții Părinți, prin Pateric. Tot ce am scris aici este doar o mică, scurtă și incompletă concluzie. Ea este dovedită cu imagini de la Drăgănescu, imagini din alte religii, Sfinte Icoane, texte din Sfânta Scriptură, tâlcuiri din Sfinții Părinți, și Erminia Bizantină, în studiul la care se face trimitere mai jos. Din păcate pictura de la Drăgănescu nu este numai ecumenistă și spectrală de tip demonic, are cu mult mai multe abateri decât ne-am așteptat. Marea surpriză a studiului frescelor de la Drăgănescu în lumina Sfinților Părinți este că practic că toate tablourile (de la structură, teme, culori, simboluri inserate) au fie mesaje

papale, fie hinduse, fie demonice de tip New-Age. Practic nu prea rămâne nimic canonic în ele. Inclusiv pictarea madonelor este după tipul papal și arăturile demonice de la Medjugorje, Lourdes și alte locuri de înșelare similare. Aceasta ne arată că Părintele Arsenie Boca nu cunoștea iconografia și vedeniile sfinției sale, după care a pictat (nu numai Pr. Petru Vamvulescu spune aceasta, ci și ÎPS Laurenți Streza mărturisește că așa i-a declarat însuși Părintele Arsenie Boca) erau drăcești. Pentru a înțelege gravitatea ereziilor picturii de la Drăgănescu, ce înseamnă trup duhovnicesc, trup sufletesc și cum S-a arătat Mântuitorul după înviere, cum apar demonii și cum este canonică reprezentarea lui Hristos, diametral opusă reprezentărilor păgâne și antihristice ale Părintelui Arsenie Boca, aveți acum un studiu detaliat, îmbogățit cu multe imagini lămuritoare, aici: <https://888adevarul8despre8arsenieboca8.wordpress.com/grozaviile-neasemanate-de-la-draganescu-si-viata-parintelui-arsenie-boca-in-lumina-sfintilor-parinti/>

Dacă veți descărca studiul PDF, mergeți la cuprins și săriți la capitolul despre această problemă care se cheamă: „Grozăvii neasemănate” (după cum numește astfel de tablouri Sfântul Cuvios Nicodim Aghioritul în Pidalion). Și în alte locuri sunt lucruri interesante despre învățăturile scrise și pictate, și viața sfinției sale, dar acolo este concentrat totul pe pictură. Sunt curios ce părere aveți despre acel studiu complex. Doamne ajută!

Reply ↓

[victor888ardeleanu](#) on [4 februarie 2016 la 11:58 am](#) said:

Dacă transparențele fantomei de la Drăgănescu ar vrea să simbolizeze transparența deplină a lui Dumnezeu în Trupul înviat al lui Hristos și așa ar huli, fiindcă nu ar fi deplină. Încă s-ar mai vedea ceva. Când ne uităm la Agneț (pâinea prefăcută în Trupul lui Hristos, deplin transparent lui Dumnezeu), vedem că totuși este opac față de lumina creată. Tot așa se arăta Hristos ucenicilor Săi după înviere, opac față de lumina creată, iradiind lumina necreată, care nu venea din altă parte, ci din Sine ca Dumnezeu. Doamne ajută!

[anaelisabeta2015](#) on [4 februarie 2016 la 9:01 pm](#) said:

Doamne, ajuta! Mulțumim pentru precizări! Răspund mai telegrafic pt că sunt pe roaming.

Ana Elisabeta on [18 octombrie 2015 la 11:44 pm](#) said:

Arseniștii au făcut petiție pentru canonizarea idolului lor (să mă ierte cei care nu-l idolatrizează pentru această caracterizare generalizantă). Noi ce facem? Eu i-aș propune domnului Victor Ardeleanu să construiască o petiție anti-canonizare, pentru că pare că are documentația cea mai solidă, serioasă și sistematică.

Reply ↓

Ana Elisabeta on [18 octombrie 2015 la 11:47 pm](#) said:

Prin petiție anti-canonizare înțeleg, desigur, o petiție pentru luarea în considerare de către comisia care zice-se stă să se constituie (sau chiar s-a

constituit, deși nu avem un comunicat oficial în acest sens) a listei lungi de argumente contra canonizării. Vi se pare rezonabil?

[Reply](#) ↓

[Theologie Patristica](#) on [18 octombrie 2015 la 11:47 pm](#) said:

Exista deja o petiție împotriva canonizării: http://www.petitieonline.net/petiție/petiție_online_impotriva_canonizării_ratacitului_parinte_arsenie_boca-p40293146.html

P.S. Ai văzut cine are comentarii recente mai nou pe blog?

[Ana Elisabeta](#) on [19 octombrie 2015 la 12:11 am](#) said:

Am semnat și eu!

Da, am văzut, am și comentat! E foarte utilă funcția respectivă, pentru că multe discuții au loc la articole mai vechi.

[Ana Elisabeta](#) on [19 octombrie 2015 la 7:46 am](#) said:

Totuși cred în continuare că e nevoie de o petiție mai argumentată. Aceasta este pentru cine știe deja despre ce este vorba.

[Theologie Patristica](#) on [19 octombrie 2015 la 12:04 pm](#) said:

Plus ca limbajul din textul petiției e puțin cam de lemn. Dar sa vedem, ca este cam complicat sa faci alta petiție. Eventual sa fie postate materiale in pagina de comentarii a petiției.

[Ana Elisabeta](#) on [19 octombrie 2015 la 12:31 pm](#) said:

Probabil definiția ecumenismului ca produs al masoneriei nu-și avea locul acolo.

[victor888ardeleanu](#) on [3 februarie 2016 la 11:52 pm](#) said:

Noi nu prea avem timp, dacă puteți face dvs. ceva în sensul popularizării contraargumentelor, inclusiv acolo, v-am fi recunoscători. Aveți aprobarea autorilor acelu studiu. Doamne ajută!

[anaelisabeta2015](#) on [4 februarie 2016 la 9:04 pm](#) said:

Ar fi fost o idee. Din păcate, acum problema Arsenie Boca pălește în fața problemelor majore care amenință întreaga Ortodoxie.

[Ana Elisabeta](#) on [10 februarie 2016 la 7:33 am](#) said:

P.s. Iar dacă membrii Sinodului nostru vor confirma și ei acel text adoptat de întâi-stătători la Chambesy și care are atâtea probleme (după cum arată domnul profesor Tselenghidis), atunci ce să ne mai mirăm dacă îl vor confirma și pe pr. Boca ca „sfânt”? Ar fi „sfântul” pseudo-ortodox și ecumenist prin excelență, perfect pentru ei și pentru cei care sunt în același duh cu ei. Domnul și Maica Domnului să ne aibă în pază, să ne păzească de rătăcirii!

<https://ortodoxiacatholica.wordpress.com/2016/02/05/intaistatatorii-bisericilor-ortodoxe-au-semnat-distrugerea-credintei-ortodoxe-profesorul-de-dogmatica-si-ucenicul-sfantului-paisie-aghioritul-domnul-dimitrie-tselenghidis-demonstreaza-ca-textul-adop/>

[ortodoxia2013](#) on [12 decembrie 2015 la 11:26 am](#) said:

Reblogged this on [Ortodoxia -singura Biserica adevarata.](#)

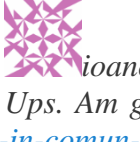
[Reply](#) ↓

[ioanc](#) on [10 februarie 2016 la 12:29 pm](#) said:

Poate intereseaza pe cineva articolul de pe <http://www.rostonline.ro/2016/02/precizari-legate-de-asocierea-dintre-dan-puric-si-arsenie-boca/>. Daca Dan Puric nu face subiectul discutiei de aici, e interesant ce se spune despre Arsenie Boca + comentariile (neaparat).

[Reply](#) ↓

[ioancon](#) on [10 februarie 2016 la 6:48 pm](#) said:

Ups. Am gresit link-ul. Acesta e cel bun:<http://www.rostonline.ro/2016/02/ce-au-in-comun-dan-puric-si-arsenie-boca/>

[Reply](#) ↓

[anaelisabeta2015](#) on [10 februarie 2016 la 9:42 pm](#) said:

Am văzut, dar l-am găsit oricum.

[anaelisabeta2015](#) on [10 februarie 2016 la 9:41 pm](#) said:

Da, dar nu aduce neapărat ceva nou.

[Reply](#) ↓

[Ana Elisabeta](#) on [15 februarie 2016 la 4:22 pm](#) said:

Postez aici întrucât pe blogul d-lui Ardeleanu nu se pot face comentarii!

Domnule Victor Ardeleanu,

Să vă răsplătească Domnul și Maica Domnului râvna, timpul și efortul investite în această lucrare de sinteză atât de vastă și, din păcate, atât de necesară!

De curând, am reînceput să parcurg ultima variantă a dosarului anti-canonizare:

<https://888adevarul8despre8arsenieboca8.files.wordpress.com/2016/01/grozav-iile-neasemanate-de-la-draganescu-si-viata-parintelui-arsenie-boca-in-lumina-sfintilor-parinti-v-09.pdf>

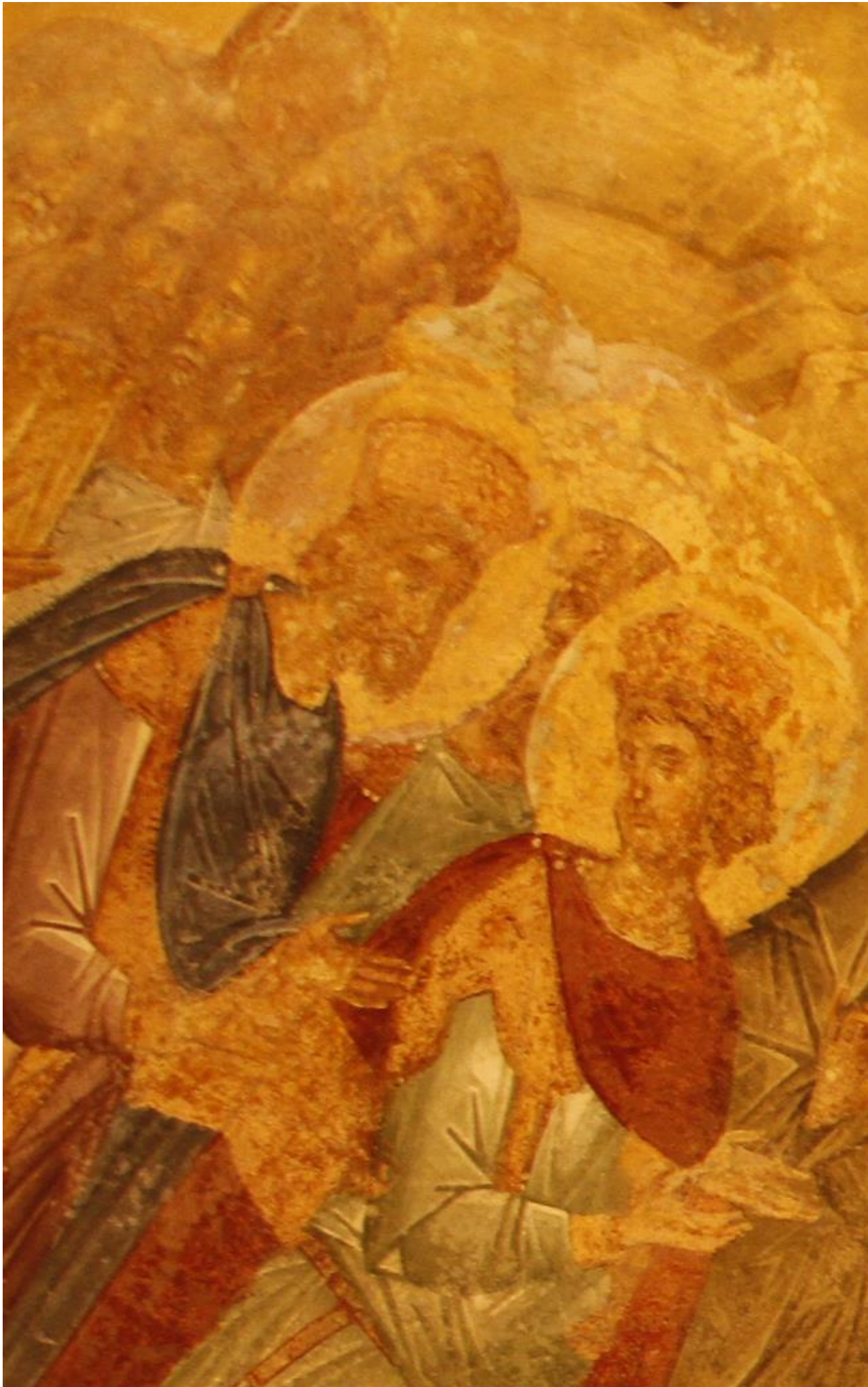
Țin să apreciez în mod deosebit accentul pus pe rătăcirea ecumenistă pe care o susțin insidios picturile de la Drăgănescu și implicit pe catehizarea cititorului neavizat cu privire la această panerezie a vremurilor din urmă.

Este un lucru foarte bun că comparați permanent picturile, scrierile și celelalte documente aparținând părintelui Arsenie Boca sau referitoare la el cu Predania ortodoxă, incluzând citate extinse. Dezavantajul este că rezultă un volum foarte

mare de text, care poate să descurajeze cititorul, mai ales când poate cititorul nu este de la început înclinat să citească aceste lucruri, ci vizitează site-ul la rugămintea fraților de a citi și de a înțelege de ce ideea sfințeniei părintelui Arsenie Boca este cel puțin discutabilă. De aceea, probabil că ideală ar fi reorganizarea mai concisă a materialului, cu includerea textelor mai lungi (atât cele legate de Boca, cât și cele din Sfinții Părinți, Sfintele Canoane etc.) ca anexe. Sau cel puțin ar fi util un text care să rezume în puține cuvinte conținutul celor 1491 de pagini, cu trimiteri la capitolele relevante pentru cei care vor să citească mai în amănunt. Dacă el există, îmi cer iertare, nu l-am văzut.

Desigur, acestea sunt lucruri legate de formă, peste care cititorul interesat poate trece cu ușurință. Cu toate acestea, nu pot să nu vă atrag atenția și asupra unor probleme de fond. Astfel, aveți o opinie despre icoana Învierii care este contrazisă de peste o mie de ani de iconografie. Icoana Învierii, cu titlul în greaca veche H ANASTASIS, ilustrează troparul Învierii:

” Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând, și celor din morminte viață dăruindu-le. ”

Se vede cum Hristos calcă în picioare moartea (un personaj legat) și porțile iadului, în același timp trăgând afară din iad și din morminte pe Adam și Eva, ca început al lucrării Sale de a da viață celor din morminte. De aceea se și reprezintă simbolic ca scoțându-i din morminte. Ideea de a reprezenta momentul ieșirii Domnului din mormânt nu putea să apară decât în mediul papistaș școlastic – în același duh în care pr. Arsenie Boca nu doar imaginează „exact” momentul ieșirii din mormânt, ci și „exact” momentul în care Mântuitorul trece prin pereți venind la Toma. Faptul că la noi persistă această practică, împreună cu aceea de a redenumi cu „acuratețe” școlastică adevărata icoană a Învierii ca „Pogorîre la iad”, nu ne face cinste și nu ar trebui s-o perpetuăm. Tradițional, Mântuitorul înviat, la mormânt, se reprezintă numai împreună cu sfințele femei mironosițe sau cu sfinții apostoli, așa cum au mărturisit aceștia că L-au văzut.

Fac o trimitere relevantă și la un articol de pe Orthodox Wiki, pe care l-am găsit căutând icoane:

http://ro.orthodoxwiki.org/%C3%8Envierea_Domnului#Iconografie

Mă opresc aici, cu promisiunea de a continua.

Reply ↓

victor888ardeleanu on **17 februarie 2016 la 4:06 am** said:

Ar fi bine de comentat chiar aici:

<https://888adevarul8despre8arsenieboca8.files.wordpress.com/2016/01/grozaviile-neasemanate-de-la-draganescu-si-viata-parintelui-arsenie-boca-in-lumina-sfintilor-parinti-v-09.pdf>

Poate unii care vor citi studiul vor avea aceleași nedumeriri și vor afla mai simplu răspunsul la locul descărcării. Blogul reacționează mai lent, dar permite comentariile. Din câte am înțeles de la autori se pregătește v.10 și o scurtare a studiului respectiv, sub formă de răspuns adresat unui Părinte cu nelămuriri în privința Părintelui Arsenie Boca și a Ortodoxiei. Nu știi dacă Dumnezeu îi va ajuta să le facă și pe acestea până la capăt, dar vă rugăm, dacă doriți, să faceți dvs. o astfel de sinteză. Este o lucrare sobornicească și autorii așteaptă atât prospețimea unor cititori cât și felul lor de a privi practic această problemă. Este nevoie și de o abordare serioasă și exhaustivă, dar și una scurtă și eficientă pentru cititor.

Vă invităm să contribuiți la sintetizarea studiului, mulțumindu-vă în avans.

În legătură cu Sfânta Icoană a Învierii, vă înțelegem opțiunea, este un obicei al multor zugravi să pună un astfel de titlu greșit Sfintei Icoane a Pogorării la Iad, și un obicei al teologilor mai noi să nu cerceteze în profunzime subiectele tratate din punct de vedere al Sfinților Părinți, ci doar al metodei istorico-critice, bazate pe statistici, reușită artistică și ... păreri. Însă, sperăm să nu vă supărați, acesta nu este un obicei canonic. Iată ce ne învață despre acest subiect Pidalionul, în lumina învățăturilor Sfântului Sinod al 7-lea Ecumenic: „Trebuie a ști și aceasta: că de vreme ce sfântul sinodul acesta la multe locuri zice, că ceea ce arată Scriptura, și Evanghelia prin graiuri, aceea înfățișează zugravul prin Icoane; pentru această pricină zugravii trebuie bine a lua aminte, și a ști mai întâi ce zice Scriptura și Evanghelia, ca să zugrăvească Icoanele după înțelegerea Sfintei Scripturi. Sau de nu știu ei, să întrebe pe cei ce știu ca să se învețe, și să nu zugrăvească unele în loc de altele, și de multe ori încă prea necuviincioase și

împotriva Evangheliei. Precum a zugrăvit pe Domnul la înjumătățirea Praznicului Cincizecimii copil tânăr, și fără de barbă învățând, de vreme ce Domnul atunci era Bărbat desăvârșit după Botez. A zugrăvi pe Apostolul Pavel la înălțare, și la Pogorârea Duhului Sfânt, de vreme ce el s-a făcut ucenic al lui Hristos după acestea, și după uciderea cu pietre a lui Ștefan. A zugrăvi Învierea lui Hristos, nu din mormânt ieșind, și pe ostași împrejurul mormântului fiind și străjuind, și pe Îngeri pe piatră șezând, precum zice Evanghelia; ci zugrăvind, pe Hristos în iad pogorându-se, și pe Adam și pe Eva de mâinile Lui fiinduse, și ușile și încuietorile iadului zăvorâte; și mulți draci întunecați fiind acolo, și pe toți patriarhii și proorocii care nu sunt icoană a învierii, ci închipuire a pogorării Domnului în iad, fiind sufletul despărțit de trup; că sufletul singur cu puterea cea dumnezeiască ce avea s-a pogorât în iad, iar trupul zăcea în mormânt mort; iar la înviere iarăși s-a unit sufletul cu trupul, și aceasta este învierea. Pe lângă acestea, nu se cuvine a zugrăvi la Icoana Pogorării Duhului Sfânt un om dedesubtul Apostolilor, și a însemna lumea, ci în locul acestuia, se cade a zugrăvi pe Proorocul Ioil, ce zice: „Voi turna din Duhul meu peste tot trupul”, precum așa au oarecare vechi Icoane. Acestea și alte asemeni necuviințe închipuiesc zugravii din neștiință și din rău obicei, ci îndrepteze-se, silindu-se încă a se face buni și iscușiți zugravi, ca Icoanele cele ce se fac de ei, să aibă asemănare cu aceia ale căroră sunt chipurile, precum poruncește sfântul sinod acesta, și nu a fi oarecare grozăvii neasemănate.” Trebuie să știm și aceasta: orice om poate greși, chiar și mulți pot greși, chiar dacă sunt teologi și iconari renumiți, dar un Sfânt Sinod Ecumenic nu poate greși. El este Gura fără de greșală a lui Hristos și chiar Sfânta Biserică. De obicei când apar contradicții de idei, vine și supărarea, și nu aș dori să se petreacă aceasta și în cazul nostru. Cu toții dorim adevărul mai presus de noi înșine și orice nuanță este binevenită. Cu nădejdea că ne-ați iertat, vă rugăm dacă puteți posta pe blogul de mai sus, deoarece timpul nostru este foarte limitat și ne-ar fi greu să transferăm aceste comentarii acolo pentru cei care au întrebări similare, dar nu îndrăznesc să le pună.

Doamne ajută!

[Reply](#) ↓

[Ana Elisabeta](#) on [18 februarie 2016 la 2:16 am](#) said:

Doamne, ajută!

Vă mulțumesc pentru răspuns. După cum am spus, am vrut să comentez la fața locului, dar unele pagini nu aveau deloc posibilitatea de a scrie comentarii, iar la cea la care am găsit căsuțele necesare, am primit un mesaj de eroare. Din fericire, mai înainte de a apăsa pe „trimite comentariul”, am copiat textul, așa că l-am putut posta aici, unde l-ați găsit. Așadar, nu am de ce să mai încerc să comentez acolo.

Vă mulțumesc pentru invitația de a participa la acest efort colectiv, pe care însă nu am s-o onorez. În primul rând din motive de timp (nu vreau să încerc pe nimeni cu programul meu), iar în al doilea rând pentru că, așa cum am arătat, există în acel text lucruri la care nu subscriu, așa încât prefer deocamdată să rămân observator.

Nu obișnuiesc să mă supăr când oamenii își exprimă opiniile și convingerile, indiferent dacă au dreptate sau nu, dacă mă contrazic sau nu. Ba chiar îmi și schimb opiniile și convingerile mele atunci când primesc argumente serioase. Ceea ce nu este cazul – dacă nu vă supărați. Valoarea Pidalionului constă în aceea că el strânge la un loc numeroase canoane ale Sfinților Apostoli, ale Sfințelor Sinoade

Ecumenice și ale Sfinților Părinți, comentate și completate de autori. Dacă primele sunt deja acceptate de Biserică, în ce privește materialele noi (chiar și cele scrise de Sf. Nicodim Aghioritul), acestea trebuie să fie în consens cu Predania Bisericii (scrisă sau pictată, în acest caz). Or acest lucru este imposibil, pentru că nu au existat în lumea ortodoxă asemenea icoane până în secolul al XVII-lea, așadar peste o mie de ani în care s-a reprezentat Învierea (cu inscripția Η ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ – sau Η ΑΝΑΤΑΚΙΣ ca să respectăm grafia medievală în care sigma seamănă cu c) așa cum spune Sf. Nicodim (sau un alt autor, pentru că au fost și alți autori). Mai mult, chiar în exemplele de „Pogorîre la iad” pe care le prezentați (între care și Învierea de la paraclisul măn. Chora din Constantinopol pe care am postat-o mai sus, care se găsește la pag. 551, și alta mai din zilele noastre la pag. 552) este vizibilă inscripția „Η ΑΝΑΤΑΚΙΣ”.

O să postezi mai jos și alte exemple.

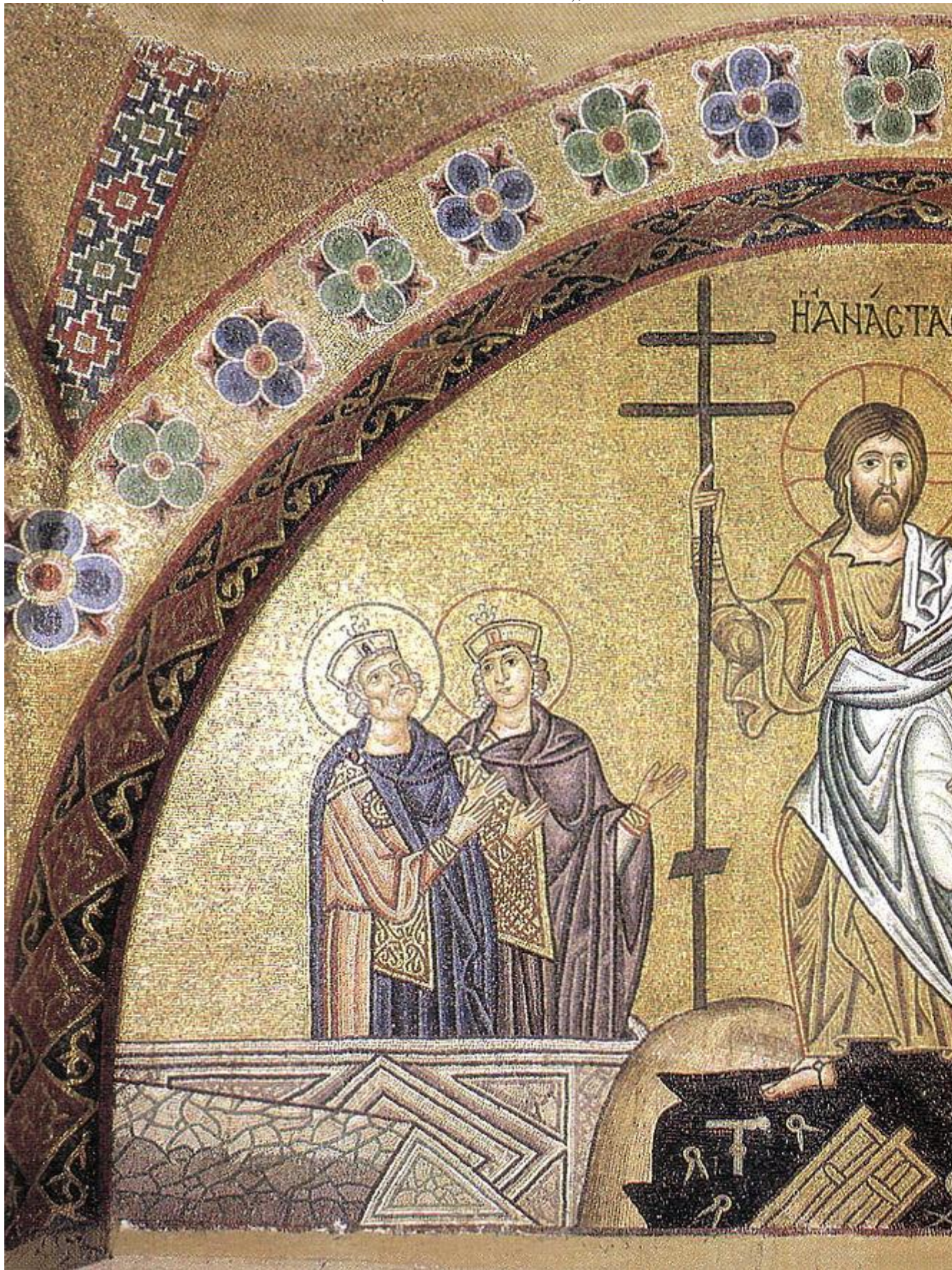
[Ana Elisabeta](#) on [18 februarie 2016 la 2:36 am](#) said:

O să caut exemple pe care le dă pr. prof. Constantin Cavarinos:

Paraclisul de la Măn. Chora, Constantinopol, sec. XIV:

Măn. Hosios Loukas (Cuviosul Luca), sec. XI:

[Ana Elisabeta](#) on [15 februarie 2016 la 5:29 pm](#) said:

De asemenea (tot în ce îl privește pe domnul Victor Ardeleanu), m-am întrebat de ce era nevoie să se speculeze că dracii fac minuni în ce privește fertilitatea folosind tehnici asemănătoare cu fertilizarea in vitro, speculație care nu aduce nimic în plus textului. După părerea mea, ar fi fost suficient să se arate că există destule practici păgâne care au ca scop stimularea magică a nașterii de copii, probabil și cu un oarecare succes, de vreme ce persistă în timp (deși superstiția nu se sperie așa de ușor când e contrazisă de realitate). Iar ca explicație, nu știu de ce nu este suficientă explicația că dracii îndepărtează problemele de sănătate pe care tot ei le produc. Sau că dracii pot manipula organismul omului în măsura în care îngăduie Dumnezeu. Sau că, de fapt, nu știm dacă o minune este făcută de draci în numele părintelui Arsenie Boca sau este făcută de Dumnezeu pentru vreun lucru bun care s-a făcut (de exemplu, Sfântul Maslu).

Tot la acest capitol, mie personal mi se pare bizară și necuviincioasă comparația dintre sărutarea crucii de la mormântul pr. Arsenie Boca și sărutarea șlițului statuii lui Victor Noir de către femeile care vor să facă copii (superstiție din Paris).

Mai mult, nu înțeleg ce legătură are controversa frecvenței împărtășirii cu Sfintele Taine cu sfințenia părintelui Arsenie Boca. Eu personal n-am întâlnit vreun arsenist fanatic care să se împărtășească des. Domnule Victor Ardeleanu, dacă tot

il citați pe Sfântul Nicodim Aghioritul, citiți-l din scoarță-n scoarță cu atenție, fără să-l răstălmăciți. Sfântul Nicodim recomandă, pentru cei care nu sunt opriți, împărtășirea la fiecare sfântă liturghie la care participă. Pocăința continuă, bineînțeles, are ca scop împărtășirea continuă, adică la fiecare sfântă liturghie. Astfel, harul primit la fiecare împărtășire susține starea de pocăință: ura față de păcat și dragostea față de Hristos. „Înmuierea” acestei stări care ar trebui să fie proprie fiecărui creștin ne face să nu ne mai bucurăm de primirea harului, dar soluția nu este să nu ne mai împărtășim sau să ne împărtășim mai rar, ci să conștientizăm problema și să ne căim de necăința noastră, cum frumos spunea un părinte. Asta ne învață Sf. Nicodim, dacă vrem să ascultăm.

– va urma –

Reply ↓

[victor888ardeleanu](#) on [17 februarie 2016 la 3:47 am](#) said:

Dracii pot folosi pârghiile firii, dacă sunt invocați prin credințe mincinoase. Dar pot fi și cele spuse de dvs. Sărutarea crucii de la mormântul Părintelui Arsenie Boca se face cu acest mesaj al părintelui de acolo: „mergeți și sărutați pe frunte pe toți cei ai casei, spunându-le că buzele care au sărutat crucea părintelui Arsenie Boca vă sărută și se vor sfinți”. Astfel că are loc o mutarea a accentului de la Sfânta Jertfă a lui Hristos pe falsa sfințenie a mormântului unui rătăcit. De la Hristos la Arsenie. Din acest punct de vedere ni se pare mai grav, decât superstiția că un evreu mort ajută la fertilizare. Și acolo dracii întăresc superstiția cu minunea facerii de prunci, dar a-L înlocui pe Hristos cu Arsenie este mai grav decât a crede într-un evreu mort, poate fără a ști că Hristos este Adevăratul Dumnezeu. „Ocultismul se manifestă parțial sub alte nume, osândite de biserică. Orice nume ar purta el, trebuiește demascat și osândit, fiindcă orice fel de rătăcire cu cât conține mai mult adevăr în ea, cu atât este mai periculoasă” ”Ne învață Pravila Ortodoxă.

Luca 12:47. Iar sluga aceea care a știut voia stăpânului și nu s-a pregătit, nici n-a făcut după voia lui, va fi bătută mult. Luca 12:48. Și cea care n-a știut, dar a făcut lucruri vrednice de bătaie, va fi bătută puțin. Și oricui i s-a dat mult, mult i se va cere, și cui i s-a încredințat mult, mai mult i se va cere.

Cartea la care faceți referință dvs. se cheamă în realitate: „Carte de mult folos sufletesc despre necontenita Împărtășire cu Prea Curatele Taine ale lui Hristos” Necontenita împărtășire înseamnă să ne împărtășim neîncetat, prin schimbarea minții, prin lucrare lăuntrică, iar „DEASA IMPARTASIRE CU PREACURATELE LUI HRISTOS TAINÉ” ar însemna ce spuneți dvs. o cât mai deasă Împărtășanie, ca un ritual. Problema desimii accentuează frecvența, realitatea necontenirii accentuează lucrarea lăuntrică. Cheia acelei cărți se află aici: ” Inainte de împărtășire, omul trebuie să facă convenita pregătire, adică se spovedește, își înfrânge inima, se îndreptează, se umilește, este atent la sine, se păzește pe cât este cu puțință de gândurile pătimase și toată răutatea. De asemenea, se înfrânează, se roagă, priveghează se face mai evlavios și se străduiește la toată fapta bună gândindu-se ce împărat înfricoșat are să primească întru sine. Si mai ales când se gândește că potrivit cu pregătirea pe care a făcut-o va primi și Harul

din Sfânta împărtășire. Este limpede că cu cât cineva face această pregătire mai des, cu atâta capătă și mai mare folos.” Cu alte cuvinte Sfânta Împărtășanie nu ca ritual des pentru sine însuși în numele lui Hristos, ci pentru o împărtășanie continuă cu Hristos, prin schimbare lăuntrică, prin pocăință, printr-o pregătire care îl face pe creștin cu adevărat mădular al Lui. Nu împărtășanie deasă pentru a ne simți sfinți. Ci o sfințire prin pregătirea de împărtășanie continuă văzută și nevăzută.

” In vremurile vechi, mulți creștini se apropiau de Sfintele Taine și se împărtășeau simplu, cum se întâmpla și îndeosebi în acest timp în care Hristos ne-a predat Taina, în Joia cea Mare. Sfinții Părinți, cunoscând vătămarea ce se făcea la cei ce se împărtășeau cu nepăsare și fără pregătire, s-au adunat și au rânduit aceste patruzeci de zile, pentru ca să se curețe creștinii cu postul, cu rugăciunea, cu cetiri și adunări, cu spovedanie și privegheri, cu milostenii și lacrimi și cu toate celelalte de Dumnezeu iubite fapte bune care se fac în aceste zile și așa să se împărtășească cu curată conștiință, pe cât este cu putință, cu Preacuratele Taine” (Cuv. 28, Cătră cei ce postesc înainte de Paști). [...] „Văd, zice, că mulți se împărtășesc mai mult din obicei și nu după dreapta judecată. Pentru că atunci când vine Postul Mare, toți, în orice stare s’ar afla, fie vrednici, fie nevrednici, se împărtășesc. Tot așa fac și când vine ziua Bobotezei, chiar dacă acest timp nu este pentru împărtășire. Dar nici Bobotează și nici Postul Mare nu fac vrednici pe oameni pentru împărtășire, ci îi face vrednici curăția sufletului. Cu aceasta te poți împărtăși în fiecare zi. Căci zice Sfântul Apostol Pavel, că ori de câte ori vă împărtășiți vestiți moartea și patimile Domnului, adică faceți pomenirea mântuirii voastre, adică a binefacerii pe care a-ți primit-o.”

Nu puteți scoate din context cartea Sf. Nicodim Aghioritul. Dacă veți studia cu luare aminte ce pregătire cerea el, dacă veți citi în Hristoitia că cei mai leneși creștini din timpul lui mergeau doar la două utrenii și vecernii pe săptămână. Restul mergeau zilnic la toate slujbele bisericii, veți înțelege cărui tip de creștini se adresa Sf. Nicodim.

Nu puteți scoate din contextul celorlalți Sfinți Părinți pe Sf. Nicodim Aghioritul. Iată ce spunea Sf. Paisie de la Neamț: „Vă spun și aceasta că eu am căutat cu rîvnă în toate sfintele canoane, dacă nu cumva se găsesc oarecare epitimii fără îndepărtarea de la împărtășirea cu Sfintele Taine, dar n-am putut găsi. Însă este prea înfricoșată și înspăimîntătoare certarea pusă asupra preoților, care îndrăznesc să împărtășească pe cei opriți de sfintele canoane. Pe amîndoi Biserica îi aseamănă cu Iuda vînzătorul”. La chilii, Cuviosul Paisie cerea călugărilor să facă trei lucruri: să citească cuvintele Sfinților Părinți, să practice rugăciunea minții și, după putere, să facă adesea metanii cu lacrimi. Iar mărturisirea gîndurilor către duhovnici o considera marele stareț temeliea vieții duhovnicești și nădejdea mîntuirii pentru toți. De aceea porunca fraților, mai ales celor începători, să se mărturisească în fiecare seară la duhovnicii lor și să primească Trupul și Sângele Domnului, o dată pe lună; iar bătrînii și cei bolnavi, mai des, la două – trei săptămîni, iar schimonahii săptămînal.”

Deci, atenție! Spovedanie zilnică și împărtășanie o dată pe lună, la frații începători. Bătrînii la două trei săptămîni, schimonahii (deci cei ce se aflau la liniște) săptămînal. Așa se face împărtășania continuă, nu cea deasă. Problema nu este, așadar, desimea, ci pregătirea, nu mulțumirea de sine că am luat în gură pe Hristos, ci umilința că suntem nevrednici și cei mai păcătoși, care Îl face pe Hristos permanent locuitor al minții și inimii noastre, poate ca noi fără să

știm, iar atunci când ne împărtășim ne hrănește în chip înțeleghător. A preface Sfânta Împărtășanie într-un ritual doar cu pretextul ajutorului teoretic ce ți-l poate da pentru a te pocăi, în loc să te pocăiești cu adevărat (lucrând aceasta prin toate pregătirile recomandate de Sfinții Părinți care pun în acțiune mecanismele firii pentru schimbarea minții) pentru a te împărtăși cu adevărat cu toată ființa ta, este un automatism asemănător cu mersul la Prislop: ritual fără schimbare, ci doar cu simțire falsă că te sfințești, ceea ce este o mare amăgire. A te pregăti pentru Sfintele Taine cu post, rugăciune, lacrimi și lupta pe viață și moarte cu patimile și gândurile, aceasta este lucrarea pe care o recomandă Sf. Cuvios Nicodim și toți Sfinții Părinți. În funcție de aceasta și duhovnicul recomandă o împărtășanie mai deasă sau mai rară. Personalizat. Marea înșelare ce se propovăduiește azi (după modelul apusean) este a muta accentul de la preocuparea pt. Împărtășania cu schimbarea minții și vieții prin pregătire reală > preocuparea în desimea sau rărimea Ei. Este similară cu accentul ce se pune pe preocuparea pentru pocăință în adevăr > pe preocuparea de rezolvarea problemelor prin minuni sau mesajul Părintelui Arsenie Boca.

[Reply ↓](#)

Ana Elisabeta on **18 februarie 2016 la 3:54 am** said:

Cu privire la această problemă am mai intrat în polemici sterile și altă dată, deci doar am să semnalez că această carte se găsește pe internet și nu e lungă, deci o poate citi oricine are curiozitatea:

http://saraca.orthodoxphotos.com/biblioteca/sf_nicodim_aghioritul-deasa_impartasire.htm

Într-o altă discuție similară pe site-ul „Război întru cuvânt”, argumentul a fost că Sf. Nicodim era influențat de Occident și de aceea propovăduia împărtășirea deasă! Recomand, așadar, citirea cărții sau măcar a titlurilor, pentru lămurirea asupra conținutului. Sf. Nicodim își ia argumentele din multe surse: canoanele, viețile sfinților, Sfinții Părinți, deci nu poate fi suspectat că inovează. De altfel mi se pare interesant că dați ca infailibilă opinia Sf. Nicodim cu privire la icoana Învierii, dar opinia sa cu puternice argumente din Predania Bisericii o desconsiderați și îl preferați pe Sf. Paisie Velicicovski (ca și „războinicii” de altfel).

„Marea înșelare ce se propovăduiește azi (după modelul apusean) este a muta accentul de la preocuparea pt. Împărtășania cu schimbarea minții și vieții prin pregătire reală > preocuparea în desimea sau rărimea Ei.”

Nu știu unde ați văzut așa ceva, eu n-am văzut. Eu personal subscriu cărții Sf. Nicodim, și n-am întâlnit pe nimeni care să aibă altă părere, „după modelul apusean”. De altfel, chiar și rugăciunile de pregătire pentru împărtășire pun foarte mult accentul pe starea de pocăință.

„Este similară cu accentul ce se pune pe preocuparea pentru pocăință în adevăr > pe preocuparea de rezolvarea problemelor prin minuni sau mesajul Părintelui Arsenie Boca.”

Ceea ce spuneți este o mare hulă, deși din păcate nu vă dați seama (după cum nu vă dați seama de hula din compararea sărutării crucii, fie ea și cu numele Arsenie Boca pe ea, fie ea și greșită, magico-idolatră, cu sărutarea unei reprezentări falice). N-am întâlnit pe nimeni (în afară polemicile contra împărtășirii dese, deci ca exemple imaginare) care să apeleze la deasa împărtășire în mod magic-minunist. Mai degrabă e magic-minunistă acea împărtășire din an

în Paște (literalmente), la marile sărbători, când se împărtășesc mulți care nu prea știu ce li se întâmplă. În schimb, a aștepta ajutorul Harului primit prin Sfintele Taine tocmai pentru susținerea în pocăință și în viața duhovnicească, conform cuvintelor: „Fără Mine nu puteți face nimic” este atitudinea corectă, ortodoxă. Hristos este Cel care lucrează în noi, ceea ce trebuie noi să facem este să urim cu toată forța păcatul și să arătăm că-L iubim pe Hristos prin râvna spre ținerea poruncilor – pe care nu le putem ține, până la capăt, fără Harul Lui. Mulți oameni ar fi ajutați dacă ar exista mai mulți duhovnici care să-i îndrume spre deasa împărtășire cu Sfintele Taine, așa cum se vede din experiența din alte țări și, pe alocuri, chiar și de la noi. A pune semnul egal între preocuparea pentru deasa împărtășire (susținută între alții de Sf. Nicodim Aghioritul cu argumente canonice și patristice, dar și de experiența zilelor noastre) și minunismul arsenist este o hulă, pentru că pune semnul egal între dobândirea Harului și dobândirea energiilor demonice din falsele minuni de la Prislop. Și este și o mare sminteală pentru cei care vor citi documentul și vor crede acest lucru.

Domnul și Maica Domnului să ne aibă în pază!

[Ana Elisabeta](#) on [18 februarie 2016 la 3:57 am](#) said:

Andrei, nu dormi?

[Andrei](#) on [18 februarie 2016 la 11:20 am](#) said:

Ulterior, adormisem :))

[Ana Elisabeta](#) on [18 februarie 2016 la 1:45 pm](#) said:

Eu atunci mi-am dat seama cât era ceasul. Pe de o parte e vacanță și n-am ore fixe, pe de alta sunt bolnavă și mă odihnesc mai mult, deci seara n-am somn...

Un P.S. apropo de Icoana Învierii: pr. prof. Constantin Cavarnos vorbește pe îndelete despre problema variantei occidentalizate, cum a apărut, de ce nu poate avea dreptate Sf. Nicodim Aghioritul (nu-l putem suspecta pe cuvioșia sa că n-avea evlavie la acest sfânt), de ce icoana de tip occidental e mai săracă teologic și chiar greșită (Domnul iese din mormântul deschis, or acesta ar trebui să fie pecetluit). Dar din păcate n-am avut energia să transcriu capitolul și nici măcar paginile despre icoana de tip occidental.

Și, dacă n-am spus-o până acum, sunt de părere că e absurd ca eforturile care s-au făcut cu multă râvnă și evlavie pentru regăsirea adevăratei tradiții iconografice a Bisericii și curățarea de influențele papistașe (gen Sfânta Treime de tip Filioque, cu Sfântul Duh reprezentat ca porumbel între Tatăl, bătrân cu barbă, și Fiul) să fie respinse condescendent ca critică istorică, gust personal șamd.

[victor888ardeleanu](#) on [19 februarie 2016 la 4:01 am](#) said:

συνεχούς înseamnă continuu.
Titlul original al cărții menționate de dvs. este:
„Περὶ τῆς συνεχούς μεταλήψεως τῶν ἀχράντων τοῦ Χριστοῦ Μυστηρίων” adică:
„Despre neconținută Împărtășire cu Prea Curatele Taine ale lui Hristos”
Dacă nu vă supărați, știți cumva vreun duhovnic care recomandă transfuzie cu Sfântul Sânge, pentru a fi continuă?
Continuă sau neconținut nu e tot una cu des.
Dacă Sfântul Cuvios Nicodim ar fi vrut să facă această carte pentru a ne împărtăși

indiferent de condiții la fiecare Sfântă Liturghie, ar fi numit cartea „Despre Împărtășania la fiecare liturghie necondiționat, indiferent de pregătire”. El ca toți sfinții Părinți recomandă împărtășania continuă cu Tainele lui Hristos, adică cu mintea neîncetat, și prin pregătire neîncetată. Iar când se poate pregăti corespunzător integral cu: post, spovedanie, rugăciuni și lacrimi, se poate Împărtăși cu Sfintele Taine și în fața Sfântului Altar, de câte ori consideră un duhovnic ce se ghidează după Sfinții Părinți. În cartea pe care ați citat-o este foarte limpede scris aceasta. Vă mai dau încă o dată cheia ei citată chiar din ea: Cheia acelei cărți se află aici: ” Inainte de împărtășire, omul trebuie să facă cuvenita pregătire, adică se spovedește, își înfrânge inima, se îndreptează, se umilește, este atent la sine, se păzește pe cât este cu putință de gândurile pătimase și toată răutatea. De asemenea, se înfrânează, se roagă, priveghează se face mai evlavios și se străduiește la toată fapta bună gândindu-se ce împărat înfricoșat are să primească întru sine. Si mai ales când se gândește că potrivit cu pregătirea pe care a făcut-o va primi și Harul din Sfânta împărtășire. Este limpede că cu cât cineva face această pregătire mai des, cu atâta capătă și mai mare folos.” Toți Sfinții Părinți sunt în armonie unul cu altul, trebuie înțeleși în ansamblul lor. Citatele pe care vi le-am dat erau tocmai din cartea Sfântului Nicodim, asociate cu ale Sfântului Paisie, nu erau numai ale Sfântului Cuvios Paisie. Toți sfinții cugetă la fel în această privință. Un studiu foarte important despre împărtășirea automată sau magică contrară Sfintei Tradiții îl avem făcut de Pr. Prof. Dumitru Stăniloae: <http://www.docfoc.com/1035558-marturisirea-pacatelor-si-pocainta-in-trecutul-bisericii-pdf-KPjP>

Din păcate această împărtășanie magică se petrece în occidentul lăudat de dvs. unde se merge accentuat pe misiune și atragere la intrare în ritual, dar nu se ține cont de lucrarea lăuntrică de luptă pe viață și moarte cu patimile. Experiența dureroasă a rudelor mele și a preoților români pe care îi cunosc acolo, arată tragediile și avariile duhovnicești ce apar în urma unui astfel de obicei ce nu ține cont de personalitatea și complexitatea uriașului univers lăuntric, ci îl constrânge la o rețetă: „împărtășește-te des și te mîntuiești, nu se poate ca trupul lui Hristos să-ți facă rău!” șoptește satana cu viclenie contrazicând Sfânta Scriptură: „1Co 11:27 Astfel, oricine va mânca pâinea aceasta sau va bea paharul Domnului cu nevrednicie, va fi vinovat față de trupul și sângele Domnului. 1Co 11:28 Să se cerceteze însă omul pe sine și așa să mănânce din pâine și să bea din pahar. 1Co 11:29 Căci cel ce mănâncă și bea cu nevrednicie, osândă își mănâncă și bea, nesocotind trupul Domnului. 1Co 11:30 De aceea, mulți dintre voi sunt neputincioși și bolnavi și mulți au murit. 1Co 11:31 Căci de ne-am fi judecat noi înșine, nu am mai fi judecați. ” Nu Sfântul Cuvios Nicodim face răstălmăcirea Sfintei Scripturi în cartea sa, o să vă dau mai jos cum tâlcuiește chiar el acest pasaj. Cei care îndeamnă la împărtășanie ritualică deasă fără pregătire, aceștia, fiind înșelați, duc pe oameni în rătăcirea poate cea mai gravă de-a dreapta: căderea prin Hristos, fiindcă nu fac voia lui Hristos ci se consideră aleșii lui, uitând ce ne învață Sf. Cuvios Siluan: „In primul an după ce am primit pe Duhul Sfânt, gândeam: „Domnul mi- a iertat păcatele: harul dă mărturie de aceasta; de ce mai am nevoie?”. Dar nu trebuie să gândim așa. Chiar dacă păcatele ne-au fost iertate, toată viața trebuie să ne

aducem aminte de ele și să ne întristăm, ca să păzim zdrobirea [inimii]. N-am făcut așa și am încetat zdrobirea și mult am fost hărțuit de demoni. Eram nedumerit de ce se făcea cu mine și-mi spuneam: „Sufletul meu cunoaște pe Domnul și iubirea Lui. Cum de-mi vin gânduri rele?” Dar Domnului i S-a făcut milă de mine și m-a învățat El însuși cum trebuie să mă smeresc: „Ține mintea ta în iad și nu deznădăjduit” și prin aceasta vrăjmașii sunt biruiți. Dar de îndată ce las mintea mea să iasă din foc, gândurile rele câștigă din nou putere.”

Dumneavoastră transferați iar accentul problemei pe des/rar sau zilnic/de patru ori pe an. Problema nu este aceasta, nicidecum. Adevărata problemă este pregătit/nepregătit. Puteți să vă pregătiți cu frică și cutremur, post fără ulei, spovedanie zilnică, lacrimi neconținute, liniște din toate problemele, astfel ca mintea să fie unită stabil, fără clintire în Hristos? Împărtașiți-vă zilnic. Nu puteți decât o dată în an. Împărtașiți-vă anual. Nu puteți niciodată? Lăsați duhovnicul să vă dezlege când crede el, după starea lăuntrică a dvs. Cum spuneți și dvs. a te împărtași 1 dată pe an nepregătit este foarte rău, cu atât mai rău este să te împărtașești nepregătit de 52 de ori pe an. Și invers, cine se poate pregăti temeinic pentru Sfânta Împărtașanie anual, dacă vrea, și dacă poate, bine ar fi să o facă și mai des, cât mai des se poate el pregăti așa, dacă și duhovnicul îl lasă. Sfânta Împărtașanie e foc. Focul arde pe prunci. Să nu ne jucăm cu focul, ci să dăm foc la minte, rugându-l pe Hristos prin înclinarea voinței și cererea harului pocăinței.

Vă dau un cuvânt din Filocalie, volumul 4, pg. 173-181, Avva Filimon: „Sârguește-te să-ți păzești cugetarea neîmprăștiată, ca să fie cu grijă la gândurile dinlăuntru. Iar când te afli în biserică și vrei să te împărtașești cu dumnezeieștile lui Hristos Taine, să nu ieși până nu primești pacea desăvârșită. Stând într'un loc, să nu te miști de acolo până la apolis. Gândește-te că stai în cer și întâmpini pe Dumnezeu cu Sfinții îngeri și-l primești pe El în inimă. Deci pregătește-te cu frică și cu cutremur mult, ca să nu te afli cu nevrednicie între Sfintele Puteri. [...] Dar cine nu s'ar minuna și de lucrul următor, care e dovada marelui smerenii de cuget. Învrednicit de multă vreme de treapta preoțească și ajuns la cele cerești prin viețuire și cunoștință, fugea așa de mult de povara dumnezeieștilor slujbe, încât în cele mai multe din timpurile nevoitelor sale, aproape că nu primea să se apropie de sfânta masă. Ba, viețuind cu atâta curăție, nici împărtașirea de dumnezeieștile Taine nu o primea când avea întâlnire cu oamenii, măcar că nu spunea nimic pământesc, ci primea întâlnirea pentru folosul celor ce o cereau. Iar când voia să se împărtașească de dumnezeieștile Taine, cerea îndurarea lui Dumnezeu prin rugăciuni, psalmodii și mărturisiri. Căci se cutremura de glasul preotului, când rostea și zicea: „Sfintele Sfinților”. Fiindcă zicea că toată biserica se umple de Sfinții îngeri și însuși împăratul Puterilor săvârșește tainic cele sfinte și se preface în inimile noastre în trup și sânge. De aceea zicea că trebuie să devenim curați și oarecum afară de trup și așa să îndrăznim a ne apropia, fără nicio îndoială și ezitare, de preacuratele lui Hristos Taine, ca să ne facem părtași de luminarea din ele. Căci mulți dintre Sfinții Părinți au văzut pe îngeri stând de pază în jurul lor. De aceea se și păzeau în tăcere, nevorbind cu nimenea.”

Vă dau un cuvânt tot al Sf. Nicodim Aghioritul, o tâlcuire la epistola I către Corinteni Sf. Ap. Pavel, unde tot el ne explică gravitatea păcatului împărtașirii fără pregătire corespunzătoare: Așadar, oricine va mânca pâinea aceasta sau va bea paharul Domnului cu

nevrednicie, va fi vinovat față de Trupul și Sângele Domnului. Cu aceste cuvinte, Apostolul arată Corintenilor ghicitorește că se împărtășeau cu Dumnezeieștile Taine cu nevrednicie, căci îi treceau cu vederea pe cei săraci și nu-i împărtășeau din mesele obștești pe care le făceau. Dar cum este „vinovat Trupului și Sângelui Domnului” acela ce se împărtășește cu nevrednicie? Acesta se face vinovat și sub judecată la fel cu acela care nu ar voi să mănânce Trupul Domnului sau să bea Sângele Lui, ci ar voi doar să-L omoare și să-L verse sângele. Căci – precum ostașii care au împuns trupul Domnului (adică mâinile, picioarele și coasta) nu l-au împuns ca să bea sângele Lui, ci pentru ca să-l verse spre necinste și spre defăimare – tot așa și acum, cine bea cu nevrednicie tainicul Sânge al Domnului și nu ia nici un folos dintru aceasta, l-a vărsat în zadar. Căci Evreii, răstignind trupul Domnului, s-au arătat ca și cum ar fi spintecat hlamida împăratului; iar Creștinul care se împărtășește cu nevrednicie cu Trupul Domnului este asemenea cu acela care ar arunca hlamida împăratului în mijlocul noroiului, căci noroiul este sufletul lui necurat cu care o împărtășește. De aceea – și Iudeii, care au rupt hlamida împăratului, și Creștinii care au aruncat-o în noroi – sînt vinovați și osândiți ca unii ce l-au necinstit pe împărat la fel.²³⁰
28 Să se cerceteze însă omul pe sine și așa să mănânce din pîine și să bea din pahar!

Dumnezeiescul Pavel, cînd alătură în mijlocul oarecărei pricini o altă pricină, obișnuiește să o povestească pe aceea, precum a făcut și acum. Căci, avînd înaintea sa pricina despre mese și căzînd în cuvîntul despre Dumnezeieștile Taine, îl vorbește pe acesta cu amănunțime, fiind mai de nevoie, și arată că este capul bunătăților a se apropia cineva de Dumnezeieștile Taine și a se împărtăși cu conștiință curată. Căci zice: Eu nu-ți pun alt judecător ție, Creștine, ca să te judece pentru aceasta, ci chiar pe tine te pun judecător al tău însuși. Deci – zice – judecă-te și te cercetează pe sine-ți cu conștiința ta, și așa apropie-te de Dumnezeieștile Taine și împărtășește-te, nu cînd este praznic, ci cînd te vei afla pe sine-ți curat și vrednic!

29 Căci cel ce mănâncă și bea cu nevrednicie judecată lui-și mănâncă și bea, Zice: Creștinul care se împărtășește de Trupul și Sângele Domnului cu nevrednicie o face spre a sa osîndă, nu din pricina firii Tainelor (pentru că acestea de sine sînt pricinuitoare de viață și de mîntuire), ci pentru nevrednicia lui. Căci și soarele este luminos și dulce celor ce au ochii sănătoși, iar celor ce îi au stricați și bolnavi li se face
vătămător și păgubitor.
nesocotind Trupul Domnului

Adică: Creștinul ce se împărtășește cu nevrednicie o face spre osînda sa, fiindcă nu cercetează și nu înțelege mărimea tainei. Căci – dacă am cerceta și am, socoti bine Cine este Acela Care Se află înaintea noastră pe Sfînta Masă, Cine este Acela cu Care ne împărtășim, că adică este de față însuși Iisus Fiul lui Dumnezeu, tînuiește cu dumnezeirea și omenirea Sa sub chipul sfințitei pâini – negreșit nu am avea trebuință de altă învățătură; căci însăși socotința aceasta ne-ar face să ne temem, să ne trezvim și să fim cu; luare-aminte cînd fie împărtășim.

30 De aceea, mulți dintre voi sînt neputincioși și bolnavi, și mulți au murit. Zice: Din relele și primejdiile care urmează vouă, Creștinilor, luați dovezile a ceea ce vă zic. Căci de aceea urmează la voi morți neștiute, năprasnice și mai înainte de fireasca vreme și boli de ani îndelungați, fiindcă mulți dintre voi se împărtășesc cu nevrednicie. Dar poate ar zice cineva: Apoi ce? Cei ce nu se împărtășesc și nu mor înainte de vreme, ci ajung la adânci bătrînețe, aceștia nu păcătuiesc? La aceasta răspundem că păcătuiesc și aceștia. Dar aceștia – care nu se îmbolnăvesc, nici nu

mor mai înainte de vreme, căci nu sînt pedepsiți aici – vor fi pedepsiți mai rău în cealaltă viață. Noi însă, dacă nu vom păcătui, nu vom fi pedepsiți nici aici, nici acolo.²³¹ Despre aceasta zice și mai departe: 31 Căci, dacă ne-am judeca pe noi înșine ²³², nu am mai fi osândiți. Nu a zis: „dacă ne-am pedepsi noi pe noi înșine”, ci numai: „dacă ne-am judeca”, adică: Dacă ne-am cunoaște păcatele și ne-am osândi pe noi înșine cu ocară de sine și cu pocăința, nici aici nu ne-am osândi de Dumnezeu, nici acolo, ci am scăpa și de vremelnicele munci de aici și de cele veșnice de acolo. Căci – precum zice dumnezeiescul Hrisostom – „cel ce se osândește pe sine II îmblânzește pe Dumnezeu de două ori: pentru că și-a cunoscut păcatul și pentru că se face mai lenevos a urma păcatului” (cuvântul 28 la această pricină). 32 Dar, fiind judecați de Domnul, sîntem pedepsiți, ca să nu fim osândiți împreună cu lumea. Zice: Deși noi, Creștinii, nu facem acest lucru ușor și lesnicios – adică a ne cerceta conștiința și a ne pârî pe noi înșine înaintea lui Dumnezeu și a ne osândi ca niște păcătoși și călcători ai poruncilor dumnezeiești – cu toate acestea Dumnezeu nu ne ceartă cu nemilostivire și cu urgie, ci ne pedepsește aici, ca să ne miluiască acolo. Căci – zice – aici sîntem pedepsiți de Dumnezeu, adică ne înțelepțim ca de către un tată, și nu ne muncim²³³, „ca să nu fim osândiți împreună cu lumea”, adică pentru a nu ne munci acolo veșnic, împreună cu necredincioșii și păgînii²³⁴ Căci Creștinii, fiind iubiți lui Dumnezeu, cei mai mulți primesc pedeapsa pentru păcatele lor aici, dacă nu vor face păcate mari și de nevindecat.²³⁵

Vă repet două fragmente importante:

„Dar cum este „vinovat Trupului și Sîngelui Domnului” acela ce se împărtășește cu nevrednicie? Acesta se face vinovat și sub judecată la fel cu acela care nu ar voi să mănânce Trupul Domnului sau să bea Sângele Lui, ci ar voi doar să-L omoare și să-I verse sângele. ” Cel care neglijent fiind nu se împărtășește este pedepsit pentru lene. Cel care se împărtășește cu nevrednicie se pedepsește ca ucigaș al lui Hristos.

Altul:

„Deci – zice – judecă-te și te cercetează pe sine-ți cu conștiința ta, și așa apropiate de Dumnezeieștile Taine și împărtășește-te, nu cînd este praznic, ci cînd te vei afla pe sine-ți curat și vrednic! 29 Căci cel ce mănâncă și bea cu nevrednicie judecată lui-și mănâncă și bea, Zice: Creștinul care se împărtășește de Trupul și Sângele Domnului cu nevrednicie o face spre a sa osândă, nu din pricina firii Tainelor (pentru că acestea de sine sînt pricinuitoare de viață și de mîntuire), ci pentru nevrednicia lui. Căci și soarele este luminos și dulce celor ce au ochii sănătoși, iar celor ce îi au stricați și bolnavi li se face vătămător și păgubitor.nesocotind Trupul Domnului” Vedeți că împărtășania continuă cu Sfintele Taine este tocmai această judecată și cercetare a conștiinței pentru a te împărtăși, care se cheamă pocăință sau ținerea minții în iad? Așa ne putem apropia de Sfânta Împărtășanie. Nu praznicul ne apropie de Sfintele Taine, el este un context binecuvîntat. Curăția lăuntrică este cea care ne apropie și ne face să ne împărtășim cu Sfintele Taine, nu să ne osândim. Iată ce ne învâța Părintele Cleopa, sintetizând Sfinții Părinți pe care i-a citit:

„CELE CINCI FELURI DE IMPARTASIRI Ne putem impartasi cu adevarat in cinci feluri, in Biserica lui Hristos. Prima impartasire si cea mai importanta este cea cu Trupul si Sangele Domnului. A doua cale de impartasire, dupa Marele Vasile, este impartasirea duhovniceasca pe calea rugaciunii celei ganditoare a inimii. Poti sa vii in biserica si chiar daca

esti oprit de preot sa te impartasesti pe cativa ani, te poti impartasi de o mie de ori pe zi si mai mult, pe alta cale, pe calea rugaciunii. Daca vii in biserica si zici rugaciunea ” Doamne Iisuse Hristoae, Fiul lui Dumnezeu, miluieste-ma pe mine pacatosul „, cu toata inima, de cate ori ai suspinat dupa numele lui Iisus, de atatea ori te-ai impartasit, ca si cel ce a luat cu lingurita Sfintele Taine. Aceasta este impartasirea pe calea rugaciunii celei ganditoare a inimii, cu care omul poate reusi sa se impartaseasca de multe ori pe zi, nu numai o data, cu aceeasi putere cu care se impartaseste si cel cu lingurita din Sfantul Potir. Al treilea fel de impartasire este pe calea lucrarii poruncilor lui Hristos. Mantuitorul a spus sa postim, ne-a aratat cum sa postim; a zis sa ne rugam, ne-a aratat cum sa ne rugam; a spus sa primim pe cel strain, sa adapam pe cel insetat, sa hranim pe cel flamand, sa cercetam pe cei inchisi si sa iertam pe cei ce ne gresesc.

Cand facem aceste porunci, ne impartasim pe calea lucrarii poruncilor lui Hristos. Acesta este al treilea fel de impartasire. Si cu aceasta te poti impartasi de multe ori pe zi, de cate ori ai lucrat poruncile lui Hristos. Auzi ce spune dumnezeiescul Maxim in Filocalie : ” Hristos sta ascuns in poruncile Sale. Cine face o porunca il primeste pe Hristos. Si nu numai pe Hristos, ci toata Sfanta Treime „. Si auzi ce spune Scriptura : Cel ce Ma iubeste pe Mine si are poruncile Mele, si le pazeste pe ele, Eu si Tatal vom veni si lacas la dansul vom face.

Clar ! Nu numai Fiul, ci si Tatal vine. Si unde-i Tatal si fiul pe toata Sfanta Treime o primeste acela care lucreaza poruncile lui Dumnezeu, macar de ar fi oprit de la Sfanta Impartasanie de vreun preot. Intelegeti ? Acesta-i al treilea chip de impartasire pe calea lucrarii poruncilor. A patra impartasire este prin auz. Cum ? Eu sunt oprit de preot pe atatia ani de la impartasire, fie ca sunt femeie sau barbat. Dar merg la biserica si ascult cu evlavie Sfanta Liturghie, Apostolul, Evanghelia, Heruvicul, Axionul, si predica preotului. Daca ascult cu evlavie cuvantul Domnului, de cate ori am luat un inteles duhovnicesc prin auz, de atatea ori m-am impartasit cu Hristos. Aceasta este impartasirea prin urechi, al patrulea fel de impartasire. Si Apostolul spune clar : Credinta vine prin auz si auzul prin cuvantul lui Dumnezeu. Tu primesti cu lingurita pe Hristos; eu il primesc prin urechi, cand ascult cu evlavie Sfanta Liturghie, cantarile si predica preotului. Si ma impartasesc de mii de ori pe zi, fara sa

stii tu.

Tu poate, daca nu te-ai pregatit bine, spre osanda primesti Sfanta Impartasanie. iar eu, daca stau cu credinta, ca vamesul, in Biserica si ascult cu evlavie slujba, ma impartasesc prin urechi. Acesta este al patrulea fel de impartasire. Al cincilea fel de impartasire este pe calea miridelor, a particulelor ce se scot pentru noi la Sfanta Liturghie. De aceea nu putem pune la Sfanta Liturghie pe cei betivi, pe cei ce injura, pe cei ce traiesc necununati, pe sectari, pe cei ce se sinucid. Pentru ca acea particica care se scoate, reprezinta fata acelui suflet. Aceste particule se sfintesc la Sfanta Epicleza, prin invocarea Duhului Sfant si, la sfarsitul slujbei, dupa ce s-a pus in potir partea cu Iisus, si se zic cuvintele : ” Plinirea paharului credintei Duhului Sfant „, apoi se pun si particulele ce se scot pentru credinciosi. In dumnezeiescul Sange din Sfantul Potir este Trupul si Sangele lui

Hristos viu.

Din prescura a patra se scot particule pentru vii, din a cincea pentru morti si le trage in Sfantul Potir. Din aceste particule ca faina, ce s-au adaptat cu dumnezeiescul Sange in Potir, atatea mii si milioane de suflete au primit

impartasirea si comuniunea direct cu Iisus Hristos, cu Trupul si Sangele Lui. Acestea patru din urma sunt cai de impartasire, pe calea lucrarii faptelor bune, dar nu inlocuieste pe cea dintai. Numai o impartasire temporara si in caz de ceva, tot trebuie sa se impartaseasca cu Trupul si Sangele Domnului, cu Preacuratele Taine. Iata asa ne putem impartasi in cinci feluri in Biserica Universala.

Deci, încă o dată, problema nu este des/rar, ci pregătit/nepregătit. Pentru aceasta vă rog să consultați și Sfântul Ierarh Dionisie Areopagitul, Sfântul Simeon Noul Teolog, canoanele din Pidalionul original al Sfântului Cuvios Nicodim Aghioritul, Viețile Sfinților, Sfântul Ierarh Simeon al Tesalonicului. Timpul meu limitat nu mă lasă să vă fac o sinteză despre cum trebuie să ne pregătim și când putem să ne împărtășim, după cum a învățat Sfânta Biserică Ortodoxă dintotdeauna și cum s-a răstălmăcit aceasta de teologii moderni în duh apusean, neînțelegând de loc mesajul Sfântului Cuvios Nicodim Aghioritul din cartea citată de dvs. cu care sunt de acord 100%, adică nu mutilând-o și scoțând din ea tocmai partea ascetică, de lucrare a minții, de pregătire. Ar ieși o lucrare mai mare decât aceea cu Grozăviile..., iar autorii acelei lucrări sunt foarte ocupați și nu m-ar putea ajuta.

***

În privința magiei ea lucrează la fel, iar când este pusă în numele lui Dumnezeu, este mai gravă și se cheamă înșelare. Uneori se cheamă ghitie. Înșelarea este cu atât mai gravă cu cât se depistează mai greu. De pildă înșelarea cu părintele Arsenie Boca este mai gravă decât înșelarea cu papa, iar aceasta este mai gravă decât înșelarea cu Babaji. Mai grav în sensul că este mai greu de depistat, nu că practicile de acolo nu ar fi mai evident antihristice. Cu cât o religie este mai evident contrară lui Hristos este mai puțin primejdioasă. Ortodoxismul este cel mai primejdios fiindcă mimează Ortodoxia dar nu are în el lucrarea de bază a Dreptei Credințe: iubirea de vrăjmași și vederea atotvinovăției personale, cu nădejde. Tot astfel înșelarea prin împărtășania cu nevrednicie este mai gravă decât cea cu Părintele Arsenie Boca, fiindcă este mult mai greu de depistat, fiind textele de la Sfinții Părinți care ne îndeamnă la a ne împărtăși, din care însă se neglijează partea ascetică de pregătire sau se răstălmăcesc pervers spre o împărtășanie facilă, evitând apriga privire a propriei răutăți, neputințe și nevrednicii. Discernământul trebuie să lucreze la context. Nu putem lua ideea de a ne împărtăși des de la Sf. Nicodim, și să ne pregătim pentru aceasta cum cer iezuiții sau teologii moderni care de dragul acestei idei dau dezlegare la o pregătire simbolică spre fictivă. Aceasta înseamnă a-l scoate pe Sf. Nicodim din context. Ne împărtășim cum spune Sf. Nicodim, cu pregătirea pe care ne-o cere chiar în cartea citată de dvs., la care se adaugă și textul de mai sus, și cuvintele lui din Pidalion și lucrarea lăuntrică tălcută de el în Filocalie. Dacă însă aplicăm împărtășaniei recomandate de el pregătirea din contextul nostru... trebuie să devenim muți și să plângem. Trebuie să înțelegem că noi avem nevoie de iubirea de oameni a lui Dumnezeu, că pururea suntem nevrednici și ne împărtășim nu ca Sfinții Părinți, ci doar printr-o supra dezlegare de la un duhovnic echilibrat, care să înțelegă clar că împărtășania cu nevrednicie ne aduce osândă, boală și moarte. Pregătirea nu este o formalitate, legalistă, ea sculptează în firea noastră acea stare de deschidere a inimii ca să intre Domnul Hristos și zdrobirea de la poartă a duhului părerii de sine că suntem cineva că ne împărtășim.

Așadar, comparând deasa împărtășanie cu fenomenul Prislop, cred că autorii studiului pomenit de dvs., după cum am înțeles eu, nu au vrut în nici un caz, în ruptul capului, să compare Sfânta Împărtășanie cu lucrarea amăgitoare de la Prislop. Ei au comparat doar starea de înșelare pe care o au oamenii care cred că făcând un ritual mecanic, automat, este de ajuns, se mântuiesc. Aceasta o au în comun și cei ce se împărtășesc des ritualic, fără pregătire, și cei ce merg la mormântul Părintelui Arsenie Boca, gândind că merg să se întâlnească și împărtășească cu Hristos. Comparațiile, desigur, au și potriviri și nepotriviri, inclusiv în pildele din Sfânta Scriptură.

Așadar, aveți dreptate în toate nepotrivirile găsite, dacă exprimă o nuanță ortodoxă.

Multe din disputele oamenilor și mai ales ale ortodocșilor sunt pe anumite nuanțe, deși poate că vor să spună același lucru. Dacă se ceartă se păgubesc, dacă și le explică se îmbogățesc.

Vă mulțumesc pentru ocazia de a nuanța problemele. Sunt convins că dumneavoastră sunteți vrednică și vă pregătiți pentru Sfintele Taine, întocmai cum vă recomandă Sf. cuvios Nicodim Aghioritul. Nu este, deci, vreo aluzie la dvs. sau la vreun cititor.

***

În același timp, cu părere de rău trebuie să vă spun că am ca ascultare să mă ocup doar de 2 locuri de pe internet. Nu pot să mi-l asum pe al treilea. Așa că, deși m-am folosit mult de dialogul cu dvs. timpul nu mă lasă să mai continui. Sunt foarte bucuros că aveți ca orientare pe Sfinții Părinți, fiindcă ei ne aduc lumina lui Hristos.

O altă dimensiune ar fi să nu se critice ierarhia, chiar când încalcă Sfânta Tradiție, ci doar păcatul în sine. Nu atacul la persoană, ci atacul la păcat, pentru a nu se produce tulburare și a evita cel mai mare păcat, numit de Sfinții Părinți dezbinarea.

O altă dimensiune ar fi ca studiul Sfinților Părinți să se facă la izvoare, nu studiind ce au studiat alții, care pot rătălmăci.

Studiile altora sunt bune că ne duc la cunoașterea izvoarelor care tratează o problemă sau alta, dar nu ne scutesc să cercetăm chiar izvoarele. Ele sunt comode fiindcă folosesc un limbaj contemporan, dar nu ne scutesc de sudoarea de a trece de hotarele limbajului pentru a descoperi bogăția uriașă a Sfinților Părinți. Vă doresc pocăință frumoasă și vă rog să mă iertați... ca să mă pot și eu împărtăși... când mă va dezlega duhovnicul, nu de canoane, ci de... a ieși din iad.

Doamne ajută!

PS Studiul despre Părintele Arsenie Boca a ajuns deja la v 10: <https://888adevarul8despre8arsenieboca8.wordpress.com/grozaviile-neasemanate-de-la-draganescu-si-viata-parintelui-arsenie-boca-in-lumina-sfintilor-parinti/>

Ana Elisabeta on **19 februarie 2016 la 9:05 pm** said:

Domnule Victor Ardeleanu,

Vă mulțumesc din nou pentru răspuns și pentru timpul pe care l-ați acordat scrierii acestor comentarii. Nu aveți de ce să vă cereți iertare față de mine, eu în momentul de față nu am niciun fel de supărare, resentiment etc. față de persoana dumneavoastră, ci strict o mare durere și amărăciune pentru fenomenele duhovnicești din țara noastră, ale căror simptome se văd inclusiv în discursul dumneavoastră.

V-am spus că nu intenționez să polemizez pe acest subiect al frecvenței împărtășirii, mai ales că Sf. Nicodim a făcut-o deja mult mai bine decât mine, iar dacă nu-l ascultați pe el, de ce m-ați asculta pe mine? Eu am spus doar că mulți oameni s-ar folosi, așa cum ne spun mulți părinți și chiar sfinți contemporani, ca Sfântul Paisie și Sfântul Porfirie cei noi, amândoi oameni cu educație simplă și cu viață sfântă, care nu pot fi suspectați de influențe apusene.

Mi se pare interesant un lucru, că și într-unul din citatele pe care le aduceți în sprijinul ideii că Sf. Nicodim nu susținea împărtășirea deasă cu Sfintele Taine, ci numai pregătirea corectă pentru împărtășire (la care s-ar putea cita de douăzeci de ori mai mult, adică restul cărții, pentru a se vedea ce susținea de fapt Sf. Nicodim), v-a scăpat această propoziție:

„Este limpede că cu cât cineva face această pregătire MAI DES, cu atâta capătă și mai mare folos.”

Așadar, cu cât se împărtășește cineva mai des și face mai des această pregătire, cu atât are mai mult folos. Dacă ar simți o răcire, o înmuiere a râvnei și pocăinței, oare i-ar fi de folos să citească mai des aceste rugăciuni sau mai rar? Dar aceste lucruri le explică Sf. Nicodim mult mai bine decât mine în această carte tradusă de Părintele Petroniu Tănase spre folosul cititorilor români.

La aceasta aș mai adăuga ceea ce am primit pe mail aseară de la pr. Matei Vulcănescu:

„De la minutul 24:40 puteti urmari despre cum se cuvine crestinul ortodox sa se impartaseasca cu Trupul si Sangele lui Hristos

http://apotixisi.blogspot.gr/2016/02/blog-post_28.html

cu drag,

pr. Matei”

Cuvântul aparține părintelui profesor Theodoros Zisis. Sau poate și acesta suferă de influențe occidentale, laxism și toate pe care le atribuiți celor care susțin împărtășirea deasă (sau continuă, dacă preferați?)

Dacă nu merge înregistrarea, mai există una:

http://www.realitatea.md/live-miscarea-juristilor-ortodocsi-din-moldova-in-colaborare-cu-mitropolia-moldovei-conferinta-de-presa-provocarile-crestinului-in-perioada-contemporana_33267.html

Studiul Părintelui Stăniloae, dacă este cel pe care l-am citit și pe site-ul „Cuvântul ortodox”, este scris pentru a combate rătăcirile de la Vladimirești. Asta, în caz că vă interesează contextul, așa cum spuneți.

Ana Elisabeta on **18 februarie 2016 la 11:40 pm** said:

Revin cu alte observații referitoare la site-ul document „Adevărul despre Arsenie Boca”. Deși sunt multe lucruri importante acolo, inclusiv de catehizare a cititorilor în ce privește ecumenismul, uniația etc., mai sunt și unele lucruri care-mi ridică semne de întrebare. De exemplu, mie personal mi se pare nepotrivit să se citeze în extenso batjocura (că satiră e prea fin spus) de tip Times New Roman (sau Român, nu rețin cum își spun ei). Chiar dacă ei atacă lucruri care trebuie atacate, nu ne luăm după vocile și criteriile celor din afara Bisericii. Intenția cu care sunt scrise textele lor nu este de a separa Ortodoxia de erezii și practici eretice și păgâne, ci de a batjocori preocupările religioase, adică preocupările inferioare și primitive ale oamenilor inferiori și primitivi. Sunt convinsă că și alte lucruri li se

par vrednice de batjocorit, cum ar fi închinarea credincioșilor la sfintele moaște, tratată mereu ironic și condescendent de televiziuni și nu numai.

Un alt punct care îmi atrage atenția într-un mod neplăcut este un atac gratuit la persoana părintelui Arsenie Boca, cu afirmațiile cel puțin bizare după mine că era prea urât, prea sărac și prea ciudat (din punct de vedere psihologic) pentru a-și găsi o soție (!!!):

„Cu toate că își propusese ca, în timpul studenției, să nu facă nicio cunoștință cu fete, nu a reușit acest lucru deoarece, din anul 1929, Ministerul îngăduie și fetelor să studieze teologia. Astfel, Zian Vălean Boca se pomenește cu câteva colege. Are intenția să se căsătorească cu fiica lui Brașca Dumitru. Nu știm dacă această fată era una dintre colegele de teologie sau făcea parte din „Reuniunea de Muzică Gheorghe Dima”, care era mixtă. Informația despre căsătorie o aflăm dintr-un interogatoriu din 1955, când Părintele va fi anchetat și întrebat despre Nichifor Crainic pe care-l ascunsese la Sâmbăta de Sus, în iarna anului 1944, când acesta era pribeag în țara sa, urmărit de organele de stat: „Văzându-i dorința lui [a lui Nichifor Crainic, în toamna anului 1944, n.n.] de a se muta, am mers la familia Brașca Dumitru din Sibiu pe care-l cunoșteam întrucât îi curtam fata cu care intenționez să mă căsătoresc” (Nota 950)
Nu s-au căsătorit.

Explicația?

Este simplă: era cam urâțel, plin de sine, retras și sărac... fără perspective ca mirean. Nu avea de ce să fie iubit de fete. (după cum se vede și în una din fotografiile din vremea aceea – prima din acest subcapitol numit „Relația cu fetele înainte de călugărie” avea o bărbie tăiată, luată mai apoi ca automodel de preacuvioșia sa la reprezentările tuturor Sfinților din tablourile pe care le-a pictat. Bărbia tăiată și capul turtit, asociate cu urechile, îi dădeau aspect de „cap pătrat”, dreptunghiular sau cel puțin hexagonal. În fotografia din dreapta are o privire mieroasă și vicleană, tipică unui copil răzgâiat ce vrea să fie apreciat de toată lumea și care se crede „buricul pământului” și/sau un ales de tipul „băiatul mamei, ca el altul nu-i”, chiar ca într-o formulă de As. Reamintim că asul este o carte de joc inventată pentru a huli Sfintele Taine)

Pe deasupra mai era și:
– complexat de bătăile de la tată și de divorțul din familie (care a avut loc când el avea doar 11 ani);
– necitit (sau cu lecturi superficiale eclecticice din toate domeniile, doar pentru a impresiona pe alții și a se afirma că este un filozof enciclopedist, cu tentă religioasă, fără, însă, să le înțeleagă în profunzime pentru a lovi în gândire);
– încrezut și cu dispreț pentru ceilalți (provenit din părerea de sine că este un ales, însămânțată în el de mamă);
– și, în plus, sărac lipit pământului (singurul dar și mare avantaj, pe care, însă, din păcate, nu l-a fructificat spre a se lepăda de lume, ci l-a prefăcut în dezavantaj prin vânarea unei cariere în Sfânta Biserică).
Cu ce ar fi putut atrage vreo fată?
Poate că și datorită acestui eșec, la care se adăuga și interesul finanțării bisericești prin bursă pentru studii, s-a reprofilat spre o călugărie (care în acest caz ar fi din insucces în dragoste), unde a reușit (după

Nota 950: Florin DUȚU, „Și cărțile au fost deschise”, Părintele Arsenie Boca (1910-1989)-o biografie, Ed. Floare Albă de Colț, București, 2013, pp. 64-66.

ce și-a lăsat barba să crească și a exersat cu mult talent privirea în oglindă) să dobândească admirația multelor ucenițe și să cucerească prin faimă și hipnoză pe femeia vieții lui: Maica Zamfira și, pe deasupra, să dobândească și proprietăți multiple (într-o vreme în care nici mirenii nu aveau voie să le aibă) și faimă internațională. ”

Sursa: <https://888adevarul8despre8arsenieboca8.files.wordpress.com/2016/01/grozaviile-neasemanate-de-la-draganescu-si-viata-parintelui-arsenie-boca-in-lumina-sfintilor-parinti-v-09.pdf> pag. 949-950 / 953-954 (numerotarea paginilor diferă de cea a fișierului pdf)

Din documente înțeleg că era înclinat de la început spre monahism / celibat, că la un moment dat s-a gândit să se căsătorească cu o anumită persoană fără a avea succes, după care a revenit la planul inițial. Poate că refuzul l-a descurajat de la a căuta alte logodnice (câți se căsătoresc cu prima persoană care îi atrage atenția?), poate i-a cauzat anumite complexe (că dacă nu l-a acceptat una, poate nu-l acceptă nici restul femeilor din lume). Sau poate că nu. Poate că și-a dat seama că găsirea unei soții e mai complicată și cere mai mult timp decât își imaginează. Restul sunt speculații, și anume genul de speculații care se vehiculează la o bârfă între vecine / colege / amice. Păi cum să se mărite cu el, dragă, cu urātu' ăla care n-avea niciun ban și-l bătea ta-su când era mic, după care a și lăsat-o pe mă-sa care și ea era dusă, că toată ziua bună ziua avea vedenii???

După părerea mea, ar trebui să existe o limită în această care aici este, mi se pare, depășită. Se sare calul. Să nu uităm că scopul este de a demonstra că pr. Arsenie Boca nu putea fi sfânt și nu de a-l desființa complet ca persoană. Eventualele suferințe și abuzuri pe care le-a îndurat în copilărie nu l-ar fi împiedicat să apuce pe calea despătimirii și sfințirii. Și nici măcar să se însoare. Aspectul fizic i l-a dat Dumnezeu și n-ar trebui să-l batjocorim pentru asta sau să presupunem că l-ar fi împiedicat să se căsătorească. Există oameni într-adevăr urâți și/sau cu diformități care totuși își găsesc perechea: dacă toți cei la fel de urâți ca tânărul Boca sau chiar mai urâți ar fi rămas singuri, omenirea ar fi fost în pericol de dispariție.

Oricum, această porțiune a documentului mi se pare că spune mai multe despre autorul sau autoarea ei decât despre pr. Arsenie Boca, ceea ce n-ar trebui să se întâmple.

– va urma... –

Reply ↓

[victor888ardeleanu](#) on [19 februarie 2016 la 4:08 am](#) said:

Am uitat să vă spun că au mai pus autorii niște articole suplimentare în ultima variantă v10. Printre care și „Antihrist androgin”, arătând un text al Părintelui Arsenie Boca despre credința sfinției sale că Domnul nostru Iisus Hristos este androgin, lucru reflectat și în pictura de la Drăgănescu. Doamne ajută!

Reply ↓

[Ana Elisabeta](#) on [19 februarie 2016 la 9:19 pm](#) said:

Mulțumesc, dar am observat că asta doar a sporit numărul de pagini. Probabil aveți nevoie de un coordonator care să scoată textele care se repetă, unele de mai multe ori. Și nu mă refer la citatele din surse, care se repetă chiar mai des (unele

poate chiar de zeci de ori), ci la pagini întregi. Cineva trebuie să decidă unde este locul fiecărui subiect, iar în celelalte capitole unde vine vorba de acel subiect, să se trateze pe scurt, făcându-se trimitere la capitolul principal.

Să vă lumineze Domnul în această lucrare!

Reply ↓

[victor888ardeleanu](#) on [19 februarie 2016 la 5:16 am](#) said:

În privința Sfintei Icoane a Învierii, dacă ați fost atentă la acel capitol, autorii studiului de aici:

<https://888adevarul8despre8arsenieboca8.wordpress.com/grozaviile-neasemanate-de-la-draganescu-si-viata-parintelui-arsenie-boca-in-lumina-sfintilor-parinti/>

au tratat problema mai pe larg, inclusiv din Erminia Ortodoxă, unde se vorbește despre cele 11 icoane ale învierii, după Evanghelia citită la rând la Utrenie. Aceasta este tradiția Ortodoxă: pictura să urmeze Sfintele Scripturi. Aceasta este spusă la al 7-lea Sfânt Sinod Ecumenic, deci ține de infailibilitatea Sfintei Biserici. Nu că o scrie în Pidalionul scris de Sf. Nicodim Aghioritul cu multă râvnă, ca o sinteză pe care și dvs. o remarcăți în legătură cu cartea despre Împărțășirea continuă. Ci că rațiunea aceasta este a Sfintei Biserici fără de greșeală, care se exprimă tocmai în Sfintele Sinoade Ecumenice. Chiar dacă pr. prof. Constantin Cavarinos, de care îmi este drag să scriu, spune altfel, chiar dacă toți iconarii ar picta altfel, chiar dacă Sfântul Sinod Panortox ar dispune altfel, nu pot să fie mai mari ca Sfintele Sinoade Ecumenice, gura fără de greșeală a lui Hristos, glasul neîndoielnic al Sfintei Biserici, stâlpul și temelia Adevărului. Oameni uriași pot greși, noi cu atât mai mult, însă Sfânta Biserică în Sfintele Sinoade Ecumenice nu. Rațiunea Sfintelor Icoane este aceasta: „„Trebuie a ști și aceasta: că de vreme ce sfântul sinodul acesta la multe locuri zice, că ceea ce arată Scriptura, și Evanghelia prin graiuri, aceea înfățișează zugravul prin Icoane” Chiar dacă ar fi scris nu în Pidalion, dar și în oricare carte, are un înțeles clar și real.

Sfânta Scriptură numește pogorârea la Iad, ceea ce este: pogorâre la iad, nu înviere.

Iar învierea o descrie în 11 episoade, zugrăvite foarte frumos în 11 icoane ale învierii.

Scena descrisă în Pidalion nu are mormântul fără peceți, fiindcă ar fi o erezie, și, dacă sunteți atentă la studiul de mai sus, chiar dacă reproduce o icoană ortodoxă mai recentă mormântul este pecetluit.

Sigur că și pogorârea la Iad este o înviere a sufletelor, dar Învierea este prefacerea trupului Domnului nostru Iisus Hristos din trup sufletesc, în trup duhovnicesc înviat.

După cum și înnoenirea lui Hristos se cheamă întrupare, deși a luat și suflet omenesc din Fecioară, așa și Învierea pe care o sărbătorim în noaptea de Paști, nu este Pogorârea la Iad de Sâmbătă, ci învierea cu Trupul. Nu putem pune pe Pr. Prof. Constantin Cavarinos, cât de bine pregătit ar fi, și nici pe iconari, cât de frumos ar picta, mai presus de realitate. De altfel, printre alte rătăcirii ale picturii de la Drăgănescu și aceasta este că nu

reprezintă trupul lui Hristos înviat, ci un duh androgin transparent. Eu iubesc mult sfintele icoane ale pogorării la iad, și le sărut cu dragoste, chiar dacă în titlul lor este descrisă Învierea. Înțeleg metafora învierii duhovnicești a celor din veac adormiți. Primesc și pregustarea învierii ce va veni, dar cred și mărturisesc că Hristos cu adevărat a Înviat și cu trupul și nu s-a coborât în Sâmbăta Mare cu el în iad, fiind în mormânt, lucru cântat de Sfânta Biserică. Așa că dacă îmi comand o astfel de icoană, negreșit, după Sfinții Părinți și după realitatea pictată pe ea, voi cere iconarului să îmi scrie adevărul: 1Pe 3:18 Pentru că și Hristos a suferit odată moartea pentru păcatele noastre, El cel drept pentru cei nedreți, ca să ne aducă pe noi la Dumnezeu, omorât fiind cu trupul, dar viu făcut cu duhul, 1Pe 3:19 Cu care S-a coborât și a propovăduit și duhurilor ținute în închisoare,

Vedeți era omorât cu trupul, viu făcut cu duhul, la Pogorârea la iad. Dar învierea este alta: I.Petr.1:21. Cei ce prin El ați crezut în Dumnezeu, Care L-a înviat pe El din morți, și I-a dat Lui slavă, ca să vă fie credința și nădejdea voastră în Dumnezeu.

Nu e păcat să spui Hristos a înviat! în Sâmbăta Mare. Dar Sfânta Biserică o face în Duminica Învierii. Atunci se citesc Evangheliile învierii iar nu epistola pogorării la Iad. Eu mă rog lui Hristos să fiu al Bisericii depline, în toate, chiar și în înțelegerea picturii.

Nu cred că autorii acelu studiu, la câtă râvnă au pentru Sfinții Părinți, să fi acceptat de bună voie să intre vreo idee neconformă cu Sfânta Tradiție. Dar... toți greșim, pot greși bineînțeles și ei, însă am văzut că argumentau acele icoane tocmai din Sfânta Predanie. Dumneavoastră argumentați, însă, din niște teologi moderni. De ce la Sfânta Împărtășanie țineți atât de mult la Sfântul Nicodim Aghioritul, iar cum nu-l mai primiți. Pidalionul din care citează ei, este Pidalionul scris de Sfântul Nicodim Aghioritul, sintetizând ca de obicei întreaga Sfântă Tradiție. Chiar dacă un eretic a intervenit la tipărire și i-a modificat cartea, Sfântul, a sesizat aceasta și forma care o avem acum este după cum a fost originalul, fiind pecetluită de patriarhul Constantinopolului cu multă acrivie, după manuscrisul Sfântului Cuvios.

***

În studiul de mai sus autorii spun așa: „Cele descrise în articolul de mai sus par de răs, dar sunt de plâns. Așa se petrece cu mintea oamenilor care nu cred în Dumnezeu... își fac idolii lor, mai în glumă, mai în serios. Să nu râdem nici măcar de atei superstițioși. Acest fenomen este mai puțin grav decât închinarea de la Prislop. Noi suntem cea mai veche țară Orto-doxă. Ea, grădina Maicii Domnului, ar trebui să fie liman al discernământului după Sfinții Părinți, dar aici s-a introdus Mat 24:15 urâciunea pustiirii ce s-a zis prin Daniel proorocul, stând în locul cel sfânt – cine citește să înțeleagă -. Acum se consideră drept sfințenie a se săruta crucea de la mormântul Părintelui Ar-senie Boca, nu pentru Cel Răstignit, ci pentru cel amăgit și îngropat. Și nu se mai cheamă Sfânta Cruce, ci crucea Părintelui Arsenie Boca, având, după preotul slujitor de acolo, puterea de a sfinți prin sărutarea de către cel ce a sărutat-o. Dar credința Ortodoxă nu este credința în sfințire prin săruturile dintre oamenii păcătoși, ci în lucrarea de schimbare a minții pusă în stare de jertfă, care stare este pecetluită cu mărturisi-rea prin sărutarea Sfintei Cruci, de dragul Celui ce S-a răstignit pe Ea: Hristos.

A ajuns Sfânta Biserică Ortodoxă, și ierurgiile Ei, tocmai din această cauză (a centrării pe Părintele Ar-senie Boca, făcută de mass-media), de râsul ateilor. Dacă nu credeți, vizualizați pe YouTube acest videoclip ironic numit: Arsenie Loca – Bocaloca (cover Havana Loca) [Loca = nebun, în limba spaniolă n.n.]

În nici un caz nu au făcut comparație între atingerea statuii și sărutarea Sfintei Cruci, ca gest. Ar fi fost cu totul lipsit de evlavie, cum ați remarcat și dvs. Comparația a fost în legătură cu înșelarea demonică: După cum la atingerea statuii evreului împușcat în duel, femeile rămân însărcinate prin lucrarea diavolească, pentru a întări ritualul închinării la un om rătăcit în locul lui Hristos, tot așa fac și la mormântul Părintelui Arsenie Boca, fiindcă acolo părinții nu mai numesc Sfânta Cruce a lui Hristos, ci crucea părintelui Arsenie Boca, înlocuind pe Domnul nostru Iisus Hristos, cu un om înșelat, după cum și el s-a pictat pe sine pe cruce la așezământul de la Drăgănescu. Comparația este potrivită aici datorită rațiunii identice în amândouă situațiile de false minuni în numele unui om rătăcit. La Părintele Arsenie Boca este însă mai grav, fiindcă îi înșeală pe cei aleși (ortodocși), iar nu pe ateii. Comparația se oprește aici, iar în sensul care l-ați spus dvs. nu este valabilă, ci incorectă.

***

În privința participării dvs. la prescurtarea materialului, puteți dacă vreți să scoateți tot ce doriți din el. Însă problema adevărată este a timpului, iar acesta cred că nu îl au nici autorii. Nădejdea noastră este ca Domnul nostru Iisus Hristos, cu nemăsurata Lui Iubire de oameni, să aibă milă de noi și să arate oamenilor să se ferească de rătăcirea de la Prislop. Iar cine dorește să cerceteze să aibă un material, pe care frunzărindu-l cu dragoste de adevăr să găsească și ceva care să îl lumineze în lupta cu înșelarea. Să ne rugăm pentru autori să le dea Dumnezeu sănătate, paza minții, timp, râvnă și putere de a sintetiza, iar dacă nu să ne mântuiască El de toată rătăcirea. Rugați-vă și dvs. pentru ei și, dacă puteți face ceva, ajutați-i, arătând fraților primejdia și îndemnându-i la Sfinții Părinți.

***

Îmi cer iertare, dar nu voi mai putea interveni aici, datorită timpului meu limitat, dar dacă apare vreo problemă cu care aș putea să vă fiu de folos, nu ezitați să mă contactați pe acel blog, pentru care am ascultare să-l monitorizez, cel puțin deocamdată:

<https://888adevarul8despre8arsenieboca8.wordpress.com/grozaviile-neasemanate-de-la-draganescu-si-viata-parintelui-arsenie-boca-in-lumina-sfintilor-parinti/>

Vă mulțumesc din toată inima pentru sfaturile dvs. și contribuția binevoitoare la nuanțarea adevărului, care mi-a fost de mult folos duhovnicesc, mă iertați pentru graba care aduce poate un ton vehement și pare împotrivire sau impunerea voii (de fapt am încercat să nuanțez și eu din câte am aflat de la minunații Sfinți Părinți) și vă doresc tuturor celor de aici:

Pocăință frumoasă!

Reply ↓

[Ana Elisabeta](#) on [20 februarie 2016 la 12:34 am](#) said:

Iarăși un subiect pe care aș prefera să-l las deoparte. Da, și Erminia lui Dionisie din Furna prevede același lucru, pentru că și el scria în secolul al XVIII-lea, când lumea ortodoxă era invadată de reprezentări papistașe. Dionisie, în ciuda râvnei pentru iconografia autentică, are și unele scăpări, ceea ce e de așteptat pentru că nu este infailibil.

În ceea ce privește Pidalionul și pe Sf. Nicodim, Sfintele Canoane sunt cele infailibile și nu Sf. Nicodim atunci când le tâlcuiește. Exemplul acesta al icoanei Învierii chiar nu se potrivește canonului citat, pentru că nu este atât de întemeiat scripturistic pe cât pare. Să vedem ce scrie pr. Cavarinos:

„Descrierea modernistă a Învierii [adică cea pe care o propune Sf. Nicodim], deși se consideră că are temei în Sfânta Scriptură, NU ESTE DE ACORD [am să redau niște italice cu majuscule, pentru că din păcate nu mai știu cum se fac] cu relatarea scripturistică privind înlăturarea pietrei de pe mormânt și include elemente care NU SUNT PREZENTE în Sfânta Scriptură. Mai mult, ea reprezintă o desconsiderare a tradiției Bisericii în domeniul iconografiei – tradiție seculară – ca și a tradiției iconografice a Bisericii, care începe cu sfântul Ioan Damaschin (secolul al VIII-lea) și chiar de mai demult. Pentru ortodocși, Sfânta Scriptură nu este singurul fundament de credință și practică religioasă; mai sunt, pe lângă ea, tradiția nescrisă, scrierile Sfinților Părinți, teologia Bisericii. Icoana modernistă Îl înfățișează pe Mântuitorul înălțându-se deasupra mormântului după ce un înger a dat la o parte piatra mare care îl pecetluia. [... – sar peste argumentele patristice și iconografice cu privire la faptul că Hristos, înviind, a ieșit din mormântul pecetluit.]

Se mai poate adăuga că, din punct de vedere rațional, este absurd de presupus că Hristos-Dumnezeu, Care este atotputernic, avea nevoie de un înger – una din creaturile sale – ca să dea piatra la o parte, El neputând să o facă singur! De fapt, după cum spune Sfânta Scriptură, piatra a fost „prăvălită” de un înger DUPĂ ce El ieșise din mormânt, pentru ca femeile mironosițe care au venit la mormânt să poată vedea cu ochii lor că mormântul este gol, că Hristos înviase într-adevăr. Primele versete ale capitolului 28 de la Matei arată clar acest lucru. [3]

Nota 3. Vezi Sfântul Grigorie Teologul, PG 38, col. 311, și Sfântul Ioan Gură de Aur, PG 58, col. 783.

Un alt element al descrierii moderniste a Învierii care se expune criticii este înfățișarea lui Hristos ținând un steag, pentru a sublinia biruința Sa asupra morții. Steagul este simbol PROFAN, în timp ce Crucea, pe care o ține Hristos uneori în reprezentarea tradițională a Învierii, este un simbol DUHOVNICESC.

Mai trebuie spus că Sfânta Scriptură, pe care pictura modernistă a Învierii se presupune că o urmează întocmai, nu spune nimic despre Hristos înviind din mormânt cu un steag în mână. Nu spune nimic nici despre SOLDAȚII care păzeau mormântul că L-AR FI VĂZUT PE HRISTOS ieșind din mormânt. Vorbește numai despre faptul că soldații au văzut un ÎNGER, care a venit acolo DUPĂ Înviere și a rostogolit piatra care pecetluia mormântul, astfel ca femeile mironosițe să vadă că mormântul e gol, că Hristos înviase. Văzând ÎNGERUL – nu pe Hristos – a cărui „înfațișare era ca fulgerul”, soldații „s-au cutremurat și s-au făcut ca morți” (Mt. 28, 1-4). O altă eroare foarte gravă face ca reprezentarea modernistă să fie inacceptabilă este aceea că îi prezintă pe SOLDAȚII care păzeau mormântul ca fiind PRIMII oameni de pe pământ care au văzut Învierea lui Hristos. Dar, după cum relatează Evanghelia după Marcu: „Și înviind dimineața, în ziua cea dintâi a săptămânii (Duminică), El S-a arătat întâi Mariei Magdalena” (Mc. 16, 9).”

Constantine Cavarinos, *Ghid de iconografie bizantină*, Editura Sofia (sau Σοφία, dacă preferați), București, 2005, pag. 110-112.

Așadar, problemele sunt multiple și nu se pot rezolva doar cu reprezentarea unui mormânt pecetluit în loc de unul deschis, ceea ce oricum constituie inovația inovației. Și o mare ispită, aceea de a „corecta” tradiția iconografică a Bisericii. De ce să nu se imite cu smerenie acele icoane care s-au pictat în toate locurile și în toate timpurile?

[Reply ↓](#)

[Ana Elisabeta](#) on [20 februarie 2016 la 1:19 am](#) said:

Hai să vedem ce spune pr. Cavarinos și despre întemeierea scripturistică a icoanei tradiționale, spre comparație:

„Spre deosebire de alte icoane ale Praznicelor Împărătești pe care le-am descris, icoana Învierii redată sub forma Pogorîrii la iad nu se bazează pe o relatare propriu-zisă a Evangheliilor, ci pe versete răslețe, din Vechiul și Noul Testament. Despre „Pogorîrea la iad” vorbește Sfântul Apostol Pavel în Epistola sa către Efeseni, când spune: „Iar aceea că „S-a suit” – ce înseamnă decât că S-a pogorît în părțile cele mai de jos ale pământului? Cel ce S-a coborât, Acela este Care S-a suit mai presus de toate cerurile, ca pe toate să le umple” (Efes. 4, 9-10). Tot așa, Sfântul Apostol Petru spune în prima sa Epistolă: „Pentru că și Hristos a suferit odată moartea pentru păcatele noastre, El cel drept pentru cei nedrepti, ca să ne aducă pe noi la Dumnezeu, omorât fiind cu trupul, dar viu făcut cu duhul, cu care S-a coborât și a propovăduit duhurilor ținute în închisoare” (I Pt. 3, 18-19). Explicând semnificația exactă a Pogorîrii lui Hristos la iad, marele teolog mistic ortodox al secolului al XI-lea, Sfântul Simeon Noul Teolog, spune: „Hristos S-a pogorît la iad și a slobozit din legăturile veșnice și a înviat sufletele celor drepți, care erau robite acolo (adică le-a dus în Rai). Dar nu a înviat și trupurile lor, ci le-a lăsat în morminte până la Învierea cea de obște.” [1] Astfel, Hristos, ridicându-i pe Adam și Eva din mormânt, reprezentat în icoană, simbolizează învierea, printr-Însul, a sufletelor lor.

Nota 1 Ta Heuriskomena Panta („Opere complete”), trad. în neogreacă de Dionysios Zagoraios, Syros, 1886, p. 211.

[... – o să trec peste semnificația prezenței Sf. Ioan Botezătorul, David și Solomon în icoană.]

Adam și Eva sunt scoși în evidență în icoană deoarece, fiind primii oameni, simbolizează întreaga omenire pe care Hristos, prin Întruparea, Răstignirea și Învierea Sa, a trecut-o „de la moarte la viață”, cum spune Sfântul Ioan Damaschin în versetele de la începutul Canonului pascal deja citat. [adică: „Ziua învierii să ne luminăm, popoare, Paștile Domnului, Paștile, că din moarte la viață și de pe pământ la cer, Hristos Dumnezeu ne-a trecut pe noi, cei ce-I cântăm cântare de biruință (Peasna 1, glas 1, Irmos). – pag. 104] Aceeași idee apare și în Theotokarion – imnul către Maica Domnului – care se cântă la Utrenie duminica, imediat înainte de Doxologie. Acesta spune:

„Prea binecuvântată ești Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, că prin Cel ce S-a întrupat din tine iadul s-a zdrobit, Adam s-a chemat, blestemul s-a pierdut, Eva s-a mântuit, moartea s-a omorât și noi am înviat; pentru aceasta cântând strigăm: Binecuvântat ești Hristoase Dumnezeule, Cel ce bine ai voit așa, slavă Ție!”

Totodată, aducându-l pe Adam în prim-plan, iconarul amintește privitorului deosebirea dintre „vechiul Adam”, primul om, și „Noul Adam”, Hristos – deosebire care apare în prima Epistolă a Sfântului Apostol Pavel către Corinteni

(15, 45), în scrierile patristice [1] și în imnografia ortodoxă. Noul Adam, prin Întruparea, Răstignirea și Învierea Sa, a răsturnat efectele neascultării primului Adam. Nou Adam făcându-se cu adevărat, blestemul lui Adam Însuși Făcătorul l-a răsturnat”, spune una din cântările Bisericii.

Nota 1 Vezi, de exemplu, Simeon Noul Teolog, *Ta Heuriskomena Panta*, p. 213.

Cu privire la iad, care, după cum am observat, este reprezentat ca o peșteră întunecată, trebuie remarcat că acesta este menționat în numeroase locuri din Noul Testament și că Însuși Hristos vorbește despre el. Deosebit de relevantă este afirmația: „Voi zidi Biserica Mea și porțile iadului nu o vor birui” (Matei 16, 18). Icoana Învierii, cu porțile iadului sfărâmate și încuietorile sparte, împrăștiate în jurul lor, amintește acest pasaj.”

Ghid de iconografie bizantină, pag. 106-108.

Reply ↓

[Ana Elisabeta](#) on [20 februarie 2016 la 2:49 am](#) said:

Întrebați:

„De ce la Sfânta Împărtășanie țineți atât de mult la Sfântul Nicodim Aghioritul, iar cum nu-l mai primiți.”

După cum am spus, pentru că în cartea despre Sfânta Împărtășanie Sfântul Nicodim nu face afirmații care să țină numai de epoca sa, ci se îngrijește să afle ce a învățat și practicat Biserica în toate timpurile și toate locurile, pentru ca nu cumva să dea valoare unei practici locale și/sau ținând de o anumită epocă. Iar în privința icoanei Învierii nu-și ia această prevedere. Este absurd, necuviincios și chiar hulitor să credem că până în sec. al XVII-lea, și acesta spre sfârșit, Biserica n-a știut să reprezinte ortodox Învierea, și a avut nevoie pentru aceasta de modele occidentale. Consider că pr. Cavarinos arată îndeajuns acest lucru când indică bogăția de semnificații și de temeuri scripturistice pentru Învierea tradițională de tip Pogorîre la iad, precum și sărăcia în așa ceva pentru Învierea cu stindard. De aceea Biserica a preferat să denumească „Înviere” această icoană mai bogată în semnificații și nu icoanele tradiționale reprezentându-L pe Hristos la mormânt înviat cu trupul, adică întâlnirile cu sfințele femei mironosițe și cu sfinții apostoli, și nu a simțit nevoia să inventeze reprezentarea unui moment al ieșirii din mormânt cu trupul a Mântuitorului.

Timpul meu este și limitat, și oarecum greu de gestionat. Uneori am momente libere pe care le fructific așa cum consider pe moment, ca acum când m-am apucat să transcriu citate din cărți. Dar partea care îmi creează cea mai mare neliniște este că percep o anumită echivalare între un alt -ism (i se mai zice uneori cleopism, ceea ce până acum am considerat că e o exagerare, dar înțeleg că nu este) și Predania Bisericii, care este aceeași în toate locurile și timpurile. Ceea ce variază sunt tradiții locale sau corespunzătoare unor anumite epoci și nu trebuie absolutizate, și cu atât mai puțin nu trebuie prezentate ca rătăciri aspectele care le contrazic. Rătăciri sunt doar acele aspecte care contrazic Predania cea neschimbătoare, aceeași în toate locurile și timpurile. Sfântul Pavel ne avertizează să nu ne considerăm ai unuia sau ai altuia din învățătorii noștri, ci ai lui Hristos. De asemenea, sinaxarul sărbătorii celor Trei Sfinți Ierarhi ne arată că, și dacă ar fi cineva sfânt, tot nu trebuie să-i absolutizăm învățătura. Mă refer, bineînțeles, la învățătura cu privire la împărtășirea nu mai des de 40 de zile. Oare nu este o mare sminteală să se insinueze de exemplu că părintele Rafail Noica, fiu duhovnicesc al unui sfânt contemporan, Părintele Sofronie de la Essex, și „nepot” duhovnicesc al

Sfântului Siluan Athonitul, răătăcește dacă nu este acord cu regula celor 40 de zile?
Iată ce spune:

<http://acvila30.ro/pr-rafail-noica-nu-deasa-impartasanie-ci-impartasania-des/>

(Nu spun despre părintele Ioan Iovan, care e controversat.)

La fel, este o mare sminteală să se insinueze că toți preoții care îi incurajează pe credincioși să se împărtășească în fiecare duminică promovează cu toții laxismul, împărtășirea fără pregătire și pocăință, și tot ce li se mai atribuie. Și, după cum știm, „cine va sminti pe vreunul din aceștia mici, care cred în Mine....” Să ne ferească Domnul și Maica Domnului de la a sminti pe cineva în credință! Eu, la această sminteală, nu doresc să particip, chiar dacă există scopul nobil de a împiedica o altă mare sminteală, bocăismul. „Dragostea nu se bucură de nedreptate, se bucură de adevăr.”

Însă, într-adevăr, mă rog ca acest efort să fie finalizat, și anume mai concis și mai riguros decât până acum, și fără derapaje de orice natură.

Pentru aprecieri și pentru urări vă mulțumesc; asemenea și dumneavoastră și colegilor! M-am întrebat când ar fi pocăința frumoasă, dar mi-am și răspuns repede că ceea ce este adevărat și viu nu poate fi decât frumos, iar ceea ce este mincinos, prefăcut, fără viață și fără vlagă nu poate fi decât urât.

Așadar, să ne păzească Domnul și Maica Domnului de rătăciri și să ne reaprendă râvna spre pocăință! Mai ales că suntem practic în pragul Postului celui mare...

[Reply](#) ↓

Pingback: [pag. 193- Drăgănescu – așezământ închinat „sfintei familii” – sfintiinugresesc](#)